Ştiaţi că...

◆ ...în pădurea Amazoniană creşte „planta câine" care, când este atinsă produce un sunet asemănător cu un lătrat răguşit? Din acest motiv este folosită de localnici pentru gardurile vii.

◆ ...în China trăiesc cerbi pitici de talia unor iepuri?

Sunt numiţi Bambi sau Hydropot şi nu au coarne deşi prezintă pivoţi ososi.

◆ ...cel mai precis ceas din lume se află în California (SUA)? Marja de eroare este de o secundă la 13 milioane de ani.

◆ ...cel mai mare aisberg, denumit A-76, este mai mare decât insula spaniolă

Mallorca şi s-a desprins din calota glaciară a Antarcticii în Marea Weddell?

◆ ...castelul Banffy din Bonţida, judeţul Cluj, a fost supranumit „Versailles-ul Transilvaniei"?

◆ ...cea mai veche zburătoare actuală este libelula? După fosilele găsite în

chihlimbar se presupune că ar avea 140 de milioane de ani.

◆ ...în Noua Zeelandă trăieşte o şopârlă care prezintă un al treilea ochi în frunte? Acesta este însă atrofiat şi abia distinge lumina de întuneric.

Ştiaţi că...

Urbino – „oraşul ideal"

Palatul Ducal

Considerat unul dintre centrele Renaşterii, cu o faimoasă universitate, Urbino este cel mai cunoscut oraş al regiunii Marche din Italia, situat la sud-vest de Pisaro, amplasat pe un deal înalt şi păstrându-şi aspectul medieval, cu ziduri de apărare aproape intacte.

Oraşul a fost fondat de romani care l-au numit „Urbinum Mitaurense", cel de al doilea nume provenind de la râul Metauro. La început fusese o aşezare modestă devenind în secolul al VI-lea o fortăreaţă de apărare în timpul războaielor gotice. Era temut de duşmani mai ales după ce în regiune fuseseră capturaţi 538 de ostrogoţi.

În 1234 oraşul începe să fie condus de familia Montefeltro, maeştri războinici din San Leo care au avut o influenţă covârşitoare în zonă, reuşind să se menţină la cârma oraşului în timpul Evului Mediu şi al Renaşterii.

În 1443 Oddatonio da Montefeltro câştigă titlul de duce pentru serviciile aduse în lupte şi diplomaţie. Fratele şi succesorul său, Federico (1444-1482), cel mai important membru al familiei a fost un vestit condotier care i-a servit pe Alfonso da Napoli şi pe papă. Cu banii câştigaţi, a început construcţia faimosului palat şi a fost un mare iubitor de cultură. A învăţat greaca şi latina şi a înfiinţat o bibliotecă vestită în întreaga Europă. El împreună cu soţia sa Batista Sforza, care era foarte iubită de locuitori, a interzis în oraş jocurile de noroc şi a încurajat curăţenia. Fiul lor, Geridobaldo (1472-1502) a moştenit calităţile părinţilor şi a fost un conducător strălucit, fondatorul frumoasei „Universita degli Studi", dar s-a stins din viaţă fără să lase un moştenitor. Conducerea ducatului a revenit unui nepot, Francesco Maria della Rovere şi în momentul în care linia succesorală dispare, în 1626 oraşul este cedat papalităţii provocându-i un oarecare declin.

Casa natală a lui Rafael

Reuşeşte însă să-şi menţină statutul său de veritabil simbol al culturii renascentiste independente păstrându-şi aspectul medieval, puţin afectat de maşinăriile moderne aflate în regiune, cu clădiri pitoreşti din piatră ridicate pe străduţele înguste. Este oraşul în care s-au născut Rafael şi Bramante şi este gazda multor comori artistice. Aşezat într-un peisaj încântător, înconjurat de munţi şi văi, este „Oraşul ideal" imaginat de artiştii vremii.

Dintre monumentele sale trebuie amintit în primul rând Palatul Ducal care domină oraşul cu turnurile şi bastionul de piatră de culoarea mierii. Construit după planurile arhitectului renascentist Luciano Laurana (1420-1479) este o construcţie bazată pe modelul florentin cu o curte interioară şi o ornamentaţie desăvârşită. Palatul nu mai păstrează mobila originală dar la etajul întâi adăposteşte Galeria Naţională de Artă. Aici pot fi admirate lucrări de Rafael, Piero della Francesca sau Luciano Laurana.

O surpriză plăcută vă poate oferi Casa natală a lui Rafael (1483-1520), care a locuit aici până la 14 ani când s-a mutat la Roma. Interiorul păstrează aproape intact farmecul vremii respective. Remarcabil este Domul oraşului, gazdă a unei picturi celebre din secolul al XVI-lea realizată de Federico Barocci şi care reprezintă „Cina cea de taină". A fost ridicat pe terenul unei biserici mai vechi şi are un aspect neoclasic, cu o cupolă impunătoare. De altfel, în oraş sunt o mulţime de locaşe de cult, mai mari sau mai mici, cea mai îndrăgită de locuitori fiind Biserica San Bernardino.

Oraşul păstrează şi o mulţime de tradiţii care se regăsesc în festivalurile anuale, iar farmecul său special este dat de aerul medieval creat de construcţiile din piatră care te introduc în lumea ducilor şi duceselor ce au trăit aici cu sute de ani în urmă.

Urbino este un veritabil simbol al culturii renascentiste independente, deţinând una dintre cele mai importante colecţii de picturi din întreaga lume.

Biserica San Bernardino

Simboluri ale umanităţii

Căciula

Dintre obiectele vestimentare, căciula se bucură în tradiţia românească de numeroase credinţe şi superstiţii. Purtarea ei este un semn de autoritate în putere, moştenit de la daci, civilizaţie în care numai cei bogaţi – tarabostes – aveau dreptul de a purta căciulă.

Fiecare regiune a ţării are credinţele ei privitoare la acest obiect. Astfel, în Teleorman se crede că purtarea căciulii pe timp de vară ar aduce o iarnă timpurie. În Muntenia se spune că din ouăle destinate clocirii ar ieşi numai cocoşei dacă sunt duse la cuibar într-o căciulă iar în Bucovina despre acelaşi mod de aducere a ouălor se crede că vă ajuta ca puii să iasă din găoace în acelaşi timp şi să nu se îndepărteze de cloşcă.

Tot în Bucovina exista credinţa că, dacă o femeie

care naşte o fată îşi doreşte apoi şi un băiat trebuia să ia placenta fetiţei, să o pună în căciula soţului împreună cu trei căţei de usturoi şi să o îngroape în loc curat şi dorinţa i se va împlini.

În zona Tecuciului se spune că dacă un bărbat intra întâmplător în casa în care năştea o femeie trebuia să i se ia căciula şi să se arunce departe, ca pruncul să fie sănătos, iar în Muntenia se practică răsădirea usturoiului dintr-o căciulă ca să aibă căpăţânile mari.

În cele mai multe regiuni – cu precădere în Ialomiţa – purtatul căciulii pe dos însemna schimbarea vremii.

Monumentul Siculicidium

Ridicat în localitatea Siculeni din judeţul Harghita, este dedicat tragicului eveniment din anul 1764. Armata austriacă a organizat o execuţie în masă împotriva secuilor rebeli care se opuneau interzicerii privilegiilor soldaţilor din regimentele de graniceri transilvăneni.

Acţiunea a fost ordonată de Curtea imperială din Viena şi, ca urmare, în seara zilei de 7 ianuarie 1764 trupele austriece au înconjurat localitatea Mádéfalva (azi Siculeni) şi i-au atacat cu artileria pe locuitori înregistrând un adevărat masacru.

Piatra de temelie a monumentului a fost pusă la 10 mai 1898, lucrările s-au încheiat până la sfârşitul anului dar inaugurarea s-a făcut abia în 8 octombrie 1905. Proiectul a fost realizat de arhitectul Tamás Jozsef şi executat de Szasz Istvan. Construit din piatră, are forma unui obelisc, flancat de două ziduri plasate cu piatră, aşezat pe un postament cruciform deasupra unui soclu în trepte. În vârf este o pasăre cu aripi desfăcute, sculptată de artistul Köllő Miklós, iar în faţă o placă de marmură realizată de Santo Nandor.

Inscripţia comemorativă a fost redactată de istoricul şi profesorul dr. Szádeczky Lajos şi de profesorul dr. Balló István.

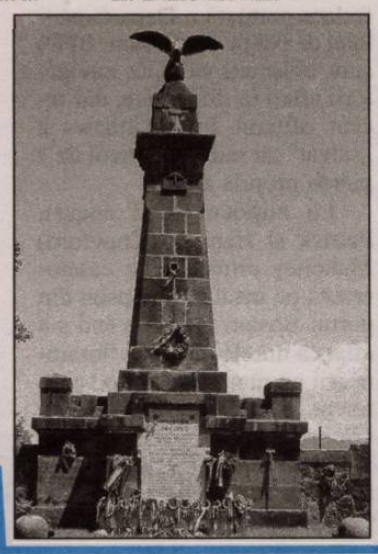

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Rățuștele de la... supermarket!

Atunci când mergi la supermarket să cumperi ouă, nu o faci nicidecum cu gândul de a-ți deschide o minifermă avicolă, din ouăle provenite de la găini din combinate șansele să iasă pui sunt foarte apropiate de zero.

Cu toate acestea, britanicei Charli Lello, în vârstă de 29 de ani, i-a trecut prin minte să experimenteze ceva nebunesc, după ce văzuse într-un videoclip că altcineva reușise o asemenea performanță, cu ouă de prepeliță.

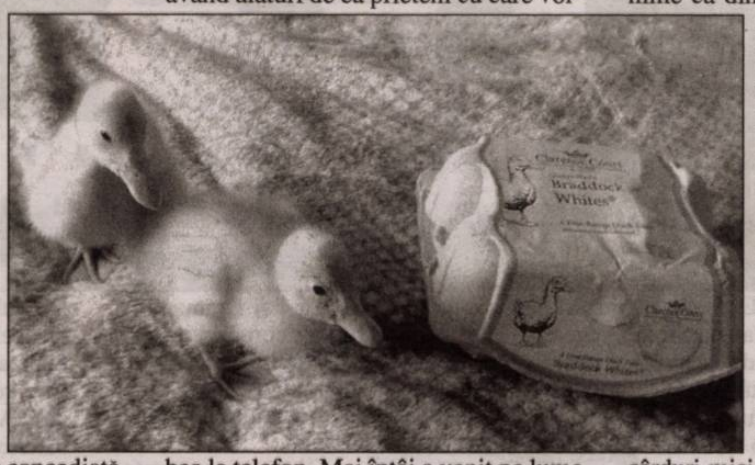

„Acesta a fost planul meu inițial, dar în timp ce am fost în Waitrose, am văzut ouăle de rață și m-am gândit că ar putea funcționa și cu ele. Mama și cu mine vorbisem despre creșterea câtorva rațe, după ce fusesem concediată de la locul de muncă, a mărturisit Charli. O parte din mine a crezut că nu va funcționa niciodată, mai ales că, din câte văzusem, niciunul dintre ouăle de prepeliță nu s-a dezvoltat, dar după șase zile în incubator am verificat ouăle de rață și am putut vedea vene și un embrion foarte mic și ondulat."

Timp de două zile aproape că nu s-a dezlipit de incubatorul ținut în casă, având alături de ea prieteni cu care vorbea la telefon. Mai întâi a venit pe lume rățușca botezată Beep. Două zile a fost singură, apoi a apărut Peep, iar după încă o săptămână li s-a alăturat Meep.

Tânăra a „adoptat" și găini, pe care, alături de rățuște le găzduiește la domiciliul său din Hertfordshire, la nord de Londra. Ea s-a interesat în mod detaliat despre clocirea, eclozarea și creșterea rațelor, aflând astfel lucruri interesante.

Neobișnuit este că există șanse minime ca din ouă cumpărate din magazine să poată ieși pui, pentru că în combinate, masculii sunt separați de femele imediat după eclozare, astfel că ouăle acestora din urmă sunt fertile doar cu totul întâmplător.

„Uneori, câțiva masculi au rămas cu cârduri de femele și au existat cazuri rare când o rață sălbatică a întâlnit un rățoi sălbatic de crescătorie, a declarat purtătoarea de cuvânt a Fermelor Clarence Court. Rațele noastre sunt ținute în cârduri mici, cu acces zilnic în aer liber. În acest mediu, în cazuri foarte rare, rațele noastre pot atrage atenția rățoilor sălbatici și, deși este foarte neobișnuit pentru masculi și femele să vină în contact unul cu altul, nu este imposibil."

Fonduri deturnate

Un bărbat din Houston, Texas (Statele Unite) a fost condamnat la nouă ani de închisoare, după ce a fost acuzat că a folosit fonduri federale din Programul de protecție a salariilor pentru Asociațiile Micilor Afaceri pentru a cumpăra un Lamborghini de 233.000 de dolari, un ceas Rolex de 14.000 de dolari și un camion Ford F-350 de 85.000 de dolari, după cum au declarat procurorii federali.

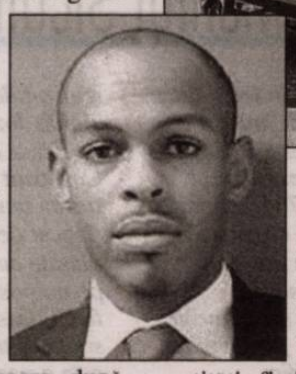

Lee Price III, în vârstă de 30 de ani, a fost condamnat la închisoare, după ce a pledat vinovat pentru fraudă electronică și spălare de bani.

Potrivit biroului procurorului SUA, infractorul a depus cereri de împrumut către bănci și alți creditori în numele a trei entități fictive: 713 Construction LLC, Price Enterprises Holdings LLC. și Price Logistic Services LLC. Prin aceste cereri, Price a solicitat peste 2,6 milioane de dolari și a obținut 1,6 milioane de dolari, raportând în mod fals numărul de angajați și cheltuielile cu salariile în fiecare dintre cererile de împrumut.

Price a folosit numele unei persoane care a murit cu puțin timp înainte de depunerea cererii. După ce a primit banii, el a cheltuit o parte pentru a se distra în cluburile de noapte și de striptease din Houston și pentru a plăti un împrumut pe o proprietate rezidențială.

Departamentul de justiție, împreună cu instituțiile de aplicare a legii au confiscat peste 700.000 de dolari din fondurile pe care Price le-a obținut în mod fraudulos.

„Domnul Price speră că și alții vor învăța din greșeala lui că nu există bani obținuți ușor, a declarat avocatul acestuia, Tom Berg. El are suficient timp (110 luni!) pentru a reflecta, a se pocăi și a-și reconstrui viața greșită."

Legea CARES a fost adoptată pentru a oferi asistență financiară de urgență americanilor din cauza pandemiei de Covid-19, Congresul autorizând fonduri suplimentare de peste 300 de miliarde de dolari.

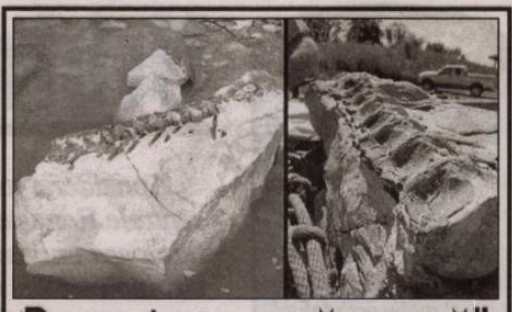

Poveste „pescărească"

În anecdoticul vieții cotidiene o întâmplare relatată cu multe exagerări și înfloriturii s-ar încadra la povești vânătorești sau pescărești, întrucât amatorii de trofee s-ar lăuda excesiv cu prada lor.

Cumva în opoziție s-a plasat însă un american care participa la un turneu de pescuit în Nebraska și care a descoperit, dar fără să știe, o fosilă veche de 90 de milioane de ani! De fapt, omul credea că are de-a face cu un simplu schelet care i s-a agățat întâmplător de cârligul undiței.

E adevărat, Andy Moore nu a câștigat concursul de pescuit la care a participat, însă americanul va păstra în continuare amintiri frumoase din ziua respectivă, care i-a adus momentul său de glorie în mass-media.

Bărbatul se afla în toiul competiției, când firul lui de pescuit s-a agățat de ceea ce părea a fi o stâncă. După ce a scos-o din apă, s-a uitat mai atent la captura cu care avea de-a face. Pescarul a făcut poze cu piatra și a lăsat-o acolo unde era, postând imaginile pe rețelele de socializare.

În scurt timp, utilizatorii de internet au înțeles că descoperirea lui Andy nu a fost una banală. „Omule, știai că în această fotografie este o fosilă veche?", a remarcat un internaut. „Îți dai seama ce ai prins acolo?" a exclamat un altul. Copleșit de insolitul eveniment, pescarul a trimis faimoasa captură Corpului Inginerilor Armatei SUA, care controlează albia râului.

Acesta a contactat un geolog pensionar, titular al unui permis pentru săpături. Folosind coordonatele GPS ale fotografiei, Andy și specialistul au reușit să localizeze piatra. Uimit, acesta din urmă a reușit să stabilească că este vorba despre o fosilă ce datează de 90 de milioane de ani, care va fi expusă într-un muzeu din Nebraska.

„Aha, da, cred că e ceva grozav", au fost primele sale cuvinte după ce a aflat că „pietroiul" în care se afla încastrată fosila păstrase de fapt relicvele unei creaturi preistorice. „Am crezut că este un schelet mare de somn sau așa ceva, poate de anul trecut", a mărturisit el ulterior pentru ziariști.

Nuntă „salvată" de Poliția portuară

Ofițerii de la unitatea de patrulare portuară a Departamentului de Poliție din Boston (BPD) sunt obișnuiți să ajute navigatorii aflați în dificultate, dar recent ofițerul Joe Matthews a „salvat" un mire în pericol de a pierde propria nuntă.

La mijlocul lunii august, Patrick și Hannah (Crawford) Mahoney urmau să se căsătorească pe insula Thompson din portul Boston (SUA), când s-a aflat că mirele, DJ-ul și florarul nunții au rămas blocați pe continent, a informat *The Boston Globe*.

O problemă mecanică a feribotului care trebuia să-i ducă pe insulă a lăsat grupul, ce număra 13 persoane, fără nicio modalitate de a ajunge pe insulă la timp pentru ora 15:00, când era programată începerea nunții. Mirele avusese o premoniție ceva mai devreme, când spusese că se teme că ceremonia va fi amânată cu ore, dacă nu vor găsi un mijloc de transport pe apă cât mai curând.

Hannah se afla deja pe insulă cu domnișoarele ei de onoare, dar ea a mărturisit că începuse să simtă că ceva nu este în regulă încă devreme, după-amiază: „Toată lumea a încetat să mai comunice cu noi. Nu am auzit nimic până la ora 13:00, așa că mi-am zis: «Poate că un vânzător a întârziat sau se întâmplă ceva", apoi, pe la 13:15, m-am gândit: «OK, poate că e ceva cu adevărat în neregulă.»"

Denise Holden, directorul de vânzări de evenimente pentru Insula Thompson, a contactat BPD pentru a cere ajutor. Ofițerul Joseph Matthews, care are o vechime de 12 ani în poliție, a fost cel care a răspuns. El a urcat grupul de nuntași pe o navă departamentală, ducându-i pe insulă cu 17 minute mai târziu decât plănuiseră, dar suficient pentru a preveni amânarea nunții. „A fost plăcut să primim un apel pentru o astfel de schimbare a vieții unor tineri și să ajut oamenii.

Păreau fericiți, iar noi eram încântați că am reușit și s-a rezolvat totul.", a declarat ofițerul.

În timp ce călătoreau spre insulă, Patrick și însoțitorii săi s-au gândit să le joace o farsă miresei și domnișoarelor de onoare, trimițându-le o fotografie cu el însuși încătușat de un ofițer, ca și cum ar fi fost arestat. În cele din urmă, s-au răzgândit. „Mă bucur că nu s-a întâmplat așa ceva", a râs Hannah, proaspăt devenită doamna Mahoney.

Chiar dacă unitatea de patrulare portuară nu ar fi venit în ajutor, Patrick a declarat că nimic nu l-ar fi împiedicat să se căsătorească cu Hannah.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

In memoriam

Jean-Luc Godard, ultimul regizor militant

Jean-Luc Godard s-a născut la Paris, la 3 decembrie 1930, ca al doilea dintre cei patru copii ai unei familii burgheze franco-elveţiene. Tatăl său era medic şi deţinea o clinică privată, iar mama sa provenea dintr-o familie de bancheri elveţieni.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Godard a devenit cetăţean elveţian şi a urmat şcoala în Nyons, Elveţia. Părinţii săi au divorţat în 1948, moment în care el s-a întors la Paris pentru a urma cursurile Liceului Rohmer. În 1949 a studiat la Sorbona pentru a se pregăti pentru o diplomă în etnologie. Cu toate acestea, în această perioadă a început să frecventeze cursurile de cinematografie ale lui François Truffaut, Jacques Rivette şi Éric Rohmer.

După ce Godard a finanţat două filme ale lui Rivette şi Rohmer, familia lui Godard i-a întrerupt sprijinul financiar în 1951, iar el a recurs la un stil de viaţă boem care includea furtul de mâncare şi bani.

În 1953 s-a întors pentru scurt timp la Paris, înainte de a obţine un serviciu ca muncitor în construcţii la un proiect de baraj în Elveţia. Cu banii obţinuţi din această slujbă a realizat în 1954 un scurtmetraj despre construcţia barajului, intitulat *Opération Béton* (1958).

În 1956, Godard a început să scrie pentru „Les cahiers du cinéma", precum şi pentru revista „Arts". În 1957, Godard a realizat primul său film francez, *Charlotte et Véronique, ou Tous les garçons s'appellent Patrick*. În 1958 a filmat *Charlotte et son Jules*, un omagiu adus lui Jean Cocteau.

În acelaşi an, a luat imagini nefolosite ale unei inundaţii din Paris, filmate de Truffaut, şi le-a montat într-un film intitulat *Une histoire d'eau* (1961), care era un omagiu adus lui Mack Sennett. În 1959 a lucrat cu Truffaut la publicaţia săptămânală „Temps de Paris". Godard a scris o rubrică de bârfe pentru această revistă, dar şi-a petrecut mult timp şi scriind scenarii pentru filme şi o serie de scrieri critice care l-au plasat ferm în fruntea esteticii „nouvelle vague", precursoare a Noului Val francez.

Godard şi François Truffaut

În 1960 s-a căsătorit cu Anna Karina în Elveţia. În aprilie şi mai a filmat *Le petit soldat* (1963) la Geneva şi pregătea filmul pentru o lansare în toamnă la Paris.

În martie 1960, *Cu sufletul la gură* a avut premiera la Paris, cunoscând un succes enorm atât în rândul criticilor de film, cât şi la box-office, şi a devenit un film de referinţă în cadrul Noului Val francez. Filmul l-a transformat peste noapte într-o vedetă pe foarte tânărul pe atunci Jean-Paul Belmondo. În 1961, Godard a filmat *O femeie e o femeie*, primul său film în care a folosit materiale color pe ecran lat.

Godard cu Anna Karina

În 1964, Godard şi soţia sa, actriţa Anna Karina şi-au format propria companie de producţie, Anouchka Films. Au turnat un film intitulat *Femeia măritată* (1964), pe care cenzura i-a obligat să îl reediteze din cauza unei scene de plajă topless.

De asemenea, cenzura l-a obligat pe Godard să schimbe titlul în *O femeie măritată*, pentru a nu lăsa impresia că această femeie „scandaloasă" era soţia tipică franceză. În primăvara anului 1965, Godard a filmat *Alphaville* la Paris; în vară a filmat *Pierrot nebunul* la Paris şi în sudul Franţei. La scurt timp după aceea, el şi Anna Karina s-au despărţit.

După divorţ, Godard a filmat *Deux ou trois choses que je sais d'elle* şi *L'amour en l'an 2000* (o continuare a filmului Alphaville). În 1967, Godard a filmat *La chinoise* distribuind-o în rolul principal pe Anne Wiazemsky, nepoata romancierului francez François Mauriac. În timpul realizării filmului, Godard şi Wiazemsky s-au căsătorit la Paris.

În 1968, Godard a fost însărcinat de televiziunea franceză să realizeze *Le gai savoir*. Cu toate acestea, producătorii de televiziune au fost atât de indignaţi de produsul realizat de Godard încât au refuzat să îl difuzeze.

În 1969, Godard a călătorit în Anglia, unde a realizat filmul „British Sounds" (1970) pentru BBC Weekend Television, dar reţeaua britanică a refuzat ulterior să îl difuzeze, considerându-l „prea stângist". La sfârşitul primăverii, a călătorit la Praga pentru a realiza în secret filmul „Pravda".

Godard a început din nou să realizeze lungmetraje narative de succes în 1979 cu *Sauve qui peut (la vie)* (Fiecare om pentru el însuşi), o poveste despre trei tineri elveţieni şi problemele lor legate de muncă şi dragoste. În anii 1980 a fost implicat în proiecte cinematografice atât în Europa, cât şi în California şi Mozambic.

Cea mai remarcabilă lucrare a sa din acest deceniu a fost „trilogia sublimului", care a constat în trei filme – *Passion* (1982), *Prénom Carmen* (1983) şi foarte controversatul *Je vous salue, Marie* – care au servit drept declaraţii personale despre feminitate, natură şi creştinism.

Godard a regizat puţine filme de lungmetraj în anii 1990, concentrându-se în schimb pe documentarul de televiziune în mai multe părţi Histoire(s) du cinéma. *Éloge de l'amour* (2001; Elogiu iubirii), un film narativ care examina natura iubirii şi a unei vieţi în film, a stârnit controverse din cauza criticii dure la adresa cinematografiei hollywoodiene.

Printre filmele ulterioare se numără *Notre musique* (2004; Muzica noastră), o meditaţie asupra războiului; colajul experimental *Film socialisme* (2010; Film socialism) şi *Adieu au langage* (2014, Adio limbajului), o naraţiune fragmentată despre un bărbat, o femeie şi un câine, filmată în 3-D. *Le Livre d'image* (2018; Cartea imaginii) este un eseu cinematografic, care prezintă un montaj de clipuri de film, fotografii şi imagini din timpul războiului, Godard oferind comentariul sonor.

De-a lungul carierei sale prodigioase, Godard a primit numeroase premii. Regizorul a încetat din viaţă în această toamnă, prin sinucidere asistată, în Elveţia, ţara lui de adopţie.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Anna Szeles

Considerată drept una dintre frumuseţile filmului românesc, Anna Szeles s-a născut la Oradea, pe 24 august 1942. Actriţa de origine maghiară a rămas în memoria publicului, chiar şi mai tânăr, ca fostă soţie a lui Florin Piersic. La primul examen dat la actorie a fost respinsă, din cauza „fragilităţii şi tinereţii ei".

A lucrat un an ca muncitoare, apoi, în anul următor a reuşit la admitere pe primul loc. A absolvit Institutul de Teatru „Szentgyörgyi István" din Târgu Mureş în 1965, având-i colegi pe promoţie pe Irén Bányai, Endre Botár, Ildikó Fülöp, Imre Higyed, István Krausz, Szidónia Krizsovánszky, Lívia Madár, Pál Mihály, Dezső Nagy, Magda Stief, Katalin Vásárhelyi şi András Vitályos. Deja după primul an de facultate a fost distribuită în filmul „Vacanţă la mare" (1962).

În anul următor, la vârsta de 23 de ani, pe când filma pentru „La vârsta dragostei" (1963) îl cunoaşte pe actorul Florin Piersic, dar abia după nouă ani se căsătoresc. De asemenea, era încă studentă când regizorul Liviu Ciulei a distribuit-o în filmul „Pădurea spânzuraţilor", în rolul Ilona. Din 1965 a fost actriţă la Teatrul Maghiar de Stat din Cluj.

De-a lungul unei cariere strălucite, în care s-a făcut remarcată nu doar prin frumuseţea, ci şi prin talentul ei deosebit, a evoluat în numeroase pelicule, precum „Balul de sâmbătă seara", „De bunăvoie şi nesilit de nimeni", „Gaudeamus igitur", „Meandre", „Zodia Fecioarei", „Tinereţe fără bătrâneţe", „Canarul şi viscolul", „Ştefan cel Mare – Vaslui 1475", „Tufă de Veneţia". Alături de Florin Piersic va juca în spectacole de teatru, dar şi în filme, precum „Elixirul tinereţii", „Eu, tu şi Ovidiu" sau „Masca de argint".

A emigrat în Ungaria, în 1989, alături de fiul ei şi al lui Florin Piersic, Daniel. Este încă o actriţă foarte populară în ţara vecină, unde joacă în filme sau în reclame. A fost distinsă în 1971 cu Ordinul Meritul Cultural, şi a primit, de asemenea, Premiul TIFF pentru întreaga carieră.

Biopic

Nu pierde adevărul 2

Una dintre cele mai vechi picturi ale lui Gerhard Richter este legată de arestarea şefului SS al lui Eufinger, Werner Heyde, reproducând o fotografie publicată în presă. O alta, din aceeaşi serie, *Family at the Seaside*, este un instantaneu din albumul foto al soţiei sale, care îl arată pe tatăl ei, profesorul Eufinger, jucându-se cu caii cu familia sa, o fotografie care nu este remarcabilă, cu excepţia faptului că a fost făcută exact când Eufinger a trimis-o pe mătuşa lui Richter la moarte.

Cea mai mare pictură foto pe care Gerhard Richter a produs-o înainte de a trece la arta abstractă a fost *Ema, nud pe scări* (#134 în catalogul său oficial). Ema, prescurtare de la „Marianne", a fost soţia lui Gerhard Richter. Neobişnuit pentru Richter, acest tablou este datat foarte precis în mai 1966. Primul său copil s-a născut pe 30 decembrie 1966 şi artistul a explicat că această fotografie a fost pusă în scenă de el când a aflat că Ema era însărcinată în trei luni. Toate aceste amănunte apar în povestea lui Kurt din film.

Regizorul Florian Henckel von Donnersmarck a petrecut multe săptămâni cu Gerhard Richter în timpul cercetării sale pentru film, dar nu a dezvăluit nimic despre conţinutul acestor conversaţii. Richter a susţinut că i-a spus lui Donnersmarck că nu vrea ca personajul din film să-i poarte numele. De asemenea, el a susţinut că i-a sugerat lui Donnersmarck că protagonistul filmului ar putea avea o altă profesie.

Donnersmarck i-a citit lui Richter scenariul complet, astfel încât Richter să poată vedea singur cât de mult era ficţiune şi unde au fost folosite fapte din viaţa lui. Când filmul s-a terminat şi Donnersmarck s-a oferit să aranjeze o proiecţie pentru el, Richter a spus „că nu se simte în stare şi că nu crede că are puterea de a vedea filmul". Donnersmarck a declarat că a înţeles această reacţie, „poate că filmul este pentru toată lumea, cu excepţia lui". Când presa germană i-a cerut să comenteze filmul, Richter a spus că nu a văzut filmul, dar i s-a părut că trailerul este prea „reißerisch", „groaznic", ca un fel de *thriller*.

Comentând materialul pe care i l-a furnizat lui Donnersmarck, Richter a declarat pentru *The New Yorker*: „I-am dat ceva în scris în care spuneam că nu i se permite în mod explicit să-mi folosească sau să publice nici numele meu, nici vreuna dintre picturile mele. M-a asigurat că va respecta aceste dorinţe. Dar, în realitate, el a făcut totul pentru a lega numele meu de filmul său. Cu toate acestea, a reuşit să abuzeze şi să-mi denatureze biografia!".

Şi aşa, din promisiuni ţinute şi altele călcate, a ieşit un film de excepţie, o „capodoperă" spun unii comentatori, un film despre tăvălugul vieţii care te poartă uneori dintr-o barcă în alta, de pe un ţărm pe altul, fără să i te poţi opune. Important e că Florian Henckel von Donnersmarck priveşte totul cu înţelegere, cu generozitate, fără a ideologiza penibil.

Acestea sunt motivele pentru care *Nu privi niciodată în altă parte* a fost nominalizat pentru Leul de Aur la cea de-a 75-a ediţie a Festivalului Internaţional de Film de la Veneţia şi pentru un Glob de Aur de către Asociaţia Presei Străine de la Hollywood. A fost nominalizat la două premii Oscar la cea de-a 91-a ediţie a Premiilor Academiei, la categoriile Cel mai bun film străin şi Cea mai bună imagine.

GEORGE CUŞNARENCU

Primii paşi în alergiile oculare

După cum se cunoaşte, alergiile reprezintă reacţia sistemului imunitar al organismului la substanţe străine, cum ar fi praful, părul de animale, dar şi la anumite alimente, de pildă. De fapt, menirea lui este de a apăra organismul împotriva agresorilor sănătăţii, însă din păcate nu întotdeauna funcţionează această strategie în sensul dorit.

Când o persoană intră în contact cu o substanţă străină, sistemul imunitar produce materiale specifice numite anticorpi, care caută „intruşii", etichetându-i ca periculoşi, chiar dacă nu sunt; pur şi simplu, nu îi recunosc. Astfel apar şi alergii care pot irita ochii, ducând la conjunctivită alergică.

Produse comune periculoase

Vorbim despre alergiile stratului transparent care căptuşeşte pleoapele şi globul ocular – conjunctiva. Aceasta are două funcţii principale, oferind protecţie şi lubrifiere prin producerea de lacrimi şi

mucus, împiedicând pătrunderea în ochi a substanţelor străine. Dacă ochii vin în contact cu ceva care ar putea iniţia un episod de conjunctivită alergică, funcţia conjunctivei va fi compromisă. Afecţiunea poate fi provocată de diverse lucruri, de la produsele de machiaj, parfum sau detergenţi la şampon de păr şi lentile de contact.

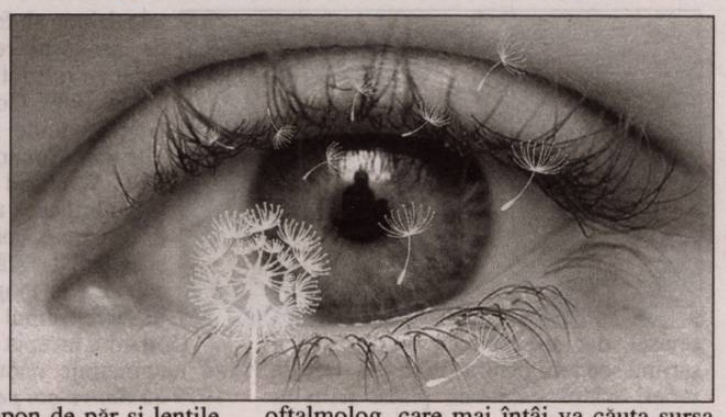

Unii pacienţi sunt alergici la simpla prezenţă a animalelor de companie (pisici, câini, păsări) sau pot prezenta alergii sezoniere care duc la conjunctivită alergică, în special în timpul verii din cauza furtunilor de praf şi toamna din cauza polenului. În plus, conjunctivita alergică poate fi rezultatul contactului indirect cu ochii, de pildă prin înţepături de insecte.

Se cunosc două tipuri principale de conjunctive alergice: cea acută (apare brusc şi pentru o perioadă scurtă de timp) şi cea cronică (mai puţin frecventă, dar putând apărea pe tot parcursul anului).

Conjunctivita alergică este relativ frecventă, afectează aproape 40% din populaţie, în special în timpul sezonului febrei fânului, totuşi nu toţi pacienţii prezintă aceleaşi simptome.

Între simptomele comune sunt ochi roşii, umflaţi sau cu mâncărime, lăcrimare excesivă, pleoape umflate, sensibilitate la lumină.

Diagnosticare şi tratament

Dacă sunt suspectate conjunctivitele alergice, trebuie abordat rapid medicul oftalmolog, care mai întâi va căuta sursa problemei. El va examina ochii pacientului folosind un dispozitiv cu lumină care nu atinge ochii direct. Consultaţia ar putea include şi punerea unor picături ce produc o uşoară usturime.

În conjunctivita alergică cronică, medicul poate solicita şi analize de sânge pentru a determina sursa afecţiunii şi a o trata în consecinţă. Planul optim de tratament poate include păstrarea unei distanţe de protecţie faţă de sursele de alergii, picături pentru ochi sau/şi tablete pentru a rezolva episodul de conjunctivită alergică.

Această afecţiune are şi ea complicaţiile sale. Deşi alergiile sezoniere şi pe tot parcursul anului pot provoca disconfort ocular pe parcursul activităţilor zilnice, de obicei, ele dispar complet în scurt timp, fără complicaţii. Cu toate acestea, în cazuri severe, se pot dezvolta ulcere sau cicatrici ale ochilor din cauza mâncărimii excesive a globilor oculari, ceea ce poate duce la deteriorarea pe termen lung a vederii.

Este un motiv în plus ca pacienţii să viziteze medicul oftalmolog dacă se confruntă cu simptome de conjunctivită alergică, pentru a-i ajuta să elimine problemele şi să-şi păstreze vederea.

Lucraţi culcat

Problemă de sănătate care poate afecta, practic, pe oricine, durerea sau durerile de spate nu se limitează la o zonă singulară, cauza principală constând în localizarea potenţială atât la nivelul musculaturii, cât şi la cel al scheletului.

Sugestia din titlul articolului de faţă poate părea cel puţin nepotrivită cu această afecţiune dureroasă, dar modul actual de viaţă şi mai ales cel de lucru în numeroase profesii arată că ideea este perfect valabilă şi eficientă.

Liderul nedorit al bolilor profesionale

Afecţiunile musculo-scheletice cunosc de câteva decenii o ascensiune extrem de ridicată, numai în perioada 1992-2012 studii specifice din Occident raportând o creştere de 13 ori!

Este unul dintre motivele pentru care, confruntat cu explozia tulburărilor musculo-scheletice şi a durerilor de spate cauzate de postura noastră nepotrivită în faţa computerului, un inventator american sugerează să lucrezi întins, vorbind de departe despre prima boală profesională gravă, cu efecte complexe în toate sectoarele de activitate. Ea afectează articulaţiile, muşchii şi tendoanele.

Încheieturile, umerii şi gâtul sunt primele zone atinse de această durere sau rigiditate, cauzată de un amestec de pos-

turi de lucru nepotrivite şi mişcări repetitive. Tendinopatiile, sindromul de tunel carpian (la încheietura mâinii), epicondilita (la nivelul cotului) au devenit motive frecvente de consultare medicală şi pot provoca, dacă originea nu este eliminată, deteriorări ireversibile.

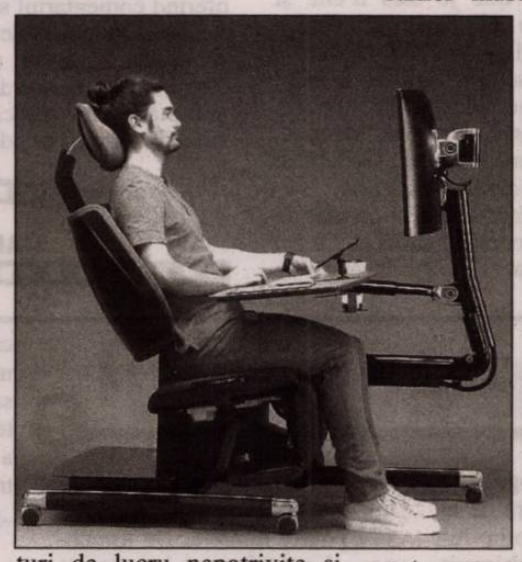

Dispozitiv ergonomic optim

Numeroşi lucrători stau aşezaţi prost în faţa aparaturii de lucru. Ecranul prea jos, tastatura prea mică, un mouse nepotrivit, scaun neergonomic... Toate aceste elemente joacă un rol în apariţia tulburărilor musculo-scheletice şi trebuie adaptate la morfologia fiecărei persoane.

De asemenea, este esenţial să vă mişcaţi în mod regulat în timpul zilei pentru a mobiliza articulaţiile, muşchii şi tendoanele.

Calculatorul este tot mai prezent şi mai necesar în viaţa noastră profesională, astfel că inginerul american Che Voigt şi-a imaginat o asemenea staţie de lucru revoluţionară.

În spatele aspectului său de... scaun stomatologic, Altwork Station a fost concepută până în cel mai mic detaliu pentru a ameliora durerile de spate, oboseala degetelor şi a încheieturii mâinii, tensiunea umerilor etc., datorită unui nivel foarte precis de reglare şi a unei poziţii apropiate de gravitaţie.

Ecranul, tastatura şi mouse-ul sunt fixate la înălţimea potrivită deasupra utilizatorului datorită magneţilor şi matriţelor realizate în 3D.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Accidentul ischemic tranzitoriu

Cunoscută ca accident ischemic tranzitoriu (AIT), această maladie este un deficit neurologic localizat, care survine brusc şi dispare complet în mai puţin de 24 de ore urmând ocluziei unei artere cerebrale sau medulare. Când sângele nu mai ajunge în ţesutul cerebral, apare un infarct sau un ramolisment.

Cauzele sunt numeroase: ● ateroscleroză a vaselor cervico-cefalice care provoacă îngustarea vaselor cu un risc de stenoză ce poate declanşa accidentul ischemic tranzitoriu; ● cardiopatii ce pot provoca o embolie cerebrală (îngustare mitrală, fibrilaţie auriculară şi alte tulburări de ritm, endocardită); ● disecţii ale arterelor cervicale şi intracraniene, mai frecvente la pacienţii tineri.

Simptomele accidentului ischemic tranzitoriu se traduc printr-un episod neurologic trecător total regresiv, a cărui durată este de la câteva secunde până la câteva minute. În cazuri mai rare durata poate fi de ore, iar simptomele dispar brusc. În funcţie de zona afectată, poate fi vorba despre cecitatea unui ochi tranzitoriu (vedere neclară, vedere dublă, pierderea vederii) la nivelul unuia sau al ambilor ochi, aparută brusc, tulburări senzitive sau motorii localizate, afazie, tulburări cerebrale etc.

Accidentul ischemic tranzitoriu este un semnal de alarmă, întrucât poate prevesti un accident vascular cerebral, astfel că trebuie să facă obiectul unei analize medicale riguroase. Acesta din urmă poate surveni la câteva ore după accidentul ischemic tranzitoriu sau chiar după mai mulţi ani ori niciodată, fiindcă nu există semnal care să-l anticipeze.

Pacienţii victime ale unui accident ischemic tranzitoriu trebuie spitalizaţi. Se efectuează astfel scanarea, rezonanţa magnetică, un bilanţ biologic, electrocardiograma, un examen Doppler cervical şi, eventual, unul transcranian.

În funcţie de opţiunea clinică, tratamentul încearcă se prevină recidivele (se tratează factorii riscului de ateroscleroză şi cauze ale eventualelor embolii) şi să evite evoluţia către un accident cerebral. În această idee se utilizează antiagregante plachetare şi uneori chirurgie sau angioplastie.

Supravegherea cazului trebuie să fie foarte strictă şi de durată, deoarece riscurile de recidivă sau de apariţie a unui accident vascular cerebral sunt relativ ridicate.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

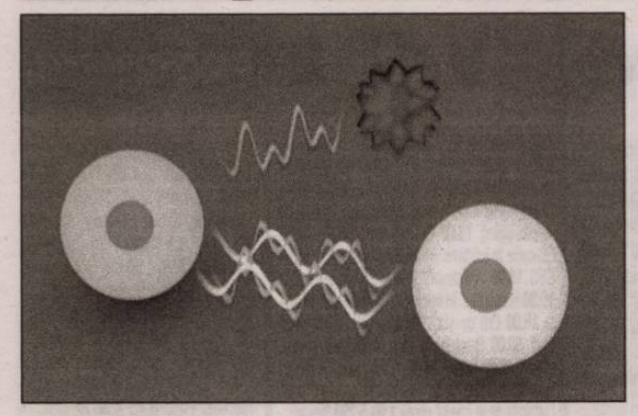

PUBLICITATE

Biopulsar-Reflexograf

O nouă terapie holistică

Nou la Centrul German DermaVital în București

Vă prezentăm un sistem modular „Biofeedback", care ne dă în scurt timp o analiză rapidă şi detaliată a câmpului bioenergetic (aura) al omului.

Ştiinţa care se ocupă de limbajul corpului ne arată că şi organele au conştiinţă şi reacţionează la gânduri şi emoţii.

Această conştiinţă este setată în fiecare celulă a organului. Kinesologia foloseşte această filozofie cu succes în tratamentele pe care le aplică, pentru a testa reacţia spiritului asupra corpului.

Sentimentele şi structurile gândirii sunt radiaţii extrem de fine, care se exprimă prin câmpul bioenergetic (aura).

Conform ştiinţei chinezeşti tradiţionale sunt câteva zone în palmă legate atât cu organele corpului, cât şi cu centrele energetice, numite Chakre.

Electronica micromodernă, care stă la baza aparatelor Biopulsar, poate prelua cu repeziciune informaţia energetică a corpului care prin computerul adaptat ne arată pe ecran aura, reprezentată realist şi dinamic în strânsă legătură cu chakrele corpului.

Fiecare organ este reprezentat în grafice, care atestă cu exactitate energia organului analizat şi aura lui.

Medicul/psihologul care face diagnosticarea, traduce în limbajul medical pacientului starea lui de sănătate, exprimată în grafice energetice.

Reprezentările grafice de pe ecran fac posibilă o interpretare personalizată asupra dinamicii curgerii energiei vieţii în organe, psihic meridiane, interacţiunile cu aura şi a chakrelor.

Aura este o radiaţie multidimensională a sufletului. Vedem adesea pe diferite icoane sau picturi în biserici un nimb în jurul capului, este aura. Aura nu poate fi observată cu ochiul liber decât de foarte puţine persoane care sunt pe o treaptă energetică foarte înaltă. Potenţialul sufletesc se reflectă în câmpul energetic din jurul corpului fizic.

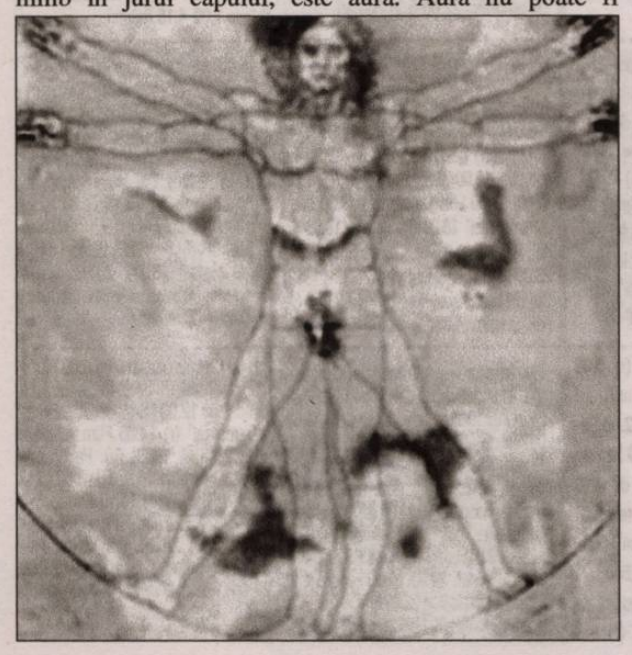

Nivelurile aurei interacţionează între ele. Primul nivel care înconjoară corpul fizic se numeşte Ether – corpul vital, produs de energia care curge prin meridian. Când un organ este bolnav, câmpul magnetic pe locul organului este foarte slab.

Al doilea nivel reprezintă nivelul emoţional. Emoţiile sunt reprezentate în culori. Când emoţiile şi gândurile sunt negative, culorile sunt şterse şi fără lumină.

Al treilea nivel este nivelul minţii, al gândurilor produse de creier. Cu cât omul este mai optimist, cu atât culorile sunt mai intense.

Al patrulea nivel este nivelul corpului spiritual. Aici se găsesc programele conştiinţei şi potenţialul pe care l-am câştigat într-o altă viaţă.

După diagnosticarea energetică se recomandă şedinţele de tratament, care se fac tot în Centrul nostru.

O disciplină modernă, blândă, fără efecte secundare, fără durere, atât pentru copii, cât şi pentru adulţi, indiferent de vârstă.

Este o nouă tehnologie holistică pentru reglarea câmpului biologic al corpului. Omul este un computer biologic care trebuie mereu devirusat, detoxifiat şi readus în balanţa lui energetică.

„Gradul de echilibru energetic din organism, hotărăşte sănătate sau boală.", afirmă Nikola Tesla.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informaţională, membră a Societăţii Naturiştilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy), psiholog

Pentru mai multe informaţii accesaţi:
www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

CONTACT: DermaVital Bucureşti, strada Brânduşelor 6B, et. 2, interfon 003

PUBLICITATE

ACOPREVENT

supliment alimentar pentru un sistem imunitar stabil

dermaVITAL
tel 0731.871.968 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro

Ce este Acoprevent?

Este un supliment alimentar bazat pe plante ayurvedice care are la bază o tehnologie inovativă, tehnologia punctelor cuantice, care multiplică descărcarea energetică a substanţelor conţinute. Opreşte o întreagă cascadă inflamatorie la nivel celular, este un antioxidant puternic, este o tehnologie inovatoare avansată, bazată pe activarea micronutrienţilor.

Se recomandă în afecţiunile în care sistemul imunitar este suprasolicitat, ca alergii, tuberculoză, infecţii virale, sindromul oboselii cronice, candida, hepatită virală, septicemie, borelioză cronică, apărarea corpului în cazul bolilor maligne.

Conţine: extract de cacao, extract de hamei, garofiţă-sălbatică, muscat, coajă de lămâie, thymian, salvie, extract de susan, extract din pulbere de alge maro. Informaţia cuantică este pusă pe un grăunte de siliciu.

3 capsule administrate zilnic conţin: complex ayurvedic activ – 411 mg, pulbere de alge maro – 162 mg, zinc – 9 mg.

Dozare şi mod de administrare: adulţi şi tineri de 3 ori zilnic 1 capsulă înainte de masă, copii 2-6 ani – 1 capsulă zilnic, înainte de masă.

Efecte secundare nu sunt cunoscute.

Interacţiune cu alte medicamente: poate fi combinat la nevoie cu orice medicamentaţie de sinteză.

Flaconul conţine 90 de capsule a 320 mg

Costul este de 210 lei flaconul plus taxa de transport 20/22 lei.

Distribuit în România prin Centrul German DermaVital Bodymed S.R.L.

TERAPIA 4W – IMUNITATEA ÎNNĂSCUTĂ

Cardul activează 4 straturi energetice în formă de cerc, în jurul imunităţii înnăscute. Persoanele care au mai multe afecţiuni cronice, au făcut sau fac chimioterapie/radioterapie, au fisuri energetice în imunitatea înnăscută.

Sistemul imunitar înnăscut este principala linie de apărare împotriva intrusului, bacterii/virusuri.

Sistemul imunitar înnăscut intră în acţiune când un intrus a trecut de prima barieră a sistemului imunitar dobândit şi a fost – memorat – de către acesta. Testele făcute după acest set de terapii au confirmat neutralizarea frecvenţelor patologice emise de virusuri/bacterii.

Terapia 4w, se execută în 4 zile consecutiv, durează aproximativ 1 oră şedinţa, nu doare, nu are efecte secundare.

Terapia 4w este în ofertă de la ~~680 lei~~, la 500 lei.

Revista „Magazin" nu îşi asumă responsabilitatea privind eficacitatea acestor produse!

PUBLICITATE

LUNI – 3 octombrie

TVR 1
7.00 3 ceasuri bune 10.00 AgroStrategia 11.00 Teleenciclopedia (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Garantat 100% (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Atelier de sănătate 17.55 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.55 Dincolo de alb și negru 20.00 Telejurnal 21.00 Câștigă România! 22.00 Dosar Romania (r) 23.00 Nocturne 0.00-5.55 Reluări.

PRO·TV
6.00 Știrile PRO·TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO·TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO·TV 20.30 Serial: „Clanul" 23.00 Știrile PRO 23.30 Film: „Hobbs & Shaw" (r) 2.15 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

a
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Mireasa 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite 0.00 Observator 0.30 Film: „Predatorul" (r) 3.00 Observator (r) 4.00 Mireasa (r) 5.00 Prețul cel bun (r).

PRIMA TV
7.00 Starea Nației 8.00 Teleshopping 8.15 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 9.00 Exclusiv VIP (r) 11.00 Teleshopping 13.00 Serial (r) 14.00 Focus 15.30 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.15 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Totul sau nimic" (SUA, 2015). Cu: Vinnie Jones 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00 Exclusiv VIP (r) 2.00 Film: „Soldatul justițiar" (r) 4.00 Focus 5.30 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 6.00 Serial: „Iubiri secrete" (r).

·acasă
6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moștenitorii" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Teleșcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viața (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Azi despre mâine 11.30 Prietenii de la radio 12.00 Telejurnal 12.40 Teleshopping 13.00 Cultura minorităților 13.30 Educație la înălțime (r) 14.30 Documentar 360º-GEO 15.00 Azi despre mâine 15.30 Teleșcoala 16.30 România... în bucate 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex" 20.00 Rețeaua de idoli 21.00 Memorialul durerii 22.00 Doc.: „Yuval Noah Harari – Istoria de mâine" 23.00 Serial: „La răsărit de Eden" 0.00 Luminița de la miezul nopții 1.00-5.230 Reluări.

PRO·CINEMA
6.15 La Măruță (r) 8.15 Film (r) 10.45 Serial: „La Bloc" (r) 13.00 Film: „Zoom" (r) 14.45 Film: „Morning Show Mystery: Mortal Mishaps" (r) 16.30 Film: „Marșul nupțial" (SUA, 2016). Cu: Jack Wagner 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Căutarea" (SUA, 2018). Cu: John Cho, Debra Messin 22.30 Film: „Ultima razie" (SUA, 2012). Cu: Jake Gyllenhaal, Michael Peña 0.45-4.30 Reluări.

MARȚI – 4 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 10.00 AgroStrategia 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Ora regelui (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Atelier de sănătate 18.00 Lumea financiară 18.55 Dincolo de alb și negru 20.00 Telejurnal 21.00 Câștigă România! 22.00 Telecinemateca: „Aurul, revoluția și bandiții" (coprod., 1971). Cu: Franco Nero, Eli Wallach, Lynn Redgrave 0.05-5.55 Reluări.

6.00 Știrile PRO·TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO·TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO·TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO·TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 23.30 Știrile PRO·TV 0.00 Film: „Blacklight" (r) 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Mireasa 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite 0.00 Observator 0.30 Film: „De neoprit" (SUA, 2010). Cu: Chris Pine, Denzel Washington, Rosario Dawson 2.30-5.00 Reluări.

7.00 Starea Nației (r) 8.10 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 9.00 Exclusiv VIP (r) 11.00 Teleshopping 13.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 14.00 Focus 15.00 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Fluturele negru" (SUA, 2017). Cu: Antonio Banderas 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00-6.00 Reluări.

6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial: „Iubiri fără hotar" (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moștenitorii" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Teleșcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viața (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Euromaxx 11.30 Prietenii de la radio 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Documentar (r) 14.30 Documentar 360º-GEO 15.30 Teleșcoala: Clasa a VIII-a 16.30 România... în bucate 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Destine ca-n filme 21.00 D'ale lu' Mitică (r) 22.00 Ediție limitată 23.00 Serial: „La răsărit de Eden" 0.00 Luminița de la miezul nopții 1.00-6.00 Reluări.

6.15 Serial: „La Bloc" (r) 6.45 La Măruță (r) 8.45 Film: „Zoom" (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film: „Adventures of A.R.I My Robot Friend" (r) 14.30 Film: „The Pink Panther" (r) 16.30 Film: „Înger nervos" (SUA, 2016) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Pe jumătate mort 2" (SUA, 2007). Cu: Bill Goldberg, Kurupt 22.30 Film: „Revoltă după gratii" (SUA, 2015). Cu: Dolph Lundgren, Danielle Chuchran 0.15-4.00 Reluări.

MIERCURI – 5 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 10.00 AgroStrategia 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Profesioniștii (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Conviețuiri 17.00 Atelier de sănătate 18.00 Breaking Fake News 18.55 Dincolo de alb și negru 20.00 Telejurnal 21.00 Câștigă România! 22.00 Film: „Regele de pe Insula Diavolului" (coprod., 2010). Cu: Benjamin Helstad, Stellan Skarsgard 0.15-5.55 Reluări.

6.00 Știrile PRO·TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO·TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO·TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO·TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Visuri la cheie 23.30 Știrile PRO·TV 0.00 Film: „Clinica" (SUA, 2002). Cu: Sylvester Stallone, Polly Walker 2.00-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite 0.00 Observator 1.45 Revizie Tehnică 5.00 Prețul cel bun (r).

7.00 Starea Nației (r) 8.10 Serial: „Nimeni nu-l perfect" 9.00 Exclusiv VIP (r) 11.00 Teleshopping 13.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 14.00 Focus 15.30 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Cronica cârcotașilor 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00 Exclusiv VIP (r) 2.00 Cronica Cârcotașilor (r) 4.00 Focus 5.30 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 6.00 Seria: „Iubiri secrete" (r).

6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moștenitorii" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 18.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Teleșcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viața (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º (r) 11.00 Prietenii de la radio! 11.30 Între prieteni 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Ediție limitată (r) 14.30 Documentar 360º 15.30 Teleșcoala 16.30 România... în bucate 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Nunta lui Jenny" (SUA, 2015) 22.00 Povestea vinde 23.00 Serial: „La răsărit de Eden" 0.00 Luminița de la miezul nopții 1.00-5.20 Reluări.

6.15 Serial: „La Bloc" (r) 6.45 La Măruță (r) 8.45 Film (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film: „The Wedding March" (r) 14.30 Film: „Cu mingea la picior" (SUA, 2003) 16.30 Film: „Misterul din florărie: nimeni nu suflă o vorbă" (SUA, 2016) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Numărătoare inversă" (SUA, 2013) 22.30 Film: „Rechinul toxic" (SUA, 2017). Cu: Kabby Borders 0.15-4.00 Reluări.

JULIANNE MOORE
– duminică, 0.12 –

FRANCO NERO
– marți, 22.00 –

TESS HARPER
– sâmbătă, 20.00 –

SYLVESTER STALLONE
– miercuri, 0.00 –

ELISE GATIEN
– duminică, 21.00 –

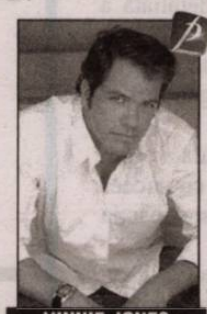
VINNIE JONES
– luni, 20.00 –

REBECCA HALL
– joi, 22.30 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 6 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 AgroStrategia 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Breaking Fake News (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Akzente 17.00 Atelier de sănătate 18.00 Omul și timpul 18.55 Dincolo de alb și negru 20.00 Telejurnal 21.00 Câștigă România! 22.00 Doc.: „Litere de foc" 0.00-5.55 Reluări.

6.00 Știrile PRO·TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO·TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO·TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO·TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 23.30 Știrile PRO·TV 0.00 Film: „Polițaiul din Belleville" (SUA, 2018). Cu: Omar Sy, Luis Guzmán 2.15-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Mireasa 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Serial: „Adela" 23.00 Observator 23.30 Chefi la cuțite (r) 3.00 Observator (r) 4.00 Mireasa (r) 5.00 Prețul cel bun (r).

7.00 Starea Nației (r) 8.15 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 9.00 Exclusiv VIP (r) 11.00 Teleshopping live 13.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 14.00 Focus 15.30 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Serial: „Pup-o, mă!" 21.00 Serial: „New Amsterdam" (ep.1) 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00-6.00 Reluări.

6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moștenitorii" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Teleșcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viața (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º (r) 11.00 Globalizarea: riscuri și beneficii 11.30 Între prieteni 12.00 Telejurnal 13.00 Maghiara de pe doi 13.30 Povestea vinde (r) 14.30 Documentar 360º 15.30 Teleșcoala 16.30 România... în bucate 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Moștenirea" (SUA, 2020). Cu: Lily Collins, Connie Nielsen 22.00 Istorii de bun gust 23.00 Serial: „Ocolul Pământului în 80 de zile" (ep.1) 0.00 Luminița de la miezul nopții 1.00-5.20 Reluări.

6.15 Serial: „La Bloc (r) 8.15 Film (r) 10.15 Serial: „La Bloc" 12.30 Film (r) 14.15 Film: „Înapoi în viitor" (SUA, 1985) 16.30 Film: „Înnorat cu șanse de dragoste" (SUA, 2015). Cu: Michael J. Fox, Christopher Lloyd 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Paradisul pierdut" (SUA, 2008). Cu: Til Schweiger 22.30 Film: „Conspirația" (SUA, 2013). Cu: Eric Bana, Rebecca Hall 0.30-4.15 Reluări.

VINERI – 7 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 Exclusiv în România (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Omul și timpul (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Opre Roma 15.55 EURO polis 17.00 Atelier de sănătate 18.00 Gări de poveste 18.55 România, cine ești? 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Luna comanșilor" (partea a II-a). Cu: Steve Zahn, Karl Urban, Val Kilmer 23.00 Replay 0.00-5.05 Reluări.

6.00 Știrile PRO·TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO·TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO·TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO·TV 20.30 Vocea României 23.00 Film: „Clanul" (r) 1.30 Serial: „Las Fierbinți" (r) 3.15 Apropo Tv (r) 4.00 Vorbește lumea (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Mireasa 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 iRoast 21.30 Stand Up Revolutions 0.00 iUmor 3.00 Observator (r) 4.00 Mireasa (r) 5.00 Prețul cel bun (r).

7.00 Starea Nației (r) 8.15 Serial: „Nimeni nu-l perfect" 9.00 Exclusiv VIP (r) 11.00 Teleshopping 13.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 14.00 Focus 15.30 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.15 Serial: „Secretele președintelui" 20.00 Film: „Dincolo de realitate" (SUA, 2018). Cu: Antonio Banderas 22.30 Film: „Crown VIC" (SUA, 2019). Cu: David Krumholtz 1.00-6.30 Reluări.

6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial: „Dulce răzbunare" (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Să învingi trecutul" (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moștenitorii" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Teleșcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viața (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º (r) 11.00 Revoluția tehnologică 11.30 Prietenii de la radio 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Istorii de bun gust (r) 14.30 Documentar 360º 15.30 Teleșcoala 16.30 România... în bucate 17.00 Educație la înălțime (r) 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Gala umorului 22.00-5.31 Reluări.

6.15 La Măruță (r) 7.15 Film (r) 9.30 Serial: „La Bloc" (r) 11.45 Film: „Cloudy With A Chance Of Love" (r) 13.30 Film: „Jurassic Park" (SUA, 1993). Cu: Sam Neill, Jeff Goldblum 16.00 Film: „Sophie și elefantul" (SUA, 2010) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Hoțul de cuvinte" (SUA, 2012) 22.45 Film: „Nimeni nu mă păcălește" (SUA, 2018). Cu: Tiffany Haddish, Missi Pyle 1.00-4.15 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 8 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 10.00 Serial: „Ferma lui Jimmy" 11.00 Vizita de lucru (r) 11.30 Aventura urbană (r) 12.30 Eu pot! 13.30 Cronicile spațiului 14.00 Telejurnal 14.30 Lumea financiară (r) 15.20 Ora Regelui 16.15 Izolați în România (r) 16.45 Festivalul Internațional de Folclor „Cântecele Munților" (r) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Horea" (România, 1984). Cu: Ovidiu-Iuliu Moldovan 23.20 Profesioniștii 0.20 World Cup Magazin 0.55-4.00 Reluări.

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO·TV 10.00 I like IT 10.30 Superspeed la ProTv 11.00 Film: „Cimpanzeu sub acoperire" (SUA, 2021) 12.45 Ce spun românii (r) 13.45 Film: „Gravidul" (SUA, 1994) 16.00 Vocea României (r) 19.00 Știrile PRO·TV 20.00 Film: „Parker" (SUA, 2013) 22.15 Film: „John Wick 3: Război Total" (SUA, 2019). Cu: Keanu Reeves, Halle Berry 1.00-4.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Serial: „Adela" (r) 12.00 Medicool 13.00 Observator 13.30 Film: „Felt" (SUA, 2017). Cu: Liam Neeson 15.30 Chefi la cuțite (r) 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva 0.00 Chefi la cuțite (r) 3.30 Stand Up Revolutions (r).

7.00 Film: „Marea bulgarelă" (Canada, 2015) 10.00 Veterinari în acțiune 11.00 Sănătate cu stil 11.30 Promovare PRIMA 12.00 Insider politic 14.00 Starea Nației (r) 15.00 Serial: „Pup-o, mă!" (r) 16.00 Film: „Iancu Jianu Zapciul" (r) 18.00 Focus 19.15 Serial: „Secretele președintelui" 20.00 Serial 21.30 MECI Superliga 23.30 Film: „Capcana" (SUA, 2018). Cu: Nikole Kidman, Toby Kebbell 2.00-6.00 Reluări.

6.00 Serial: „Partener de probă" (r) 8.00 Film: „Dragostea, mereu la modă" (r) 10.00 Serial: „Partener de probă" 12.00 Serial: „Betty în New York" 15.00 Serial: „Moștenitorii" (r) 20.00 Lecții de viață 21.00 Film: „Singură? Mai bine nu!" (SUA, 2022) 23.00 Serial: „Vlad" 0.00 Serial: „Betty în New York" (r) 3.00 Film: „Singură? Mai bine nu!" (r) 5.00 Serial: „Vlad" (r).

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Opera comică pentru copii 9.00 Generația Fit 9.30 Fără prejudecăți 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Magazin auto 12.30 Cap compas 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Rivalii 17.00 Levintza prezintă 17.30 Doc.: „Case și idei" 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Cântecul vieții" (SUA, 1982). Cu: Robert Duvall, Tess Harper 21.55 Serial: „Legături de sânge" 0.00-6.05 Reluări.

5.45 Ce spun românii (r) 7.45 Film (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film (r) 14.45 Film: „Formidabilul 2" (SUA, 1993) 16.30 Film: „Crimă în meniu" (SUA, 2018). Cu: Holly Robinson Peete, Rick Fox 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „E.T. Extraterestrul" (SUA, 1982) 22.45 Film: „Demolat" (SUA, 2015). Cu: Naomi Watts, Jake Gyllenhaal 0.45-4.00 Reluări.

DUMINICĂ – 9 octombrie

7.00 Universul credinței 8.00 Bucuria credinței 8.30 Cronicile spațiului (r) 9.00 Guști! și apoi mănânci (r) 9.30 M.A.I. aproape de tine 10.00 Pro Patria 10.30 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Doc.: „Polmission – Pașapoartele secrete" 15.30 Exclusiv în România (r) 16.30 Gări de poveste (r) 17.30 Istorii ascunse 18.00 Dosar Romania 18.55 Garantat 100% 20.00 Telejurnal 21.00 Festivalul Național de Folclor „ Sus, la munte, la Muscel" 2022 23.00 Drumul spre Qatar 0.00-5.55 Reluări.

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO·TV 10.00 Doctor de bine 10.30 Umami: al 5-lea gust 11.00 Film: „Agentul Cody Banks 2: Destinația Londra" (SUA, 1996) 13.00 Apropo 14.00 Film: „Pantera roz 2" (SUA, 2009) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO·TV 20.00 Film: „Scăpați de sub control" (SUA, 2018) 22.00 Film: „Codul Asasinului" (SUA, 2016). Cu: 0.15-5.00 Reluări.

7.00 Observator 9.00 Neatza de weekend 13.00 Observator 14.00 Hello Chef 15.00 Te cunosc de undeva (r) 19.00 Observator 20.00 iUmor 0.00 iMai mult Umor cu Vlad Drăgulin 0.12 Film: „Non-Stop" (SUA, 2014). Cu: Liam Neeson, Julianne Moore 2.15 Observator (r) 3.15 Medicool 4.00 Film: „Felt" (r).

7.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" 8.00 Insider politic 10.00 Serial: „Oportuniștii" 11.00 Flash monden (r) 12.00 Film (r) 14.00 Poezie și delicatețuri (r) 16.00 Cronica cârcotașilor (r) 18.00 Focus 19.15 Serial: „Secretele președintelui" 20.00 Schimb de mame 22.00 Serial (r) 23.00 Starea Nației (r) 0.00 Poezie și delicatețuri 2.00 Schimb de mame (r) 4.00 Oportuniștii (r) 5.00 Cronica cârcotașilor (r).

6.00 Gospodar fără pereche (r) 8.00 Film: „Singură? Mai bine nu!" (r) 10.00 Gospodar fără pereche 12.00 Serial: „Betty în New York" 15.00 Serial: „Moștenitorii" (r) 20.00 Lecții de viață 21.00 Film: „Logodnă de rezervă" (SUA, 2022). Cu: Elise Gatien 23.00 Serial: „Vlad" 0.00 Serial: „Betty în New York" (r) 3.00 Film: „Logodnă de rezervă" (r) 5.00 Serial: „Vlad" (r).

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Repere sacre 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Să fim sănătoși! 12.30 Levintza prezintă (r) 13.00 Film: „Imposibila iubire" (România, 1983, I) 14.40 Toamna amintirilor (r) 15.00 Drag de România mea! (r) 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Imposibila iubire" (partea a II-a) 22.00 Film: Reduși la tăcere" (coprod., 2003) 0.10-5.25 Reluări.

6.00 Ce spun românii (r) 8.00 Film: „Hot Shots! 2" (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film: „E.T the Extra-Terrestrial" (r) 14.00 Film: „Karate Kid 2" (SUA, 1986). Cu: Pat Morita, Ralph Macchio 16.30 Film: „Jack și Jill" (SUA, 2011) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Proiectul Colibri" (SUA, 2018). Cu: Salma Hayek, Alexander Skarsgard 23.00 Film: „Focul la ei" (SUA, 2016). CU: Brie Larson, Armie Hammer 0.45-4.15 Reluări.

NOTAŢII

Integramă de **M. ALBU**

A ÎNVELI PRUNCUL		NOTĂ MAXIMĂ		A AVEA ECOU		ÎN LĂDIŢĂ!		SLUJESC ÎN BISERICI		O MIE LA PĂTRAT
NE SCOT DIN MINŢI		RENAŞTE PRIMĂVARA		ŞIRETLIC LA ÎNTIMIDARE		NIMERITE ÇA... NUCA ÎN PERETE		PĂRINŢI ALINTAŢI		STAU ÎN BANCA LOR
ARDE CA O TORŢĂ							STRIGARE DE CATALOG			
BUBUITURĂ LA MOTOR							MĂSURI DE OGOR			
				OAMENI CU EXPERIENŢĂ						
				CONTINGENT MILITAR						
VÂRF DE SULIŢĂ!			STRÂNSE ÎN BUCHET						CAP DE ROBOT!	
STÂLP DE POARTĂ			PRISĂCAR						COPILE ADOPTATE	
				DĂ LECŢII DE MORALĂ						
				OBIECTIV						
	MASĂ DE CULT						UN OM OARECARE				VIZITE SCURTE
	GĂLBIOR PREŢIOS						DEPUS ÎN URNĂ			
		STÂLP DE CÂRCIUMĂ						FIBRĂ TEXTILĂ		
		NU VEDE LA DISTANŢĂ						DEZASTRU LA BURSĂ		
ÎN STAU!					GLASURI					SUVERAN LA KREMLIN
SUPUS					CUSĂTURĂ LA POALE					
FLOARE REGALĂ										
				OAMENI CU STUDII SUPERIOARE						
				ÎN FINALĂ!						
CAVALERUL PALESTINEI							PÂNĂ AICI!			
SERVICIUL DE GARDĂ										

Fulgerul

Verificaţi-vă cunoştinţele!

1. Ce se înţelege, în general, prin fulger?
2. Cine era zeul tunetelor şi al fulgerelor în mitologia scandinavă?
3. Care dintre sfinţii ortodocşi aleargă într-o căruţă pe cer, conform mitologiei româneşti, şi provoacă fulgere pocnind din biciul cu care urmăreşte diavolii?
4. Ce poet român (1859-1933) a publicat în 1930 volumul „Stânci fulgerate”?
5. Ce vestit conducător mongol a învins şi l-a capturat în anul 1402 pe sultanul Baiazid Fulgerul, care a murit în captivitate în anul 1403?
6. Cine este considerat inventatorul paratrăsnetului care atrage fulgerele, în urma unei periculoase experienţe cu un zmeu în anul 1752?
7. Cine a realizat, în anul 2009, filmul rusesc ştiinţifico-fantastic „Fulgerul negru”?

Răspunsurile la întrebările din numărul trecut

1) Prin „fereastră” se înţelege o deschidere în zidul exterior al unei clădiri sau a unui vehicul pentru a permite luminarea şi aerisirea. 2) „Fereastra Mare a Sâmbetei” se află în masivul Făgăraş. 3) Palatul baroc supranumit „Palatul cu 365 de ferestre” se află în municipiul Oradea. 4) Piesa de teatru „Caii la fereastră” aparţine lui Matei Vişniec (n. 1956). 5) Tabloul „Femeie la fereastră” poartă semnătura lui Jan Vermeer van Delft. 6) Muzica romanţei „Deschide, deschide fereastra” aparţine compozitorului Henry Mâlineanu (1920-2000). 7) Filmul „Fereastra secretă” a fost realizat în regia lui David Koepp.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Vulpea” am primit câte 7 răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Elena Ispas,* Piatra Neamţ; *Mioara Popa,* Iaşi; *Monica Vlad,* Timişoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Margareta Stoicovici,* Braşov; *Mihaela Popovici,* Buzău; *Georgeta Ioan* şi *Luminiţa Popescu,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Ing. Mihai Călcâianu* şi *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei; *Ing. Mihai Waspusch* şi *Prof. Mihai Piscureanu,* Bucureşti.

✉ Aşteptăm scrisorile dumneavoastră. *(Irina Stoica)*

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

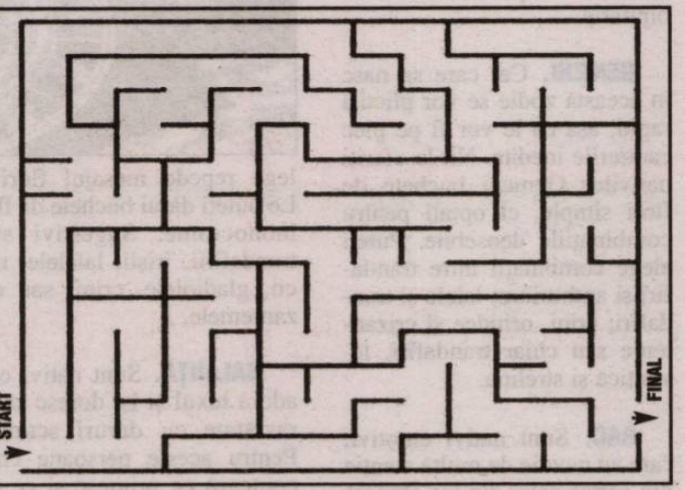

Umor

Două prietene vorbesc:
– Am făcut cunoştinţă pe Internet cu trei bărbaţi: primul este bogat, al doilea deştept, iar al treilea este un dansator desăvârşit. Pe care să-l aleg?
– Ştii, dragă, cred că cel mai uşor e să-l înveţi pe primul să citească şi să danseze.

– Iubitule, pot să mă uit în telefonul tău?
– Sigur, dar lasă-mă să te ţin în braţe 15 minute.
– De ce?
– O să-mi fie dor de tine!

Poliţistul, adresându-se unei conducătoare auto:
– Unde este centura domnişoară?
– La ieşirea din oraş...

– Fată, mi-a zis soţul meu să las Facebook-ul şi să fac ceva de mâncare.
– Şi ce ai făcut?
– L-am blocat.

O blondă s-a dus la piaţă să cumpere miere. O întreabă pe vânzătoare:
– Bună ziua, aveţi miere de albine?
– Da, am de salcâm, polifloră, de tei, de trandafiri etc.
Stă blonda pe gânduri şi până la urmă zice:
– Dar de albine nu aveţi?

Am fost la medic. O viaţă întreagă am băut vin, bere, pălincă şi lichioruri. Şi el spune că am apă la genunchi. Asta poate fi doar de la spălatul pe dinţi...

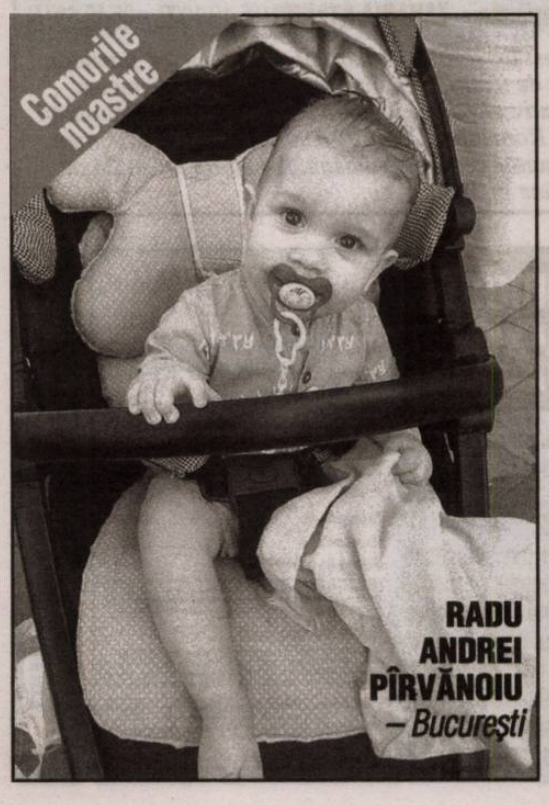

SUDOKU

jocul săptămânii: 39

	1		9	3		4		
	6				7			
3			5	4				2
							7	
	5	7				3	6	
	8							
7				8	9			4
			1				8	
		1		7	3		2	

Soluţia în numărul viitor

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 38

1	8	9	4	6	3	2	7	5
7	3	4	1	5	2	6	9	8
2	5	6	9	7	8	1	3	4
9	6	7	8	1	5	3	4	2
3	1	2	6	4	7	8	5	9
5	4	8	2	3	9	7	1	6
8	7	1	5	9	6	4	2	3
6	9	3	7	2	4	5	8	1
4	2	5	3	8	1	9	6	7

Soluţia integramei „CONSEMNĂRI”

Orizontal: F - D - S - L - S - P - MANIFESTATII - BOLERO - LANT - CUTU - ARTISTI - LEAC - ION - ER - SA - NAUCITORI - E - STIRI - ADN - SET - NAOS - REA - PARI - AERA - MUTA - RICOSEU - RI - MIC - ZLOT - MAIMUTAREALA.

Grădina de lângă casă

Azaleea

(Rhododendron spp.)

● Este o plantă originară din zonele cu ierni blânde din China, Japonia, SUA şi Europa, face parte din genul Rhododendron. Are aspect de tufă şi înfloreşte mai ales primăvara, iar florile rezistă câteva săptămâni.

● Florile sunt simple sau duble, viu colorate, au culori variate, de la alb, la roz, chiar şi roşu intens sau purpuriu.

● Poate fi poziţionată în locuri unde dimineaţa va fi răsfăţată de lumina Soarelui, fără a fi expusă însă la orele amiezii. Toamna se pun ghivecele în casă, într-un loc răcoros şi luminos.

● Temperatura optimă pentru creştere este între 23-25ºC ziua şi nu mai scăzută de 17ºC noaptea. Trebuie ferite de temperaturi de sub 13ºC.

● În perioada de vară se udă cu cantităţi mari de apă, astfel încât pământul să nu se usuce. Temperatura apei trebuie să fie cu 2-3 grade mai mare decât cea ambientală.

● Se fertilizează de două ori pe lună în perioada înfloririi, iar în perioada de repaus se întrerupe administrarea îngrăşămintelor. Se vor folosi îngrăşăminte speciale pentru Azalee sau Rododendron.

● Pentru a creşte armonios se recomandă după înflorirea din lunile aprilie-mai să se îndepărteze florile uscate şi să se ajusteze ramurile crescute prea lungi. În perioada august-septembrie se formează mugurii florali ce vor înflori primăvara viitoare.

● Se înmulţeşte prin seminţe, marcotaj, butăşire sau altoire. Butăşirea se recomandă să fie făcută în lunile martie-mai.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Florile și zodia în care v-ați născut

Unul dintre cele mai frumoase gesturi pe care le putem face pentru persoanele pe care le apreciem este să le dăruim buchete de flori. Dar, dacă vrem să îi impresionăm, ar trebui să ținem cont de zodia în care s-au născut. Iată ce ne sfătuiesc astrologii:

BERBEC. Îndrăzneți, descurcăreți și plini de energie, nativii acestei zodii ar trebui să primească flori care le reflectă personalitatea. Așadar, nativilor Berbec li se potrivesc trandafirii galbeni, lalelele și freziile.

TAUR. Sunt nativi cărora le plac lucrurile scumpe și vor fi impresionați de cadourile de lux. Pentru ei cele mai potrivite cadouri florale sunt cele uriașe (ca de exemplu 101 trandafiri sau tot atâtea lalele) sau cele mai modeste la număr, dar în care este amplasată discret o bijuterie.

GEMENI. Cei care se nasc în această zodie se vor plictisi rapid, așa că le vor fi pe plac cadourile inedite. Nu le oferiți nativilor Gemeni buchete de flori simple, ci optați pentru combinațiile deosebite. Puteți alege combinații între trandafiri și anthurium; lalele și trandafiri; crini, orhidee și crizanteme sau chiar trandafiri, levănțică și streliția.

RAC. Sunt nativi emotivi, care au nevoie de multă atenție din partea celor din jur. Preferă darurile simple dar cu semnificație, așa că le sunt potrivite buchetele de trandafiri sau orhideele. Puteți impresiona prin coloritul acestor mesageri.

LEU. Persoane puternice și care au multă încredere în forțele proprii, nativii Leu sunt convinși că pot cuceri pe oricine și că au un farmec personal incontestabil. Vreți să îi impresionați? Alegeți un buchet ce exprimă regalitate. Iată doar două sugestii: trandafiri roșii și orhidee sau lalele mov și lila.

FECIOARĂ. Nativii născuți în această zodie apreciază lucrurile simple, fără protocol sau pretenții exagerate. Vă vor aprecia însă gestul și vor înțe-

lege repede mesajul florilor. Le puteți dărui buchete de flori monocrome. Sugestivi sunt trandafirii, irișii, lalelele, macii, gladiolele, crinii sau crizantemele.

BALANȚĂ. Sunt nativi care adoră luxul și își doresc să fie răsfățate cu daruri scumpe. Pentru aceste persoane chiar contează ce primesc și ce culoare au florile. Cei mai sugestivi sunt, bineînțeles, trandafirii roșii, în număr cât mai impresionant. Dar îi mai puteți surprinde și cu mărgăritar, lalele, orhidee sau crini.

SCORPION. Se știe că nativii Scorpion sunt înnebuniți după lucrurile pline de mister. Mereu vor fi curioși să știe ce semnifică fiecare lucru misterios care îi înconjoară și vor căuta să asocieze orice li se întâmplă cu un eveniment sau cu un sentiment care îi domină. Li se potrivesc orhideele, lalele și hortensia.

SĂGETĂTOR. Când vreți să oferiți ceva nativilor Săgetător trebuie să știți că sunt atrași de spiritualitate și că adoră darurile rafinate. Cel mai bine ar fi să alegeți trandafirii, lalelele, bujorii sau crinii.

CAPRICORN. Simplitatea pare să îi cucerească pe acești nativi. Se lasă greu impresionați de opulență și de lux. Este bine să alegeți un buchet monocromatic de lalele, frezii, trandafiri sau orhidee.

VĂRSĂTOR. Este cunoscut despre nativii Vărsător că sunt nonconformiști și fascinați de lucrurile ieșite din comun. Așadar puteți impresiona cu un buchet de flori verzi sau multicolor. Pentru buchete verzi vă puteți lăsa cuceriți de crizanteme, anthurium, hortensii sau de garoafe.

PEȘTI. Sensibili, emotivi și care visează la o dragoste ca în povești. Vă puteți folosi de acest mic amănunt și le puteți oferi buchete de flori roșii, culoare care exprimă dragostea sau albe care exprimă inocența. Aveți la îndemână zeci de combinații: trandafiri, crini, garoafe, orhidee, lalele, frezii etc.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- Henry Ford – omul care a inventat weekendul
- Senatul Braziliei e interesat de OZN-uri
- Irlandezii, salvați de la moarte de un sultan turc!
- Adolescenții și „capriciile" (ne)somnului lor
- Algele, un bun prieten al inimii
- Totul despre filmele de Oscar: „Cârtița"

HOROSCOP
3-9 octombrie 2022

BERBEC 21.03-20.04

Jupiter este în zodia dumneavoastră și va rămâne acolo câteva luni, iar asta înseamnă că vă aduce noroc. Profitați la maximum de această perioadă! Este posibil să aveți șansa să vă îmbunătățiți situația la locul de muncă și veți primi chiar un bonus salarial.

TAUR 21.04-21.05

Este important să știți că acesta este timpul dumneavoastră de recoltare, când visele devin realitate. Chiar dacă aveți multe responsabilități, aceasta este o săptămână productivă. Poate fi chiar una dintre cele mai pline de satisfacții.

GEMENI 22.05-21.06

Deși s-ar putea să copleșiți prietenii și partenerii cu puterea și entuziasmul dumneavoastră, puteți folosi această energie sporită pentru a realiza multe lucruri. La mijlocul săptămânii vă ocupați de cumpărături consistente pentru acasă.

RAC 22.06-21.07

Arătați atât de bine în ochii celorlalți! Dacă nu acum, atunci poate puțin mai târziu veți primi laude pentru eforturile dumneavoastră. Sunteți nevoiți să stați pe propriile picioare și o veți face foarte bine. Succes!

LEU 22.07-22.08

În aceste zile s-ar putea să primiți o mărire de salariu, un cadou deosebit sau chiar bani. De asemenea, s-ar putea să faceți o achiziție importantă și să vă cumpărați ceva frumos, pe care îl doriți de ceva vreme.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Munciți din greu săptămâna aceasta, motiv pentru care uneori vă simțiți copleșiți. Din fericire, cadouri, bunătăți și beneficii vin în calea dumneavoastră prin intermediul unui partener.

BALANȚĂ 23.09-22.10

Vreți să călătoriți și să explorați noi orizonturi. Este o perioadă perfectă pentru parteneriate. Va trebui însă să aveți răbdare, deoarece Mercur este retrograd în zodia dumneavoastră. Vă poate ajuta să vă ocupați de oameni și probleme din trecut.

SCORPION 23.10-21.11

Este vremea consolidării. Profitați de orice șansă de a socializa cu ceilalți. Vă apucați temeinic de reparații la domiciliu, precum și repararea relațiilor de familie, inclusiv vă ocupați de o dispută legată de o moștenire sau de o proprietate comună.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Acesta este un moment minunat pentru vacanțe și șansa de a vă exprima talentele creative. Relațiile cu copiii se vor îmbunătăți. Mulți dintre dumneavoastră vor fi ocupați cu mutări rezidențiale sau schimbul locului de muncă. Succes!

CAPRICORN 22.12-19.01

Se pare că ați pornit pe o nouă cale și acum aveți oportunitatea minunată de a îmbunătăți propria casă. Vă gândiți serios la propriile valori. Mai mult decât orice alt semn zodiacal, vă place să planificați bine totul.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Acum puneți propriile nevoi pe primul loc. Puteți fi jucăuși, independenți și puteți pretinde lumii din jur că sunteți cineva. În esență, acesta este un moment optimist pentru dumneavoastră, ceva ce vă îndeamnă să vă bucurați de propriul noroc.

PEȘTI 19.02-20.03

E rândul dumneavoastră să vă îmbogățiți. Fie veți câștiga mai mulți bani, fie veți găsi o modalitate de a-i salva. Rezultatul va fi că în curând activele dumneavoastră vor crește fără îndoială. Un partener sau un prieten vă va surprinde în această săptămână!

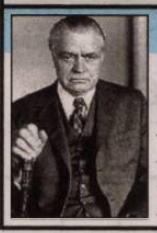

Nativul săptămânii: **ZAHARIA STANCU** (05.10.1902 – 05.12.1974)

A fost un scriitor român, poet, romancier, prozator, director de teatru, jurnalist, publicist și academician. Acest nativ al zodiei Balanță a fost laureat al Premiului Herder. Romanul „Desculț" este cel mai tradus roman al unui autor de limba română. A fost tradus în 24 de limbi până în 1988.

TELEFONUL CITITORULUI 0213178965
Pentru a afla direct de la cititorii noștri opiniile legate de conținutul revistei, apelați numărul de telefon:

Preț abonament

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	13,00 LEI
❑ 2 LUNI	26,00 LEI
❑ 3 LUNI	39,00 LEI
❑ 4 LUNI	52,00 LEI
❑ 5 LUNI	65,00 LEI
❑ 6 LUNI	78,00 LEI

Abonamente 2022

Abonați-vă la revista Magazin direct la redacție!

Abonamente 2022

Modalitățile de abonare sunt următoarele:

1. Achitarea printr-un mandat poștal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piața Presei Libere nr. 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, București, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.
2. Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
   – RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
   – RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Prețurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poștală de expediere sau comisionul bancar.

În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poștei Române (cel târziu în ziua de marți a săptămânii următoare celei de apariție).

Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit:
– 3 luni: 45 euro sau 50 $,
– 6 luni: 90 euro sau 100 $,
sume virate în conturile societății, enumerate alăturat.

MANDAT POȘTAL

DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION - la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piața Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj 1 Ap. ...
Cod 013701 Localitatea București
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI) ...
Suma în litere (LEI) ...
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAȚII ABONAMENTE 0722625622

SERIE NOUĂ - 1620 • ANUL LXV • 6 OCTOMBRIE 2022 • 16 PAGINI • 3,5 LEI Nr. 40 (3370)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com • redactia.revistamagazin@gmail.com
WhatsApp: 0722.625.622

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Caleidoscop

ELIA VOUVON
cel mai vechi măslin din lume

Femina club

Lecţii de nutriţie

Legume de toamnă care ne ajută să slăbim

Dosarele frumuseţii

Sfaturi utile

Minunile lumii

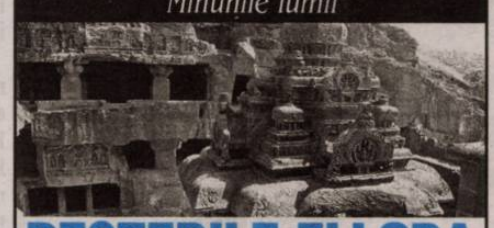

PEŞTERILE ELLORA

„Există întotdeuna flori pentru cei care doresc să le vadă."

Henri Matisse

Creaturi şi locuri misterioase în oceane 2

3. „Şampanie" pe marginea Cascadiei

În multe locuri, metanul scapă prin crăpăturile din fundul mării cunoscute sub numele de scurgeri reci. În mod ciudat, temperatura la infiltraţiile reci tinde să fie puţin mai caldă decât a oceanului din jur şi, din această cauză, infiltraţiile găzduiesc un întreg biom de specii. Recent, Ocean Exploration Trust a găsit 500 dintre aceste infiltraţii reci în largul coastei de vest a SUA, pe marginea Cascadiei, unde metanul ţâşneşte ca şampania.

Animale puţin cunoscute prosperă acolo, cum ar fi midiile cu bacterii în branhii care captează energia din metanul expulzat. Este încă un mister de unde provine metanul, dar se presupune că este produs de activitatea geologică de sub Oceanul Pacific. O altă necunoscută este ce efect va avea metanul scăpat asupra concentraţiilor de metan din atmosferă şi asupra mediului în general, deoarece metanul este un gaz cu efect de seră.

4. Recifele de corali din Groenlanda

În 2012, cercetătorii au dat peste un recif de corali în timp ce prelevau probe de apă la 900 de metri în largul Capului Desolation, pe coasta de sud a Groenlandei. Echipajul şi-a dat seama pentru prima dată că era

un recif sub ei când şi-au coborât echipamentul în adâncuri şi acesta s-a zdrobit de coral.

Vexaţi iniţial de distrugerea echipamentului, echipa şi-a revenit când şi-a dat seama ce se afla în adâncuri. Practic nu se ştie nimic despre reciful din Groenlanda, totuşi recife similare de apă rece din Norvegia au o vechime de 8.000 de ani.

Spre deosebire de corali care se găsesc în apele tropicale, recifele de apă rece sunt capabile să prospere în apă cu o temperatură de până la 4 grade Celsius şi în întuneric total. Acest lucru se datorează faptului că, spre deosebire de rudele lor tropicale, coralii de apă rece nu se bazează pe lumina Soarelui pentru energie, ci se hrănesc cu zooplancton care este adus de curenţii oceanici. Datorită adâncimii la care se găsesc, misterul planează peste recifele de apă rece şi animalele care le locuiesc.

5. Groapa Tonga

După groapa Marianelor, al doilea cel mai adânc loc de pe Pământ (la 10.882 m, doar 150 m mai puţin adâncă) Groapa Tonga găzduieşte probabil o mulţime de creaturi ciudate din zona de sub 6.000 metri adâncime, cum ar fi meduzele şi castraveţii de mare.

Groapa Tonga se află între Placa Pacificului şi Placa Indo-Australiană, în Oceanul Pacific de Sud, şi are peste 10 km adâncime în unele puncte.

6. Câmpul de orificii hidrotermale Von Damm

Aceste orificii hidrotermale deosebite făcute din talc (silicat de magneziu) au fost descoperite în 2010 şi se înalţă până la 75 m de fundul mării. Gurile hidrotermale sunt de obicei realizate din compuşi sulfidici. Câmpul de orificii de ventilaţie Von Damm face parte din sistemul de creastă mijlocie a oceanului din Marea Caraibelor, din care 75 la sută nu a fost încă explorat. Ce ar putea fi descoperite aici? Fauna de ventilaţie este diversă şi abundentă, iar 500 de noi specii de animale au fost deja descoperite la gurile hidrotermale din sistemul de creastă mijlocie a oceanului.

„

TABLOUL OCEANULUI CONŢINE CREATURI CIUDATE, AFLATE ÎN LOCURI ŞI ZONE MAI PUŢIN CUNOSCUTE. COMPLETĂM LISTA LOCURILOR MISTERIOASE DIN ADÂNCURILE OCEANULUI PLANETAR.

Număr imens de creveţi se îngrămădesc în movilele de talc pe măsură ce mineralele sunt aruncate din gurile hidrotermale. Apa din gurile de ventilaţie poate ajunge până la 200 de grade Celsius, iar câmpul de ventilaţie transferă 500 de megawaţi de energie în marea din jur.

7. Muntele submarin Carter

Studiat pentru prima dată în detaliu în 2013 de o echipă de la Universitatea din Bristol, Carter este unul dintre miile de munţi submarini formaţi din vulcani subacvatici dispăruţi, dar majoritatea acestora a rămas nestudiată. Carter se înalţă la 200 m sub suprafaţa Oceanului Atlantic şi este acoperit de un ecosistem bogat de corali şi bureţi. Se estimează că există peste un milion de vulcani submarini, mulţi dintre ei încă activi, găsiţi în puncte fierbinţi din întreaga lume. Munţii submarini sunt unul dintre cele mai comune ecosisteme marine şi atrag o varietate de peşti, corali şi mamifere. Din păcate, în ultimii ani, varietatea speciilor găsite în munţii submarini s-a redus din cauza pescuitului excesiv, în special a traulelor de fund.

8. Fisura Silfra

Situat în mijlocul Islandei, acesta este singurul loc în care se poate înota în crăpătura dintre două continente. Aici se întâlnesc

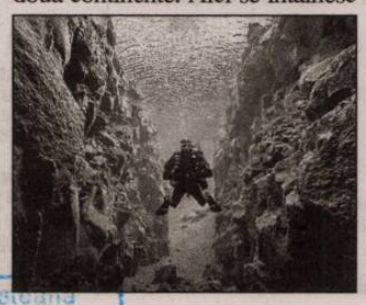

plăcile eurasiatice şi nord-americane, creând o crăpătură cu o adâncime de până la 63 de metri. Fisura devine cu 2 cm mai lată în fiecare an, creând tensiune între plăci şi pământ, care este eliberată de cutremure.

Se pretinde că apa dulce este „cea mai limpede apă de pe Pământ", cu o vizibilitate de până la 100 m şi, în consecinţă, fisura este o locaţie populară pentru scufundări, în ciuda temperaturii apei care ajunge până la două grade Celsius.

Apa din fisură este deosebit de curată, deoarece apa glaciară a fost filtrată prin roci poroase, suficient de curată pentru a fi băută în timpul scufundărilor.

9. Recifele din Insulele Chagos

Foarte puţine dintre recifele de corali ale lumii au fost studiate la o adâncime mai mare de 40 m, în partea de ocean cunoscută sub numele de „zona crepusculară". Habitatele de corali mezofotice descoperite aici sunt adaptate la niveluri de lumină foarte scăzute şi, deşi multe dintre speciile de corali găsite în zona crepusculară pot fi văzute şi în ape mai puţin adânci, multe au forme distincte mai potrivite pentru lipsa de lumină.

În îndepărtatul Ocean Indian central, recifele sănătoase şi de adâncime din Insulele Chagos ar putea ajuta zonele mai puţin adânci să se recupereze după albirea în masă a coralilor din 2016. Albirea are loc atunci când un coral devine stresat de mediul său, de exemplu din cauza unei schimbări de temperatură determinată de modificările climatice.

Deşi coralul albit nu este mort, are un risc mai mare de a fi deteriorat. Recifele de corali de mică adâncime sunt mai susceptibile la albire din cauza expunerii la Soare, iar recifele din zona crepusculară oferă un refugiu pentru speciile de apă mai puţin adâncă ameninţate. Explorarea zonei este limitată de distanţa mare la care se află insulele şi de faptul că, până de curând, scufundările erau limitate la 25 m. Cert este că rămân încă multe mistere de dezlegat în aceste recife mezofotice.

GEORGE CUŞNARENCU

40
5 948427 000188

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

Elia Vouvon – cel mai vechi măslin din lume

Unul dintre cei şapte măslini din Mediterana, despre care se presupune că au o vechime de peste 2.000 de ani, numit Elia Vouvon, îşi are rădăcinile, implântate parcă pentru veşnicie, în pământul satului Ano Vouves, regiunea Chania, în nord-vestul insulei greceşti Creta.

Deşi vârsta sa exactă nu poate fi verificată, oamenii de ştiinţă de la Universitatea din Creta eu estimat că măslinul are peste 3.000 de ani vechime, fiind cel mai vechi arbore de acest gen din lume. Actualmente, are circumferinţa trunchiului de 12,5 metri, la un diametru mediu de 4,6 metri. S-a stabilit că el aparţine soiului local de măslini tsounati, fiind însă altoit pe un măslin sălbatic la înălţimea de circa 3 metri. Intervenţia respectivă a determinat nu doar îmbunătăţirea considerabilă a calităţilor sale, ci şi formarea în timp a unei siluete sculpturale.

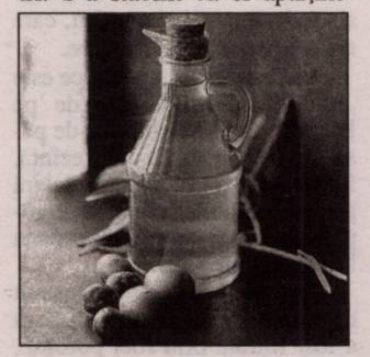

Datorită altoirii, trunchiul

copacului este răsucit şi plin de nervuri cu ajutorul cărora copacul se hrăneşte.

Un amănunt senzaţional este acela că acesta nu a încetat să rodească, astfel că în prezent se spune că fructele sale produc cel mai bun ulei de măsline din lume, făcând din zonă leagănul cultivării măslinilor tsounati pe insula Creta.

După trei milenii de viaţă, trunchiul său este acum gol, deoarece nu există duramen („miezul" lemnos), astfel încât măslinul este reînnoit în mod natural spre exterior, duramenul său putrezind treptat. Partea pozitivă este că, întrucât îşi reînnoieşte constant lemnul, acest exemplar a servit ca simbol al nemuririi, din cele mai vechi timpuri.

Pentru vechii greci, măslinul a fost unul dintre cei doi cei mai respectaţi copaci mitici, alături de stejar. Această dragoste şi respect adânc înrădăcinate în cultura şi civilizaţia elenă, au supravieţuit de-a lungul mileniilor.

Uleiul obţinut din măsline era numit de Homer „aurul lichid", iar mult mai târziu, naturalistul elveţian Augustin Pyrame de Candole scria în cartea sa „Origine des plantes cultivées" (1883), despre cultivarea măslinilor greceşti, că a început în jurul anilor 4000 î.Chr. şi că originea arborelui este de pe coastele Asiei Mici.

Astăzi, în întreaga lume, există aproximativ 800 de milioane de măslini, dintre care aproximativ 95% sunt cultivaţi în bazinul mediteranean, care are cele mai bune condiţii de sol şi climat pentru aceasta. În 1990, conform unei decizii unanime a prefecturii Chania, „Măslinul Vouves" a fost declarat Monument natural de mare importanţă, datorită statutului său de cel mai vechi arbore de acest gen din lume.

Jocurile video au şi părţi bune?

Văzute de-a lungul anilor ca surse de mari probleme, deoarece conduc la abilităţi sociale scăzute sau comportament şi gândire agresivă în rândul copiilor, jocurile video şi-ar putea „actualiza" statutul. Un studiu de măsurare a activităţii neuronale cu ajutorul rezonanţei magnetice (RMN) realizat în SUA arată că, dacă petrecem ore întregi jucându-ne pe calculator, trei zone din creier înregistrează o activitate importantă la jucători, comparativ cu cea observată la ceilalţi oameni.

Cercetătorii au studiat capacitatea subiecţilor de a lua decizii şi au constatat că jucătorii angrenaţi în teste erau capabili să facă aceasta rapid, cu o diferenţă de reacţie superioară faţă de nejucători la nivelul a 190 de milisecunde. Totodată, deciziile luate de cei dintâi au fost mai precise cu două procente, iar rezultatele, în ansamblu, sunt suficient de semnificative pentru a li se acorda atenţie cu prioritate.

Concluzia finală a cercetătorilor este că jocurile video ne determină să sintetizăm toate informaţiile care ni se oferă şi să luăm rapid deciziile cele mai potrivite. Altfel spus, antrenându-ne în mod regulat prin această practică (dar cu măsură!), ne antrenăm de fapt creierul.

Societatea a realizat faptul că jocurile video, deşi aparent sunt doar nişte mijloace de divertisment moderne cu un anume specific, ar putea fi utilizate şi în alte scopuri. Astfel, numeroase iniţiative apărute în ultimii ani au devenit din ce în ce mai prezente în proiecte pedagogice sau artistice.

De exemplu, la începutul acestui an, FWB (în traducere literală – „prieteni cu beneficii", aici cu trimitere la o relaţie reciproc avantajoasă) a lansat ideea unor proiecte dedicate jocurilor video specifice spaţiului virtual, cu obiectivul de a încadra acest domeniu într-o abordare cu accent prioritar culturală.

Despre cuvinte de prisos

Să vorbim corect!

O greşeală larg răspândită în ultima perioadă este folosirea inutilă a substantivului *„faptul"*.

Auzim de multe ori spunându-se: „era îngrijorată de *faptul* că fiul ei întârzie" sau „era admirată pentru *faptul* că se îmbracă bine întotdeauna". Desigur că uneori simţim nevoia de a-l folosi pentru evitarea unei cacofonii cum ar fi: „o critica *pentru faptul* că nu dădea importanţă..." deşi nici aici nu este necesar. Toate expresiile amintite pot fi şi trebuie să fie lipsite de acest cuvânt absolut inutil. Astfel putem spune: „era îngrijorată că fiul ei întârzie", „era admirată pentru că se îmbracă bine...", „o critica pentru că nu dădea importanţă..." şi lista exemplelor de acest fel ar putea continua.

O asemenea exprimare nu ne face să părem mai deştepţi ci mai degrabă pedanţi şi preţioşi. *(I.S.)*

Uimitoare călătorie a moliilor

Parte majoră a ecosistemelor globale, trilioane de insecte migrează, ajutând la transportul nutrienţilor, dar se cunosc puţine detalii despre călătoriile lor. „Timp de foarte mulţi ani, s-a crezut că migraţia insectelor ar fi în mare parte «dictată» de vânturi, iar acestea au fost active în zonele vizate", a spus cercetătorul Myles Menz, zoolog la Universitatea James Cook din Australia, autorul principal al unui studiu german privitor la deplasarea moliilor uriaşe.

Membrii echipei sale au utilizat în acest scop o metodă cu totul insolită: au urmărit cu avionul aceşti fluturi, folosindu-se de trackere – dispozitive de urmărire minuscule ataşate pe spatele lor.

A fost dificil să se observe îndeaproape modul în care insectele călătoresc, în parte din cauza dimensiunilor lor mici. Tipurile de dispozitive radio folosite pentru a urmări păsările pot fi prea grele pentru zburătorii mai mici, dar emiţătoarele au devenit mai reduse ca gabarit. Totodată, oamenii de ştiinţă au fost ajutaţi şi de faptul că molia-şoim cu cap de mort este uriaşă în comparaţie cu alte insecte, având o anvergură a aripilor de până la 127 milimetri. Specia emblematică a fost capabilă să zboare normal cu micul tracker lipit de spate.

Se presupune că moliile migrează la mii de mile între Europa şi Africa toamna, zburând noaptea. Pentru studiu, cercetătorii au eliberat molii marcate în Germania, în speranţa că vor începe să zboare pe calea lor de migraţie către Alpi. Wikelski, pilotul studiului, a decolat în avionul său, înconjurând zona şi aşteptând orice molie în mişcare dotată cu tracker.

Cercetătorii au înregistrat traseele de zbor urmate de 14 molii, cel mai lung fiind de aproximativ 90 de kilometri. Ele nu numai că zburau în linii drepte, dar păreau şi să se deplaseze în funcţie de vânt, zburând jos până la sol când vânturile erau împotriva lor sau ridicându-se pentru a prinde un curent ajutător. Acestea îşi ajustau traiectoria pentru a evita devierea de la curs şi măreau viteza pentru a menţine controlul.

Spre surprinderea cercetătorilor, chiar şi atunci când vânturile s-au schimbat, insectele au rămas pe o traiectorie de zbor perfect dreaptă, lucru neobişnuit la animalele migratoare pe distanţă lungă. Căile lor de zbor sugerează că aceşti fluturi au abilităţi complexe de navigare, au spus autorii, punând la îndoială ideile anterioare, conform cărora insectele sunt doar rătăcitoare şi la „mâna vântului".

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, cod 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU
Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu
PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.

Manichiură robotizată

Suntem obișnuiți cu aspiratoarele robotizate și cu roboții din fabrici – dar ați accepta o manichiură de la un robot? Compania americană Clockwork, care proiectează roboți pentru „a elibera oamenii de sarcinile banale de zi cu zi", tocmai a încheiat un acord pentru a instala mașinile sale de manichiură în șase locații din Statele Unite – inclusiv în Texas, California și Minnesota.

Roboții folosesc inteligența artificială și tehnologia 3D pentru a determina dimensiunea și forma mâinilor unei persoane și apoi realizează manichiură în doar zece minute pentru 10 dolari. „În acest moment, avem zeci de mii de cereri de parteneriat", a declarat directorul general al Clockwork, Renuka Apte. „Cele mai multe dintre contractele pe care le semnăm astăzi sunt pentru anul viitor... Regula noastră de bază a fost întotdeauna să fim acolo unde sunt deja oamenii și unde își petrec majoritatea timpului."

O manichiură tradițională făcută de un om într-un salon poate costa de la 30 de dolari la peste 100 de dolari, în funcție de tipul de experiență – și durează cel puțin 45 de minute până la o oră. Anul trecut, Clockwork a oferit manichiura robotizată la un magazin din San Francisco. „De ce unghii? Pentru majoritatea doamnelor, este o sarcină săptămânală de bifat de pe listă. Cele mai multe femei petrec 60 de minute pe săptămână spre a-și face unghiile. Asta înseamnă 3120 de minute pe an! Dar dacă am putea reduce acest timp la doar zece minute – ce ați face cu minutele în plus?", spune compania pe site-ul său.

Boston Consulting Group estimează că piața tuturor roboților de servicii profesionale, care include roboții de manichiură, va crește în următorii ani și va ajunge la 170 de miliarde de dolari până în 2030.

Mașina viitorului
alimentată cu aer comprimat

Poate părea neverosimil, dar conducerea unei mașini alimentate cu aer comprimat ar putea fi posibilă într-o zi, după ce oamenii de știință au dezvoltat o nouă metodă de a produce hidrogen. Hidrogenul verde, produs prin electrolizatoare care utilizează electricitate și apă, reprezintă o alternativă potențială la combustibilii fosili care emit CO_2.

Cu toate acestea, dispozitivele actuale necesită adesea componente complexe, cum ar fi metale rare și acces la apă pură, ceea ce poate duce la concurență cu rezervele limitate de apă potabilă. În loc de apă lichidă, noul prototip de electrolizator recoltează aerul umed care absoarbe umiditatea din aer și descompune apa colectată în hidrogen și oxigen.

S-a demonstrat că acest combustibil de hidrogen poate alimenta cu succes un dispozitiv. Experții de la Universitatea din Melbourne au declarat că ideea prototipului ar putea permite furnizarea de combustibil pe bază de hidrogen în regiunile uscate și îndepărtate, cu un impact minim asupra mediului, în special dacă se utilizează energie regenerabilă.

Aceștia au reușit să electrolizeze apa din aer în condiții de umiditate de până la 4%. „Am dezvoltat un așa-numit electrolizator direct de aer, pe scurt, DAE", a declarat Gang Kevin Li, lector superior la Departamentul de Inginerie Chimică de la Universitatea din Melbourne și coautor al lucrării.

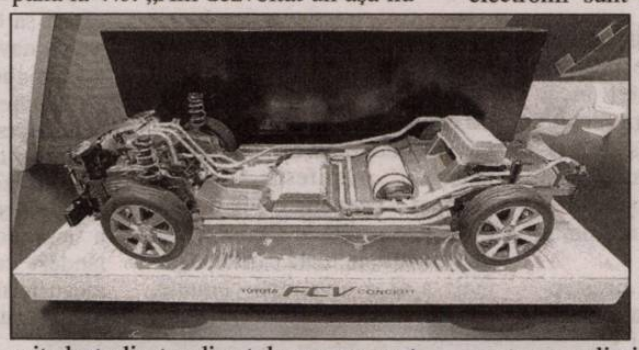

„Acest modul folosește un electrolit higroscopic expus în mod constant la atmosferă. Un astfel de electrolit are un potențial ridicat de a extrage umezeala din aer în mod spontan (fără aport de energie externă), ceea ce îl face ușor disponibil pentru electroliză și producerea de hidrogen odată cuplat cu o sursă de energie (regenerabilă)." Electroliza a fost utilizată în mod tradițional doar pentru a colecta hidrogen și oxigen din apa lichidă. Aceasta funcționează prin introducerea a doi electrozi în apă și trecerea unui curent electric prin ea. La electrodul încărcat pozitiv, electronii sunt smulși din H_2O, formând ioni de hidrogen pozitivi și molecule de O_2, în timp ce la catodul negativ, electronii sunt trimiși către ionii de H_2, formând hidrogen.

Problema constă în resursa de apă lichidă, o astfel de electroliză funcționând unde există apă din belșug, pentru a nu limita rezervele de apă potabilă. Dacă această apă se află în aer, așa cum este cazul prototipului care o recoltează, atunci se elimină această problemă și costurile legate de ea. De asemenea, permite ca hidrogenul să fie produs oriunde în lume.

Oamenii de știință afirmă că cercetările lor ar putea permite ca viitoarele dispozitive de conversie a energiei solare în combustibil să funcționeze oriunde pe Pământ, depășind problema lipsei de apă în cazul unei implementări pe scară largă a producției de hidrogen.

O nouă tehnică pentru identificarea explozibililor

Deși mulți dintre noi consideră că măsurile de securitate din aeroporturi sunt destul de precise, studiile au arătat că inspectorii de securitate nu reușesc să detecteze arme, droguri și explozibili până la 80% din cazuri. Însă o nouă metodă cu raze X ar putea face ca inspectorii să detecteze mult mai ușor aceste obiecte ilegale și periculoase.

Cercetătorii de la University College London au folosit inteligența artificială pentru a dezvolta noua metodă, care poate detecta obiectele cu o precizie de 100%. Tehnica cu raze X se bazează pe faptul că modificările sau neregulile microscopice ale obiectelor determină fasciculele de raze X să se îndoaie atunci când trec prin ele – lucru pe care cercetătorii l-au descoperit în cadrul unor cercetări anterioare.

Măsurând aceste curburi minuscule, fasciculele de raze X pot detecta diferite texturi. Profesorul Sandro Olivo, autorul principal al studiului, a explicat: „Acesta este un mod radical diferit de a inspecta materialele și obiectele prin analizarea texturilor și ne permite o nouă modalitate de a detecta materialele ilicite. Micile curburi ale razelor X sunt invizibile pentru sistemele convenționale de detectare, astfel încât acest lucru ne permite să accesăm o cantitate uriașă de informații neexploatate anterior. Până în prezent, am demonstrat că funcționează extrem de bine pentru detectarea explozibililor, dar ar putea fi folosit în orice aplicație care se bazează pe raze X, cum ar fi imagistica medicală sau detectarea punctelor slabe din structurile industriale."

Mica abatere a unui fascicul de raze X apare la unghiuri de până la un microradian – de aproximativ 20.000 de ori mai mici decât un grad. Echipa a combinat măsurarea acestor unghiuri, cunoscută sub numele de „împrăștiere microradiană", cu inteligența artificială pentru a identifica cu precizie obiectele și materialele prin textura lor. Atunci când a fost testată pe explozibili, rata de detectare a fost de 100%.

Tehnica diferă de imaginile convenționale cu raze X prin faptul că arată structuri microscopice. Cercetătorii pot apoi să facă distincția între materialele periculoase și cele benigne prin analizarea neregulilor microscopice.

Cercetătorii speră că tehnica ar putea fi utilizată într-o serie de sectoare, inclusiv în domeniul securității și al vămilor. „Ceea ce profesorul Olivo și echipa sa au realizat cu abordarea lor inovatoare nu numai că are potențialul de a îmbunătăți aplicațiile de securitate pentru detectarea explozibililor și a armelor, dar cu tehnica lor aplicată la alte materiale, cum ar fi drogurile ilicite, ar putea să aibă un impact pozitiv asupra altor comunități de utilizatori finali, cum ar fi vămile", a declarat Trevor Francis, președinte al Innovative Research Call for Explosives and Weapons Detection, care a sprijinit studiul.

Lumile acvatice din Univers

Apa este elementul necesar tuturor formelor de viață de pe Pământ, iar un nou studiu sugerează că mult mai multe planete din Univers decât se credea până acum ar putea găzdui cantități mari de apă. Cercetătorii de la Universitatea din Chicago au studiat un grup de planete din jurul unei stele pitice M – cea mai comună formă de stea pe care o vedem în jurul nostru în galaxia Calea Lactee.

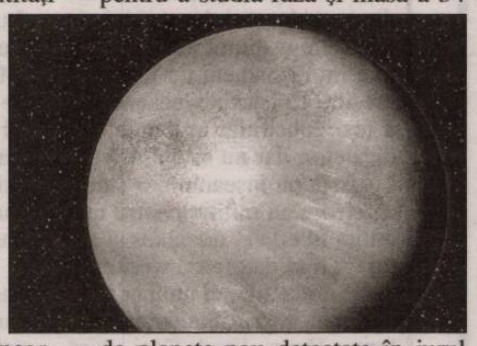

Analiza lor a arătat că mult mai multe planete decât se așteptau erau formate din apă și rocă. Cu toate acestea, ei spun că apa este probabil încorporată în rocă, mai degrabă decât să curgă sub formă de oceane sau râuri la suprafață, așa cum se întâmplă pe Pământ.

În timp ce planetele mici sunt comune în jurul stelelor pitice M, studierea lor de pe Pământ este dificilă din cauza luminii roșii slabe pe care o emit stelele lor. Studiile anterioare au sugerat că majoritatea acestor planete sunt stâncoase sau gazoase. Cu toate acestea, într-un nou studiu, cercetătorii și-au propus să înțeleagă dacă este într-adevăr realitatea sau dacă unele dintre planete sunt lumi cu apă.

Cercetătorii au folosit Transiting Exoplanet Survey Satellite (TESS) pentru a studia raza și masa a 34 de planete nou detectate în jurul unei pitice M. Analiza lor a arătat că densitatea unui mare procent dintre planete sugerează că acestea sunt prea ușoare pentru dimensiunea lor pentru a fi alcătuite din rocă pură.

În schimb, este probabil ca aceste planete să fie formate pe jumătate din rocă și pe jumătate din apă. Planetele sunt atât de apropiate de soarele lor încât orice apă de la suprafață ar exista doar sub formă de gaz, ceea ce le-ar mări raza. În schimb, cercetătorii sugerează că apa ar putea exista amestecată în rocă, sau în buzunare sub suprafață.

Aceste condiții ar fi similare cu cele de pe Europa – al patrulea satelit ca mărime a lui Jupiter – despre care se crede că ar avea apă lichidă în subteran. „Am fost șocat când am văzut această analiză – eu și o mulțime de oameni din domeniu am presupus că toate acestea sunt planete uscate, stâncoase", a declarat Jacob Bean, unul dintre autorii studiului.

Cercetătorii subliniază că încă mai trebuie să vadă „dovada clară" că aceste planete sunt lumi cu apă – lucru pe care speră să îl facă cu ajutorul telescopului spațial James Webb al NASA. În ceea ce privește semnificația rezultatelor pentru căutarea vieții extraterestre, cercetătorii spun că lumile cu apă ar putea fi potențial locuibile dacă sunt îndeplinite „condițiile adecvate".

„Cu toate acestea, determinarea acestor condiții din observații necesită cunoașterea compoziției acestor planete mici", au concluzionat ei.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Irlandezii, salvaţi de la moarte de un sultan turc

Marea Foamete de la mijlocul secolului al XIX-lea a fost unul dintre cele mai devastatoare evenimente din istoria Irlandei. Între anii 1845 şi 1852, mana şi seceta au afectat grav recolta de cartofi de pe insulă.

Cartoful era un produs alimentar de bază în Irlanda, astfel încât atâţia ani fără recolte bune au dus la foamete în masă, boli şi moartea a aproape un milion de oameni şi la emigrarea a încă un milion în diferite părţi ale lumii.

Una dintre sursele neaşteptate de ajutor în această criză a fost Imperiul Otoman prin sultanul Abdülmecid I, care s-a străduit să uşureze suferinţa poporului irlandez. Sultanul avea doar 23 de ani în anul 1847 când a oferit personal un ajutor de 10.000 de lire sterline Irlandei, dar el îşi conducea deja imperiul de aproape zece ani. În acest timp, el a câştigat admiraţia multora dintre supuşii săi şi a altora din întreaga lume.

Dar de data aceasta va trebui să îşi reducă generozitatea, după ce diplomaţii britanici l-au sfătuit că ar fi jignitor pentru oricine să ofere mai mult decât regina Victoria, care donase doar 2000 de lire sterline sinistraţilor irlandezi. I s-a sugerat că ar trebui să doneze jumătate din această sumă, aşa că a dat 1000 de lire sterline.

Henry Wellesley, ambasadorul britanic la Constantinopol, şi-a exprimat recunoştinţa în numele Imperiului Britanic. Donaţia sultanului a fost apreciată de publicul din Marea Britanie şi Irlanda, de asemenea. O revistă religioasă engleză a publicat un articol intitulat „Un sultan binevoitor", în care autorul scria: „Pentru prima dată un suveran mahomedan, care reprezintă populaţii islamice, manifestă în mod spontan o simpatie caldă faţă de o naţiune creştină. Fie ca astfel de simpatii, în toată caritatea genială a unei umanităţi comune, să fie cultivate şi de acum înainte să fie menţinute mereu între adepţii Semilunii şi ai Crucii!"

Presa i-a acuzat pe diplomaţii britanici din Constantinopol că au respins donaţia iniţială de 10.000 de lire sterline doar pentru a nu o face de râs pe regina Victoria. Astăzi, oraşul portuar Drogheda din Irlanda include în stema sa o semilună şi o stea, ambele simboluri ale islamului.

Emblema clubului de fotbal Drogheda poartă aceleaşi simboluri. Tradiţia locală din oraş spune că aceste simboluri au fost adoptate după ce Imperiul Otoman a trimis în secret cinci nave încărcate cu alimente în oraş, în mai 1847, pentru a salva de la moarte sigură mii de irlandezi. Motivul secretomaniei a fost că administraţia britanică ar fi încercat să blocheze intrarea navelor în portul Drogheda.

Printre dovezile care povestesc aceste afirmaţii se numără articole de ziar din acea perioadă şi o scrisoare a unor notabilităţi irlandeze care îi mulţumeau în mod explicit sultanului pentru ajutor.

Ziarul naţionalist *Irish Freeman's Journal* a celebrat aceste eforturi. „Comportamentul lui Abdülmecid cu ocazia menţionată", scria autorul unui articol, „a fost cel al unui om bun şi generos. Credincios în mahomedanism, el a acţionat în adevăratul spirit al unui urmaş al lui Hristos şi a dat un exemplu pe care mulţi creştini care se declară creştini ar face bine să îl imite".

Deşi Abdülmecid probabil că nu se aştepta la niciun fel de recompensă în urma ajutorului acordat irlandezilor, unii dintre ei s-au ţinut să-şi dovedească recunoştinţa în 1854, la doar doi ani după ce foametea s-a încheiat. Marea Britanie se implicase în Războiul Crimeii pentru a apăra teritoriul otoman împotriva unui Imperiu rus în expansiune.

Pe lângă asistentele şi inginerii irlandezi (şi unii dintre primii jurnalişti de război din istorie), aproximativ 30.000 de soldaţi irlandezi s-au înrolat în război, spre a răsplăti gestul umanitar al sultanului din timpul Marii Foamete.

„Opriţi motoarele! Vorbeşte domnul Kennedy!"

Lyndon B. Johnson, viitorul vicepreşedinte (şi ulterior preşedinte) al SUA strigă la piloţii avionului să oprească motoarele, pentru ca discursul lui John F. Kennedy să poată fi auzit, în timp ce Kennedy încearcă să îl calmeze. Instantaneul a fost surprins în oraşul Amarillo din Texas, în cursul campaniei electorale din 1960.

Henry Ford „inventatorul" weekendului

Întotdeauna există invenţii şi aspecte ale vieţii pe care oamenii le consideră de la sine înţelese.

Deşi mulţi dintre noi am crescut când săptămâna avea şase zile de lucru – iar cincinalul doar patru ani şi jumătate – astăzi puţini mai sunt cei care lucrează inclusiv sâmbăta şi duminica, iar când o fac beneficiază de sporuri prin lege.

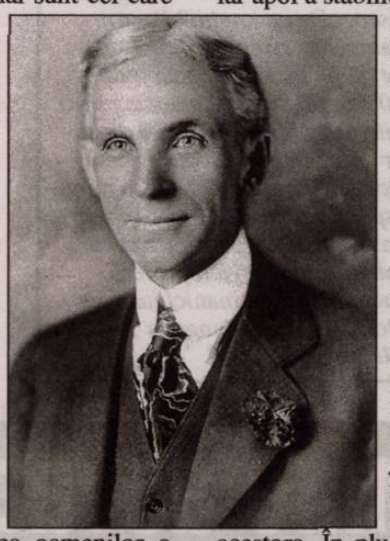

Nu întotdeauna lucrurile au stat aşa şi este cumva ironic că weekendul liber, aşa cum îl cunoaştem, a apărut ca urmare a Revoluţiei Industriale – o perioadă pe care majoritatea oamenilor o consideră ca fiind o eră a creşterii orelor de muncă, dar şi a productivităţii.

Ideea care a stat la baza weekendului modern, de două zile, a fost genială, probabil una dintre cele mai bune idei de marketing dintotdeauna! Cei mai mulţi oameni au impresia greşită, că istoria weekendului a fost construită în dauna sindicatelor, dar nu este aşa.

Asta nu înseamnă că sindicatele nu au militat pentru mai multă libertate, dar chiar şi aşa nu lor li se datorează weekendul de două zile, ci unuia dintre cei mai mari industriaşi din lume: Henry Ford. Căci, dacă este cineva căruia să-i mulţumim pentru săptămâna de lucru de 40 de ore, el este acela!

Nu trebuie să ne lăsăm însă înşelaţi: Ford nu era un filantrop, ci un capitalist rapace, dublat de un rasist şi antisemit incorigibil. El nu a avut această iniţiativă dintr-un gest de bunăvoinţă, ci pentru a-şi promova propria agendă şi pentru a face Ford Motor Company mai profitabilă.

Pentru a-şi atrage angajaţii să rămână în compania sa, Ford a crescut masiv, pe 5 ianuarie 1914, salariul minim zilnic pentru muncitorii săi, de la 2,34 dolari la 5 dolari pe zi, iar apoi a stabilit săptămâna de lucru standard la un program de „cinci zile de câte opt ore".

Angajaţii Ford Motor Company au devenit fericiţi şi a existat un efect instantaneu, care a economisit imediat bani pentru Ford, reducând costurile de angajare de noi muncitori şi de formare a acestora. În plus, angajaţii pe care i-a păstrat au devenit mai eficienţi.

Deoarece angajaţii săi aveau acum luxul de a beneficia de perioade prelungite de timp liber şi ceva bani în plus în buzunare, aceştia au început să cumpere maşini de la... Ford Motor Company. De fapt, poate cel mai puţin discutat aspect al acestei politici a fost faptul că propriii angajaţi ai lui Ford îşi puteau permite acum să cumpere maşinile pe care ei înşişi le construiau.

Acest lucru a adus bani înapoi în companie. Nu a trecut mult timp până când angajaţii concurenţilor lui Henry Ford au aflat de salariile mari şi de weekendurile libere de la Ford Motor Company. Pentru a nu-şi pierde toţi muncitorii, ceilalţi producători au fost nevoiţi să se alinieze, mărind salariile şi acordând angajaţilor weekendul liber. Nu a durat mult până când acest lucru a devenit o practică naţională printre angajatori.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

6 octombrie 1973

Începutul războiului de Yom Kippur

La 6 octombrie 1973, în speranţa de a recâştiga teritoriile pierdute de Israel în timpul celui de-al treilea război arabo-israelian, în 1967, forţele egiptene şi siriene au lansat un atac coordonat împotriva Israelului în ziua de Yom Kippur, cea mai sfântă zi din calendarul evreiesc.

Luând prin surprindere Forţele de Apărare israeliene, trupele egiptene au pătruns adânc în Peninsula Sinai, în timp ce Siria se străduia să alunge trupele israeliene de ocupaţie din Înălţimile Golan. Israelul a contraatacat şi a recucerit Înălţimile Golan.

O încetare a focului a intrat în vigoare la 25 octombrie 1973. Victoria uluitoare a Israelului în Războiul de Şase Zile din 1967

a lăsat naţiunea evreiască sub controlul unui teritoriu de patru ori mai mare decât cel anterior. Egiptul a pierdut Peninsula Sinai şi Fâşia Gaza, Iordania a pierdut Cisiordania şi Ierusalimul de Est, iar Siria a pierdut înălţimile strategice Golan.

Când a început cel de-al patrulea război arabo-israelian, la 6 octombrie 1973, mulţi dintre soldaţii israelieni erau plecaţi de la posturile lor pentru a sărbători Yom Kippur (Ziua Ispăşirii), iar armatele arabe au făcut progrese impresionante cu armamentul sovietic modernizat. Forţele irakiene s-au alăturat curând războiului, iar Siria a primit sprijin din partea Iordaniei.

După câteva zile, Israelul a fost mobilizat în totalitate, iar Forţele de Apărare ale Israelului au început să respingă câştigurile arabe, cu un cost ridicat pentru soldaţi şi echipamente.

Un transport aerian american de arme a ajutat cauza Israelului, dar preşedintele Richard Nixon (1913-1994) a amânat ajutorul militar de urgenţă timp de o săptămână, ca un semnal tacit al simpatiei SUA pentru Egipt.

La 25 octombrie, ONU a asigurat o încetare a focului între egipteni şi israelieni. Victoria Israelului a fost obţinută cu preţul unor pierderi grele, iar israelienii au criticat lipsa de pregătire a guvernului. Ca atare, în aprilie 1974, prim-ministrul naţiunii, Golda Meir (1898-1978), a demisionat.

Lecții de nutriție

Legume de toamnă care ne ajută să slăbim

Toamna este sezonul verdelui intens, al galbenului închis și al portocaliului strălucitor. Aceste culori înseamnă că fructele și legumele sunt bogate în fitonutrienți ce luptă contra bolilor. Cu cât sunt mai colorate, cu atât mai multe beneficii vă aduc, ne spune dr. nutriționist Laura Ene.

Rădăcinoasele sunt denumite astfel tocmai pentru că partea pe care o consumăm este chiar rădăcina lor. Rădăcinoasele sunt sărace în calorii, dar bogate în nutrienți ce promovează sănătatea, longevitatea și pierderea kilogramelor.

Țelina

Această legumă (20 calorii/100 g) conține vitaminele A, C, K, dar și minerale precum potasiu, zinc, calciu, fosfor, magneziu. Țelina contribuie astfel la detoxifierea organismului, prin efectele sale diuretice, dar și la creșterea imunității corpului.

Morcovul

Morcovii (41 calorii/100 g) sunt bogați în betacaroten, un antioxidant puternic, care elimină radicalii liberi – răspunzători de instalarea multor boli.

Ceapa

Ceapa (42 calorii/100 g) este detoxifiantă și are reputația de a fi un adevărat antibiotic natural, la fel ca usturoiul.

Păstârnacul

Arată ca un morcov alb, dar are un gust dulceag și delicat. Deși nu conține aceleași cantități mari de vitamina A și licopen ca morcovul, păstârnacul (72 calorii/100 g)

este o sursă bună de fibre (5 g fibre/100 g), de vitamina C, de calciu și fier. Alegeți păstârnacii mici sau medii, cu coajă netedă și fermă. Cei mari mari au de obicei mijlocul lemnos sau fibros.

În mod tradițional, păstârnacul se fierbe în ciorbe și supe împreună cu morcovii. Dar îi puteți consuma într-un piure de legume, în supă-cremă, preparați la abur sau cruzi – rași în salate cu alte rădăcinoase.

Ridichile

Ridichea roșie (16 calorii/100 g) și cea neagră (20 calorii/100 g) ajută la scăderea nivelului de colesterol rău, stimulează digestia, combate răcelile, gripa și crește acuitatea vizuală datorită vitaminei A. Ridichile au de asemenea un conținut ridicat în vitamina C, în potasiu, calciu, fosfor, iod și magneziu. „Dacă guliile merită greutatea lor în plumb, iar sfeclele, greutatea lor în argint, ridichile ar merita, desigur, greutatea lor în aur", spuneau grecii antici.

Sfecla

Sfecla (37 calorii/100 g fiartă) este o sursă excelentă de folați, în special în stare crudă. Dacă fără morcovi, țelină și ceapă nu se poate concepe nicio supă, ciorbă sau tocăniță tradițională, cu ridichile și sfecla lucrurile stau altfel, deși debordează de antioxidanți.

Sfecla roșie coaptă poate fi folosită în salate, supe-cremă, garnituri cu orez sau paste, dar și în deserturi. Ridichile roșii pot fi incluse în orice fel de salată, iar ridichea rasă și pusă la macerat 1-2 zile cu puțin oțet și ulei devine o salată delicioasă, bună de consumat toată iarna friguroasă.

Dovleacul

Nici măcar nu trebuie să vă placă faimosul Halloween, căci dovlecii (20 calorii/100 g copt) sunt mult mai buni decât pe post de decorații înspăimântătoare. Culoarea portocalie și strălucitoare a dovleacului constituie un indiciu că este bogat în betacaroten, în vitamina C și acid folic.

Carotenoidele precum betacarotenul reduc riscul de a dezvolta anumite tipuri de cancer și vă protejează împotriva bolilor de inimă.

Puteți consuma oricât și oricând dovleac copt, sub formă de piure sau supă-cremă, chiar și ca desert. Chiar și semințele sunt pline de nutrienți, fiind pe locul 2 după alune la conținutul de proteine, dar și o sursă bună de zinc și acizi grași Omega-3, care reduc riscul bolilor de inimă. Atenție însă la cantitate! Un căuș de semințe de dovleac (aproximativ 20 g) conține 100 calorii! Mâncați-le crude pentru a le păstra grăsimile bune. Le puteți amesteca în cerealele de dimineață sau le puteți consuma ca gustare de după-amiază.

Puteți consuma dovleacul copt pe post de gustare delicioasă dimineața sau ca desert după masa de prânz. Supa-cremă de dovleac o puteți servi fără probleme la cină cu câteva semințe presărate, în loc de crutoane.

Cartofi dulci

În ciuda numelui, nu sunt înrudiți cu cartofii. Deși sunt mai puțin populari în România, sunt o sursă bună de energie, ce asigură sănătatea inimii, a pielii și normalizează tensiunea arterială. Cartofii dulci (76 calorii/100 g) conțin foarte multă vitamina E, de 4 ori

doza zilnică recomandată de vitamina A într-o singură porție și sunt o sursă bună de potasiu și fier. Sunt, de asemenea, bogați în vitamina C (o porție asigură 50% din doza zilnică recomandată) și fibre (3 g fibre/100 g). Sunt un excelent substitut al cartofilor albi (care au un indice glicemic ridicat și mult mai puțini nutrienți).

Așadar, toamna rămâne regina incontestabilă a legumelor și fructelor delicioase, care vă pot îmbogăți dieta în nutrienți ce vă întineresc și vă ajută să slăbiți. Adăugați zilnic cât mai multe legume de toamnă la dietă, fie crude, fierte, la abur sau coapte și consumați fructele în smoothie-uri, salate (chiar combinate cu legume) sau deserturi. Efectele asupra siluetei și stării de bine vor fi spectaculoase.

Gastronomice

Crochete cu caşcaval

200 g griș, 800 ml lapte, 3 ouă, 100 g caşcaval, 125 ml ulei, 125 g făină, 75 g pesmet, sare.

Laptele se pune la fiert cu sare. Îndată ce a dat în fiert, se încorporează grișul, amestecându-se continuu, până ce se îngroașă. Se adaugă 2 linguri făină și se amestecă bine. Se ia vasul de pe foc, se adaugă 2 ouă bătute și caşcavalul ras. După ce s-a răcit complet, se formează crochete cu grosimea de 2 cm, se trec prin făină, ou, pesmet și se rumenesc în ulei.

Vinete la cuptor

5 vinete, 2 cepe, 2 ardei graşi, 5 roşii, usturoi, o legătură pătrunjel, sare, piper, ulei de măsline.

Se spală bine toate legumele, apoi se curăță vinetele de coajă, având grijă să lăsăm o parte curățată și una nu. După aceea, le tăiem rondele și le prăjim într-o tigaie cu ulei de măsline încins. După ce s-au pătruns puțin, le lăsăm la scurs pe un prosop absorbant de bucătărie. Într-un vas aşezăm un rând de rondele de vinete iar în mijlocul fiecăreia punem câte un cățel de usturoi. Separat, călim ceapa și ardeiul tocate mărunt, dăm roșiile pe răzătoare, le adăugăm peste acestea și le ținem pe foc până se face un sos. Peste rondelele de vinete punem o parte din sos, iar dacă mai rămân rondele, mai punem un rând peste care mai adăugăm usturoi și sos de roșii, până când acestea se termină. Lăsăm mâncarea la cuptor până când se rumenește. Se presară pătrunjel tocat fin.

Prăjitură cu gem de caise

140 g făină, 140 g nuci măcinate, 140 g zahăr pisat, 150 g unt proaspăt, o lingură lapte, sare, 250 g gem de caise, 100 g nuci tocate.

Se frământă făina cu nucile măcinate, zahărul pisat, untul proaspăt, laptele și un praf de sare. Se face un sul gros care se împarte în cinci părți, se acoperă cu un șervet și se lasă să stea o oră la frigider. Apoi fiecare bucată se întinde pe fundul formei de tort, presărat cu făină și se coace la foc potrivit. Foile coapte se desprind cu grijă pe margini, cu un cuțit ascuțit. Când toate foile sunt coapte, se pune între ele un strat subțire de gem de caise. Deasupra, peste stratul de gem, se presară nuci prăjite puțin și tocate mărunt. La urmă se poate glasa cu o cremă de ciocolată.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumusetii

Sfaturi utile

Pentru că aspectul mâinilor vă trădează vârsta, la fel cu obrazul, acordați-le atenția cuvenită. Iată câteva sfaturi utile sugerate de specialiști.

- Pentru a preveni apariția unor pete sau mici riduri și a facilita pătrunderea cremei se recomandă efectuarea a două exfolieri pe săptămână. Gomajul cu produse adecvate se va face prin mișcări circulare, ușoare.

- O dată pe săptămână cufundați mâinile într-o baie de ulei de migdale sau de argan, timp de 5-10 minute, urmată de masaj.
- În fiecare seară masați mâinile, de la extremitatea degetelor până la încheietura pumnului. Folosiți mișcări circulare, ușoare, pentru a stimula circulația sangvină. Continuați cu câteva rotiri ale încheieturii pumnului.
- Nimic nu este mai eficient decât protejarea cu mănuși. Mănușile puse după aplicarea unei măști hidratante asigură hrănirea perfectă a zonelor sensibile.
- Regenerarea în profunzime a pielii fragile a mâinilor se realizează cu serumuri antiîmbătrânire.

- Destindeți articulațiile masând fiecare deget, apoi strângeți pumnul, prindeți-l cu cealaltă mână și rotiți ușor încheietura.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Senatul Braziliei e interesat de OZN-uri

Pe 24 iunie 2022, Brazilia a devenit prima ţară din lume care a găzduit o audiere publică solemnă despre OZN-uri în Senatul Federal. Ocazia a fost cea de-a 75-a aniversare a „Zilei Mondiale a OZN-urilor", având în vedere că observaţia OZN făcută de pilotul american Kenneth Arnold pe 24 iunie 1947 a fost prima larg mediatizată (deşi acum ştim că au existat incidente OZN şi înainte).

În cadrul audierii, care a durat cinci ore, au fost expuse, în prezenţa unor oficiali de rang înalt, mărturiile cercetătorilor de vârf ai ţării, privind istoria implicării armatei braziliene în investigarea obiectelor aeriene neobişnuite, ca şi opiniile unui fost reprezentant federal şi a unor vorbitori străini, despre fenomene aeriene neidentificate (UAP/OZN).

Evenimentul din 24 iunie din Senatul brazilian a urmat audierii din Congresul SUA, care a abordat colecţia de date privind obiectele aeriene neobişnuite întâlnite de personalul militar american în ultimii ani.

Audierea a fost prezidată de senatorul brazilian Eduardo Girão, unul dintre organizatorii evenimentului, care a primit sprijin suplimentar de la alţi parlamentari brazilieni. După ce a fost intonat imnul naţional brazilian, Eduardo Girão a deschis lucrările subliniind dimensiunea uriaşă a Universului şi multitudinea de planete potenţial locuibile, ceea ce face statistic imposibil ca viaţa inteligentă să existe numai pe planeta Pământ.

Rezultatele unui sondaj

S-a spus că Brazilia a fost prima ţară din lume care a recunoscut public, oficial, existenţa unor obiecte zburătoare neidentificate de origine extraterestră în 1954. Abia 22 de ani mai târziu, în 1976, Franţa a urmat exemplul Braziliei. De atunci, zeci de ţări au înfiinţat structuri oficiale pentru a monitoriza observaţiile OZN, aproape întotdeauna sub autoritatea forţelor armate. Girão s-a mai referit şi la publicarea raportului *UAP Task Force* în iunie 2021, ca şi la anunţul NASA că va efectua propriul studiu independent UAP. „Am venit aici să ascultăm. Scopul meu este să învăţ fără să judec", a încheiat senatorul. „Trebuie să avem smerenia de a învăţa de la cei care studiază OZN-urile".

În continuare, fizicianul Wilson Picler, preşedintele *Uninter Group,* cel mai mare centru universitar de învăţământ la distanţă din ţară şi fost deputat federal, a prezentat rezultatele unui sondaj. Majoritatea brazilienilor (67%) nu cred în existenţa vieţii extraterestre, iar aproape o treime cred. Numărul susţinătorilor este mai mare în rândul tinerilor de 16-24 de ani (46%) şi scade odată cu creşterea vârstei. Mai ales persoanele cu venituri mai mari şi persoanele cu un nivel ridicat de educaţie cred în viaţa extraterestră. Dintre susţinătorii vieţii extraterestre, 73% au o diplomă universitară. În plus, majoritatea susţinătorilor consideră că vizitatorii sunt cu mii de ani înaintea noastră în dezvoltarea lor; 16% cred că mai degrabă diferenţa este de milioane de ani.

A urmat Ademar José Gevaerd, recunoscut pe scară largă ca cel mai bine informat expert brazilian în fenomene aeriene neidentificate, editor al revistei braziliene OZN *„UFO"* şi consilier al senatorului Girão în organizarea audierii. El a amintit că ţara are o istorie lungă în ceea ce priveşte OZN-urile. Exploratorul portughez al Braziliei Pedro Álvares Cabral relata, în anul 1500, că a întâlnit „indieni care au spus că au văzut bile de lumini anormale urmărindu-i, pe care le numeau *curupiras* sau *boitată".*

În 1954, colonelul Forţelor Aeriene João Adil de Oliveira a mers în Statele Unite pentru a afla informaţii despre farfuriile zburătoare şi „a primit un avertisment de la americani să nu răspândească subiectul în Brazilia.". Cu toate acestea, la întoarcerea sa, Oliveira a vorbit la Escola Superior de Guerra din Rio de Janeiro şi „a expus celor prezenţi realitatea acestor obiectele zburătoare şi caracteristicile lor tehnologice avansate" ca şi faptul că ar trebui urmărite mai serios de autorităţile braziliene. „Am fost prima ţară care şi-a asumat această responsabilitate", a spus Gevaerd.

De atunci, în Brazilia s-au derulat cel puţin două proiecte de cercetare militară: *SIOANI* (1969-1972) şi *Operaçao Prato* (1977) ultimul dedicat întâmplărilor ciudate din peninsula Colares. Documentele

Kenneth Arnold

rezultate au rămas secrete timp de decenii.

În 2004, Gevaerd şi alţi cercetători OZN-uri au organizat Comisia OZN din Brazilia şi au lansat o campanie de desecretizare a fişierelor OZN clasificate. Au avut loc, la Brasilia, mai multe întâlniri cu înaltele comandamente militare *Cindacta* şi *Comdabra,* precum şi cu ministrul apărării de atunci, Celso Amorim. În cele din urmă, campania cercetătorilor OZN a dus la declasificarea a 20.000 de pagini de documente anterior clasificate ale Forţelor Aeriene. Acestea includ şi dosare privind aterizările OZN-urilor şi a echipajelor acestora la sol. Regulamentul nr. 551/GC3 prevede ca toate documentele OZN existente care au fost distribuite în unităţile Forţelor Aeriene din Brazilia să fie colectate în Arhivele Naţionale. „În sfârşit încep să apară documentele. Sunt nenumărate, sunt revelatoare, arată activitatea fiinţelor extraterestre pe planeta noastră", a spus Gevaerd.

Jackson Luiz Camargo, specialist în analiza documentelor oficiale şi membru al Centrului pentru Cercetări şi Investigaţii Exobiologice (CIPEX), a oferit o perspectivă asupra cazurilor de OZN-uri confirmate de militari, în special detalii despre aşa-numita „Noapte oficială OZN din Brazilia" – cea mai cunoscută şi mai bine documentată observare în masă din această ţară.

Atunci, pe 19 mai 1986, un val masiv, de 13 ore, de observări de obiecte luminoase gigantice a avut loc peste marile metropole ale ţării. Forţele aeriene braziliene au înregistrat cel puţin 21 de obiecte zburătoare neidentificate deasupra de São Paulo, Rio de Janeiro, Minas Gerais şi Goiás. „Unele obiecte raportate în acea noapte aveau 30 de metri în diametru sau lungime; altele aveau 1500 de metri lungime; majoritatea aveau aproximativ 100 m în diametru şi au fost detectate de radarele de la Centrul Integrat pentru Apărare Aeriană şi Control al Traficului Aerian al Forţelor Aeriene Braziliene.

Inteligenţă totală

În São José do Rio Preto, o familie care călătorea în mediul rural a observat apariţia unui obiect care a zburat deasupra vehiculului, provocând o întrerupere a curentului în maşină", a relatatat Camargo. În altă parte, colonelul Ozires Silva a observat dintr-un avion un obiect zburător pe care îl estima că avea 1500 de metri lungime. Zborul său a fost însoţit şi de obiecte mai mici.

Pe măsură ce aceste apariţii survolau aerodromurile guvernamentale braziliene şi instalaţiile strategice, Forţele Aeriene au decis să lanseze mai multe avioane de luptă pentru a le intercepta. Dar manevrele de interceptare au eşuat. Pilotul locotenent Cleber, de exemplu, a reuşit să localizeze unul dintre obiectele de pe radarul său de bord timp de 20 de minute, dar urmărirea a provocat defecţiuni la aparatura electronică, în urma cărora pilotul a fost nevoit să-şi abandoneze manevra. Pilotul Jordan, pe de altă parte, a raportat 13 obiecte pe coada avionului său, zburând în formaţie, şase obiecte urmând avionul de luptă pe o parte şi şapte pe cealaltă. „Acest lucru demonstrează o inteligenţă totală, un comportament al obiectelor care exclude posibilitatea unui fenomen natural", a explicat Camargo.

Alţi piloţi au raportat lucruri similare: „Căpitanul Rodolfo era însoţit de un obiect care s-a identificat în mod inteligent cu aeronava lui. Atunci când (Rodolfo) efectua manevre, obiectul anticipa manevra, plasându-se în faţa sau în spatele aeronavei, de parcă i-ar fi ghicit gândurile", a spus Camargo.

Abia după aproape 30 de ani, raportul final al Forţelor Aeriene a fost făcut public. Armata a remarcat că obiectele înregistrate în acea noapte puteau pluti, accelerând uneori de la nemişcare completă până la Mach 15. În raportul său, comandamentul a scris că „obiectele sunt solide şi posedă un fel de inteligenţă, deoarece au capacitatea de a urmări observatorii de a păstra distanţa, precum şi de a zbura în formaţie".

Autorul a numeroase lucrări spirituale, Geraldo Lemos Neto, a oferit un rezumat a ceea ce scriitorii religioşi şi spirituali au raportat despre subiectul OZN de-a lungul mileniilor, începând cu India vedică, în jurul anului 3500 î.Hr. În jurul anului 400 î.Hr. Democrit îşi învăţa studenţii despre posibilitatea unei mari varietăţi de alte lumi locuibile şi posibilitatea vieţii pe ele ş.a.m.d. Neto a încheiat spunând: „Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze acest Parlament şi să-i inspire pe senatorii noştri şi întregul popor brazilian să recunoască şi să caute adevărul că nu suntem singuri în univers şi că facem într-adevăr parte din această mare familie universală".

Despre alte intervenţii, la fel de interesante, în episodul următor.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Lasere în Antichitate?

Pe toate continentele, există formaţiuni minerale masive (blocuri de piatră) cu suprafeţe perfect netede, care arată „tăiate" cu un dispozitiv de înaltă performanţă.

Unele dintre acestea expun evident „feliile" rezultate în urma presupusei secţionări, dar este dificil de susţinut cu argumente veridice că astfel de realizări aparţin, fără niciun fel de îndoială, naturii.

Nu vom călca pe tărâmuri deja bătătorite, precum construcţiile megalitice de tipul piramidelor egiptene, Tiwanaku („Poarta Soarelui" din Bolivia) sau Ḥajar el-Ḥible („Piatra femeii însărcinate" din Liban, cel mai mare monolit din lume finisat, cu o greutate calculată de circa 1.650 de tone!).

Într-o zonă deşertică din Regatul Arabiei Saudite există oaza Tayma, care are o istorie îndelungată şi fascinantă. Menţionată în texte asiriene şi biblice, ea are ca principal punct de atracţie o rocă imensă, denumită Al Naslaa.

Fiecare dintre cele două părţi ale uriaşului bloc de piatră este amplasată pe ceva asemănător unui piedestal natural erodat. Blocul e secţionat pe mijloc, printr-o linie perfect dreaptă, ce pare realizată cu un instrument de mare precizie. Şi mai interesant, formaţiunea de stâncă nu este de fapt conectată la „soclu" ci doar echilibrată deasupra acestuia.

Megalitul a fost descoperit în 1883 de un anume Charles Huver, iar de atunci se află în centrul multor teorii şi controverse. Motivul este, evident, tăietura precisă care separă cele două părţi ale sale, de departe una dintre petroglifele recunoscute şi faimoase cu fantă uniformă între două roci.

Împărţirea dintre roca de bază şi suprafaţa ei plană este o incidenţă cauzată de plante, potrivit *geologyscience.com.* Alternativ, geologii susţin că pământul de sub stâncă s-ar fi putut deplasa la un moment dat în trecut şi a provocat despicarea stâncii sau că sub ea ar putea exista o falie ce ar fi putut stresa stânca până la un punct în care s-a spart.

Există păreri că ar fi fost o fractură ce a avansat încet, fracturile articulaţiilor din roci produc adesea tăieturi destul de drepte. Întrebarea pe care şi-o pun novicii ori specialiştii este cât timp vor rămâne stâncile echilibrate.

În acelaşi spaţiu de cultură antică se află şi construcţii ori piese monolitice disparate, de dimensiuni colosale din punctul de vedere al percepţiei noastre actuale. În mod evident, acestea au fost realizate de o civilizaţie inteligentă, însă nimeni nu ştie cum anume ori cu ce finalitate.

În provincia iraniană Hormozgan există o carieră de piatră aparent obişnuită, numai că la faţa locului se află şi opt lespezi de dimensiuni enorme, cu formă rudimentară de obelisc, abandonate în poziţie verticală, fără să fi fost dislocate de relieful stâncos de bază. Pe lângă mărimea colosală, frapantă este şi tăierea lor cu precizie milimetrică şi fără urme de unelte comune precum dalta. Specialiştii încă nu pot explica nici în ce construcţie ar fi urmat să fie integrate şi cum ar fi fost transportate.

Sus-menţionatul oraş antic cunoscut sub numele roman de Heliopolis (sau Baalbek, de la numele zeului Baal) nu păstrează doar misterul celui mai mare monolit tăiat pe care îl cunoaştem în prezent, ci şi alte asemenea lespezi, diferenţa de gabarit fiind evidentă, însă nu chiar semnificativă, întrucât e vorba despre piese enorme.

Important în cazul de faţă este că în zidul vestic al Heliopolisului au fost introduse aşa-numitele Trilithon, trei pietre devenite celebre datorită dimensiunilor: fiecare dintre ele are 19 m lungime, 4,2 m înălţime, 3,6 m grosime şi cântăreşte peste 900 de tone.

Cariera de unde au fost aduse se află la 1 kilometru distanţă. Se presupune că a existat cândva o civilizaţie care a avut tehnologia necesară pentru a tăia şi a muta aceşti megaliţi în complexul templului, apoi i-au ridicat mai mult de 10 metri şi i-au aşezat împreună, cu o precizie incredibilă, întrucât între blocurile de piatră nu încape nici măcar un fir de păr. Nu este însă unicul caz de acest fel în faţa căruia lumea ştiinţifică rămâne învăluită în tăcere.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Peşterile Ellora

Templele construite de sus în jos par o idee absolut hazardată, pentru că legile fizicii nu permit construirea unei clădiri în succesiune inversă faţă de cea firească.

Gravitaţia a permis însă asemenea realizări, iar după ce înţelegem că explicaţia este una cât se poate de simplă, putem să ne extaziem în faţa unor bijuterii arhitecturale ieşite de sub dalta şi din măiestria unor meşteri divini.

Superlative ale arhitecturii, religiei şi artei

Cele mai cunoscute în lume şi mai valoroase din punct de vedere architectural, artistic, cultural şi religios sunt locaşurile reunite în ansambluri complexe ce poartă denumirea de Ellora Caves („Peşterile Ellora"), o dovadă a armoniei religioase care a existat în istoria indiană.

Considerate cele mai bune exemple de arhitectură cioplită în stâncă din India, ele practic gravitează în jurul vechilor mentalităţi şi tradiţii multimilenare, împletind coordonatele definitorii pentru civilizaţia fabuloasă dezvoltată aici, în temple hinduse, budiste şi jainiste.

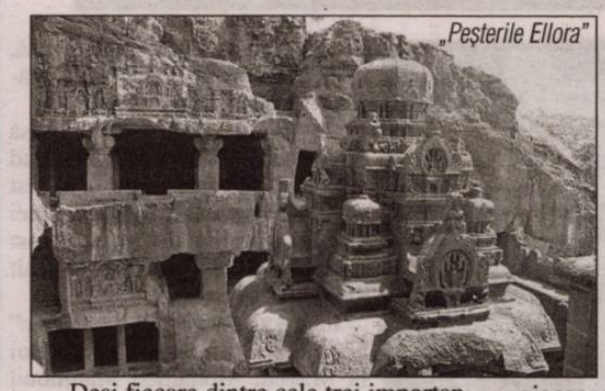

„Peşterile Ellora"

Deşi fiecare dintre cele trei importante religii din această zonă asiatică are personalitatea sa distinctivă, caracteristicile artistice şi interpretările scrierilor antice prin miile de sculpturi în piatră se alătură într-o armonie impresionantă. Aceasta va fi sesizată negreşit la o observare atentă şi documentată a scenelor respective.

Este nevoie de o minimă cunoaştere a mitologiei de referinţă, precum şi a mentalităţii conform căreia episoadele evocate artistic au fost eternizate direct în stâncă. Pentru că aceste ansambluri au fost sculptate, practic, direct în trupul muntelui edificiile rămânând astfel înrădăcinate în relieful mineral.

Armonie în diversitate

Sculptate undeva între secolele al VI-lea şi al X-lea lângă vechiul sat Ellora, templele au o sumă de trăsături uluitoare. Complexul este format din 34 de peşteri, numerotate după criteriul cronologic, făcând o trimitere implicită la evoluţia istorică a celor trei religii menţionate mai sus, iar templele coexistente reprezintă o ilustrare superbă a acceptării religioase a indienilor. Acestea înconjoară poalele stâncii Chamadiri, care se întinde pe 2 km, contopindu-se în câmpii deschise. Motivul pentru care acest loc a devenit centrul unei activităţi religioase şi artistice atât de active a fost ruta aglomerată a caravanelor care au circulat pe aici, făcând legătura între oraşele din nord şi porturile de pe coasta de vest.

Există 12 peşteri budiste (500-750 d.Hr.), 17 hinduse (600-870 d.Hr.) şi 5 jainiste (800-1000 d.Hr.). Peşterile în sine au mai mult de două mii de ani vechime, dar efigiile sunt cu aproximativ 600 de ani mai tinere, fiind adăugate mai târziu, totuşi fără a face notă aparte unele de celelalte. Un amănunt extrem de important şi de atractiv: creativitatea relevată de locaşurile prezentate indică deosebiri pe care le-am defini cu binecunoscuta sintagmă „unitate în diversitate".

Peşterile budiste prezintă un Buddha liniştit, în timp ce templele hinduse descriu evenimente din scrierile propriei religii.

Experţii afirmă că arhitectura Templului Kailasa se remarcă prin săpătura verticală: lucrările au început la vârf şi s-au deplasat în jos, „rostogolindu-se" pe bolovanii mari, despărţiţi de munte prin folosirea de burghie cu tije de oţel. Se pot vedea şi astăzi urmele de foraj pe pereţii din jur.

Fiecare proiectare şi măsurare au fost planificate cu mare precizie, deoarece, odată efectuată tăierea, nu exista nicio şansă de a o schimba prin adăugarea de piatră sau bucăţi de piatră. Legenda relatează că aproape 200.000 de tone de rocă au fost îndepărtate pentru a construi această structură monolitică.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Muzeul Cinegetic „August von Spiess" din Sibiu

Muzeul de Vânătoare „August von Spiess" este un muzeu naţional din Sibiu, funcţionând într-o elegantă clădire, construită pe la începutul secolului XX, cu destinaţia de locuinţă, de către colonelul August von Spiess, fost maestru de vânătoare al Curţii Regale a României.

În 1975, după plecarea definitivă în Germania a succesorilor lui Von Spiess, edificiul a fost trecut în proprietatea statului român, iar în 1976 în administrarea Muzeului Brukenthal. Primul nucleu al colecţiilor muzeale l-a constituit colecţia cinegetică a Societăţii Ardelene pentru Ştiinţe Naturale din Sibiu.

La aceasta s-au adăugat ulterior „Colecţia Emil Witting" (1741-1787) şi colecţia Spiess (peste o mie de exponate), precum şi obiecte specifice de proveniență diversă. Muzeul a fost deschis pentru public în 1966 şi a fost reorganizat în 1981. Patrimoniul cinegetic al muzeului cuprinde: vânat cu păr – 1202 piese, vânat cu pene – 150 piese, materiale complementare (arme, instrumente şi accesorii de vânătoare). Cea mai mare parte a trofeelor a fost recoltată în perioada interbelică, dar există şi piese recoltate la sfârşitul secolului al XIX-lea.

Ele provin din Carpaţii României, iar multe dintre acestea au fost medaliate la expoziţii şi concursuri naţionale şi internaţionale. Colecţia mai cuprinde şi trofee exotice, precum şi arme africane de vânătoare, care constituie un punct de atracţie aparte al muzeului.

La ora actuală patrimoniul muzeal numără 1.577 de piese, unele cu o vechime de peste 100 de ani, achiziţionate de la colecţionari sau provenite din donaţii acumulate începând cu sfârşitul secolului al XIX-lea. Circuitul muzeal se deschide cu o panoramă a istoriei uneltelor şi armelor de vânătoare, sala a doua familiarizează vizitatorul cu avifauna cinegetică, sala cu numărul trei este rezervată vânatului mare.

Ultima sală este rezervată trofeelor africane. Expoziţia reflectă evoluţia ustensilelor şi armelor de vânătoare de-a lungul timpului şi pune în evidenţă varietatea vânatului din ţara noastră, cât şi calitatea deosebită a trofeelor lui.

Muzeul a fost restaurat şi reorganizat în perioada 2006-2007, fiind redeschis publicului în 2007 sub denumirea de Muzeul de Vânătoare „August von Spiess" – în prezent el poartă denumirea de Muzeul Cinegetic „August von Spiess".

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Cobia

Înălţată în comuna cu acelaşi nume din judeţul Dâmboviţa, locaşul are hramul „Sfântul Ierarh Nicolae".

Monument unic în arhitectura noastră, se remarcă prin decoraţia exteriorului şi este aşezată într-un cadru natural deosebit, la 100 de metri de şoseaua asfaltată în dreapta mergând din Găieşti spre Târgovişte, la 50 de metri de pârâul Cobiliţa şi înconjurată la est şi la vest de livezi de nuci.

Mănăstirea, cu obşte de călugări, a fost construită de Badea Bolosin Stolnicul în anul 1572, în timpul domniei lui Alexandru Voievod (1568-1577). De-a lungul vremii aşezământul a suferit numeroase reparaţii şi restaurări. După 1680 a fost reparată de Pârvu Cantacuzino, după ce, conform unor documente, Ecaterina Salvaresso, soţia domnitorului, convertită la ortodoxie a mijlocit aducerea meşterilor şi artiştilor de seamă ai vremii, în Valahia.

Cu toată atenţia acordată noii construcţii, în anii 1723-1724 s-au prăbuşit colţii bisericii iar în 1752 a fost închinată fundaţiei filotime de la Pantilimon. Biserica devine parohială, în secolul al XIX-lea ocupându-se de ea Eforia Spitalelor. Aceasta face reparaţii importante după cutremurele din 1802, 1830, 1838 iar în 1843 refac acoperişul şi casele egumeneşti vechi, ridicate pe vechile beciuri boltite de la sud-vest de biserică. Cutremurul din 1883 surpă turla mare a naosului antrenând şi o parte din zidurile Altarului. Eforia Spitalelor intervine şi repară turla din lemn, mai groasă decât înainte dar lipsită de profilatura celei vechi, repară zidurile şi construieşte catapeteasma de zid aşa cum se află şi în zilele noastre. O nouă restaurare este făcută în deceniul al III-lea al secolului al XX-lea sub conducerea arhitectului Horia Teodoru şi o alta în 1938 de Comisia Monumentelor Istorice.

Cercetările întreprinse de Departamentul Monumentelor Istorice în anii 1974-1975 au dovedit că biserica nu a avut niciodată picturi murale. De aceea s-a plănuit o pictură corespunzătoare planului arhitectonic, inspirată din cea de la Bucovăţul Vechi, Dolj şi de la Bolniţa de la Mănăstirea Cozia. În anul 2001 biserica a fost pictată de Romeo Andronic.

În anul 1989, încă în condiţii de clandestinitate, preotul paroh Ioan Popescu începe reparaţiile absolut necesare, biserica fiind într-o avansată stare de degradar, în special din cauza acoperişului prăbuşit.

Acestea au fost însă întrerupte şi reluate în 1994 de Departamentul Monumentelor Istorice, sub supravegherea aceluiaşi preot paroh. Lucrările sunt terminate în 1995.

Biserica este construită în plan triconc, cu interiorul împărţit în Altar, naos şi pronaos. Are 14 metri lungime şi 6 metri lăţime şi nu are pridvor. Altarul mic, dar înalt, prezintă o mică nişă – proscomidia – şi o fereastră în partea de est. Naosul, treflat are două abside adânci, fiecare luminată de câte o fereastră. Deasupra se înalţă turla deschisă a bisericii.

Pronaosul lărgit, dreptunghiular, este construit după modelul ctitoriei lui Neagoe Basarab de la Curtea de Argeş. Are deasupra trei turle, cea mare în mijloc şi celelalte două în colţurile de nord-vest şi sud-vest. De fiecare parte sunt câte două ferestre care luminează locaşul şi este despărţit de naos de un zid cu o deschidere largă, uşurând circulaţia.

Deosebit de frumoasă este decoraţia exterioară atât a pereţilor bisericii cât şi a celor patru turle. Aceasta este din cărămidă smălţuită în diverse culori: cărămiziu, verde-brun sau ocru-galben despre care se crede că au fost aduse din Italia. Pereţii prezintă un şir de firide pe toată înălţimea faţadelor. Între firide sunt pilaştri laţi, închizându-se în arcuri de cerc în partea de sus.

Uşile din 1723, frumos ornamentate se află acum la muzeul Mănăstirii Sinaia. La 15 metri vest de biserică este ridicată clopotniţa pe ruinele uneia din secolul al XVII-lea sau chiar mai veche.

În cadrul aşezământului se desfăşoară Festivalul Internaţional de Toacă, devenit din ce în ce mai atractiv pentru copii şi tineret.

IRINA STOICA

Căutători în tenebrele artei

Arta autentică exprimă prin definiţie frumuseţea lumii, dar şi în tablourile în care apar scene violente sau chipuri desfigurate există exprimări magistrale ale frumosului.

Însă în lumea artelor a dospit şi vieţuieşte în mod parazitar, acaparând o mare parte a luminii creaţiei, o lume tenebroasă, bolnavă la propriu şi la figurat.

Ea se hrăneşte din întunericul caracterului uman, unde conviețuiesc lăcomia şi lipsa de scrupule, infatuarea şi invidia, impostura şi hoţia. Indivizi de ieri şi de azi ar putea face parte dintr-o imensă galerie a monştrilor însetaţi de artă, care nimicesc fără şovăire miezul acelui frumos universal ce trebuie să alinte sufletul şi spiritul fiecărui om.

Sunt colecţionari, indivizi foarte bogaţi, oameni foarte puternici, care au pornirea patologică de a-şi dori numai pentru ei o asemenea fărâmă din aurora ce aparţine întregii lumi.

Există furturi comandate, înfăptuite de indivizi primitivi care nu văd într-o operă de artă, decât o valoare materială. Din asemenea motive, de-a lungul timpului „s-au pierdut" numeroase opere de artă nepreţuite, iar unele dintre ele, furate sau nu, au rămas până astăzi ca având o localizare fizică necunoscută.

Concertul
– Johannes Vermeer, 1664

În prezent, această pictură definitorie pentru artistul olandez Vermeer este evaluată la circa 250 de milioane de dolari (cea mai valoroasă pictură dispărută), sumă care „include" şi destinul ei aparte. Tabloul înfăţişează o scenă ambientală cu un bărbat şi două femei interpretând muzică.

În noaptea de Sf. Patrick a anului 1990, pe 18 martie, doi bărbaţi deghizaţi în poliţişti i-au imobilizat pe paznicii Muzeului Isabella Stewart Gardner din Boston, unde se afla lucrarea, după ce motivaseră prezenţa lor prin faptul că fuseseră chemaţi telefonic. Au furat apoi 13 pânze semnate de Rembrandt, Degas, Manet şi Vermeer, valoarea totală a acestora fiind estimată la peste 500 de milioane de dolari. Fiecare pânză a fost tăiată grosier din ramă cu un cuţit.

Niciuna dintre aceste opere de artă nu a fost recuperată, dar există în schimb mai

multe ipoteze: furate de hoţi locali, o „comandă" pentru un mare şef al mafiei sau că pânzele erau în Irlanda, în mâinile IRA.

Investigatorii au urmărit piste pe tot globul şi astăzi căutările FBI sunt în desfăşurare. Mulţi cred că atât „Concertul", cât şi celelalte lucrări încă există, ascunse într-o pivniţă umedă sau poate încuiate într-un seif al unei bănci private, dar după mai mult de treizeci de ani, teama că secretul locului unde se află ar putea dispărea curând în mormânt, împreună cu cei care le-a furat, devine tot mai acută.

Nu este prima dată când nu se ştie unde se află tabloul lui Vermeer. În 1696, el a fost vândut la Amsterdam şi a reapărut abia după 100 de ani. A fost mai târziu cumpărat de Isabella Stewart Gardner, colecţionar şi filantrop american, în 1892 la Paris, pentru 5.000 de dolari şi apoi expus în 1903 în muzeul înfiinţat de ea, care îi poartă numele.

Flori de mac
– Vincent Van Gogh, 1886

Cunoscut şi sub numele de *Vase and Flowers* („Vas cu flori"), acest tablou de dimensiuni relativ mici a fost terminat cu trei ani înainte ca autorul să se sinucidă. Se presupune că a fost inspirat din lucrările pictorului francez Adolphe Monticelli, care a avut o influenţă majoră asupra stilului lui Van Gogh. Cu o valoare estimată la 50 de milioane de dolari, nu este surprinzător faptul că pictura a fost vizată de hoţi, nu o singură dată, ci de două ori şi – interesant amănunt! – din aceeaşi locaţie.

Pe 4 iunie 1977, se afla expusă în Muzeul Mohamed Mahmoud Khalil din Cairo, Egipt şi a fost furată prima dată. În urma unei ample operaţiuni de căutare a fost găsită şi recuperată din Kuweit abia după zece ani.

În august 2010, „Flori de mac" era din nou prezentată publicului la Muzeul Mohamed Mahmoud Khalil şi a avut aceeaşi soartă. La câteva ore după acest al doilea furt, oficialii egipteni şi poliţia au crezut că au descoperit tabloul pe Aeroportul Internaţional Cairo, când doi suspecţi au încercat să se îmbarce într-un avion spre Italia, indiciu ce s-a dovedit a fi fals.

Deşi autorităţile egiptene au urmat câteva piste aparent promiţătoare în lunile de după furt, ele nu au dus la găsirea tabloului. Până în prezent, locul în care se află acesta este un mister, iar miliardarul egiptean Naguib Sawiris a oferit o recompensă de 1.000.000 de lire egiptene (circa 52.000 de

euro) pentru orice informaţie care ar putea duce la recuperarea sa.

Dacă lista operelor de artă dispărute ori distruse este una imensă, începând chiar din Antichitate şi până în prezent, evident că valoarea însumată a acestora depăşeşte orice imaginaţie.

Din fericire, există creaţii furate şi recuperate (între ele, faimoasa „Mona Lisa" a lui Leonardo Da Vinci, însă numărul lor este departe de a se compara cu cel al lucrărilor din care a rămas numai amintirea...

Porci folosiţi în bătălii

În confruntările sale antice cu semenii consideraţi inamici, omul a angrenat numeroase specii de animale, de la insecte şi păsări, la delfini şi elefanţi, de departe cei mai solicitaţi fiind caii. Nici porcii nu au scăpat de calvarul bătăliilor, principala lor virtute se pare că era guiţatul!

În secolul I î.Chr., Lucretius observa că s-ar fi încercat mânarea unor fiare sălbatice, precum leii sau vierii sălbatici, împotriva inamicului, dar cu rezultate catastrofale. În 272 î.Chr. s-a consemnat că romanii au folosit mistreţi în lupta lor împotriva elefanţilor de război ai tarantinilor.

Potrivit unei legende, Alexandru cel Mare a aflat despre această „armă secretă", iar Pliniu cel Bătrân a relatat că „elefanţii sunt speriaţi de cel mai mic guiţat al porcului". Aelian a confirmat că elefanţii erau înspăimântaţi de porcii care guiţau şi a raportat că romanii au exploatat această vulnerabilitate.

Metoda folosirii porcilor în bătălii nu a fost în exclusivitate a romanilor, în „Istoria războaielor", Procopius consemnează că apărătorii Edesei au suspendat un porc care guiţa pe ziduri, pentru a înspăimânta elefanţii de asediu aiv lui Khosrau, în sec. VI d.Chr., care decimaseră armata, permiţând perşilor să intre în oraş.

Relatările istorice despre „porci incendiari" au fost înregistrate de scriitorul militar Polyaenus şi de Aelian. Ambii scriitori au relatat că asediul Megarei de către Antigonus II Gonatas în 266 î.Chr. a fost oprit atunci când megarienii au stropit câţiva porci cu smoală combustibilă, ţiţei sau răşină, le-au dat foc şi i-au condus către elefanţii de război ai inamicului.

Elefanţii au fugit îngroziţi, ucigând un număr mare de soldaţi. Potrivit unei relatări, mai târziu erau ţinuţi porci printre puii de elefanţi, pentru a obişnui pachidermele cu aceştia, practică imortalizată pe o monedă romană de bronz, care arăta un elefant pe o parte şi un porc pe cealaltă.

Unic în lume

Hotelul situat în munţii Akaishi – Nishiyama Onsen Keiunkan, din prefectura Yamanashi (Japonia) şi-a deschis porţile pentru prima dată în anul 705 d.Chr.

A fost înfiinţat de Fujiwara Mahito, fiul unui apropiat al împăratului de la vremea respectivă, iar în cele peste 13 secole scurse de atunci a rămas în proprietatea aceleiaşi familii, nu mai puţin de 52 de generaţii succedându-se la conducerea complexului în cele peste 13 secole de existenţă. La începutul existenţei sale, multă vreme hotelul denumit astăzi Hot Spring („Primăvară fierbinte") a fost foarte apreciat de comandanţi militari, samurai şi shoguni, în special datorită faptului că apa din izvoarele termale are efecte benefice asupra organismului, printre care se numără relaxarea muşchilor obosiţi şi dureroşi, tulburările gastrointestinale, ea având un conţinut important de sodiu, cloruri şi azotat de calciu, adică o alcalinitate scăzută.

Cele şase băi sunt alimentate de patru izvoare termale separate, folosite de secole pentru tratarea problemelor. Pe lângă relaxarea fizică, Nishiyama Onsen Keiunkan a oferit întotdeauna condiţii ideale pentru retragere în meditaţie şi relaxare mentală – componente vitale atât de preţuite de japonezi.

Renovat ultima dată în 1997, hotelul a păstrat stilul arhitectural tradiţional al onsenului original (în limba japoneză, onsen înseamnă „izvor fierbinte"). Totodată, au rămas multe elemente din modul de viaţă străvechi: are podea tradiţională, personalul şi oaspeţii poartă halate tradiţionale şi trebuie să se descalţe când intră în clădire.

În prezent proprietarii au decis ca, pentru asigurarea celor mai bune condiţii de relaxare – nu doar fizică, ci şi mentală, să nu le ofere clienţilor facilităţi tehnologice moderne ce le-ar putea perturba procesul de integrare în calmul naturii. De aceea, ei nu beneficiază de servicii de internet, aşa că nu le rămâne decât să se bucure pe deplin de linişte, echilibru spiritual şi pace sufletească.

Conceptul de hotel există încă din Antichitate. Vechii greci au dezvoltat băi termale, astfel încât călătorii să se poată odihni şi să se recupereze după o călătorie lungă, iar în lumea romană s-au construit conace care asigurau cazare pentru călătorii însărcinaţi cu afaceri guvernamentale.

Însă abia în Evul Mediu au fost înfiinţate primele unităţi care ofereau cazare călătorilor în mod regulat. Aceştia puteau găsi loc de popas în hanuri, ospicii (care erau „locaşuri de ospeţie") şi spitale construite de diferite ordine religioase. Astăzi, majoritatea acestor forme timpurii de hoteluri nu mai există.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ *...floarea cactusului american este cea mai parfumată*

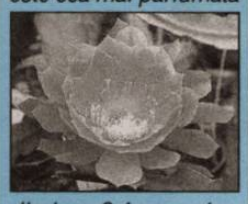

din lume? Aroma ei se simte de la o distanţă de 1 kilometru.

◆ *...în Noua Zeelandă trăieşte o şopârlă care prezintă un al treilea ochi în frunte? Acesta este însă atrofiat şi abia distinge lumina de întuneric.*

◆ *...steaua de mare din specia Linckia este capabilă*

să-şi reproducă un braţ amputat?

◆ *...chinezii au inventat hârtia în jurul anului 105 î.Hr.? În acest scop foloseau deşeuri lemnoase sau de mătase.*

◆ *... există un râu care curge numai noaptea? Se nu-*

meşte Arica şi se află în statul Chile.

◆ *...mineralul cel mai des întâlnit în scoarţa Pământului este feldspatul?*

◆ *...Cameroon este statul numit şi „Africa în miniatură"? Acest nume se datorează faptului că pe*

teritoriul său se află toate formele de relief specifice continentului.

Ştiaţi că...

Castelul arhiepiscopal din Kromeriz

Aflat la 63 de kilometri de Brno, capitala Moraviei (Cehia), oraşul Kroměříž a fost apreciat drept cel mai frumos oraş istoric din ţară. Deşi distrus în Războiul de 30 de Ani, menţine numeroase vestigii dintre care se remarcă în mod deosebit Castelul Arhiepiscopal.

Oraşul Kroměříž cu arhitectura sa deosebită, şi clădiri încărcate de istorie s-a dezvoltat pe locul unei aşezări întemeiate de romani. Din anul 1110 teritoriul său a fost trecut în stăpânirea Episcopiei de Olomouc, iar în 1260 episcopul Bruno de Schauenburg a dispus fondarea unei aşezări care a primit numele pe care îl poartă şi astăzi. Mai târziu, în 1497 episcopul Stanislas Thurzo ridică o primă clădire pe locul actualului complex care formează Castelul Arhiepiscopal. Era un edificiu în stil gotic cu câteva elemente renascentiste. În următoarele secole castelul a fost supus unor repetate reconstruiri, schimbându-şi aspectul. Dominat acum de stilul renascentist, Castelul avea patru aripi şi un turn înalt. Totodată, în jurul construcţiei au fost amenajate câteva grădini şi lacuri. În 1643, la sfârşitul Războiului de 30 de Ani, întregul domeniu şi castelul au fost jefuite şi distruse de armata suedeză.

Restaurarea castelului începe în 1665 din ordinul episcopului de Olomouc, Carol al II-lea, descendent al puternicei familii Liechtenstein. Din aspectul anterior al construcţiei rămânea doar partea de jos, restul fiind refăcut până la înălţimea de 84 de metri. Restaurarea a fost făcută în stil baroc iar rezultatul a fost un edificiu în stil manierist. Conducătorul lucrărilor a fost arhitectul italian Filiberto Lucchese care a amenajat şi o grădină în faţă.

În 1666 arhitectul se stinge din viaţă şi lucrările sunt preluate de un alt italian aparţinând şcolii din Torino, Giovanni Pietro Tencalla. Rezultatul muncii sale a fost o clădire cu trei etaje ridicate pe vechea temelie care avea exteriorul împodobit cu pilaştri, arcade şi rezalite, respectiv elemente de zidărie detaşate din linia faţadei sub forma unor ieşituri.

Biblioteca

Un incendiu violent din martie 1752 produce mari distrugeri clădirii şi doi artişti imperiali, Franz Anton Maulbertsch şi Joseph Stern încep să decoreze palatul cu propriile lor opere. Pe lângă acestea, în interior au rămas o mulţime de capodopere printre care ultima pictură mitologică a lui Tiţian, intitulată „Apollo şi Marsyas". Numeroase opere de artă aflate aici au fost achiziţionate în 1673 de episcopul Carol de Liechtenstein. În interior pot fi remarcate o mulţime de camere bogat împodobite. Sala de vânătoare expune zeci de trofee atârnate pe pereţi, în special coarne ale animalelor ucise dintre care două însemne de argint amintesc participarea la o acţiune de acest fel a ţarului Alexandru al III-lea şi a împăratului Franz Joseph.

Camera roz

Camera roz, considerată cea mai exclusivistă a fost restaurată în întregime de arhiepiscopul Theodor Kohn a cărui proveniență evreiască a provocat o anumită indignare în rândul austriecilor care până la urmă i-au recunoscut meritele fără să mai fie supăraţi de steaua caracteristică, apărând în unele ornamente.

Sala Seym, cea mai mare dintre camerele castelului a fost cea în care în 1848 s-au dezbătut legi privitoare la statutul unor anumite naţiuni.

Reprezentative pentru Castel sunt Biblioteca, adăpostind peste 33.000 de volume, arhiva muzicală, galeriile de artă. Grădini pitoreşti mărginesc Castelul şi se extind până la malurile râului Moravia. Acestea au numeroase căi navigabile şi lacuri, iar atracţiile pentru turişti includ o volieră, o menajerie şi un pavilion chinezesc.

În anul 1998 Castelul arhiepiscopal, cu grădina de flori şi grădina castelului, a fost înscris pe prestigioasa listă a Patrimoniului UNESCO.

Simboluri ale umanităţii

Castanul comestibil

Originar din regiunile cu păduri ale Caucazului, a fost adus în Grecia cu peste 4000 de ani în urmă.

În China străveche corespundea toamnei şi a devenit un simbol al prevederii, fructul său servind drept hrană pentru iarnă. Castanul comestibil este şi un simbol al belşugului, fertilităţii şi castităţii, fiind apreciat pentru calităţile sale curative.

Este preţuit de multe triburi ale indienilor americani pentru abundenţa fructelor sale, iar japonezii îl mâncau pentru a ţine bolile departe şi pentru succes în bătălii.

Druizii celţi îşi confecţionau toiagul din lemn de castan, convinşi că acest lemn le oferea o energie specială.

În mitologia greacă pruncii nu erau aduşi de berze, ci găsiţi în trunchiurile castanilor bătrâni.

Catolicii din Spania şi Italia consumă castanele ca o mâncare tradiţională în Ziua Tuturor Sfinţilor (1 noiembrie), iar în Anglia şi în alte ţări din vestul Europei sunt considerate un deliciu culinar de Crăciun.

Legenda relatează că fructele nu erau îmbrăcate cu ţepi, dar fiind prea des mâncate de veverițe au apelat la ajutorul aricelului care le-a învelit în acele lui.

Monumentul Eroilor din Azuga

Aflat în parcul central, Monumentul Eroilor din Primul Război Mondial este dedicat luptătorilor localnici care s-au jertfit pentru patrie în luptele din 1916-1919.

Realizat de sculptorul Ioan Iordăneascu în 1937, pune în prim-plan două grupări statuare din bronz, în mărime naturală. Cel din dreapta, o femeie simbolizând patria şi susţinând un ostaş rănit, iar în cel din stânga, Ecaterina Teodoroiu în uniformă militară, în momentul în care este lovită de glonţul ucigaş, aflată lângă un soldat sprijinit de un tun.

Cele două grupuri simbolizează jertfa şi victoria. Pe peretele aflat deasupra unui şir de trepte largi sunt inscripţionate numele celor cărora le este dedicat monumentul.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Fermieri fără viitor

Mitul universal al zădărniciei propriei munci, ale cărei roade se risipesc după ce au adunat multă trudă, face tot mai multe victime în Europa. Ajunşi la disperare, unii fermieri care constată că toate eforturile lor au ajuns să nu mai valoreze nimic şi că nimeni nu e capabil să îi ajute, recurg uneori la gesturi extreme.

Agricultorii belgieni plătiţi insuficient pentru legumele lor, preferă să îşi distrugă recoltele, mai degrabă decât să le vândă. Legumicultorul Bart Vanneste din Flandra Occidentală a realizat un videoclip tulburător şi aproape incredibil, dar din nefericire confirmat de numeroşi confraţi ai săi.

Comentariul său este răscolitor, mai ales că el exprimă neputinţa celor pe a căror muncă se bazează în fond buna funcţionare a societăţii, dar care sunt ignoraţi şi marginalizaţi: „În ultimele două luni, mi-am petrecut mai mult timp cu conopida cultivată de mine, decât cu soţia. Apoi, am aflat că fabricile sunt dispuse să plătească doar jumătate din preţul contractului pentru conopida mea. Nu-mi venea să cred. A doua zi dimineaţa l-am trezit pe fiul meu, am fărâmat cultura şi am îngropat-o în pământ. Bineînţeles că doare, este o risipă de mâncare. Muncim foarte mult pentru asta, dar nu mai poate continua. Preţul pe care îl primesc nu merită costul recoltei."

Acest caz este extins, cu perspectiva de a deveni o regulă distrugătoare tocmai a acelui domeniu invocat de aproape toată lumea pentru securitatea viitorului omenirii: asigurarea necesarului de hrană. Se poate face asta dacă sunt eliminaţi fermierii?

În filmul său, Bart Vanneste rosteşte cea mai nemiloasă concluzie: „În ultimii şapte ani, veniturile mele nu au scăzut. M-am menţinut astfel permanent cultivând şi deci muncind în plus, dar într-o astfel de lume nu mai e loc pentru fermieri. Am un fiu şi o fiică, însă viitorul lor – o spun cu inima îndurerată – nu mai este în agricultură." Din păcate, este un bulgăre care se rostogoleşte şi pare de neoprit.

Femeia care „adulmecă" Parkinsonul

Joy Milne, o femeie din Perth, Scoţia, în vârstă de 72 de ani, a fost supranumită „femeia care simte mirosul maladiei Parkinson". Această constatare uluitoare a fost acceptată de specialişti după un test ce a durat ani de zile, femeia putând sesiza un miros specific al afecţiunii. Ea însăşi are o afecţiune rară, care îi dă un simţ al mirosului foarte puternic.

Joy a descris-o ca aromă „moscoasă", diferită de parfumul său normal, iar observaţia ei a stârnit interesul oamenilor de ştiinţă, care au decis să cerceteze ce anume poate ea mirosi şi dacă acest lucru ar putea fi valorificat pentru a ajuta la identificarea persoanelor cu afecţiune neurologică.

Ani mai târziu, cadrele universitare de la Universitatea din Manchester au făcut o descoperire prin dezvoltarea unui test care poate identifica persoanele cu boala Parkinson, folosind un simplu tampon de vată trecut de-a lungul gâtului pacientului. Cercetătorii pot examina proba pentru a identifica moleculele legate de boală, pentru a ajuta la diagnosticarea dacă cineva are boala.

Milne a declarat că nu este acceptabil ca bolnavii de Parkinson să aibă grade atât de mari de leziuni neurologice la momentul diagnosticului, adăugând: „Cred că maladia trebuie detectată mult mai devreme, la fel ca diabetul şi cancerul, căci diagnosticul mai devreme înseamnă un tratament mult mai eficient şi un stil de viaţă mai bun pentru oameni."

Foarte interesant – în cercetările preliminare, oamenii de ştiinţă i-au cerut femeii să simtă mirosul tricourilor purtate de persoanele care suferă de Parkinson şi de cei care nu au. Ea a identificat corect tricourile purtate de pacienţii cu Parkinson, dar a mai spus că unul din grupul de persoane fără Parkinson mirosea a boală.

Opt luni mai târziu, pacientul respectiv a fost diagnosticat cu această boală. În 2019, cercetătorii de la Universitatea din Manchester au anunţat că au identificat molecule legate de boala găsită în tampoanele de piele.

Ei au dezvoltat un test folosind aceste informaţii, iar acum oamenii de ştiinţă evaluează dacă pot fi utilizate în spitale. Dacă are succes, testul ar putea fi utilizat astfel încât medicii de familie să poată trimite pacienţii pozitivi pentru testele Parkinson.

Câini salvaţi de la experimente

Poate că mulţi dintre noi ştiu sau măcar intuiesc că în spatele medicamentelor folosite zilnic se află şi „jertfele" a nenumărate animale considerate „de laborator", folosite la experimente pe baza cărora s-ar putea omologa sau nu produsele testate.

Din perspectiva dreptului internaţional însă, acestea sunt acte de cruzime şi abuzuri faţă de drepturile animalelor. Lucru care nu împiedică funcţionarea clandestină a multor asemenea unităţi, câteodată chiar sub oblăduirea complice a unor reprezentanţi ai guvernelor.

În situaţii rare, fiindcă dovezile de luat în calcul sunt extrem de dificil de obţinut, animalele sortite supliciilor din laboratoarele de experimentare sunt salvate. În acest sens, Departamentul de Justiţie al SUA a intentat în luna mai un proces împotriva unităţii de creştere Envigo RMS din Cumberland, acuzând-o de încălcarea drepturilor animalelor, după ce aproape 4.000 de câini au fost salvaţi dintr-o unitate din Virginia care i-a vândut pentru experimente cu droguri în laboratoare.

În urma procesului, compania a negat acuzaţiile, dar a anunţat că închide acea unitate şi plasează câinii la organizaţia de caritate pentru drepturile animalelor Humane Society, a relatat CBS News.

Inspectorii au descoperit că unii câini erau omorâţi, în loc să primească tratament pentru boli uşor de tratat, iar unor femele care alăptau li s-a servit hrană contaminată. Un alt incident a implicat 25 de căţei lăsaţi să moară de frig. Câinii, toţi din rasa Beagle, au fost examinaţi de medici veterinari şi au primit vaccinuri, pentru a fi puşi spre adopţie.

Unii dintre ei au fost adoptaţi de persoane interesate din Statele Unite. Majoritatea animalelor prezintă semne de traumă, conform organizaţiilor de relocare, iar unii dintre căţei nu fuseseră niciodată ţinuţi liberi, în contact cu omul şi nu ştiau nici măcar să se joace!

Supravieţuind împreună

Capătul final al unui destin tulburător a fost înregistrat în Birmingham, Statele Unite, având drept protagoniste două surori care au supravieţuit Holocaustului când erau tinere şi s-au mutat ulterior peste Ocean.

Centrul de Educaţie al Holocaustului din Alabama a declarat că Ruth Scheuer Siegler a decedat la vârsta de 95 de ani, iar sora ei, Ilse Scheuer Nathan, a murit cu numai zece zile mai devreme, la vârsta de 98 de ani.

Ele s-au născut în Germania şi, după ce şi-au pierdut părinţii şi fratele mai mare în Holocaust, au supravieţuit în lagărele naziste, fiind apoi de nedespărţit. „Au fost mereu împreună, a declarat Ann Mollengarden, director de educaţie pentru ECH din Alabama. Când a murit Ilse, cred că Ruth era pregătită."

La începutul anului 1944, fetele au fost selectate ca muncitoare la lagărul de la Birkenau şi separate de mama lor, pe care nu au mai văzut-o niciodată. L-au văzut ultima oară pe tatăl lor în tabără, iar fratele lor a murit într-un alt lagăr din Germania. Au lucrat cărând cărămizi ore întregi, iar Ilse a cusut huse pentru arme şi uniforme. Lucrând aproape de cuptoarele crematorii au văzut munţii de pantofi ai victimelor. Pentru prima dată şi-au dat seama că mulţi dintre deţinuţi erau ucişi şi incineraţi. După război, fiecare dintre surori s-a căsătorit cu câte un supravieţuitor al Holocaustului în 1949, iar Ruth şi Walter Siegler s-au mutat la Birmingham în 1960 pentru a fi cu Ilse şi Walter Nathan, care locuiau deja în zonă. Mai târziu, după ce au devenit văduve, au rămas cele mai bune prietene până la sfârşit, trăind la câţiva paşi una de cealaltă ani de zile.

Într-un interviu din 2011 pentru *The Birmingham News*, Ruth Siegler a vorbit despre motivele pentru care şi-a scris memoriile – cartea intitulată „Binecuvântarea tatălui meu", care include lucrări şi fotografii ce documentează modul cum a supravieţuit Holocaustului. „Îmi aduc aminte totul, a spus ea. Întotdeauna spun să aveţi credinţă şi speranţă. Noi am supravieţuit fiindcă ne-am sprijinit una pe cealaltă şi ne-am rugat împreună."

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Totul despre filmele de Oscar

„CÂRTIȚA”

Un remake al filmului** Afaceri infernale, **realizat în 2002 la Hong Kong,** Cârtița **(titlul original este** The Departed**) reprezintă una dintre cele mai strălucite creații ale lui Martin Scorsese. Filmul se bazează în mod vag pe viața reală a bandei Winter Hill din Boston; personajul Colin Sullivan este bazat pe agentul FBI corupt John Connolly, în timp ce personajul Frank Costello este bazat pe gangsterul irlandezo-american Whitey Bulger.

Cârtița a fost un succes de critică și comercial, a obținut mai multe distincții, inclusiv patru premii Oscar: pentru Cel mai bun film, Cel mai bun regizor, Cel mai bun scenariu adaptat și Cel mai bun montaj de film. Câteva amănunte interesante și informații picante despre acest film, în rândurile care urmează.

■ Când filmul a câștigat premiul Oscar pentru cel mai bun film, Martin Scorsese a declarat că a fost surprins că a câștigat. Scorsese a spus că, deoarece filmul este atât de dur și violent, nu s-a gândit niciodată la ideea de premii în timp ce îl filma.

■ Martin Scorsese l-a dorit pe Al Pacino pentru rolul mafiotului Costello, deoarece nu mai lucrase niciodată cu Pacino, dar acesta l-a refuzat. Jack Nicholson a fost a doua alegere a lui Scorsese. Pacino avea să joace totuși mai târziu într-un film al lui Scorsese – *Irlandezul: Asasinul mafiei* (2019).

■ Inițial, Jack Nicholson a refuzat rolul său în film, dar după o întâlnire cu Martin Scorsese, scenaristul William Monahan și Leonardo DiCaprio, a fost în cele din urmă convins să joace rolul lui Frank Costello. Motivul principal pentru care s-a alăturat producției a fost acela că anterior făcuse câteva comedii și dorea să joace din nou un personaj negativ, iar el considera că personajul lui Costello era întruchiparea supremă a răului.

■ Aproximativ jumătate din bugetul de 90 de milioane de dolari al filmului s-a dus pe salariile actorilor.

■ Inițial, Brad Pitt a fost distribuit în rolul lui Colin Sullivan, dar ulterior a renunțat pentru a lucra cu Alejandro G. Iñárritu în *Babel* (2006). El a continuat totuși să producă filmul, în cadrul companiei sale de producție (și a soției sale de atunci, Jennifer Aniston), *Plan B.*

■ Este a treia oară când Martin Scorsese folosește piesa „Gimme Shelter” a *trupei The Rolling Stones* într-unul dintre filmele sale. Aceasta a mai apărut pe coloana sonoră a filmelor sale *Băieți buni* (1990) și *Casino* (1995).

■ Jack Nicholson a refuzat să poarte o șapcă cu emblema echipei de baseball Boston Red Sox în timpul filmărilor, purtând în schimb una cu însemnele New York Yankees.

■ În scena în care Leonardo DiCaprio se află la aeroport, fetița cu rucsacul roz este fiica lui Martin Scorsese, Francesca.

■ După ce a terminat *Aviatorul* (2004), Martin Scorsese l-a avut în vedere pe Alec Baldwin pentru o viitoare colaborare și, în cele din urmă, a decis să-l distribuie în rolul lui Ellerby, care i-a fost oferit mai întâi lui Mel Gibson. Dar Gibson nu a putut accepta rolul, deoarece începea producția la *Apocalypto* (2006) în acel moment.

■ Pentru rolul lui Billy Costigan, Leonardo DiCaprio a luat în greutate 15 kg și a urmat un antrenament special la sala de forță.

■ Cuvântul cu „f...” și derivatele sale sunt folosite în film de nu mai puțin de 238 de ori.

■ Acesta este al doilea film al lui Martin Scorsese în care Leonardo DiCaprio joacă rolul unui tânăr irlandez care se infiltrează în rândurile unei grupări mafiote, primul fiind *Bandele din New York* (2002).

■ Martin Scorsese a câștigat Oscarurile pentru cel mai bun film și cel mai bun regizor în fața lui Clint Eastwood, nominalizat pentru *Scrisori din Iwo Jima* (2006). Cei doi concurară la Oscar și cu doi ani mai devreme, când Scorsese a fost nominalizat la ambele categorii pentru *Aviatorul* (2004), iar Eastwood a câștigat ambele Oscaruri pentru *O fată de milioane* (2004).

■ Din distribuția filmului fac parte trei câștigători de Oscar: Jack Nicholson, Leonardo DiCaprio și Matt Damon, și trei nominalizați la Oscar: Mark Wahlberg, Alec Baldwin și Vera Farmiga.

■ Vera Farmiga a fost una dintre singurele actrițe care nu s-a uitat la

Afaceri infernale (2002), filmul pe care se bazează „Cârtița”. Personajul ei, Madolyn este inspirat din mai multe personaje din *Afaceri infernale,* așa că Farmiga s-a gândit că ar fi fost confuz pentru ea.

■ Scena funerară a fost filmată la cimitirul Green-Wood din Brooklyn, New York. Tot acolo a filmat Martin Scorsese și *Bandele din New York* (2002).

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

In memoriam

Alexandru Arșinel

După o viață întreagă dedicată teatrului și filmului, Alexandru Arșinel, poate ultimul din galeria de mari artiști români de comedie, ne-a părăsit recent, răpus de bolile care l-au măcinat în ultimii ani. Rămâne în urma lui amintirea unui actor plin de talent și umor, pe scenă și în viață, care a descrețit frunțile milioanelor de români.

Alexandru Arșinel s-a născut în Dolhasca (județul Suceava), în 1939, și, încurajat de mama sa, s-a înscris la Facultatea de Teatru din București, fiind admis din prima încercare.

Din 1964, este primit în echipa Teatrului de Revistă Constantin Tănase, jucând alături de alte nume celebre precum Puiu Călinescu, Nicu Constantin, Alexandru Lulescu. Tot atunci o cunoaște pe Stela Popescu, alături de care dă viață unor cuplete spumoase scrise de Puiu Maximilian, soțul acesteia din urmă, actriță cu care va colabora aproape cinci decenii. Au urmat zeci de emisiuni de divertisment la radio și la toate posturile de televiziune, sute de producții cinematografice, de apariții pe scena Teatrului de Revistă sau în seriale de televiziune.

O carieră prodigioasă a făcut și în domeniul teatrului radiofonic, înregistrând zeci de piese ale unora dintre cei mai mari dramaturgi. Înzestrat cu o voce demnă de un talentat artist liric, Arșinel a interpretat magistral piese muzicale din repertoriul lui Nat King Cole, Frank Sinatra sau Tom Jones, precum și piese românești, lansând numeroase discuri de succes.

De-a lungul îndelungatei sale cariere artistice, Alexandru Arșinel a fost premiat în nenumărate rânduri, cu distincții precum Premiul Special UNITER pentru Teatrul de Revistă (2000); Ordinul Meritul Cultural în grad de Comandor – Arta Spectacolului, „în semn de apreciere a întregii activități și pentru dăruirea și talentul interpretativ pus în slujba artei scenice și a spectacolului” (2004).

Colțul cu litere

Povești din vremea războiului

Una din recentele apariții editoriale de la editura *Humanitas Fiction,* în colecția *Raftul Denisei,* este romanul lui Alan Hlad, *Mesagerul secret al lui Churchill,* în traducerea și cu notele Rodicăi Ștefan.

Din prezentarea editurii aflăm că *Mesagerul* „este un roman inspirat de curajul femeilor din Direcția de Operațiuni Speciale (SOE), așa-numita „armată secretă a lui Churchill“, precum și de un raid aerian din cel de-Al Doilea Război Mondial, cunoscut sub numele de Operațiunea Jericho, asupra căruia stăruie misterul până astăzi”.

Despre „operațiunea Jericho”, un raid aerian cu avioane Mosquito asupra închisorii din Amiens (Franța) pentru salvarea unor membri ai Rezistenței franceze s-au făcut câteva filme, unul în 2011, altul, mai recent, în 2018, în schimb, despre buncărul Trezoreriei din inima Londrei se știe mai puțin.

În 1940, în perioada apogeului conflictului din Europa al celui de-al Doilea Război Mondial, ministrul britanic al Războiului Economic Hugh Dalton a fondat Executivul pentru Operațiuni Speciale. SOE a fost o organizație secretă responsabilă de spionaj și recunoaștere în timpul eforturilor de război. Organizația recruta cetățeni obișnuiți din toate mediile sociale pe care îi supunea unui antrenament riguros pentru a-i pregăti ca viitori agenți secreți. În 2018 un *reality show* americano-britanic a folosit un grup de 14 recruți care au fost supuși acelorași teste riguroase ca ale celor din 1940 pentru a determina dacă ar fi avut ceea ce era necesar pentru a fi un agent al SOE.

Revenind la romanul lui Alan Vlad, acțiunea pleacă din Camera 60, unde „o mână de telefoniste și dactilografe speră ca devotamentul lor să contribuie la victoria Marii Britanii. Printre ele, Rose, care și-a pierdut în război întreaga familie. Solicitată să traducă la o întrevedere dintre De Gaulle și Churchill, nu își imaginează că această discuție va avea un impact hotărâtor asupra vieții ei. Trimisă în Franța, ce-i este familiară din copilărie, îl va întâlni pe tânărul Lazare Aron, alături de care va ajuta Rezistența Franceză și va lupta pentru eliberarea Parisului ocupat de naziști”.

Iată și un fragment din debutul romanului: *Unele dactilografe, printre care și Rose, erau produsul Școlii de Secretariat a doamnei Hoster din Londra, cu o reputație strălucită în instruirea de secretare. Rose era convinsă că pregătirea sa avea legătură cu traiectoria rapidă către Camera 60. După ce însă Hitler pornise campania de bombardament aerian asupra Londrei în septembrie, cu un an înainte, Rose – care era pe atunci secretară în clădirea Trezoreriei – a primit certificatul de securitate și a fost condusă de către un soldat de gardă în subsolul clădirii, unde a primit un nou post: dactilografă la Cabinetul de Război. Primele zile de lucru în încăperile comandamentului au fost îngrozitoare pentru ea. Vecinătatea prim-ministrului și a generalilor i-a creat o stare de nervozitate, din cauza căreia a făcut greșeli și, o dată, chiar a vărsat o ceașcă cu ceai cald peste documentul la care lucra. Mirosul de tutun ars de la trabucul lui Churchill, care stăruia în aerul închis din subsol, îi întorsese stomacul pe dos.*

Alan Hlad s-a născut în 1966 în West Virginia. A lucrat în domeniul asigurărilor dar a frecventat și cursuri de literatură și de scriere creativă. În 2019 i-a apărut primul roman, *The Long Flight Home (Lungul zbor spre casă;* Humanitas Fiction, 2020). În 2021 i-a apărut *Churchill's Secret Messenger (Mesagerul secret al lui Churchill;* Humanitas Fiction, 2022), în 2022 a apărut *A Light Beyond the Trenches (Lumină dincolo de tranșee),* iar cel de-al patrulea roman, *The Book Spy (Cartea spionilor)* urmează să fie publicat în 2023.

Așadar, Hlad este un scriitor care s-a orientat spre istorie, de unde extrage povești remarcabile din lumea spionajului.

GEORGE CUȘNARENCU

Adolescenţii şi „capriciile” (ne)somnului lor

Dacă la copii problemele somnului sunt relativ mai uşor de gestionat de către părinţi şi medici, adolescenţa vine cu transformări şi „capricii” ce nu se potrivesc întotdeauna cu aspiraţiile acestei vârste, la care... se grăbeşte în mod greşit să alerge către vârsta adultă.

Aproximativ între 6 şi 12 ani, copilul doarme profund; organismul lui o cere şi nimic nu reuşeşte să tulbure această nevoie de odihnă nocturnă. Pe de altă parte, între 13 şi 16 ani, apare o altă poveste. Adolescentul, aflat în plină transformare fizică, psihică şi emoţională, tinde să se joace cu toate codurile de bună conduită: este vremea extravaganţelor, a respingerii limitelor, setea de autonomie.

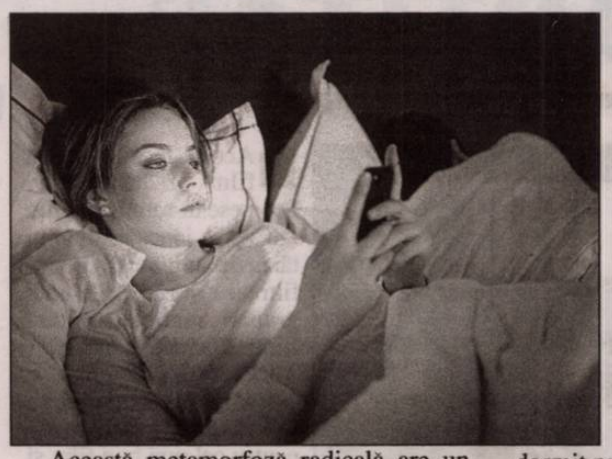

Această metamorfoză radicală are un impact direct asupra uneia dintre condiţiile esenţiale ale sănătăţii: somnul. Dificultate de a adormi, somn uşor şi fragil, faze de oboseală total decalate cu ceasul, bulimie, ieşiri precum jocurile video... Adolescentul se culcă la ore nepotrivite şi doarme mult de îndată ce are ocazia.

Ce trebuie să faceţi ca părinte, în asemenea situaţii? Mai întâi, să-l încurajaţi să scape de obiceiurile nepotrivite, care pot crea dependenţă, începând cu „supraconsumul” de ecrane: televizorul conectat la consolele de jocuri, computerul sau smartphone-ul.

În zona de refugiu oferită de internet se pierde şi îi dispare somnul: navigarea înainte de culcare îi pune neuronii în frământare, lumina emisă de ecrane provoacă emoţie psihologică şi îi perturbă ceasul biologic. Ideal este să-şi închidă ecranele cu cel puţin două ore înainte de a merge la culcare – timpul necesar creierului pentru a reduce nivelul de adrenalină.

Pentru ca el să doarmă bine, adolescentul are nevoie de o cameră şi un pat dedicat odihnei. Nu trebuie să ia masa în faţa computerului, iar pentru efectuarea temelor să fie încurajat s-o facă atunci când ajunge acasă, nu când se duce la culcare.

De asemenea, dacă spune că a dormit prost, invitaţi-l la un pui de somn la începutul după-amiezii, nu la sfârşit, pentru a nu-i tulbura somnolenţa seara. Şi tulburările hormonale au mult de-a face cu cele de somn, dar nu sunt singurele implicate. Dincolo de problemele nocturne, se poate ascunde o stare depresivă.

Depresia afectează 4 până la 8% dintre adolescenţi şi se manifestă adesea sub formă de insomnie sau, dimpotrivă, hipersomnie, ambele tulburări pot fi însoţite de dureri de stomac sau de cap.

Ceaiurile din plante sau suplimentele alimentare pe bază de plante relaxante pot calma unele dintre tensiunile adolescentului, dar nu pot face nimic împotriva durerii lor din viaţă. În acest caz, se recomandă consultarea unui specialist.

Hepatita acută severă la copii

Tipurile de hepatită tratează un set foarte asemănător de simptome. La copii pot apărea vărsături, dureri abdominale, febră, icter (ochi galbeni), scaune albe şi urină portocalie – simptome normale pentru orice tip de hepatită. Totuşi, originea bolii nu este aceeaşi în cazul hepatitei acute necunoscute.

În ceea ce priveşte managementul, nu există niciun antiviral (pastile, injecţii etc.) pentru a o controla. Majoritatea hepatitelor se rezolvă de către bolnavul însuşi, prin dezvoltarea unor apărări specifice; managementul este de susţinere, cu o alimentaţie sănătoasă, controlul grăsimilor, evitând condimentele şi alimentele care obligă ficatul să lucreze intens.

Insuficienţa hepatică este cea mai gravă şi mai avansată formă a bolii. Aproximativ 10% dintre copii prezintă această afecţiune şi au nevoie de un transplant.

Potrivit medicilor pediatri, nu este însă cazul să apară panica, întrucât adenovirusurile circulă tot timpul şi doar o mică parte din copii pot avea acest tip de complicaţie. Este important ca minorii şcolari care prezintă simptome să nu meargă la cursuri până nu se simt mai bine.

De asemenea, analiza acestei variante a bolii va continua să fie studiată în mod special, pentru a avea ipoteze mai precise despre originea ei şi astfel a putea avea o mai bună capacitate de acţiune şi tratament.

Maladia prezintă un interes aparte pentru că este nouă, gravă şi nu e obişnuit să fie asociată cu virusurile cunoscute. Hepatita acută severă la copii prezintă puţine cazuri în lume, dar este o boală pe care medicii o monitorizează cu supraveghere epidemiologică, cauzele hepatitelor fiind multiple.

Algele, un bun prieten al inimii

În ţara noastră sunt agreate doar rareori ca aliment, însă ele înglobează nu doar calităţi culinare de excepţie, ci şi virtuţi terapeutice prea puţin cunoscute.

Algele marine, percepute cel mult ca produs alimentar exotic, pot fi totuşi procurate în formă uscată din magazinele de produse naturale.

Cunoscute pentru influenţa lor pozitivă asupra sănătăţii, au calitatea, la fel ca alimentele la care sunt asociate, de a fi benefice pentru sănătate, după cum afirmă că au constatat cercetătorii danezi realizatori ai unui studiu publicat în revista ştiinţifică americană *Psychologia*. „Asocierea algelor marine cu alimentele procesate face hrana mai bună pentru sănătate. În cele mai multe cazuri, se obţin alimente mai gustoase şi acest lucru poate reduce şi riscul de boli cardiovasculare”, a declarat medicul Ole Mouritsen, coautor al studiului.

Cercetătorii merg chiar mai departe, adăugând alge marine la produsele alimentare prelucrate în industria agroalimentară. Ei recomandă încorporarea a 5 grame de alge marine uscate în aluatul de pizza, în pâine sau direct în făina utilizată pentru pregătirea acestor semipreparate.

Pentru a demonstra beneficiile acestor superalimente, oamenii de ştiinţă danezi au studiat 35 de soiuri diferite de alge introduse în aluatul de pâine oferită, în cadrul experimentului, unui grup de persoane supraponderale.

Ei au constatat că aportul de fibre era mai important şi că participanţii beneficiau de un plus de energie de 16,4% în decurs de 24 de ore. Pe lângă faptul că algele au puţine calorii şi sunt bogate în iod, antioxidanţi, fibre, acizi graşi polinesaturaţi şi Omega-3, studiul arată că au un conţinut de săruri de potasiu, care nu creşte tensiunea arterială. În ceea ce priveşte gustul, ele conţin aşa-numitul „al cincilea gust”, recunoscut pentru faptul că dă saţietate şi ajută la reglarea aportului alimentar. Aceasta permite să se evite adăugarea de zahăr, sare, sau grăsimi la produsele alimentare consumate.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Intestinul trebuie hrănit

Se spune că (şi) intestinul este un organ „inteligent”. Firește, nu putem vorbi despre o asemenea calitate precum cea a omului sau a altor vieţuitoare, însă reacţionează în felul său la comportamentul nostru.

Şi este vorba, în primul rând, despre alimentaţie, dar efecte specifice pot fi identificate şi la anumite stări psihosomatice şi se ştie că de la cea mai fragedă vârstă, până la senectute, modul de hrănire se reflectă în existenţa cotidiană.

Prin urmare, alimentaţia este esenţială pentru a lupta împotriva tulburărilor intestinale; pentru aceasta şi mai ales pentru a le preveni, primul remediu constă adesea într-o schimbare sau o ajustare a dietei. De pildă, în cazul constipaţiei „de exonerare” – expulzarea scaunelor devine imposibilă din cauza modificărilor anatomice legate de vârstă sau de naştere – consumul mai multor fibre este inutil şi uneori chiar dăunător. Pe de altă parte, acest lucru este de făcut dacă intestinul este leneş.

Fibrele solubile, în care sunt bogate fructele, roşiile, citricele, merele, dovleceii, sparanghelul, lintea, avocado etc. atrag apa şi măresc volumul scaunelor. Hidratate şi mai puţin dure, acestea alunecă mai bine pe tot intestinul.

Fibrele insolubile, care fac în general parte din învelişul plantelor (grâu integral, orez brun, bulgur, broccoli, mazăre brizură, fructe uscate etc.) accelerează tranzitul. De fapt, avem nevoie de amândouă, fără exces, şi de a ne hidrata pe tot parcursul zilei.

Trecerea de la o dietă omnivoră la una vegetariană care tolerează ouăle şi produsele lactate şi mai ales la o dietă vegană este dificilă pentru intestine.

Dieta vegană (numită greşit vegan, care desemnează un mod de viaţă ce exclude şi produsele de origine animală precum pielea) interzice carnea, peştele, crustaceele, produsele lactate, ouăle, mierea şi constă doar din cereale, leguminoase, seminţe, fructe şi legume, uleiuri, condimente, sare, zahăr. Excesul de legume, fructe şi cereale duce la balonare semnificativă, dureri abdominale, tulburări, fermentaţie intestinală, flatulenţă.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Echilibrul energetic în corp este cheia sănătății, susține biomedicina energo-informațională

Cu toții îmbătrânim. Este un fenomen ireversibil până când se va descoperi o mașină a timpului care să întoarcă izvorul vieții. Desigur, o viziune valabilă deocamdată filmelor de ficțiune. Cu cât înaintăm în vârstă, cu atât mai mult încep să apară diferite probleme de sănătate. Un fenomen normal, pe parcursul vieții se umple „butoiul/coșul de gunoi" al corpului cu diferite noxe, care până la un punct pot fi ținute în frâu, după care vine „picătura" și butoiul începe să se reverse.

Desigur, aici fiecare dintre noi are rolul său, constituția corpului. Avem posibilitatea să oprim o revărsare masivă a noxelor acumulate, care atrag după sine multe probleme de sănătate.

Mulți dintre noi asociem vârsta cu bolile, omul începe frecvent să meargă la medic, începe să ia diferite medicamente, începe un cerc vicios din care nu se mai prea poate ieși. O să dau aici exemplul unui pacient din nordul țării (65 ani) care la prima întâlnire cu noi ne-a pus pe masă un carton plin cu medicamente și a spus: „Eu am venit la voi cu speranța că aceste medicamente nu va mai trebui să le iau, altfel voi deveni un gunoi special, plin de toxine.".

Vârsta nu trebuie pusă la egalitate cu boala. Zilnic ne întâlnim cu pacienți trecuți de 75, 80 sau chiar 90 de ani, care apelând și la terapiile alternative ca biomedicina energo-informațională, homeopatia, acupunctura au reușit să rămână la un nivel de sănătate satisfăcător.

Tipica modificare a organelor o dată cu înaintarea în vârstă:

- ***creierul și psihicul:*** la fiecare om au specificul său, dar în mare parte depinde și de stilul de viață și ocupația de zi cu zi.
- ***ochii, urechile, gustul și mirosul*** sunt cele mai expuse modificărilor.
- ***organele de respirație:*** plămânii își pierd cu înaintarea în vârstă elasticitatea, dacă omul nu se îmbolnăvește, practic nu simte pierderea elasticității plămânilor, mai ales dacă nu este fumător.
- ***aparatul locomotor:*** prin modificări ale oaselor, mușchilor și a încheieturilor, scade desigur posibilitatea de mișcare. Consumul excesiv de proteină, mai ales din lapte (de vacă) duce la o rigiditate a oaselor și automat la osteoporoză.
- ***pielea și părul:*** modificările sunt influențate în mare măsură și de moștenirea genetică. O îngrijire corespunzătoare menține pielea și părul la un nivel acceptabil.
- ***inima și circulația:*** scade țesutul muscular al arterelor și sistemul nervos, scade capacitatea de performanță a inimii. Cresc tensiunea și riscul îmbolnăvirilor.
- ***sistemul hormonal:*** cel mai mult sunt afectate femeile, datorită schimbărilor suferite o dată cu înaintarea în vârstă.
- ***sistemul imunitar*** începe să scadă și multe persoane sunt mai expuse infecțiilor.
- ***temperatura corpului începe să scadă,*** multe persoane suferă de frig, de amorțeli.
- ***rinichii și căile urinare:*** funcția de filtrare a rinichilor începe să scadă, de aceea și administrarea de medicamente trebuie să fie bine controlată.
- ***sistemul gastric:*** se știe că cea mai mare parte a sănătății noastre depinde de intestine. De aici se poate influența întreaga sănătate a corpului.
- ***persoanele mai în vârstă nu mai au nevoie de mult somn,*** de aceea și problemele somnului trebuie clarificate cu pacientul.
- ***incontinența:*** nu are neapărat legătură cu vârsta.

Medicina bioinformațională vine și ajută pacientul tânăr sau în vârstă să rămână cât mai mult sănătos, indiferent de vârstă. O terapie blândă, fără durere, fără medicamente. O terapie modernă, care se bazează pe informația energetică a pacientului. O terapie personalizată.

Numai un organism în balanță energetică poate funcționa optim, indiferent de vârstă. Repunerea comunicării energetice între fiziologia organelor și câmpurile informaționale ale corpului întrerupe fenomenul de autodistrugere și reechilibrează balanța energetică a corpului.

Timpul în care totul se trata numai cu medicamente a trecut. Omul de astăzi este un om informat, un om puternic care trebuie să învețe să folosească accesul la informație în scopul sănătății sale.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informațională, membră a Societății Naturiștilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy), psiholog

Pentru mai multe informații accesați:
www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

CONTACT: DermaVital București, strada Brânduşelor 6B, et. 2, interfon 003

PUBLICITATE

ACOPREVENT
supliment alimentar pentru un sistem imunitar stabil

dermaVITAL
tel 0731.871.968 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro

Ce este Acoprevent?

Este un supliment alimentar bazat pe plante ayurvedice care are la bază o tehnologie inovativă, tehnologia punctelor cuantice, care multiplică descărcarea energetică a substanțelor conținute. Oprește o întreagă cascadă inflamatorie la nivel celular, este un antioxidant puternic, este o tehnologie inovatoare avansată, bazată pe activarea micronutrienților.

Se recomandă în afecțiunile în care sistemul imunitar este suprasolicitat, ca alergii, tuberculoză, infecții virale, sindromul oboselii cronice, candida, hepatită virală, septicemie, borelioză cronică, apărarea corpului în cazul bolilor maligne.

Conține: extract de cacao, extract de hamei, garofiță-sălbatică, muscat, coajă de lămâie, thymian, salvie, extract de susan, extract din pulbere de alge maro. Informația cuantică este pusă pe un grăunte de siliciu.

3 capsule administrate zilnic conțin: complex ayurvedic activ – 411 mg, pulbere de alge maro – 162 mg, zinc – 9 mg.

Dozare și mod de administrare: adulți și tineri de 3 ori zilnic 1 capsulă înainte de masă, copii 2-6 ani – 1 capsulă zilnic, înainte de masă.

Efecte secundare nu sunt cunoscute.

Interacțiune cu alte medicamente: poate fi combinat la nevoie cu orice medicamentație de sinteză.

Flaconul conține 90 de capsule a 320 mg

Costul este de 210 lei flaconul plus taxa de transport 20/22 lei.

Distribuit în România prin Centrul German DermaVital Bodymed S.R.L.

TERAPIA 4W – IMUNITATEA ÎNNĂSCUTĂ

Cardul activează 4 straturi energetice în formă de cerc, în jurul imunității înnăscute. Persoanele care au mai multe afecțiuni cronice, au făcut sau fac chimioterapie/radioterapie, au fisuri energetice în imunitatea înnăscută.

Sistemul imunitar înnăscut este principala linie de apărare împotriva intrusului, bacterii/virusuri.

Sistemul imunitar înnăscut intră în acțiune când un intrus a trecut de prima barieră a sistemului imunitar dobândit și a fost – memorat – de către acesta. Testele făcute după acest set de terapii au confirmat neutralizarea frecvențelor patologice emise de virusuri/bacterii.

Terapia 4w, se execută în 4 zile consecutiv, durează aproximativ 1 oră ședința, nu doare, nu are efecte secundare.

Terapia 4w este în ofertă de la ~~680 lei~~, la 500 lei.

Revista „Magazin" nu își asumă responsabilitatea privind eficacitatea acestor produse!

PUBLICITATE

LUNI – 10 octombrie

TVR 1

7.00 3 ceasuri bune 10.00 AgroStrategia 11.00 Teleenciclopedia (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Garantat 100% (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Atelier de sănătate 17.55 Români care au schimbat lumea (r) 18.55 Dincolo de alb și negru 20.00 Telejurnal 21.00 Câștigă România! 22.00 Dosar Romania (r) 23.00 Nocturne 0.00-5.55 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Clanul". Cu: Șerban Pavlu, Marian Olteanu 23.00 Știrile PRO 23.30 Film: „Parker" (r) 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Revizie tehnică 5.00 Ce spun românii (r).

a

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Mireasa 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite 0.00 Observator 0.30 Film: „Non-Stop" (r) 2.30 Băieți de oraș 3.00 Observator (r) 4.00 Mireasa (r) 5.00 Prețul cel bun (r).

PRIMA TV

7.00 Starea Nației 8.00 Teleshopping 8.15 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 9.00 Exclusiv VIP (r) 11.00 Teleshopping 13.00 Serial (r) 14.00 Focus 15.30 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.15 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „The Tracker" (SUA, 2019). Cu: Dolph Lundgren 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00 Serial: „Pup-o, mă" (r) 1.00 Serial (r) 2.00 Film: „Capcana" (SUA, 2018). Cu: Nicole Kidman 4.00 Focus 5.30 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 6.00 Serial: „Iubiri secrete" (r).

acasă

6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moștenitorii" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleșcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viața (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Azi despre mâine 11.30 Prietenii de la radio 12.00 Telejurnal 12.40 Teleshopping 13.00 Cultura minorităților 13.30 Educație la înălțime (r) 14.30 Documentar 360º-GEO 15.00 Azi despre mâine 15.30 Teleșcoala 16.30 România... în bucate 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex" 20.00 Rețeaua de idoli 21.00 Memorialul durerii 22.00 Doc.: „La școală departe de casă" 23.00 Serial: „Ocolul Pământului în 80 de zile" 0.00 Luminița de la miezul nopții 1.00-5.20 Reluări.

PRO CINEMA

5.45 La Măruță (r) 7.45 Film (r) 10.00 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Agent Cody Banks 2: Destination London" (r) 14.15 Film: „Junior" (r) 16.30 Film: „Marșul nupțial 2: Decor de nuntă" (SUA, 2017). Cu: Jack Wagner, Josie Bissett 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Înainte să adorm" (SUA, 2014). Cu: Nicole Kidman, Colin Firth 22.15 Film: „Expresul zăpezii" (SUA, 2013). Cu: Chris Evans, Jamie Bell 0.45-4.15 Reluări.

MARȚI – 11 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 10.00 AgroStrategia 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Ora regelui (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Atelier de sănătate 18.00 Lumea financiară 18.55 Dincolo de alb și negru 20.00 Telejurnal 21.00 Câștigă România! 22.00 Telecinemateca: „Camarazi" (Italia, 1970). Cu: Franco Nero, Jack Palance, Thomas Milian 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Rampage" (r) 2.15 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Mireasa 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite 0.00 Observator 0.30 Film: „Red Dawn: Ultima invazie" (SUA, 2012). Cu: Chris Hemsworth, Adrianne Palicki 2.30 Băieți de oraș 3.00-5.00 Reluări.

7.00 Starea Nației (r) 8.10 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 9.00 Exclusiv VIP (r) 11.00 Teleshopping 13.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 14.00 Focus 15.00 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Activități criminale" (SUA, 2015). Cu: John Travolta 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00-6.00 Reluări.

6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial: „Iubiri fără hotar" (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moștenitorii" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Teleșcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viața (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Euromaxx 11.30 Prietenii de la radio 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Documentar (r) 14.30 Documentar 360º-GEO 15.30 Teleșcoala 16.30 România... în bucate 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Destine ca-n filme 21.00 D'ale lu' Mitică (r) 22.00 Ediție limitată 23.00 Serial: „Ocolul Pământului în 80 de zile" 0.00 Luminița de la miezul nopții 1.00-6.00 Reluări.

6.15 Serial: „La Bloc" (r) 6.45 La Măruță (r) 8.45 Film: „Jack and Jill" (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film: „C.I. Ape" (r) 14.30 Film: „The Pink Panther 2" (r) 16.15 Film: „Sezonul miracolelor" (SUA, 2018) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Străinul" (SUA, 2010). Cu: Erica Cerra, Adam Beach 22.15 Film: „Răzbunare fără limite" (SUA, 2007). Cu: John Leguizamo, Tyrese Gibson 0.15-3.45 Reluări.

MIERCURI – 12 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 10.00 AgroStrategia 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Profesioniștii (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Convietuiri 17.00 Atelier de sănătate 18.00 Breaking Fake News 18.55 Dincolo de alb și negru 20.00 Telejurnal 21.00 Câștigă România! 22.00 Film: „Palatul viceregelui" (coprod., 2017). Cu: Hugh Bonneville, Gillian Anderson, Manish Dayal 0.00-5.55 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Visuri la cheie 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Gasoline Alley: Anchetă explozivă" (SUA, 2022). Cu: Bruce Willis, Luke Wilson 2.00-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite 0.00 Observator 0.30 Stand Up Revolutions (r) 4.00 Mireasa (r) 5.00 Prețul cel bun (r).

7.00 Starea Nației (r) 8.10 Serial: „Nimeni nu-l perfect" 9.00 Exclusiv VIP (r) 11.00 Teleshopping 13.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 14.00 Focus 15.30 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Cronica cârcotașilor 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00 Exclusiv VIP (r) 2.00 Cronica cârcotașilor (r) 4.00 Focus 5.30 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 6.00 Seria: „Iubiri secrete" (r).

6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moștenitorii" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 18.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Teleșcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viața (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º (r) 11.00 Fii în formă! 11.30 Prietenii de la radio 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Ediție limitată (r) 14.30 Documentar 360º 15.30 Teleșcoala 16.30 România... în bucate 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Drumul lui Wendy" (SUA, 2017) 22.00 Povestea vinde 23.00 Serial: „Ocolul Pământului în 80 de zile" 0.00 Luminița de la miezul nopții 1.00-5.20 Reluări.

6.00 Serial: „La Bloc" (r) 6.30 La Măruță (r) 8.30 Film (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film: „The Wedding March 2: Resorting to Love" (r) 14.30 Film: „Cursa de karting" (SUA, 2003) 16.30 Film: „Legenda lui Johnny Lingo" (SUA, 2003) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Munțele dintre noi" (SUA, 2017) 22.45 Film: „Râul morții" (SUA, 2003). Cu: Lou Diamond Phillips, Coolio 0.45-4.45 Reluări.

ADRIANNE PALICKI
– marți, 0.30 –

HUGH BONNEVILLE
– miercuri, 22.00 –

JESSICA TANDY
– sâmbătă, 20.00 –

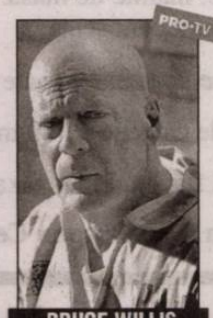

BRUCE WILLIS
– joi, 0.00 –

KRISTINA COLE
– duminică, 21.00 –

CLIVE OWEN
– vineri, 20.00 –

NICOLE KIDMAN
– luni, 20.30 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 13 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 AgroStrategia 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Breaking Fake News (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Akzente 17.00 Atelier de sănătate 18.00 Omul și timpul 18.55 Dincolo de alb și negru 20.00 Telejurnal 21.00 Câștigă România! 22.00 Doc.: „Maria – uimitoarea regină din Carpați" 0.00-5.55 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Măsuri corective" (SUA, 2022). Cu: Bruce Willis, Michael Rooker, Tom Cavanagh 2.15-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Mireasa 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Serial: „Adela" 23.00 Observator 23.30 Chefi la cuțite (r) 3.00 Observator (r) 4.00 Mireasa (r) 5.00 Prețul cel bun (r).

7.00 Starea Nației (r) 8.15 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 9.00 Exclusiv VIP (r) 11.00 Teleshopping live 13.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 14.00 Focus 15.30 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Serial: „Pup-o, mă!" 21.00 Serial: „New Amsterdam" 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00 Exclusiv VIP (r) 2.00 Serial (r) 3.00 Film: „Anna Karenina" (Rusia, 2017). Cu: Viktoria Isakova, Maksim Matveev 4.00 Focus 5.00-6.00 Reluări.

6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moștenitorii" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Teleșcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viața (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º (r) 11.00 Globalizarea: riscuri și beneficii 11.30 Prietenii de la radio 12.00 Telejurnal 13.00 Maghiara de pe doi 13.30 Povestea vinde (r) 14.30 Documentar 360º 15.30 Teleșcoala 16.30 România... în bucate 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Secretul mamei" (Canada, 2012) 22.00 Istorii de bun gust 23.00 Serial: „Ocolul Pământului în 80 de zile" 0.00 Luminița de la miezul nopții 1.00-5.20 Reluări.

6.15 Serial: „La Bloc (r) 8.15 Film (r) 10.15 Serial: „La Bloc" 12.30 Film (r) 14.15 Film: „Înapoi în viitor II" (SUA, 1989) 16.30 Film: „În inima problemei" (SUA, 2015). Cu: Jason Dohring 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Misiune în Paradis" (SUA, 2010). Cu: Mark Dacascos, Armand Assante 22.15 Film: „Ispita" (SUA, 2014). Cu: Wentworth Miller, Karl Urban 0.15-3.45 Reluări.

VINERI – 14 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 Universul credinței 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Omul și timpul (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Opre Roma 15.55 EURO polis 17.00 Atelier de sănătate 18.00 Gări de poveste 18.55 Țară, țară, cine ești? 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Luna comanșilor" (ultima parte). Cu: Steve Zahn, Karl Urban, Val Kilmer 23.00 Anchetele comisarului Antonescu 0.00 Replay 1.00-5.05 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Vocea României 23.00 Film: „Clanul" (r) 1.30 Serial: „Las Fierbinți" (r) 3.15 Apropo Tv (r) 4.00 Vorbește lumea (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Mireasa 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 iRoast 21.30 Stand Up Revolutions 0.00 iUmor 3.00 Observator (r) 4.00 Mireasa (r) 5.00 Prețul cel bun (r).

7.00 Starea Nației (r) 8.15 Serial: „Nimeni nu-l perfect" 9.00 Exclusiv VIP (r) 11.00 Teleshopping 13.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 14.00 Focus 15.30 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.15 Serial: „Secretele președintelui" 20.00 Film: „Cuvinte și imagini" (SUA, 2013). Cu: Clive Owen 22.30 Film: „JCVD" (SUA, 2008). Cu: Jean Claude Vam Damme 0.30-6.00 Reluări.

6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial: „Dulce răzbunare" (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Să învingi trecutul" (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moștenitorii" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Povestea de pe insulă" (ep.1) 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Teleșcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viața (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º (r) 11.00 Revoluția tehnologică 11.30 Prietenii de la radio 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Istorii de bun gust (r) 14.30 Documentar 360º 15.30 Teleșcoala 16.30 România... în bucate 17.00 Educație la înălțime (r) 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Gala umorului 22.00-5.25 Reluări.

6.15 La Măruță (r) 7.45 Film (r) 10.00 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Hallmark: Heart of the Matter" (r) 12.15 Film: „Lumea dispărută: Jurassic Park" (SUA, 1997). Cu: Julianne Moore, Camilla Belle 16.30 Film: „Robo-Dog" (SUA, 2015) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Un colț de Rai" (SUA, 2011). Cu: Gael García Bernal, Kate Hudson 22.45 Film: „Lecții de viață" (SUA, 2005). Cu: Gail O'Grady, Grant Show 0.45-3.45 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 15 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 10.00 Serial: „Ferma lui Jimmy" 11.00 Vizita de lucru (r) 11.30 Aventura urbană (r) 12.30 Eu pot! 13.30 Cronicile spațiului 14.00 Telejurnal 14.30 Lumea financiară (r) 15.20 Ora Regelui 16.15 Izolați în România (r) 16.45 Doc.: „Maria – uimitoarea regină din Carpați" 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Pintea" (România, 1976). Cu: Florin Piersic, Constantin Diplan 23.00 Profesioniștii 0.00 World Cup Magazin 0.35-3.50 Reluări.

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 I like IT 10.30 Superspeed la ProTv 11.00 Film: „Rufus, animalul fantastic" (SUA, 2010) 12.45 Ce spun românii (r) 13.45 Film: „La bine și la rău" (SUA, 1997) 16.15 Vocea României (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Mecanicul 2" (SUA, 2016). Cu: Tommy Lee Jones 22.00 Film: „Jocul de-a detectivii" (SUA, 2019) 0.00 Film: „Gangsteri cu stil" (SUA, 2019) 2.15-4.00 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Serial: „Adela" (r) 12.00 Medicool 13.00 Observator 13.30 Film: „Înainte să te cunosc" (Marea Britanie, 2016). Cu: Sam Claflin, Emilia Clarke 15.30 Chefi la cuțite (r) 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva 0.00 Chefi la cuțite (r) 3.30 Stand Up Revolutions (r).

7.00 Flash monden 7.30 Film: „Race Time" 10.00 Veterinari în acțiune 11.00 Sănătate cu stil 11.30 Flash monden 12.00 Insider politic 14.00 Starea Nației (r) 15.00 Serial: „Pup-o, mă!" (r) 16.00 Film: „Jancu Jianu Zapciul" (r) 18.00 Focus 19.15 Serial: „Secretele președintelui" 20.00 Serial 21.30 MECI Superliga 23.30 Film: „Gustul răzbunării" (SUA, 2013). Cu: Colin Farrell, Noomi Rapace, Dominic Cooper 2.00-6.30 Reluări.

6.00 Gospodar fără pereche (r) 8.00 Film: „Logodnă de rezervă" (r) 10.00 Gospodar fără pereche 12.00 Serial: „Betty în New York" 15.00 Serial: „Moștenitorii" (r) 20.00 Lecții de viață 21.00 Film: „Pe frecvența dragostei" (SUA, 2022). Cu: Laura Miyata, Hayward Morse 23.00 Serial: „Vlad" 0.00 Serial: „Betty în New York" (r) 3.00 Film: „Pe frecvența dragostei" (r) 5.00 Serial: „Vlad" (r).

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Opera comică pentru copii 9.00 Generația Fit 9.30 Fără prejudecăți 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Magazin auto 12.30 Cap compas 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Rivalii 17.00 Levintza prezintă 17.30 Doc.: „Case și idei" 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Șoferul doamnei Daisy" (SUA, 1989). Cu: Morgan Freeman, Jessica Tandy, Dan Aykroyd 22.00 Serial: „Legături de sânge" 0.00-4.35 Reluări.

5.45 Ce spun românii (r) 7.45 Film (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film (r) 14.15 Film: „Polițist de grădiniță" (SUA, 1990) 16.30 Film: „Misterele rebusului: un puzzle mortal" (SUA, 2019) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Viață: Primele semne" (SUA, 2017). Cu: Rebecca Ferguson, Jake Gyllenhaal 22.30 Film: „Opt milimetri" (SUA, 1999). Cu: Nicolas Cage 1.00-4.00 Reluări.

DUMINICĂ – 16 octombrie

7.00 Universul credinței 8.00 Bucuria credinței 8.30 Cronicile spațiului (r) 9.00 Guști! și apoi mănânci (r) 9.30 M.A.I. aproape de tine 10.00 Pro Patria 10.30 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Ai luat plasă! 15.30 Exclusiv în România 16.30 Gări de poveste (r) 17.30 Istorii ascunse 18.00 Dosar Romania 18.55 Garantat 100% 20.00 Telejurnal 21.00 Festivalul Național de Folclor „Sus, la munte, la Muscel" 2022 23.00 Drumul spre Qatar 0.00-5.55 Reluări.

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Doctor de bine 10.30 Umami: al 5-lea gust 11.00 Film: „Lecții pentru mama" (SUA, 2012) 13.00 Apropo 14.00 Film: „Profesorul trăsnit" (SUA, 1996) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „ Aquaman" (SUA, 2018) 22.45 Film: „Lumea haosului" (SUA, 2021) 1.00-5.00 Reluări.

7.00 Observator 9.00 Neatza de weekend 13.00 Observator 14.00 Hello Chef 15.00 Te cunosc de undeva (r) 19.00 Observator 20.00 iUmor 0.00 iMai mult Umor cu Vlad Drăgulin 0.12 Stand Up Revolutions (r) 2.30 Observator (r) 3.15 Medicool 4.00 Film: „Înainte să te cunosc" (r).

7.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" 8.00 Insider politic 10.00 Serial: „Oportuniștii" 11.00 Flash monden (r) 12.00 Film (r) 14.00 Poezie și delicatețuri (r) 16.00 Cronica cârcotașilor (r) 18.00 Focus 19.15 Serial: „Secretele președintelui" 20.00 Schimb de mame 22.00 Serial (r) 23.00 Starea Nației (r) 0.00 Poezie și delicatețuri 2.00 Schimb de mame (r) 4.00 Oportuniștii (r) 5.00 Cronica cârcotașilor (r).

6.00 Gospodar fără pereche (r) 8.00 Film: „Pe frecvența dragostei" (r) 10.00 Gospodar fără pereche 12.00 Serial: „Betty în New York" 15.00 Serial: „Moștenitorii" (r) 20.00 Lecții de viață 21.00 Film: „Pagini de iubire" (SUA, 2022). Cu: Kristina Cole, Reed Favero, Suzanne Kovi 23.00 Serial: „Vlad" 0.00 Serial: „Betty în New York" (r) 3.00 Film: „Pagini de iubire" (r) 5.00 Serial: „Vlad" (r).

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Repere sacre 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Natură și aventură 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Să fim sănătoși! 12.30 Levintza prezintă (r) 13.00 Film: „Dreptate în lanțuri" (România, 1983) 15.00 Drag de România mea! (r) 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Concurs" (România, 1982) 22.00 Film: Toată lumea știe" (coprod., 2018). Cu: Penelope Cruz 0.40-5.30 Reluări.

6.15 Ce spun românii (r) 7.15 Film: „Kindergarten Cop" (r) 9.30 Serial: „La Bloc" (r) 11.45 Film: „Crossword Mysteries: A Puzzle to Die For" (r) 13.30 Film: „Karate Kid III" (SUA, 1989). Cu: Pat Morita, Ralph Macchio 15.45 Film: „Avem un zoo!" (SUA, 2011) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Asalt în Manhattan" (SUA, 2013). Cu: Dominic Purcell, Edward Furlong 22.30 Film: „Superrăi" (SUA, 2007). Cu: Jonah Hill, Michael Cera 0.45-3.45 Reluări.

TEORII

Integramă de **M. ALBU**

MIJLOCUL ZILEI / DISPOZITIV DE ANTENĂ		CERUTĂ LA SCHIMB / SCHIMB DE OPINII		VESTUL AFRICII! / PICIOR DE VERS		TRATAȚI CU BORȘ / DOI ROMAN		MANIERĂ DE LUCRU / TĂRIE CU ANASON		NU CONTEAZĂ CANTITATEA / A SE CALCIFIA
POFTIM DE VEZI! / TUREATCĂ LA CIZMĂ					LEOPARZI ALPINI / CORECȚII FIZICE					
						CĂCIULĂ DE BOIER / CĂLUGĂRI DOMINICANI				
GAZETĂ DE CENTRU! / TRAGE AER ÎN PIEPT			UNITĂȚI DE INFORMAȚII! / BĂTĂI CU NUIAUA						CAP DE FAZAN! / ULUITOR	
				ȚINUT ÎN SECRET / DIN NOU						
	OS LAT LA ȘOLD / MAI UȘOR... CU MUZICA						GEST MECANIC / ZEAMĂ LA FRIPTURĂ			STRĂBUNI ALBANEZI
		ASCUȚIT LA LIMBĂ / ZONĂ DE INFLUENȚĂ						LUNA FLORILOR / LECȚIA DE ACASĂ		
SLAVICI LA DEBUT! / EPITROP / NU TOT!					A SE ȘIFONA / SALARIUL ÎN MÂNĂ					PĂZIT DE SFÂNTUL PETRU
				PEȘTI CU ICRE NEGRE / CORP DE HAMSIE!						
DATĂ LIMITĂ / ARGUMENTAȚII FALSE							PÂNZA APELOR			

Umor

Pe un trotuar, un tip își târâie cu greu piciorul... De la colțul străzii apare un alt tip, care își târâie și el piciorul... Când ajung unul în dreptul celuilalt, primul întreabă:

– Vietnam?

Atunci, celălalt răspunde:

Nu!... Niște rahat de câine, de pe strada cealaltă!...

Soțul vine acasă și-și prinde soția în pat cu amantul.

Vizibil șocat, întreabă:

– Ce se întâmplă aici??!!?

Soția, uitându-se către amant, zice:

– Eh, ți-am spus eu că-i prost?!!

Doi prieteni stau de vorbă la o bere:

– Oare ce să fac, că iubita îmi bate apropouri că suntem de 2 ani împreuna și ea vrea îmbrăcată în alb?

– O înscrii la karate.

Un tip stă de vorbă cu iubita lui:

– De ce nu-mi răspunzi la telefon?

– Eram la baie .. mă machiam.

– Trei luni?!

Ora de biologie.

– Ionuț, numește 5 animale care trăiesc în apă.

– Broasca.

– Foarte bine, alte 4 animale?

– Mama ei, tatăl ei, sora ei și fratele mai mic.

– Doctore, am voie măcar o pălincă?

– Nu, ți-am zis și acum 7 zile.

– Mda, credeam că între timp a mai avansat medicina.

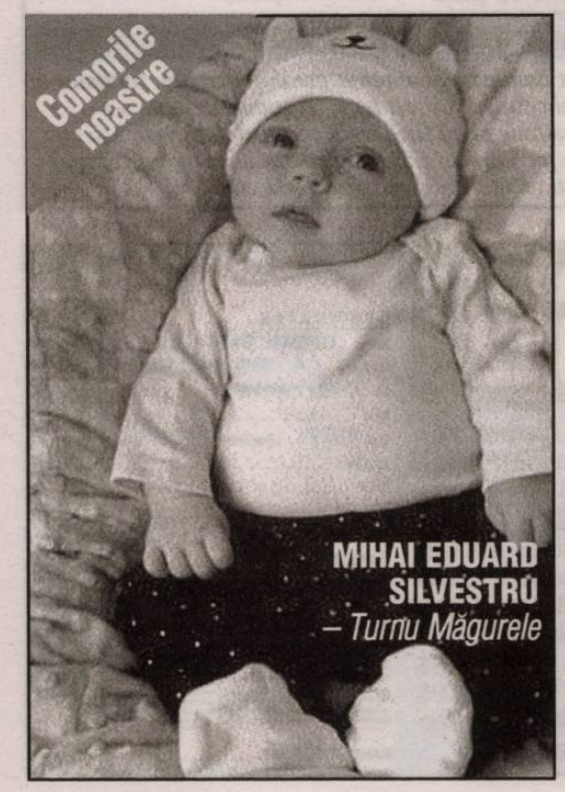

SUDOKU

jocul săptămânii: 40

6			3	4	1	5	9	
1								
							2	
		4	5	8				1
		7		2		4		
5				1	6	8		
	5							
								4
	7	1	6	9	5			3

Soluția în numărul viitor

Soluția **«SUDOKU»** – jocul săptămânii 39

2	1	8	9	3	6	4	5	7
5	6	4	2	1	7	8	9	3
3	7	9	5	4	8	6	1	2
1	4	2	3	6	5	9	7	8
9	5	7	8	2	4	3	6	1
6	8	3	7	9	1	2	4	5
7	2	5	6	8	9	1	3	4
4	3	6	1	5	2	7	8	9
8	9	1	4	7	3	5	2	6

Soluția integramei „NOTAȚII"

Orizontal: I - Z - V - D - P - M - INNEBUNITORI - FACLIE - APEL - RATEU - PATITI - SU - FLORI - RO - BARA - ETICIAN - U - ALTAR - INS - TA - BETIV - FIR - UMIL - VOCI - A - CRIN - TITRATI - IOANIT - ATAT - SUPRAVEGHERE.

Verificați-vă cunoștințele!

Toamna

1. Ce se înțelege, astronomic prin toamnă?
2. Ce este echinocțiul de toamnă?
3. Ce poet român (1886-1937) a scris poezia „Rapsodii de toamnă"?
4. Cine a compus muzica șlagărului din secolul trecut „Lasă-mi, toamnă pomii verzi" pe versuri de Ana Blandiana?
5. Ce mare pictor român (1838-1907) a pictat tabloul „Peisaj de toamnă"?
6. Ce mare prozator columbian (1927-2014) a scris romanul „Toamna patriarhului"?
7. Cine a realizat, în 1964, filmul american „Toamna cheyenilor"?

Răspunsurile la întrebările din numărul trecut

1) Fulgerul este o descărcare electrică luminoasă, însoțită de tunet, care se produce între doi nori sau în interiorul unui nor. 2) În mitologia scandinavă, zeul tunetelor și al fulgerelor se numea Thorr. 3) Sfântul ortodox care, conform mitologiei românești, provoacă fulgerele pocnind din bici este Sfântul Ilie. 4) Volumul de versuri „Stânci fulgerate" aparține lui Alexandru Philippide. 5) Conducătorul mongol care l-a învins pe Baiazid Fulgerul a fost Timurr Lenk (1336-1405). 6) Inventatorul paratrăsnetului actual este considerat Benjamin Franklin (1706-1790). 7) Filmul „Fulgerul negru" a fost realizat în regia lui Dmitry Kiselev și Aleksandr Voytinsky.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „În vânt" am primit câte 7 răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Mioara Popa,* Iași; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Margareta Stoicovici,* Brașov; *Mihaela Popovici,* Buzău; *Georgeta Ioan* și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei; *Ing. Mihai Waspusch* și *Prof. Mihai Piscureanu,* București.

✉ Așteptăm scrisorile dumneavoastră. *(Irina Stoica)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirinturile.

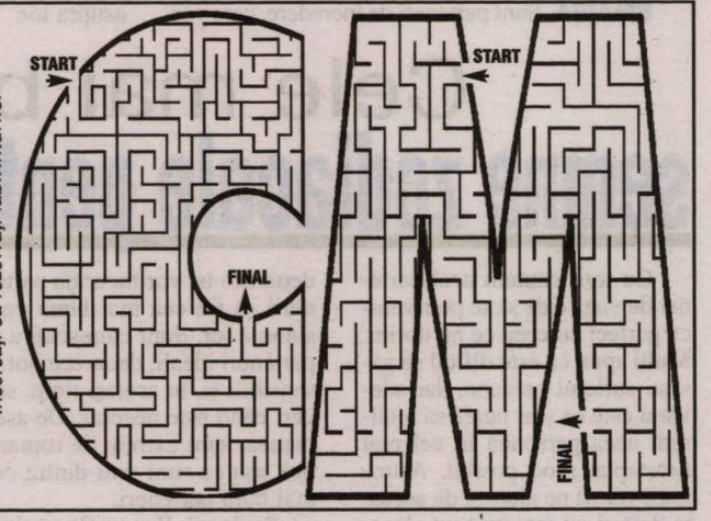

Grădina de lângă casă

Pasărea paradisului

(Strelitzia reginae)

■ Este o plantă perenă, originară din Africa de Sud, care are aspect de tufă și poate ajunge la 1,5 metri înălțime.

■ Frunzele sunt lungi, ovale, de culoare gri-verzui. Tulpinile sunt lungi și rigide, în vârful lor dezvoltându-se florile.

■ Florile sunt viu colorate în portocaliu și albastru. Forma acestora seamănă cu creasta unei păsări exotice, de unde și denumirea florii de pasărea paradisului.

■ Se amplasează în spații însorite, această plantă preferând lumina foarte intensă și chiar acțiunea directă a razelor de Soare.

■ Temperaturile ideale variază între 19-21 grade Celsius. Toamna și iarna trebuie ținută în spații luminoase, bine aerisite, unde temperatura nu scade sub 13 grade Celsius.

■ Strelitzia se udă primăvara și vara cu cantități mari de apă, astfel încât pământul să fie reavăn în permanență. Toamna și iarna se va uda cu cantități reduse de apă, verificând ca pământul să nu fie uscat niciodată.

■ Transplantarea plantei se poate face primăvara, înlocuind vasul cu unul de dimensiuni mai mari. Se recomandă ca plantele mature să nu se mai transplanteze deoarece această operațiune împiedică înflorirea.

■ Se pot administra îngrășăminte pentru plante cu flori o dată pe lună, în perioada de creștere.

■ Se înmulțește prin divizarea tufei, primăvara, și foarte rar prin semințe.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Care sunt nativii ce iubesc din toată inima?

Unele persoane tratează dragostea ca şi cum ar fi unul dintre cele mai importante lucruri din lume, una dintre cele mai înalte emoţii şi îşi vor exprima sentimentele fără ascunzişuri. Astrologia face posibilă înţelegerea trăsăturilor personalităţilor cu ajutorul semnelor zodiacale. Prin urmare, iată care sunt zodiile care iubesc din toată inima.

BERBEC. Sunt nativi puternici şi care pun pasiune în tot ce fac, inclusiv pentru dragoste. Se întâmplă să ia o decizie impulsivă doar ca să-şi facă partenerul fericit. Atunci când iubesc pe cineva îi va dărui totul, iar partenerul lor este tot ceea ce contează.

LEU. Cei care se nasc în această zodie sunt amabili, generoşi şi au cele mai pure intenţii. Când iubesc pe cineva, ei vor descoperi calităţile partenerului lor, punând preţ pe tot ceea ce au mai preţios. Se pare că niciun gând rău nu le va întuneca mintea, mai ales atunci când sunt într-o relaţie cu cineva.

SCORPION. Atunci când iubesc, nativii Scorpion sunt foarte serioşi şi îşi tratează angajamentul cu responsabilitate. Pentru Scorpioni a se îndrăgosti de cineva este ceva special. Aşadar, nu ar face nimic pentru a-şi ameninţa legătura specială cu jumătatea sa, pe care o iubeşte cu adevărat.

BALANŢĂ. Sunt parteneri de încredere, care vor sta toată viaţa alături de partenerul ales. Nativii Balanţă iubesc din toată inima, considerând că relaţia şi angajamentul luat sunt o chestiune serioasă, aşa că o vor trata ca atare. Ca parteneri vor încerca tot ce le stă în putere pentru a face din dragostea lor un succes.

CAPRICORN. Nativii acestei zodii acordă prioritate angajamentului faţă de orice, fie că este vorba despre o relaţie serioasă sau de carieră. Vor fi dedicaţi şi devotaţi partenerului lor. Sunt gata să facă orice pentru dragostea lor şi nu se vor opri până când partenerul lor nu va fi pe deplin mulţumit.

VĂRSĂTOR. Sunt parteneri extrem de loiali, care vor face orice pentru perechea lor. Le place să stea aproape şi să aibă mereu grijă de cei dragi. Nativii Vărsător îşi vor preţui sufletul pereche. Dragostea adevărată este foarte importantă pentru nativii acestui semn zodiacal, deoarece probabil nu vor fi în stare să supravieţuiască fără ea.

PEŞTI. Nativi foarte sensibili, care pun accent pe dragoste şi pe relaţii. Le place să viseze o lume perfectă alături de sufletul lor pereche. Dragostea este ca aerul pentru nativii Peşti, nu pot trăi fără ea.

Nativii Taur, Gemeni, Rac, Fecioară şi Săgetător, nu că nu şi-ar iubi din toată inima partenerul de viaţă, dar într-o relaţie se concentrează mai mult asupra lor.

Cele mai bune semne zodiacale pentru căsătorie

Cu toţii căutăm acel partener de viaţă care să se potrivească perfect cu ceea ce ne dorim. Mulţi spun că este dificil să găseşti sufletul pereche, dar adevărat este că s-ar putea să întâlnim acea persoană în cel mai neaşteptat mod posibil. Astrologii vor să ne ajute şi de această dată şi au întocmit un clasament în care ne dezvăluie care sunt cele mai bune semne zodiacale pentru căsătorie.

În fruntea clasamentului se află nativii zodiei ***Peşti,*** deoarece îşi vor încuraja partenerii să fie cea mai bună versiune a lor. Sunt cunoscuţi a fi parteneri ideali, deoarece pot fi sensibili şi, în acelaşi timp, severi când este necesar. De asemenea, sunt extrem de romantici, aşa că sunt unii dintre cei mai buni parteneri.

Pe locul II se află nativii ***Berbec.*** Pentru aceştia viaţa se rezumă la a trăi intens, iar acest lucru înseamnă că nu va fi niciodată plictisitoare când sunteţi alături de un nativ Berbec. Sunt iubitori, foarte loiali şi pasionali, devenind foarte serioşi când se dedică unei relaţii.

Pe locul III în clasament este zodia ***Taur,*** parteneri cinstiţi, loiali, care preţuiesc relaţiile şi căsătoria până în ultima clipă. Creează în jurul lor o atmosferă reconfortantă şi sunt de dorit să-i aveţi în preajmă. De asemenea, muncesc mult pentru construirea securităţii şi stabilităţii în propria carieră, dar şi în relaţii.

Pe locul IV este clasată zodia ***Rac.*** Nativii pun dragostea şi relaţiile pe un loc prioritar şi fac tot ce le stă în putere pentru a păstra relaţia sau căsătoria. Sunt foarte sensibili la tot ceea ce este legat de propriile sentimente.

Scurtul clasament se încheie cu zodia ***Leu.*** Alături de un nativ al acestui semn astrologic nu există niciodată un moment plictisitor. Sunt pasionali şi iubitori faţă de jumătatea lor. Perechea unui Leu se va simţi norocoasă că îl are ca partener de viaţă. Nativii acestei zodii sunt generoşi, amabili şi motivaţi, ceea ce îi fac speciali.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- Părintele Byles – temerarul preot de pe Titanic
- FBI a angajat mafioţi ca să rezolve cazul unor crime misterioase
- De ce vă este mereu foame?
- Alte observaţii OZN din Brazilia
- „Fracturile de stres"
- Dietă echilibrată şi fără sacrificii
- Băieţi răi, dar actori excelenţi!

Ce spun astrele

HOROSCOP
10-16 octombrie 2022

BERBEC 21.03-20.04

În această săptămână veţi avea nevoie de mai mult somn, mai ales că Soarele este departe de zodia dumneavoastră. Veţi obţine o perspectivă mai bună asupra modului în care relaţionaţi cu ceilalţi şi veţi avea o obiectivitate sporită.

TAUR 21.04-21.05

Vă simţiţi inspiraţi, vă organizaţi mai bine şi lucraţi din greu. Nu numai că doriţi să munciţi, dar vreţi să o faceţi inteligent. Trebuie să fiţi eficienţi în tot ceea ce faceţi pentru ca fiecare acţiune să conteze.

GEMENI 22.05-21.06

În aceste zile energia solară vă va fi de sprijin. Acesta este un moment excelent pentru a socializa. Acceptaţi invitaţiile la petrecere şi distraţi-vă. Este o binecuvântată pauză pentru că vă bucuraţi de activităţi distractive cu copiii.

RAC 22.06-21.07

Vă concentraţi pe casă, familie şi pe viaţa privată, iar mulţi dintre dumneavoastră vă veţi implica mai mult ca de obicei cu un părinte. O parte dintre nativi vor dori să caute singurătatea în confortul împrejurimilor familiare.

LEU 22.07-22.08

Ritmul zilelor dumneavoastră se va accelera, mai ales că aveţi oameni de văzut şi locuri în care să mergeţi. În plus, mulţi dintre dumneavoastră veţi scrie, citi sau studia mai mult ca de obicei. Este un moment ideal pentru a spune ceea ce simţiţi.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Soarele călătoreşte prin Casa câştigurilor şi asta înseamnă că veţi avea o dorinţă puternică de a stabili controlul în viaţa dumneavoastră prin bunuri şi posesiuni. S-ar putea să cumpăraţi lucruri însemnate care să vă ajute să obţineţi mai mult control.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Deoarece Soarele înseamnă regenerare, acum aveţi şansa de a vă reîncărca bateriile pentru tot restul anului. Profitaţi de oportunitatea de a avea în preajmă oameni importanţi şi circumstanţe favorabile.

SCORPION 23.10-21.11

Este momentul ideal să meditaţi şi să stabiliţi următoarele obiective. Evaluaţi-vă cu deplină onestitate, recunoaşteţi-vă defectele şi virtuţile, astfel încât să vă orientaţi spre planuri pozitive şi să vă gândiţi mai mult la dumneavoastră.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Deoarece sunteţi optimişti convinşi, în această săptămână veţi acorda mai multă atenţie prieteniilor. În calitate de filozofi ai zodiacului este important pentru dumneavoastră să vă menţineţi individualitatea fără a vă pierde integritatea.

CAPRICORN 22.12-19.01

Soarele este în vârful graficului dumneavoastră şi asta înseamnă că vă pune în lumina reflectoarelor, iar această lumină este măgulitoare. Este cel mai bun moment al anului pentru a vă gândi la carieră, la rolul în societate şi la statutul dumneavoastră.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Se ştie că sunteţi nonconformiştii iubitori de libertate ai zodiacului. Este momentul prielnic să începeţi un nou curs de studiu sau pentru a explora discipline precum medicina, religia, metazifica, filozofia sau orice altceva vă interesează.

PEŞTI 19.02-20.03

A sosit vremea să aruncaţi o privire asupra eului dumneavoastră interior. De fapt, s-ar putea să întâlniţi pe cineva care provoacă în dumneavoastră nevoia de auto-investigare psihologică. Este vremea potrivită pentru a avea grijă de sănătate şi de bunurile pe care le stăpâniţi.

Nativul săptămânii: **RUDOLF LUDWIG KARL VIRCHOW** (13.10.1821 – 05.09.1902)

A fost un medic şi renumit patolog german, fondator al patologiei celulare. Acest nativ al zodiei Balanţă s-a străduit să reunească fiziologia cu medicina clinică şi cu anatomia patologică, fiind considerat unul dintre cei mai importanţi creatori ai medicinei moderne.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178965

Preţ abonament

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	13,00 LEI
❑ 2 LUNI	26,00 LEI
❑ 3 LUNI	39,00 LEI
❑ 4 LUNI	52,00 LEI
❑ 5 LUNI	65,00 LEI
❑ 6 LUNI	78,00 LEI

Abonamente 2022

Abonaţi-vă la revista Magazin direct la redacţie!

Abonamente 2022

Modalităţile de abonare sunt următoarele:

1. Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.
2. Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
   – RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
   – RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit:
– 3 luni: 45 euro sau 50 $,
– 6 luni: 90 euro sau 100 $,
sume virate în conturile societăţii, enumerate alăturat.

MANDAT POŞTAL

DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION - la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj 1 Ap. ...
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

SERIE NOUĂ - 1621 • ANUL LXV • 13 OCTOMBRIE 2022 • 16 PAGINI • 3,5 LEI Nr. 41 (3371)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com • redactia.revistamagazin@gmail.com
WhatsApp: 0722.625.622

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Caleidoscop

BIOMECANICA elefanţilor

Femina club

Lecţii de nutriţie

De ce vă este mereu foame?

Dosarele frumuseţii

Îngrijorări

Minunile lumii

STĂPÂNII pădurilor tropicale

„Aveţi grijă cum treceţi prin viaţă! Pământul ne primeşte pe toţi, Cerul ne alege!”

Victor Hugo

Cea mai veche civilizaţie din lume

APĂRUT PRIMA CIVILIZAŢIE ÎN MESOPOTAMIA SAU ÎN ALTĂ PARTE? În urmă cu aproximativ 30 de ani, această întrebare a preocupat oamenii de ştiinţă şi se părea că exista şi o convingere bine susţinută: era vorba despre Mesopotamia, în actualul Irak, unde în jurul anului 4000 î.e.n., cea mai timpurie fază a culturii sumeriene, a apărut ca cea mai veche civilizaţie.

Sumerienii sunt numiţi după oraşul antic Sumer, care se afla la câteva mile sud de oraşul modern Kut, în estul Irakului. Arheologii numesc cea mai timpurie fază sumeriană perioada Uruk, după oraşul la fel de vechi Uruk, la aproximativ 80 de kilometri sud-vest, unde au fost descoperite multe dintre cele mai vechi artefacte sumeriene.

Dar dovezile descoperite în ultimele decenii indică faptul că sumerienii au câţiva pretendenţi, inclusiv Egiptul antic, pentru titlul de „cea mai veche civilizaţie”.

Dar ce poate fi numită o civilizaţie?

În ciuda faptului că termenul este destul de vag, în general, istoricii consideră că o cultură poate fi denumită ca atare atunci când există câteva caracteristici esenţiale, în special urbanism, adică oraşele, irigaţiile şi scrierile. În această situaţie, sumerienii le aveau pe toate trei.

După anul 2000 î.e.n., civilizaţia sumeriană a contribuit la apariţia civilizaţiei babiloniene din Mesopotamia, căreia i se atribuie descoperirea noţiunilor matematice precum trigonometria şi numerele prime, pătrate şi cubice, concepte dezvoltate în continuare de grecii antici după mai bine de 1.000 de ani.

Potrivit istoricului american Samuel Noah Kramer, este posibil ca sumerienii să fi inventat şi religia, având în vedere faptul că în oraşele lor au construit temple falnice numite *zigurate*, stabilind şi caste de preoţi dedicate venerării rituale a unor divinităţi specifice. Care zeu din vastul panteon sumerian era cel mai puternic? Acest lucru depindea de loc şi timp: zeul cerului Anu, de exemplu, era popular la începutul Uruk, în timp ce zeul furtunii Enlil era venerat în Sumer. Inanna, „Regina Raiului”, poate să fi fost iniţial o zeiţă a fertilităţii în Uruk; cultul ei s-a răspândit în alte oraşe mesopotamiene, unde era cunoscută sub numele de Ishtar, şi poate să fi influenţat zeiţele civilizaţiilor ulterioare, precum Astarte la hitiţi şi Afrodita la greci.

O poveste foarte asemănătoare cu cea a lui Noe din Biblia ebraică, cel care a construit o arcă populată cu animale pentru a supravieţui el şi familia lui în timpul unui mare potop cauzat de mânia divină, este relatată în *Epopeea lui Ghilgameş*.

Mitul cunoscut astăzi sub numele de „Epopeea lui Ghilgameş”

A fost considerat în Antichitate una dintre capodoperele literaturii cuneiforme. Copii ale unor părţi ale poveştii au fost găsite în Israel, Siria şi Turcia, iar referirile la erou sunt atestate în literatura greacă şi romană. Povestea se învârte în jurul unui erou legendar pe nume Ghilgameş (Bilgames în sumeriană), despre care se spunea că ar fi regele oraşului sumerian Uruk. În lipsa unor informaţii certe şi atestate, se consideră că Ghilgameş, dacă a fost un personaj istoric, ar fi trăit cândva în jurul anului 2700 î.e.n. Nu există nicio versiune păstrată de la începutul mileniului trei a poemului. În secolul XXI î.e.n, Shulgi, care era conducătorul oraşului sumerian Ur şi un patron al artelor literare a iniţiat o renaştere a literaturii mai vechi şi a înfiinţat academii de învăţaţi în capitala sa Ur şi în oraşul sfânt Nippur. Shulgi l-a revendicat pe Lugalbanda ca tatăl său şi pe Ghilgameş ca frate. Deşi puţin din literatura de curte a academiilor Shulgi a supravieţuit, iar sumeriana a încetat să mai fie o limbă vorbită la scurt timp după sfârşitul dinastiei sale, literatura sumeriană a continuat să fie studiată în şcolile de scribi din perioada următoare a Vechiului Babilon. Azi, arheologii cred că povestea lui Noe a fost iniţial o poveste sumeriană datând din anul 2150 î.e.n., cu câteva secole înainte de a fi scrisă versiunea ebraică.

> ŞTIM DIN CĂRŢILE DE ISTORIE CĂ CIVILIZAŢIILE ŞI ORAŞELE CELE MAI IMPORTANTE S-AU DEZVOLTAT ŞI AU DECĂZUT, ÎNTR-UN PROCES IREVERSIBIL, DE-A LUNGUL MILENIILOR. DAR CARE DINTRE TOATE ACESTEA ESTE CEA MAI VECHE DIN LUME?

Un zigurat restaurat în oraşul sumerian Ur, din actualul Irak

Unii cercetători susţin că au existat şi alte civilizaţii la fel de vechi sau chiar mai vechi decât cea a sumerienilor.

„Aş spune că Egiptul şi Sumerul au fost practic contemporane în apariţia lor”, afirma Philip Jones, curatorul asociat şi păstrătorul colecţiilor la secţiunea Babiloniană a Muzeului Penn din Philadelphia. „Decenii de război şi tulburări în Irak au făcut ca arheologii să nu poată accesa multe situri din Mesopotamia, dar egiptologii au continuat să efectueze săpături”, a declarat Jones pentru *Live Science*.

Rezultatul este că arheologii din Egipt au descoperit acum scrieri la fel ca cele mai vechi scrieri din Sumer, ceea ce sugerează că cea mai veche fază a civilizaţiei egiptene antice a apărut aproximativ în acelaşi timp cu cea mai timpurie civilizaţie a sumerului, adică în jurul anului 4000 î.e.n.

O altă posibilitate este civilizaţia din Valea Indusului, care a apărut în părţi din ceea ce este acum Afganistan, Pakistan şi nord-vestul Indiei şi datează din cel puţin 3300 î.e.n., conform celor mai vechi artefacte găsite acolo. Dar „s-ar putea să găsim lucruri foarte timpurii în Valea Indusului”, mai spunea Jones. „Nu m-ar surprinde dacă am dezgropa ceva care a fost din aceeaşi perioadă”.

Jones bănuieşte că şi comerţul de-a lungul ţărmurilor Oceanului Indian a contribuit la dezvoltarea acestor civilizaţii timpurii, egiptene de lângă Marea Roşie, sumeriene la capătul de nord al Golfului Persic şi civilizaţia din Valea Indusului mai la est. „Sentimentul meu este că probabil a existat o reţea comercială în Oceanul Indian”, a conchis Philip Jones.

GEORGE CUŞNARENCU

5 948427 000188 41

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

„Blestemul" lui Tutankhamon

În urmă cu exact un secol, lumea ştiinţifică era bulversată în urma descoperirii mormântului faraonului egiptean Tutankhamon, unul dintre foarte puţinele vestigii arheologice de acest fel neafectate de jefuitorii de morminte.

Descoperirea în sine a fost făcută pe 4 noiembrie 1922 de către arheologul britanic Howard Carter, iar în luna februarie a anului următor acesta a pătruns în camera mortuară împreună cu Lordul Carnavon, cel care concesionase terenul respectiv de la sultanul Egiptului.

Întreaga poveste a epocalei descoperiri a fost disecată în cele mai mici detalii, însă unul dintre cele mai importante aspecte a rămas cumva ascuns în penumbra evenimentelor: bătălia mediatică iscată în jurul acestui subiect extrem de valoros. Astfel s-a născut legenda blestemului faraonului, construită pe baza unei serii de întâmplări tragice.

A fost mai întâi moartea Lordului Carnavon la numai câteva săptămâni de la deschiderea mormântului, apoi şi alte decese la fel de bizare ale unor persoane care participaseră la excavare sau care pătrunseseră în mormântul faraonului.

Era exact scânteia necesară aprinderii unui foc ce a mistuit,

vreme de multe decenii, nu doar imaginaţia publicului, ci şi nevoia de notorietate a unor persoane mai mult sau mai puţin iniţiate în tainele Antichităţii egiptene.

Lucrurile au căpătat, de foarte puţin timp, o turnură cu totul neaşteptată: întreaga poveste de senzaţie ar fi fost de fapt ticluită de Arthur Weigall, un egiptolog devenit reporter la Daily Mail, supărat că filmul descoperirii fusese relatat în exclusivitate de ziarul concurent The Times, potrivit unui documentar prezentat de Channel 4. Frustrarea lui Weigall era „stimulată" şi alimentată de o scenă la care acesta ar fi fost martor în acea zi de 16 februarie 1923. Atunci, l-ar fi auzit pe Lord Carnarvon glumind în timp ce se pregătea să intre în camera mortuară şi l-a avertizat că va muri în şase săptămâni dacă va continua să arate o asemenea lipsă de respect.

Şase săptămâni au trecut până la dispariţia neaşteptată a lordului, iar în următorii cinci ani de la deschiderea monumentului funerar, şapte persoane importante, implicate în primele explorări, au sfârşit în condiţii mai mult sau mai puţin explicabile. În schimb, Carter a murit de limfom în 1939, la vârsta de 64 de ani.

Cu toate acestea, când canarul lui a fost ucis de o cobră, Weigall a dat vina pe blestem, raportând că o reptilă, aidoma celei de pe sarcofagul lui Tutankhamon, a intrat în casă pentru a se răzbuna. Documentarul arată că unele decese ar fi putut fi declanşate de bacterii eliberate din mormânt, care afectează persoane deja suferinde de afecţiuni pulmonare cronice.

Despre unele preţuri

Să vorbim corect!

Vorbind despre creşterea bruscă a preţului cumpărăturilor de fiecare zi – şi nu numai – mulţi comentatori de televiziune au declarat cu convingere că acestea sunt „preţuri speculative".

Noi le înţelegem atitudinea, dar nu prea le înţelegem exprimarea.

Aşa cum arată dicţionarele, „speculativ" este un adjectiv definit prin: „care aparţine speculaţiei, care se ocupă numai de teorie fără legătură cu practica şi cu experienţa". De asemenea, substantivul „speculaţie" este explicat ca: „Studiu, cercetare abstractă, consideraţie pur teoretică asupra unei probleme". Este adevărat că se adăugă şi sensul „Specula în afaceri, afacere bazată pe înşelătorie", dar noi nu suntem interesaţi de acest gen, ci de banii pe care îi scoatem din buzunar.

În acest caz, exprimarea corectă ar fi fost *„preţuri de specula"* prin „specula" înţelegându-se „comerţ ilicit" care constă în vinderea sau revinderea unor mărfuri, cu preţuri exagerate". *(I.S.)*

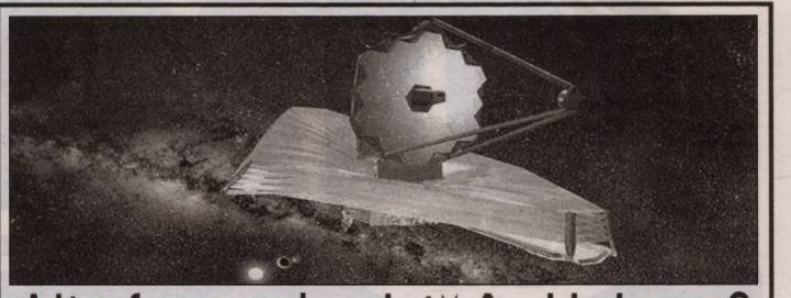

Alte forme de viaţă în Univers?

Există teorii care sugerează că primele forme de viaţă de pe Pământ ar fi ajuns aici prin intermediul meteoriţilor, acestea fiind legate de alte lumi extraterestre. La conferinţa Financial Times Investing in Space, şeful NASA, William Nelson, fost astronaut şi senator, a fost întrebat dacă el crede în viaţa extraterestră inteligentă.

„Răspunsul scurt este da. Iată cât de mare este Universul. Ştim că avem în galaxia noastră milioane, dacă nu miliarde de sori. Şi ştim că, pe lângă galaxia noastră, există milioane, dacă nu miliarde de galaxii cu milioane sau miliarde de sori. Există posibilitatea ca într-un Univers atât de mare să fi fost create condiţii de viaţă ca pe Pământ? Desigur, există această posibilitate", a spus Nelson, adăugând: „Cu telescopul James Webb, vom putea avea o asemenea precizie pentru a privi o planetă şi a determina compoziţia chimică a atmosferei sale, astfel încât să putem determina dacă are condiţiile unei atmosfere locuibile."

Administratorul NASA a spus că telescopul James Webb (JWST), care a fost lansat în decembrie 2021, ar putea ajuta la detectarea lumilor în care viaţa s-ar putea dezvolta. Pe 11 iulie 2022, NASA a prezentat în cadrul unei informări cu preşedintele american Joe Biden prima imagine de calitate ştiinţifică capturată de telescopul spaţial. Imaginea uluitoare reprezintă un grup de galaxii care se află la câteva miliarde de ani-lumină de Pământ, cea mai profundă şi clară imagine în infraroşu a Universului timpuriu, conform unei declaraţii NASA, şi a fost obţinută folosind doar 12,5 ore de timp de observare pe unul dintre cele patru instrumente ale telescopului.

Studierea galaxiilor este o modalitate utilă de a observa cum este organizată materia pe scară gigantică, la rândul său, oferindu-ne indicii despre modul în care a evoluat Universul. Galaxiile spiralate şi eliptice pe care le vedem astăzi au evoluat din diferite forme de-a lungul miliardelor de ani, iar unul dintre obiectivele telescopului este de a „privi" înapoi, la cele mai vechi galaxii pentru a înţelege mai bine acea evoluţie. Oamenii de ştiinţă încearcă să descopere cum a apărut varietatea de galaxii care sunt vizibile astăzi şi modurile actuale în care ele se formează şi se organizează astfel.

Biomecanica elefanţilor

Trunchiul unui elefant este o extensie musculară şi flexibilă a buzei superioare şi a nasului elefantului, o structură ce s-a dezvoltat treptat de-a lungul a zeci de milioane de ani, strămoşii elefanţilor moderni adaptându-se la schimbarea ecosistemelor.

Elefanţii încearcă să evite cu orice preţ munca grea şi activităţile inutile, devenind în mod deliberat „leneşi" şi mişcându-se cât mai puţin posibil.

Noi cercetări au descoperit că masivul lor trunchi se extinde în etape (ca o umbrelă!) pentru a conserva energia. Se cunoştea deja faptul că trunchiul flexibil şi puternic ajută elefantul să mănânce, să bea, să se spele şi să socializeze, dar cercetătorii de la Georgia Tech din SUA au relevat, pentru prima dată, şi modul exact cum se extinde.

Procesul arată că „vârful" se întinde primul, în timp ce restul trunchiului rămâne normal. Dacă ramura sau mărul pe care şi-l doreşte animalul este încă uşor de prins, atunci următorul segment al trunchiului va fi activat, mărind raza de acţiune a animalului. Un elefant îşi poate prelungi şi baza trunchiului, partea cea mai apropiată de gură, astfel încât să fie întins complet.

Această abordare segmentată este deosebită de modul de funcţionare al altor anexe ale unor animale (de pildă, limba umană, tentaculele caracatiţei etc.), incapabile să facă acest lucru. Acestea pur şi simplu se extind uniform, ca un balon, în timp ce abordarea divizată de economisire a energiei a trunchiului elefantului seamănă mai degrabă cu extinderea unui telescop.

„Elefanţii sunt ca unii oameni – leneşi, a spus Andrew Schulz, autorul principal al

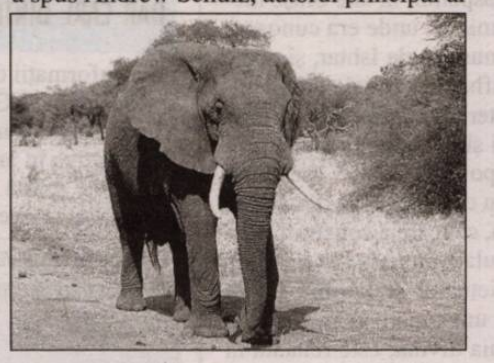

studiului. Dacă un elefant nu trebuie să facă foarte mult efort pentru a ajunge la hrană, nu va face. El îşi va întinde mai întâi capătul trunchiului, apoi secţiunea adiacentă, pentru că sunt mai uşor de mişcat. Echipa a descoperit că pielea elefantului este cheia pentru a permite trunchiului să fie atât puternic, cât şi agil. Partea superioară a trunchiului este mai flexibilă decât partea inferioară, în principal datorită faptului că este mai cutată. Imaginile cu încetinitorul au arătat că partea superioară se întinde cu 15% mai mult decât partea inferioară, fenomen ce ar putea avea aplicabilitate în robotică.

Robotica generată cu un design inspirat din punct de vedere biologic se bazează întotdeauna pe mişcarea muşchilor. Dacă ar fi înfăşurate cu o piele protectoare, ca trunchiul plin de muşchi al unui elefant, maşinile ar putea aplica forţe mai mari", a sugerat Andrew Schultz.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, cod 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU
Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu
PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.

Dispariţia dinozaurilor, provocată de doi asteroizi?

Un crater misterios descoperit în Oceanul Atlantic, în largul coastelor Africii de Vest, ar fi putut fi format de „fratele mai mic" al asteroidului care a ucis dinozaurii în urmă cu 66 de milioane de ani, susţin oamenii de ştiinţă.

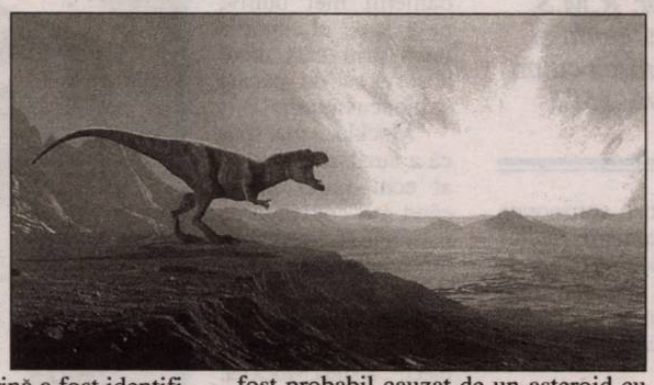

Denumit Craterul Nadir, noul element geologic a fost descoperit la 400 km în largul coastei Guineei. El se află la aproximativ 300 de metri sub fundul mării şi are un diametru de 8,5 km.

Locul de impact nu este la fel de mare ca şi craterul Chicxulub din Mexic, care a fost provocat de asteroidul care a distrus dinozaurii, dar are o vârstă asemănătoare. Acesta a ridicat întrebări cu privire la faptul că Pământul a fost lovit de mai multe roci spaţiale în timpul acelei perioade cataclismice a istoriei sale.

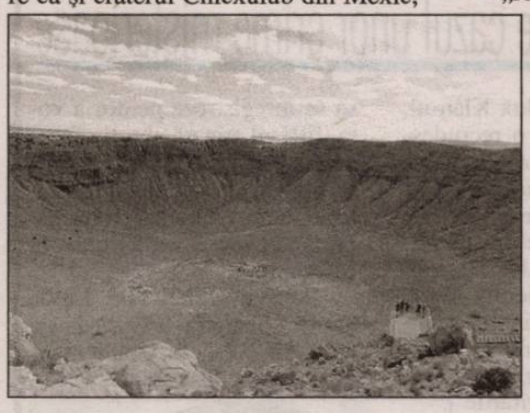

Depresiunea marină a fost identificată de dr. Uisdean Nicholson, de la Universitatea Heriot-Watt din Edinburgh, care a analizat datele de prospecţie seismică pentru a înţelege mai bine schimbările climatice petrecute în trecut pe Pământ.

„Aceste studii sunt un fel de ecografii ale Pământului. Mi-am petrecut probabil ultimii 20 de ani interpretându-le, dar nu am văzut niciodată aşa ceva", a declarat doctorul Nicholson pentru BBC. „Forma lui Nadir relevă diagnosticul unui impact de asteroid. Craterul are o margine înălţată care înconjoară o zonă centrală de ridicare, iar apoi straturi de resturi care se extind spre exterior."

Are o lăţime de puţin peste 8 km, iar dr. Nicholson crede că a fost probabil cauzat de un asteroid cu un diametru de peste 400 de metri care s-a lovit de scoarţa terestră. Prin urmare, acesta a fost mult mai mic decât roca spaţială care a provocat craterul Chicxulub şi care avea un diametru de circa 160 km.

Nadir a fost identificat cu ajutorul „reflexiei seismice", ca parte a unui proiect mai amplu de reconstituire a separării tectonice a Americii de Sud de Africa în perioada cretacică. Pentru a fi siguri că acest crater a fost cauzat de lovitura unui asteroid, dr. Nicholson a declarat că oamenii de ştiinţă vor trebui să foreze în crater şi să testeze mineralele de pe fundul acestuia.

Cu toate acestea, craterul are toate caracteristicile la care se aşteaptă experţii, inclusiv raportul corect dintre lăţimea craterului şi adâncime, înălţimea marginilor şi înălţimea ridicării centrale.

Procesarea mentală a informaţiilor

Mişcările rapide ale ochilor (REM) din timpul somnului i-au uimit pe oamenii de ştiinţă încă de când au fost asociate pentru prima dată cu visele, în 1953, însă un nou studiu este primul care arată că aceste mişcări relevă felul cum privim lumea din vis, creată de creierul uman şi nu sunt mişcări aleatorii, aşa cum se credea până acum.

O echipă de cercetători de la Universitatea din California, San Francisco, a analizat celulele de „direcţionare a capului" din creierul şoarecilor – neuroni care se „aprind" în creier în funcţie de direcţia spre care se îndreaptă animalul şi care se găsesc, de asemenea, în mai multe regiuni ale creierului uman.

După ce au comparat direcţiile de orientare ale şoarecilor adormiţi cu mişcările ochilor, rezultatele au arătat că celulele erau aliniate cu precizie în timpul somnului REM, la fel ca atunci când şoarecele era treaz şi se mişca. Acest lucru înseamnă că REM-urile umane din timpul somnului urmează aceeaşi direcţie cu cea a ochilor din stare de veghe. După cum se ştie, somnul REM – prescurtarea de la „rapid eye movements" (mişcări rapide ale ochilor), o trăsătură caracteristică a acestei stări – este una dintre etapele somnului. În această fază, tiparele undelor cerebrale sunt similare cu cele observate în timpul stării de veghe şi în timpul cărora se experimentează visele. Massimo Scanziani, autorul principal al studiului, a declarat într-un comunicat:

„Am arătat că aceste mişcări oculare nu sunt aleatorii. Ele sunt coordonate cu ceea ce se întâmplă în lumea virtuală de vis a şoarecelui."

Echipa lui Scanziani a descoperit că aceleaşi părţi ale creierului se coordonează atât în timpul visului, cât şi în timpul stării de veghe, ceea ce acreditează ideea că visele sunt o modalitate de integrare a informaţiilor adunate pe parcursul zilei.

Modul în care aceste regiuni ale creierului lucrează împreună pentru a produce această capacitate de generare este misterul pe care Scanziani intenţionează să îl dezlege în continuare.

Baterie revoluţionară pentru maşinile electrice

O nouă baterie pentru vehicule electrice (EV), care poate funcţiona 20 de ani, ar putea fi utilizată în curând pe maşinile noi. Adden Energy, un start-up cu sediul în Waltham, Massachusetts, a primit o licenţă şi o finanţare de 5,15 milioane de dolari pentru a construi modelul de baterie la scară largă.

Bateria, dezvoltată de oamenii de ştiinţă de la Harvard, este din litiu-metal, în loc de litiu-ion, ca la vehiculele electrice aflate deja pe piaţă. În prezent, vehiculele electrice conţin baterii litiu-ion care se degradează în timp şi care durează până la şapte sau opt ani, în funcţie de cât de mult sunt folosite – la fel ca bateria unui smartphone.

Noua baterie litiu-metal poate creşte durata de viaţă a vehiculelor electrice la o durată comparabilă cu cea a maşinilor pe benzină şi diesel – până la 20 de ani – fără a fi necesară înlocuirea bateriei în toată această perioadă. În laborator, prototipul de baterie al echipei a atins viteze de încărcare a bateriei de până la trei minute, cu peste 10.000 de cicluri pe durata de viaţă.

Noua tehnologie a fost creată de Xin Li şi colegii săi de la Harvard John A. Paulson School of Engineering and Applied Science (SEAS). „Am obţinut în laborator între 5000 şi 10.000 de cicluri de încărcare pe durata de viaţă a unei baterii, comparativ cu 2000-3000 de cicluri de încărcare chiar şi pentru cele mai bune baterii din clasa actuală, şi nu vedem nicio limită fundamentală în ceea ce priveşte extinderea tehnologiei noastre", a declarat Li.

Bateriile litiu-metal conţin substanţial mai multă energie în acelaşi volum şi se încarcă într-o fracţiune de timp în comparaţie cu bateriile litiu-ion tradiţionale.

Acestea sunt predispuse la formarea de „dendrite" – structuri mici, rigide, asemănătoare unui copac, care accelerează defectarea bateriei. Designul complex al noii baterii previne însă creşterea acestor dendrite care se dezvoltă în bateriile litiu-metal şi le scurtează durata de viaţă.

„Injecţie" de aerosoli pentru răcirea la poli

Oamenii de ştiinţă au propus un plan ambiţios de reîngheţare a polilor nord şi sud ca o modalitate de a inversa pierderea de gheaţă de pe Pământ. Într-un nou studiu, experţii susţin că avioanele care zboară la mare înălţime ar putea pulveriza particule microscopice de aerosoli în atmosferă la latitudini de 60 de grade nord şi sud.

Dacă ar fi eliberaţi la o înălţime de 19.000 m (deasupra altitudinii de croazieră a avioanelor de pasageri), aceşti aerosoli ar pluti încet spre pol, umbrind uşor suprafaţa de dedesubt. Această umbră suplimentară ar permite polilor care se topesc să îngheţe din nou, atenuând problemele legate de topirea gheţarilor şi de creşterea nivelului mării. Tehnica ar putea reduce schimbările climatice prin devierea în spaţiu a unei mici părţi din radiaţiile solare primite. Conceptul, numit „injecţie de aerosoli stratosferici" (SAI), ar costa 11 miliarde de dolari pe an – dar cercetătorii spun că ar fi mai ieftin decât alte metode de atenuare a schimbărilor climatice.

Conceptul a fost prezentat într-un nou studiu, publicat în Environmental Research Communications şi condus de Wake Smith de la Universitatea Yale. Cercetătorii au recunoscut că acest concept este controversat, dar au susţinut că ar fi „fezabil" şi că 11 miliarde de dolari pe an este „extraordinar de ieftin" în comparaţie cu alte soluţii de stabilizare climatică, precum captarea carbonului. Răcirea la poli ar oferi protecţie directă doar pentru o mică parte a planetei, deşi latitudinile medii ar trebui să înregistreze şi ele o anumită reducere a temperaturii, recunoaşte echipa. „Cu toate acestea, orice schimbare intenţionată a termostatului global ar fi de interes comun pentru întreaga omenire şi nu doar pentru naţiunile din Arctica şi Patagonia", a declarat Smith. Potrivit lui Smith şi colegilor săi, injecţiile de particule ar urma să fie efectuate sezonier, în zilele lungi ale primăverii locale şi la începutul verii. Aceeaşi flotă de avioane cu reacţie ar putea deservi ambele emisfere, deplasându-se la polul opus odată cu schimbarea anotimpurilor.

O flotă de aproximativ 125 de avioane-cisternă ar putea transporta o încărcătură suficientă pentru a răci polii cu 2ºC pe an, ceea ce i-ar readuce aproape de temperaturile medii din perioada preindustrială. Smith a recunoscut că ideea nu ar aborda cauzele care stau la baza schimbărilor climatice, ci ar fi mai degrabă un fel de „plasture" pentru Pământ: „Oricât de mult ar putea schimba jocul într-o lume care se încălzeşte rapid, injecţiile de aerosoli stratosferici nu fac decât să trateze un simptom al schimbărilor climatice, dar nu şi boala de bază", a declarat el.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Părintele Byles
temerarul preot de pe Titanic

Cel mai celebru vapor al tuturor timpurilor, R.M.S. Titanic, s-a scufundat pe 15 aprilie 1912, încheindu-şi călătoria inaugurală peste Atlantic după ciocnirea cu un aisberg; din cei 2224 de oameni aflaţi pe navă, 1503 şi-au pierdut viaţa în apele îngheţate.

Printre pasagerii de la bordul vasului s-au aflat multe celebrităţi, de la John Jacob Astor IV, unul dintre cei mai bogaţi oameni din lume, la Isidor Straus, coproprietar al magazinului Macy's, şi soţia sa, Ida, sau Benjamin Guggenheim, un om de afaceri din familia care a fondat mai târziu Muzeul Guggenheim din New York. Dar mai puţini au auzit povestea lui Thomas Byles, preotul catolic în vârstă de 42 de ani, ale cărui acţiuni eroice în timpul scufundării, susţin unii, ar trebui să îl pună pe drumul spre sfinţenie.

Părintele Byles s-a născut în Roussel Byles în Leeds, Anglia, fiind fiul cel mare al unui pastor protestant. În timp ce studia teologia la Oxford, Byles a decis să se convertească la catolicism. A fost hirotonit la Roma în 1902 şi şi-a luat prenumele de părintele Thomas.

Zece ani mai târziu, fratele său William, care se convertise şi el la catolicism, l-a rugat să oficieze la nunta sa din New York. Părintele Byles s-a îmbarcat pe Titanic ca pasager la clasa a doua în Southampton, pe 10 aprilie. La început, părintele Byles trebuia să se fi bucurat de o călătorie liniştită şi fără evenimente.

În dimineaţa zilei de duminică, 14 aprilie, a celebrat slujba pentru catolicii de la clasa a treia, mulţi dintre ei părăsind Irlanda, Europa continentală şi chiar Orientul Mijlociu pentru o nouă viaţă în America. Printr-o coincidenţă uluitoare, predica sa de după slujbă a fost consacrată necesităţii ca oamenii acelor vremuri să găsească „o barcă de salvare sub forma unei consolări religioase, care să le fie mereu la îndemână în caz de naufragiu spiritual".

Potrivit martorilor, părintele Byles se afla pe punte rugându-se cu puţin timp înainte de miezul nopţii, când nava a lovit un aisberg. Atunci când căpitanul a ordonat

lansarea bărcilor de salvare, părintele Byles s-a îndreptat spre punţile inferioare, unde pasagerii de la clasa a treia încercau să urce pe scările care duceau la puntea superioară, dar în multe cazuri s-au trezit prinşi în spatele unor porţi de fier încuiate.

Mulţi nu vorbeau limba engleză şi nu puteau înţelege ordinele echipajului. Părintele Byles a condus cu calm pasagerii de la clasa a treia spre puntea superioară, unde se aflau bărcile de salvare. „Când s-a produs ciocnirea, am fost aruncaţi din paturile noastre", va spune mai târziu Ellen Mary Mockler, o imigrantă irlandeză de la clasa a treia. „L-am văzut în faţa noastră, venind pe culoar, cu mâna ridicată, pe părintele Byles.... «Fiţi calmi, oamenii mei buni», ne-a spus el, apoi a mers prin cală dând absolvirea de păcate şi binecuvântări."

Mockler a mai spus că a auzit un membru al echipajului încercând să-l convingă pe părintele Byles să urce într-o barcă, dar acesta a refuzat. „Părintele Byles ar fi putut fi salvat, dar nu a vrut să plece", a spus Mockler. „După ce m-am urcat în barcă, care a fost ultima care a plecat, şi ne îndepărtam încet de navă, am putut auzi distinct vocea preotului, care continua să se roage."

Faptele părintelui Byles au fost total diferite de cele ale altor persoane aflate la bordul Titanicului, unele oferind bani pentru a putea sui în bărcile de salvare. Se spune că un cuplu britanic, Sir Cosmo şi Lucy Lady Duff-Gordon, ar fi acaparat barca de salvare nr. 1 doar pentru ei, pentru servitorii şi câinii lor.

Între timp, familii întregi de britanici de la clasa a treia au murit. Proprietarul companiei White Star Line, Joseph Bruce Ismay, a luat decizia notorie de a urca la bordul uneia dintre ultimele bărci de salvare, care era altfel plină de femei şi copii de la clasa a treia care scăpaseră în ultimul moment.

Părintele Byles, a continuat să se roage până la final. „Când Titanicul s-a scufundat, părintele Thomas B. Byles stătea pe punte, cu catolici, protestanţi şi evrei îngenuncheaţi în jurul său. Părintele Byles rostea rozariul şi se ruga pentru odihna sufletelor celor care urmau să piară."

Fotodocument

Două regine

În acest instantaneu, realizat în 1936, cu prilejul încoronării mamei sale, prinţesa Elisabeta – viitoarea regină Elisabeta a II-a a Marii Britanii zâmbeşte mulţimii, din balconul palatului regal.

FBI a recrutat un mafiot
ca să rezolve cazul unor crime misterioase

În 1964, Ku Klux Klan-ul, care se bucura de o recrudescenţă masivă în sudul Statelor Unite, a ucis trei lucrători pentru drepturile civile în ceea ce avea să devină celebru sub numele de cazul „Mississippi Burning" (Incendierea de pe Mississippi). Criminalii au îngropat cadavrele într-un baraj de lângă Philadelphia, Mississippi, în timp ce autorităţile americane au declanşat investigaţii la nivel naţional pentru găsirea lor.

Aflaţi în criză de opţiuni şi criticaţi vehement de presă, responsabilii FBI au luat atunci o decizie şocantă: au recrutat un cunoscut mafiot pe nume Gregory Scarpa pentru a intimida un membru al Klanului şi a-l determina să dezvăluie locul unde fuseseseră ascunse cadavrele.

Gregory Scarpa, poreclit „Secerătorul", a recunoscut că ar fi participat la peste 20 de crime, deşi se bănuieşte că a jucat roluri mai mult sau mai puţin importante în peste 80 de omucideri puse la cale de Mafie. El a servit ca ucigaş plătit pentru familia mafiotă Colombo din New York încă din tinereţe, devenind liderul „călăilor" acesteia, poziţie în care s-a menţinut peste zece ani.

Nu a făcut nicio încercare de a-şi ascunde crimele, ceea ce a dus în cele din urmă la arestarea sa în 1962. Pentru a evita închisoarea, a început să lucreze ca informator sub acoperire pentru FBI, o muncă pe care avea să o facă în următorii 30 de ani.

În 1964, la doar doi ani după ce şi-a început cariera de informator, Scarpa a jucat ceea ce este, fără îndoială, cel mai important rol al său pentru FBI. KKK ucisese recent trei oameni în Mississippi. James Chaney, Andrew Goodman şi Michael Schwerner călătoriseră în Mississippi în cadrul campaniei Freedom Summer pentru a-i ajuta pe afro-americani să se înregistreze pentru a vota. FBI-ul ştia că aceştia fuseseră ucişi, dar cadavrele lor nu puteau fi găsite. Informatorul a fost chemat şi transportat în secret cu avionul în Mississippi.

Potrivit iubitei sale, Linda Schiro, Scarpa s-a cazat la un hotel din Neshoba County, unde un agent FBI se afla în holul hotelului. Câteva minute mai târziu, agentul a apărut în camera lui de hotel şi i-a înmânat lui Scarpa un pistol.

Mai târziu, Scarpa i-a spus lui Schiro că răpise un vânzător local, cunoscut ca membru al Klanului, după ce îl prinsese cu garda jos ajutându-l să ducă un televizor la maşină. Apoi i-a pus un pistol în gură bărbatului şi l-a ameninţat că-l va ucide pe loc dacă nu-i dezvăluie unde se află cele trei cadavre.

Îngrozit, membrul Klanului a cedat. Când Gregory Scarpa s-a întors la hotel, s-a întâlnit iar cu agentul şi a schimbat arma pe un teanc de bani. Apoi, el şi Schiro s-au întors la New York. Era apogeul său ca informator. Ulterior, a raportat doar infracţiuni de mică amploare şi, în cele din urmă, a încetat contactul cu FBI, reluându-l doar atunci când a fost asociat cu un poliţist corupt ca intermediar.

Gregory Scarpa a reuşit să nu intre în închisoare până în 1992, când a fost arestat pentru încălcarea legilor statului privind armele de foc, după ce a împuşcat un bărbat care îi ameninţase fiul. A fost condamnat la închisoare pe viaţă, dar a murit după doar un an petrecut în spatele gratiilor.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

13 octombrie 1925
S-a născut Margaret Thatcher, prima femeie premier a Marii Britanii

Margaret Roberts s-a născut în Grantham, Anglia, ca fiică a unui băcan înstărit, cea care avea să devină premier în Regatul Unit a urmat cursurile Universităţii Oxford. A devenit adepta unui guvern conservator, în care guvernul are o intervenţie limitată în afaceri. După absolvirea facultăţii, în 1947, şi-a găsit un loc de muncă în calitate de chimist.

În 1959, Thatcher a câştigat un loc în Camera Comunelor, reprezentând comitatul Finchley. În 1970, Margaret a fost numită în funcţia de secretar al Educaţiei. În 1975, când Partidul Conservator a pierdut alegerile, a preluat conducerea partidului şi a fost prima femeie lider al opoziţiei. Thatcher a devenit prim-ministru pe 4 mai 1979, rămânând în funcţie peste 10 ani.

Unul dintre cele mai importante evenimente din timpul mandatului lui Thatcher a fost Războiul din Falkland, pe care l-a abordat cu mult curaj şi din care Marea Britanie a ieşit triumfătoare. Thatcher s-a implicat şi în Războiul Rece. Ea s-a aliat cu preşedintele american Ronald Reagan împotriva Uniunii Sovietice. A menţinut o linie foarte dură împotriva comunismului, dar în acelaşi timp a salutat relaxarea relaţiilor cu Mihail Gorbaciov.

Unul dintre obiectivele lui Thatcher a fost reducerea puterii sindicatelor. Ea a reuşit acest lucru pe toată durata mandatului său. Thatcher a considerat că mutarea unor industrii administrate de guvern în proprietate privată ar ajuta economia. Pe 12 octombrie 1984, a scăpat nevătămată dintr-un atentat cu bombă revendicat de Armata Republicană Irlandeză.

Pe 28 noiembrie 1990, Thatcher a demisionat din funcţie sub presiunea conservatorilor, care considerau că politicile sale privind impozitele îi vor afecta la următoarele alegeri. Ea a continuat să fie membră a Parlamentului până în 1992, când s-a retras.

A rămas activă în politică, a scris mai multe cărţi şi a ţinut discursuri în următorii zece ani. În 2003, soţul ei, Denis, a murit, iar ea a suferit o serie de mici accidente vasculare cerebrale. A murit 10 ani mai târziu, pe 8 aprilie 2013, la Londra.

Tendința sezonului

Foarte popular în anii '70, puloverul fără mâneci (vesta tricotată) revine azi puternic în prim-planul scenei modei impunându-se ca una dintre tendințele toamnei.

Cu un anchior adânc în formă de V, cu o linie delicată chimono scurt, puloverul poate fi purtat cu blue-jeans, dar și peste o bluză uni, dacă puloverul are model. La fel de bine se armonizează cu orice gen de pantaloni sau cu fusta „creion". Puloverul fără mâneci, cu guler înalt, pe gât, este șic cu o rochie „chemise".

Nici prea voluminos, nici excesiv de călduros puloverul fără mâneci, șic și tineresc, este perfect pentru zilele de trecere de la vestimentația ușoară, estivală la cea de toamnă blândă.

Lecții de nutriție

De ce vă este mereu foame?

Un apetit care vă face să mâncați mai mult decât folosește organismul duce inevitabil la îngrășare. Ce se ascunde în spatele unui apetit exagerat? Medicamentele? Stresul? Tiroida? Pot fi unul sau mai multe motive care vă fac să simțiți că vă este mereu foame, afirmă dr. Laura Ene, care ne dezvăluie și cele mai frecvente motive.

1. Mâncați frecvent ceva dulce

Bomboana de ciocolată de la birou părea prea bună ca să o ratați. Și gogoașa caldă din drumul spre casă. Dar acum vreți altceva. Gustoase pe moment, băuturile dulci, bomboanele și produsele de patiserie nu vă dau energie de durată, așa că vă este foame din nou peste foarte puțină vreme.

Opțiuni mai bune sunt orice fel de produse cu fibre, cereale integrale (batoane sau biscuiți de cereale integrale), fructe sau legume proaspete, grăsimi sănătoase (pește gras, nuci, avocado) și proteine slabe (precum ouă, fasole, carne slabă la grătar).

2. Sunteți stresat

La început, corpul respinge foamea cu ajutorul unui hormon numit adrenalină. Dar dacă sunteți stresat o perioadă mai lungă, în organism se ridică nivelul unui alt hormon numit cortizol sau „hormonul stresului". Acesta vă poate face să vreți să mâncați tot ce vă iese în cale. Când stresul dispare, nivelul cortizolului scade, iar apetitul revine la normal.

Aveți grijă așadar de nivelul de stres din viața dumneavoastră și învățați să vă relaxați din când în când pe parcursul zilei. Ascultați muzica preferată, faceți câteva exerciții de respirație conștientă, ascultați o mică meditație de relaxare, faceți o plimbare scurtă sau pur și simplu închideți ochii și relaxați-vă pentru câteva minute, chiar la birou.

3. Sunteți deshidratat

Multe persoane confundă senzația de sete cu cea de foame. Însă uneori, când credeți că trebuie să mâncați, sunteți de fapt deshidratat. Încercați mai întâi să beți apă și așteptați 5 minute. Încă vă este foame? Atunci

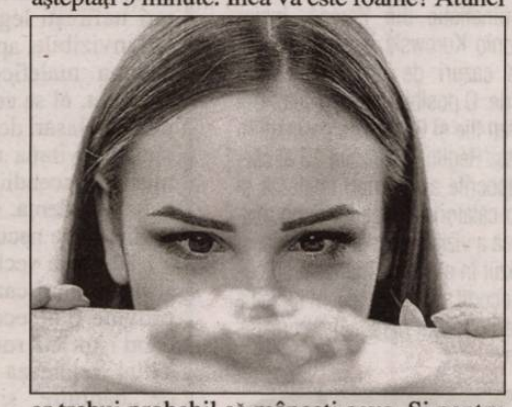

ar trebui probabil să mâncați ceva. Și pentru că ați băut apă, este puțin probabil să mâncați mai mult decât trebuie.

4. Aveți fluctuații de glicemie

Când mâncați carbohidrați rapizi sau amidonați, adică zahăr concentrat sub diverse forme nebănuite precum făina albă din gogoși, covrigi sau alte produse de patiserie și cofetărie ori sucurile acidulate sau freshuri, introduceți brusc foarte mult zahăr în organism. Ca răspuns firesc, corpul eliberează hormonul numit insulină, care ajută celulele să utilizeze zahărul consumat în exces ca și combustibil sau să-l stocheze pentru mai târziu. Însă aceste excese de zahăr determină corpul să producă mai multă insulină decât are nevoie, ceea ce face ca, după scurtă vreme, glicemia să scadă brusc și să simțiți din nou o senzație acută de foame.

5. Ați putea suferi de diabet

„Polifagia" este cuvântul pe care medicii îl folosesc pentru foamea care apare ca un simptom frecvent la debutul diabetului zaharat. Puteți, de asemenea, să pierdeți în greutate deși mâncați mult, să simțiți nevoia să beți foarte multă apă (fenomen denumit polidipsie), să urinați foarte mult (poliurie) și să vă simțiți extrem de obosită. Discutați cu medicul dumneavoastră dacă aveți oricare dintre aceste simptome.

6. Aveți glicemie foarte scăzută

Medicul o numește hipoglicemie. Înseamnă că în sânge nu există suficientă glucoză, ceea ce vă poate face să vă simțiți obosit, slăbit sau amețit. Se poate întâmpla dacă nu ați mâncat de câteva ore. Dacă aveți aceste simptome, medicul vă poate sugera să vă monitorizați glicemia și să consumați carbohidrați când este scăzută. Este posibil să simțiți nevoia să mâncați mai mult, însă medicația poate fi ajustată ca să vă ajute să evitați excesele. Asta dacă aveți deja diabet zaharat.

Însă atenție, glicemia scăzută la persoane supraponderale fără diabet semnifică faptul că pancreasul răspunde exagerat la consumul de carbohidrați. Acest stadiu nu este altceva decât începutul declinului funcției pancreatice, adică prima fază de debut a diabetului, denumită hipersecreție insulinică și care, perpetuată, obosește pancreasul până la epuizare, adică până la instalarea diabetului de tip 2, boala care ucide anual milioane de oameni.

Alte motive le vom dezvălui în numărul viitor.

Dosarele frumuseții

Îngrijorări

Pe bună dreptate peste 60% dintre femei sunt îngrijorate de căderea părului. Dacă este normal să ne cadă zilnic între 50 și 150 de fire de păr, atunci când numărul acestora e mult mai mare e firesc să identificăm cauza.

O primă cauză ar putea fi vârsta, pentru că pe măsură ce trec anii, calitatea părului se deteriorează. Alte cauze se referă la diete deficitare în vitamine și minerale, schimbări hormonale, infecții fungice ale scalpului. Sunt „incriminați" și stresul, poluarea sau unele greșeli în îngrijirea părului (folosirea unor produse de îngrijire nepotrivite, vopsirea și decolorarea repetată).

Carențele vitaminice care pot cauza căderea părului sunt:

- ***deficitul de fier.*** (Alimentele bogate în fier sunt carnea roșie, ficatul sau gălbenușul de ou.)
- ***deficitul de vitamina B12,*** care are un rol important în sănătatea părului. (Lactatele, carnea, algele marine conțin vitamina B12.)
- Și ***carența de zinc*** este implicată în căderea părului. (Zincul este conținut de carnea roșie, ouă, fasole, piersici și caise.)
- ***Fără vitamina A*** părul este uscat și casant. (Surse naturale de vitamina A sunt mango, portocale, cartofii dulci și morcovii.)
- O altă posibilă cauză a căderii părului este ***lipsa vitaminei E,*** vitamină care îmbunătățește circulația sangvină în scalp. (Cerealele, uleiul de floarea soarelui sau de porumb și midgalele conțin vitamina E.)

Gastronomice

Chiftelușe din pește oceanic

700 g pește oceanic dezosat, 2 ouă, o ceapă, 3 felii de pâine, lapte, 2 linguri de verdeață tocată, pesmet, sare, piper.

Peștele se dă prin mașina de tocat. Se adaugă ouăle, ceapa tocată, miezul de pâine înmuiat în lapte și stors, verdeața, sarea și piperul. Se modelează chiftelele, se dau prin pesmet și se prăjesc în ulei fierbinte.

Pui cu vinete

1 kg pui, 100 g unt, 3 cepe, 1 ardei gras, 2 roșii, 3 vinete, verdeață, sare.

Puiul se taie bucăți, se sărează și se prăjește în jumătate din cantitatea de unt. În untul rămas de la prăjirea puiului se călește ceapa tocată mărunt și ardeii tăiați julien. Se adaugă roșiile tăiate felii peste pui. Vinetele se curață, se taie felii, se scurg bine, se călesc în restul de 50 g de unt. Se adaugă vinetele la carne și se dă vasul la cuptor pentru aproximativ 25 de minute. La sfârșit se adaugă verdeața tocată.

Sos de mărar

2 linguri smântână, 1/2 lingură unt, o lingură făină, o ceașcă lapte, o lingură mărar tocat, sare.

Se face un sos alb din unt cu făină. Se stinge cu o ceașcă de lapte sau cu zeamă de carne. Se adaugă smântâna, mărarul tocat fin și sare. Se ține la foc mic să dea în câteva clocote. Se poate servi la rasol și fripturi.

Praz gratinat

O legătură praz, o ceașcă lapte, o lingură unt, o ceașcă smântână, o lingură brânză.

Se curăță prazul, se taie bucăți și se pune la fiert cu apă clocotită, schimbând apa de 2 ori. Se scurge bine și se înăbușă cu puțin lapte, 10-15 minute. Se pune sare. Se unge cu unt o formă rezistentă la foc, se pune prazul și se toarnă deasupra o ceașcă de smântână. Se presară brânză rasă, se dă un sfert de oră la cuptor.

Chec cu smântână

3 ouă, 300 g zahăr pudră, 1 pachet praf de copt, 300 g smântână, rahat tăiat bucățele și dat prin făină, nuci, puțin rom, vanilie, coajă de lămâie, 300 g făină.

Se bat albușurile cu zahărul ca la bezea. Se adaugă și celelalte ingrediente, lăsând la urmă rahatul, și se amestecă bine. Se unge tava cu unt, se tapetează cu făină, se toarnă compoziția și se dă la cuptor, la foc potrivit.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Alte observaţii OZN din Brazilia

Scriam săptămâna trecută că, pe 24 iunie 2022, Senatul Federal al Braziliei a găzduit o audiere publică solemnă despre OZN-uri, la care, timp de cinci ore, au fost expuse cazuri şi opinii care merită să fie rezumate pe această pagină.

În continuarea celor prezentate în episodul anterior, fizicianul Rony Vernet a descris, pe baza documentelor declasificate, evenimentele OZN din timpul operaţiunii militare din 1977, cunoscută sub numele de *„Operaçao Prato”* (operaţia farfuria). Documentele legate de aceste incidente din Maranhão, Pará şi Acre provin de la Forţele Aeriene Braziliene, dar şi de la Poliţia Federală, Fundaţia naţională indiană şi Ministerul de Stat.

Unul dintre cazuri a avut loc pe 29 aprilie 1977, pe insula Caranguejos. „Oamenii care transportau lemne într-o barcă de pe insulă au fost loviţi de un fascicul de lumină; o persoană a murit, două au fost rănite”, a spus Vernet. Fenomenele s-au extins apoi în alte oraşe din statele Maranhão şi Pará. „Acestea erau aşa-numitele mingi de foc care zburau peste casele locuitorilor de pe mal, emiţând fascicule de lumină care produceau efecte fiziologice precum slăbiciune, roşeaţă, paralizie, amorţeală, dureri de cap, dezechilibru, confuzie mentală şi leşin. Majoritatea victimelor au fost oameni obişnuiţi, locuitori de pe malul râului şi pescari care de obicei erau atacaţi când erau singuri, noaptea sau ziua”, a explicat Vernet. Populaţia a intrat în panică. Treptat, fenomenul s-a extins în statul Pará, făcând chiar victime în capitala Belém. „Oamenii se temeau să-şi părăsească locuinţele după ora 18, sau se adunau în anumite case şi se rugau, încercând să alunge astfel fenomenul razelor luminoase. Uneori au răspuns trăgând cu arme când aceste obiecte coborau. Bărbaţii au fost loviţi în principal în zona gâtului, în timp ce femeile au fost lovite în zona pieptului, în apropierea sânilor”, a explicat Vernet.

Operaţiunea Prato

Multitudinea incidentelor de felul acesta a dus la declanşarea operaţiunii militare numită *„Operaçao Prato”* în noiembrie 1977, sub comanda căpitanului Uyrangê Hollanda. La început, Hollanda a crezut că este vorba de o iluzie în masă sau de un fenomen natural, dar un eveniment la care au fost prezenţi el şi membri ai fostului serviciu secret SNI i-a schimbat complet aprecierea. „O aeronavă în formă de disc, complet neagră, cu o lumină spre sol şi cu un diametru estimat la 100 de picioare, se profila deasupra capetelor militarilor. Din acel moment, căpitanul nu a avut nicio îndoială că era ceva misterios şi necunoscut”.

În lunile care au urmat, militarii operaţiunii au produs numeroase documente: „desene cu obiectele zburătoare văzute, având nouă forme diferite, cu dimensiuni diferite”. Potrivit ofiţerului responsabil, au fost realizate peste 500 de fotografii şi 16 ore de material filmat care au rămas în posesia autorităţii aviatice, a spus Vernet.

La aproape 40 de ani de la cazurile investigate în Pará, în Amazonia a apărut un nou val de fenomene, care ar trebui să fie investigat şi de guvern. Sunt cazuri în statul Acre, unde a existat un contact strâns între indigenii Ashaninka şi fenomenele neidentificate. Potrivit rapoartelor populaţiilor tribale, aceste nave survolează locurile începând din 2013, iar primele interacţiuni ale Ashaninka cu fenomene luminoase din râurile şi pădurile din regiune au început din 24 iulie 2014, după Cupa Mondială de fotbal din Brazilia, când o aeronavă a trecut deasupra satului Apiwtxa din Akko, la graniţa cu Peru, şi a tras cu raze luminoase asupra indienilor, care au intrat în panică. Un deputat a cerut să se intervină, iar poliţia federală a făcut o anchetă la faţa locului.

Vernet a afirmat că „Vor fi instalaţi în curând diferiţi senzori pentru a colecta date despre aceste evenimente, iar în urmărirea şi prelucrarea lor se vor folosi programe de inteligenţă artificială”.

Directorul MUFON brazilian şi preşedintele Comisiei OZN din Brazilia,

Thiago Ticchetti, a prezentat o schiţă a unora dintre cele mai semnificative incidente din ţara sa, însoţite de fotografii şi documente interesante.

Pe 16 ianuarie 1958, pe insula Trindade s-a petrecut un caz celebru. La acel moment, nava marinei braziliene Almirante Saldanha se afla lângă Ilha da Trindade, pe coasta braziliană, iar echipajul său desfăşura cercetări în cadrul Anului Geofizic Internaţional. În timp ce făceau acest lucru, personalul militar de pe diferite nave a observat un obiect care zbura deasupra insulei dinspre mare, făcând o curbă în cel mai înalt punct al insulei şi dispărând. Un fotograf profesionist pe nume Almiro Baraúna a făcut patru fotografii care se află acum în Arhivele Naţionale din Brasilia. Incidentul a dus la o anchetă de către Marina braziliană, dar rezultatele rămân clasificate până în prezent. „Campania noastră OZN: *Freedom of Information Now* cere ca această investigaţie să fie făcută publică”, a spus Ticchetti.

În septembrie 1957, câteva persoane din Ubatuba au observat o farfurie zburătoare apropiindu-se de plaja Toninhas. „Obiectul a venit cu o viteză incredibilă şi tocmai când era pe cale să se scufunde în apă, s-a eschivat şi apoi s-a ridicat deasupra mării. În acel moment, a explodat în flăcări şi fragmente au căzut lângă cei ce se scăldau”, a spus Ticchetti. Martorii au colectat unele părţi ale obiectului şi le-au trimis jurnalistului Ibrahim Sued de la ziarul *O Globo*. Investigaţiile au relevat o concentraţie mare de magneziu pur. Jacques Vallée a examinat probele şi a constatat că „puritatea magneziului din eşantion necesită o temperatură comparabilă cu cea a exploziei unei supernove”, spune Ticchetti, „Deci este ceva pe care nu vom fi capabili să-l producem ori să-l avem în natură.” Potrivit aceluiaşi Ticchetti, la 14 decembrie 1954, oraşul Curitiba a fost „literalmente invadat de farfurii zburătoare”. Trei obiecte au zburat ore întregi peste oraş, apropiindu-se de clădirile din centru şi îngrozind populaţia. Potrivit ziarelor, forţele aeriene braziliene au ordonat lansarea unor interceptoare.

La 25 august 1968, Sistemul de cercetare a obiectelor zburătoare neidentificate (SIOANI) al Forţelor Aeriene braziliene a investigat o presupusă întâlnire apropiată între un pacient de la Sanatoriul Serafim Ferreira din Lins, São Paolo, şi o fiinţă extraterestră. Respectivul s-a trezit pe la cinci dimineaţa, a auzit trozniturі afară. Apoi a văzut o siluetă feminină care i-a adus un ulcior şi a început să-i vorbească într-o limbă necunoscută. Ferreira i-a dat o cană cu apă, pe care ciudatul vizitator a băut-o şi apoi a dispărut prin perete. Afară a apărut un obiect mare, semicilindric, în care făptura a intrat şi a dispărut. Raportul oficial de anchetă SIOANI include şi o fotografie cu urme de la presupusul loc de aterizare. Ticchetti a raportat şi alte observaţii OZN ale unor piloţi şi oameni de afaceri.

Profesorul universitar şi expert în criminalistică al Institutului Criminalistic din Paraná, Inajar Antonio Kurowski, a prezentat câteva cazuri de răpire OZN din istorie. O posibilă răpire a celor doi profeţi Ilie şi Elisei este descrisă în Cartea Regilor. Capitolul 13 al cărţii apocrife a lui Enoh relatează şi ea o călătorie în spaţiu. Enoh afirmă că a vizitat şapte lumi diferite şi a văzut în ele fiinţe înaripate cu capete de crocodil şi cozi de leu. În lumea a şaptea, l-a cunoscut personal pe creatorul lumilor.

Cazuri de răpire

Cazuri de răpire sunt cunoscute şi din Brazilia, de exemplu din februarie 1558, când fratele unui şef indian a fost răpit şi tratat rău. A fost eliberat la zeci de kilometri depărtare, într-o pădure de mangrove, aşa cum reiese dintr-o scrisoare a părintelui Antônio de Sá.

Primul caz oficial de răpire OZN din Brazilia a fost cel al lui Antônio Villas-Boas, care a observat o lumină albă puternică pe cer şi a atras atenţia fraţilor săi asupra ei. Câteva zile mai târziu era pe câmp cu tractorul când lumina s-a întors şi a aterizat. „Trei fiinţe au coborât din acea navă, l-au prins şi l-au dus în interiorul navei, deşi s-a opus”, a spus Kurowski. Extratereştrii ar fi efectuat experimente pe el şi i-au recoltat sânge. Apoi a fost drogat cu o substanţă, să aibă relaţii sexuale cu un extraterestru feminin. „Nu există prea multe dovezi că toate acestea s-au întâmplat, dar erau urme pe corpul lui şi simptomele pe care le prezenta Antônio erau semne de radiaţii”, a explicat Kurowski.

Kurowski a mai descris audienţei uluite şi alte două cazuri de răpire, inclusiv unul în septembrie 2000, când un VW broscuţă, cu tată, mamă şi fiică, a fost urmărit pe stradă de un OZN şi în cele din urmă ridicat în aer cu ajutorul unui fascicul de lumină. O regresie sub hipnoză a oferit mai târziu descrieri ale conversaţiilor cu fiinţele de la bordul OZN-ului. Cazul a fost prezentat şi într-un documentar pe *National Geographic*.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Tobosarul din Tedworth

Numeroase ţări şi ţinuturi din lume sunt renumite datorită unor aspecte stranii, reale ori inventate, iar în acest sens, Anglia, cu cetăţile şi castelele sale multiseculare este faimoasă.

Vorbim despre strania poveste a unui şir de evenimente pe care pasionaţii de paranormal şi parapsihologie au încercat să le explice şi despre care mulţi sunt de acord că reprezintă primul raport poltergeist înregistrat.

Un fenomen niciodată explicat

Un poltergeist este un fenomen neexplicat în prezent, ce se referă la manifestări nefireşti legate de entităţi invizibile, aproape întotdeauna malefice. Cel mai frecvent, el se concretizează prin deplasări de obiecte, inclusiv levitaţia unor lucruri masive, incendii lipsite de o cauză evidentă, sunete venite din surse necunoscute.

Cea mai veche menţiune scrisă a unui caz poltergeist provine din secolul I d.Hr., când istoricul roman Flavius Titus relatează fenomenul de „bântuire” şi „posedare” în termeni asemănători cu cei care descriu în prezent acest fenomen paranormal extrem.

Majoritatea teoriilor moderne despre poltergeist sugerează că acesta reprezintă fie o formă de exteriorizare a copiilor, de obicei în jurul vârstei pubertăţii, fie manifestarea spiritelor non-umane sau, mai rar, a spiritelor unor persoane decedate cunoscute. „Tobosarul demon din Tedworth”, fiind primul raport poltergeist înregistrat, ocoleşte toate aceste ipoteze moderne ale bântuirii.

Majoritatea culturilor par să aibă anumite versiuni variabile ale folclorului poltergeist, existând înregistrări ale activităţii respective care datează din secolul I d.Chr. În 1661, magistratul John Mompesson vizita oraşul Ludgershall din comitatul Wiltshire, unde a întâlnit un om fără adăpost pe nume William Drury.

Împotriva acestuia existau multe plângeri, deoarece bătea o tobă fără încetare, în timp ce cerşea bani. Relatarea din secolul al XVII-lea, care a stabilit teoria unei fantome zgomotoase şi dăunătoare, nu ar fi avut originea în adolescenţii bulversaţi de modificări hormonale, ci într-un magistrat şi... un percuţionist agresiv.

După ce Mompesson i-a confiscat vagabondului instrumentul, a plecat la locuinţa lui din oraşul Tedworth, unde a constatat că, dintr-un motiv necunoscut, executorul judecătoresc i-a trimis tamburul acasă. De aici începe partea terifiantă a întâmplării.

Farsă, blestem sau joacă de copii?

Timp de o lună, familia magistratului a fost terorizată de bubuituri ciudate şi de apariţia unor tobe imateriale. Convins că are de-a face cu o fantomă, el a încercat să o alunge ameninţând-o cu pistolul (!), dar fără rezultat. Manifestările au luat amploare şi mai mare, concentrându-se totuşi pe camera copiilor lui Mompesson.

S-a relatat că uneori aceştia erau ridicaţi în aer de forţe nevăzute şi şase bărbaţi nu îi puteau trage în jos sau că, dimpotrivă, erau ţintuiţi pe paturile lor. Totul, într-un zgomot asurzitor de tambur, pe care au început să-l perceapă şi vecinii, astfel că familia a apelat la un preot. Haosul înceta în timpul slujbei de curăţire, însă reîncepea imediat ce aceasta se termina.

În cele din urmă, conform unei versiuni, Drury a fost arestat pentru furt împreună cu ceata lui de ţigani şi, aflat în închisoare, ar fi mărturisit că el purta responsabilitatea pentru evenimentele din Tedworth, răzbunându-se pe Mompesson fiindcă îi luase toba, printr-un act de vrăjitorie.

A fost judecat şi condamnat la deportare în colonia engleză din Pennsylvania, după plecarea vasului cu care era transportat încetând şi bizarul fenomen. Au existat şi alte ipoteze, între care implicarea copiilor magistratului într-un gen de joc foarte periculos ori o farsă pusă la cale de Drury, cu ajutorul celorlalţi ţigani din ceată. În realitate însă, enigma nu a fost dezlegată.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Stăpânii pădurilor tropicale

Despre populaţiile pitice din jungla tropicală a Africii, numite generic pigmei, se cunosc unele amănunte spectaculoase, dar realitatea este diferită, împletind aparenţa de existenţă idilică cu imperativele vieţii de fiecare zi.

Pigmei Mbuti

Antropologii găsesc în acest spaţiu adevărate mine de aur pentru studiul evoluţiei civilizaţiilor umane, două elemente fiind neapărat de reţinut: vechimea acestor triburi şi supravieţuirea lor vreme de multe mii de ani.

Prima menţiune scrisă despre pigmei provine din memoriile lui Harkhuf, demnitar în vechiul Egipt, unde a devenit guvernator al Aswanului, între secolele XXIII–XXII î.Chr., cu aproape patru milenii şi jumătate în urmă. Responsabil pentru comerţul cu Nubia, el a întreprins mai multe expediţii, consemnate ulterior cu unele detalii surprinzătoare.

Între acestea se află o relatare despre faraonul Pepi II Neferkare (2284 î.Chr. – după 2247 î.Chr.), pe când acesta era copil. Trimis să facă schimb şi să adune fildeş, abanos şi alte mărfuri preţioase, el a capturat un pigmeu. Vestea a ajuns la curte, iar tânărul rege, entuziasmat, l-a înştiinţat pe Harkhuf că va fi răsplătit generos dacă omuleţul ar fi fost adus în viaţă, unde probabil ar fi servit pentru divertisment. Scrisoarea a fost păstrată ca un lung epitaf pe mormântul guvernatorului, dar este considerată primul jurnal de călătorie. În inscripţia egipteană, pigmeul este numit *dng*, nume păstrat până în zilele noastre în cele cinci limbi ale Etiopiei.

Despre aceşti oameni scunzi au scris Herodot, Strabon sau Homer, însă existenţa reală a acestor triburi africane a fost confirmată abia în secolul al XIX-lea de călătorul german Georg Schweinfurt.

Triburile de pigmei trăiesc în prezent în grupuri separate, preponderent în pădurile din bazinele Congo, Ituri şi Ogooue. Din cauza nivelului de civilizaţie şi a caracterului lor paşnic, ei au fost permanent marginalizaţi şi trataţi mai degrabă ca fiinţe subumane, cărora li s-au restrâns treptat teritoriile.

Pe de altă parte, este remarcabilă forţa lor de supravieţuire, în special prin păstrarea obiceiurilor şi tradiţiilor multimilenare. Poate că singurul element ce diminuează personalitatea lor colectivă este fragmentarea în comunităţi tribale, cele mai cunoscute fiind Baka, Mbuti, Aka, Efe.

Pentru pigmei, pădurea este divinitatea supremă şi sursa a tot ceea ce este necesar pentru supravieţuire, uneori numind-o „mamă” sau „tată”.

Ocupaţiile lor tradiţionale sunt vânătoarea şi culesul. Ei vânează struţi, antilope, maimuţe, folosind capcane şi arcuri scurte cu săgeţi otrăvite şi pescuiesc. Ca hrană, iubesc însă foarte mult şi mierea albinelor sălbatice.

Ca să ajungă la delicatesa lor preferată, trebuie să urce în copacii înalţi de zeci de metri, după care folosesc cenuşă şi fum pentru a dispersa albinele. Femeile şi copiii culeg nuci, fructe de pădure, ciuperci şi rădăcini.

O legătură interesantă între hrană şi tradiţii se referă la porcul de pădure, asociat în mitologia Mbuti lui Negoogunogumbar – căpcăunul care devorează copiii. Carnea lui şi cea de şobolan sunt considerate kweri (periculoase), deoarece pot provoca boli celor care o mănâncă, dar această carne este adesea folosită ca monedă de schimb cu grupuri de populaţii Bantu.

La aceste populaţii, căsătoria se face pe baza unor... schimburi reciproce: bărbaţi din diferite grupuri schimbă între ei surori sau femei cu care au legături.

Talia lor obişnuită se datorează, conform unor studii, unei adaptări treptate la nivelul scăzut al luminii ultraviolete din junglă, dezvoltarea scheletului lor fiind limitată de cantitatea scăzută de vitamina D în organism şi implicit de limitarea absorbţiei calciului din alimentaţie.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 de locuri de văzut în România

Biserica îngropată de la Istria

Istria este o comună aflată la aproximativ 55 de kilometri nord de municipiul Constanţa. Accesul în localitate se face pe un drum comunal care se desprinde din şoseaua E87, calea de legătură între Constanţa şi Tulcea.

Multora dintre noi comuna Istria ne este cunoscută prin prisma cetăţii Histria, aflată la opt kilometri de localitate, pe malul lacului Sinoe. Prea puţini ştiu însă că localitatea mai „ascunde” o comoară istorică şi arhitecturală extraordinară.

Este vorba despre Biserica îngropată, unică în ţară din punct de vedere al arhitecturii şi al tehnicilor de construcţie folosite. Monumentul datează de la începutul celei de a doua jumătăţi a secolului XIX, perioada în care Dobrogea se află încă sub dominaţia Imperiului Otoman.

Mai precis, începuturile frumosului lăcaş de cult se leagă de anul 1857, atunci când bulgarii care locuiau în sat au primit acordul autorităţilor otomane de a înălţa aici o biserică ortodoxă. La fel ca în cazul altor edificii de cult creştin construite în această perioadă în Dobrogea, biserica bulgarilor din Istria trebuia să respecte nişte reguli stricte de construcţie impuse de otomani.

Aceştia cereau clar ca biserica să nu fie mai înaltă decât geamia din zonă, să nu aibă turle, să nu fie prevăzută cu clopot şi clopotniţă, iar forma exterioară să nu indice că acolo ar exista un lăcaş de cult creştin. Ca atare, s-a luat decizia de a „îngropa” biserica, pentru a crea în interior un spaţiu mult mai mare, fără a încălca specificaţiile autorităţilor otomane.

Lucrările de construcţie a edificiului s-au încheiat în anul 1860. Biserica, a cărei pardoseală se află la un metru sub pământ, a fost sfinţită patru ani mai târziu. Studiind structura clădirii, arheologii au constatat că pereţii bisericii au fost ridicaţi cu piatră adusă din zidurile cetăţii Histria, pe acea vreme monument arheologic nedescoperit încă de oamenii de ştiinţă (cetatea va fi descoperită abia în 1914 de Vasile Pârvan).

Unic în toată lumea este sistemul de amplificare sonoră improvizat de cei care au construit biserica îngropată. În lipsa turlelor care să răspândească şi să amplifice sunetul, aceştia au încastrat în pereţii bisericii 52 de amfore greceşti, descoperite în portul cetăţii Histria. În urma acestei invenţii inginereşti a rezultat un efect acustic absolut spectaculos, sunetele fiind propagate la fel de bine că într-o catedrală. Tavanul bisericii este susţinut de şase trunchiuri de stejar ale căror capete se „sprijină” pe capitelurile unor coloane greceşti aduse din cetatea Histria. Pereţii interiori ai bisericii nu au picturi, sunt zugrăviţi în alb, iar din loc în loc mici orificii amintesc că acolo sunt „îngropate” amforele amintite.

Frumuseţea şi unicitatea Bisericii îngropate de la Istria au atras atenţia autorităţilor române care pe data de 14 februarie 1967 au inclus lăcaşul pe lista monumentelor arhitectonice importante.

GABRIEL TUDOR

Panteon creştin

Sfânta Cuvioasa Parascheva

Mâine, 14 octombrie, Biserica noastră o prăznuieşte pe Sfânta Cuvioasa Parascheva. Este una dintre cele mai îndrăgite sfinte ale noastre şi ţinta celui mai mare pelerinaj al Bisericii ortodoxe.

Cuvioasa s-a născut în localitatea Epivata din Tracia, în jurul anului 1025. Născută într-o familie de creştini evlavioşi, era crescută în mod special de mama şi de bunica. Din copilărie arătase milă şi înţelegere faţă de cei săraci cărora le împărţea hrana şi propriile ei haine. La 12 ani este pedepsită de tatăl ei pentru mărinimia deosebită şi obligată să doarmă cu robii şi cerşetorii. Studiază cu încredere şi pasiune vieţile sfinţilor iar la 18 ani refuză căsătoria cu tânărul bogat ales de tatăl său. Acesta moare supărat, iar mama, Sofia împarte averea robilor în vreme ce fratele tinerei, Eftimie, îmbrăţişează cariera monahală încă de tânăr, devenind mai târziu episcop la Madita.

Sfânta Parascheva intră în Mănăstirea Maicii Domnului din Heracleea Pontului iar după cinci ani merge la Ierusalim, Bethlehem, Golgota şi în pustiul Iordanului. Ducea un trai aspru dormind pe rogojină şi ţinând post sever. Vinerea ţinea chiar post negru, de aceea a fost numită „Sfânta Vineri”. La îndemnul unui înger pleacă din pustiu şi trece marea pe o corabie. După unele versiuni moare pe corabie iar după altele trăieşte încă doi ani, în Epivata ducând acelaşi trai în post şi rugăciune. Moare la 14 octombrie 1050. Trupul ei este îngropat la marginea mării, la Caliacra alături de cel al altui corăbier aruncat în mare şi adus de valuri la mal. Un sihastru descoperă tot printr-un vis, că trupul său trebuie îngropat separat şi dezgropându-l, descoperă că este bine mirositor, îl duce la biserica din Epivata, unde atrage mulţimea credincioşilor prin minunile săvârşite de Sfintele moaşte. Este aşezat apoi în Biserica Sfinţii Apostoli din

Constantinopol. Între 1230-1310 întemeindu-se împărăţia bulgarilor sub Petru şi Asan, aceştia au primit moaştele de la bizantini, în semn de prietenie. Sunt depuse în capitala Târnovo, apoi, după înfrângerea bulgarilor în 1393, sfintele moaşte sunt dăruite sârbilor de sultanul Baiazid. În anul 1521 noul sultan, Suleiman al II-lea distruge Belgradul şi moaştele sunt aduse la Istanbul.

Domnitorul Moldovei, Vasile Lupu (1634-1653), împreună cu mitropolitul Varlaam (1639-1660) cer sultanului moaştele cuvioasei. Acestea sunt cumpărate cu suma de 300 de pungi de aur (după cele mai multe surse) în 1641 fiind aduse la Iaşi şi depuse la Biserica Sfinţii Trei Ierarhi, ctitorie a voievodului.

În 1884 Biserica Trei Ierarhi intră în renovare şi moaştele sunt duse în paraclisul mănăstirii. La 26 spre 27 decembrie 1888 se pare că a fost uitată o lumânare aprinsă în sfeşnicul de lemn de lângă raclă după slujba de la miezul nopţii. Aceasta a declanşat un incendiu cumplit al cărui fum l-au simţit în zori câţiva elevi de la Şcoala Normală care funcţiona în incinta mănăstirii.

Chemate de urgenţă, autorităţile, printre care bătrânul mitropolit Iosif au văzut paraclisul arzând şi racla învăluită în jăratec. Spre surprinderea tuturor văpaia a topit aurul şi argintul dar racla de lemn era arsă numai pe dinafară. Mitropolitul, prefectul, procurorul şi Preşedintele Consiliului de miniştri au consemnat într-un proces verbal că aici avusese loc o minune şi că moaştele Sfintei rămâneseră neatinse.

După ridicarea Catedralei Mitropolitane din Iaşi – începută de Veniamin Costache (1833-1841) şi terminată în timpul lui Iosif Naniescu (1881-1887) sub conducerea arhitectului Alexandru Orăscu, Sfintele moaşte au fost depuse aici unde se află şi astăzi.

În timpul Celui de al Doilea Război Mondial s-a încercat protejarea moaştelor aducându-le la Bucureşti şi depuse la Mănăstirea Ciorogârla şi apoi la Pasărea. În 1945 au fost readuse la Iaşi, sfânta fiind ocrotitoarea Moldovei.

În 1955 Biserica Ortodoxă Română a hotărât canonizarea Cuvioasei Parascheva, cu zi de prăznuire 14 octombrie.

IRINA STOICA

Mărgăritarele sufletului

„Lacrimile vin din inimă, nu din creier", spunea Leonardo da Vinci. Se afirmă că sediul energiei noastre spirituale se află în inimă și nu în minte, lucru relevat în primul rând de credința autentică, în cadrul căreia regăsim acea scurtă și splendidă „rugăciune a minții în inimă".

Dacă însă cuvintele sunt capabile să exprime nenumărate stări sufletești ce fac să izvorască lacrimi, pictura face același lucru, prin modalități diferite și uneori mult mai penetrante, mai răscolitoare.

Aceasta, în primul rând datorită semnificației complexe a lacrimilor care pot exprima atât durerea, disperarea, neputința, cât și bucuria extremă, compasiunea, extazul ori adorarea. Tocmai pentru că ne referim la stări sufletești putem înțelege că este cu atât mai dificil pentru un artist plastic, oricât de genial ar fi el, să imortalizeze în contururi și culori clipa de zădărnicie ori pe cea de împlinire. Nu mulți artiști s-au încumetat să caute în acest fel calea spre tainele sufletului

etern ascunse în picătura translucidă și efemeră.

Reprezentarea feței care plânge este rezultatul final al unui proces în care se pot distinge mai multe etape. Articularea completă a feței care plânge se găsește în lucrările lui Rogier van der Weyden (lacrimile curgând pe obraji).

Motivul a devenit rapid popular în pictura flamandă din secolul al XV-lea. Tradițiile literare, care continuă încă din Evul Mediu timpuriu, sugerează că lacrimile au dobândit treptat sensul de mântuire, mai degrabă decât să fie doar o manifestare a durerii. Aproape în toate cazurile, în arta flamandă, numai figurilor sfinte li se permite să verse lacrimi.

„Coborârea de pe cruce" (c. 1435) pictată de van der Weyden păstrează după aproape șase secole și transmite ca atare nemăsurata durere împărtășită între personajele participante la acest ritual sacru. Pentru aceasta, autorul a ales drept formă de exprimare cel mai relevant simbol al acestui sentiment „traducând" în imagine Evanghelia după Ioan, singurul dintre textele creștine în care apare menționată Maria lui Cleopa, sora vitregă a Sfintei Fecioare, la picioarele crucii. Oarecum surprinzător, chiar ea este cea care transmite în modul cel mai expresiv intensitatea tragică a acestui episod biblic.

Lacrimile constituie elementul focalizator al trăirilor interioare. Deși ele scaldă obrajii majorității celorlalte personaje, tehnica pictării lor astfel încât să înglobeze atât materialitatea acestor mărgăritare ale sufletului, cât și esența lor divină, duhul dumnezeirii sădit în omul muritor, se observă cel mai evident la Maria lui Cleopa.

În schimb, trăirea la cea mai înaltă intensitate a durerii este întrupată în momentul de leșin al Sfintei Fecioare care în disperarea sa capătă exact aceeași poziție precum cea a Fiului, ilustrând astfel într-un mod emblematic pentru creștinism ideea mântuirii prin jertfa alesului lui Dumnezeu.

Nu mai puțin impresionantă este privirea înlăcrimată a Sfântului Apostol Petru din pictura lui El Greco realizată în 1585. Tabloul simbolizează trădarea, regretul și remușcarea, spune povestea unui discipol care își trădează maestrul și pe cei mai fideli prieteni.

Integrată într-un peisaj simplu, dar evocator al răscolirii interioare a protagonistului, imaginea focalizată pe tema lacrimilor Sfântului Petru reprezintă un simbol al tuturor elementelor de regret, smerenie și remușcare ce definesc oamenii, în general.

O viziune modernă asupra simbolului lacrimilor o regăsim în tabloul „Lacrimi de aur" sau „Lacrimile Freyei" (zeița iubirii în mitologia nordică, asociată cu frumusețea, fertilitatea și aurul), atribuit artistului austriac Gustav Klimt. Unii istorici ai artelor plastice consideră însă că el a fost pictat de franțuzoaica Anne-Marie Zilberman în stilul lui Klimt. Influențată de munca sa, Zilberman a aplicat frunze de aur pentru a contura lacrimile, scoțând în evidență unul dintre elementele prin care se identifică protagonista.

„Catedrala" de lemn

În orașul Murtoa, regiunea Wimmera din Victoria, Australia, există o unitate de depozitare a cerealelor care arată mai degrabă ca o catedrală enormă, decât ca un siloz de cereale clasic. Denumită „Catedrala din Wimmera" sau Stick Shed, construcția are 265 m lungime, 60 m lățime și aproape 20 m înălțime.

A fost construită la începutul celui de-Al Doilea Război Mondial pentru a stoca cerealele care nu puteau fi exportate. A fost primul depozit de grâu în vrac de urgență construit în Victoria și este singurul de acest tip rămas în Australia.

Stick Shed a fost construită în patru luni, între septembrie 1941 și ianuarie 1942. Din cauza lipsei de oțel, magazia a fost construită în mare parte din cherestea ieftină: aproximativ 560 (56 rânduri de câte 10) stâlpi de frasin de munte neteziți au fost ridicați pe temelii săpate direct în pamânt.

Betonul a fost turnat manual în jurul suporturilor, iar pentru a se reduce utilizarea cuielor, în majoritatea îmbinărilor sale structurale a fost folosit fier zincat. Peste această structură

din lemn a fost așezat acoperișul de 150 de tone, confecționat din fier și care acoperă suprafața de 16.000 de metri pătrați. Unghiul acoperișului a fost înclinat pentru a respecta același unghi pe care îl formează în mod natural o „movilă" de grâu. Magazia avea o capacitate de aproximativ 92.500 de tone de grâu.

Livrările în vrac de cereale au fost distribuite prin Stick Shed printr-un sistem de ascensoare mecanice și transportoare, inclusiv un transportor central.

Ascensoarele transportau grâul de la buncărele de livrare până la nivelul crestei, unde era distribuit prin transportoare de-a lungul șopronului, creând un singur morman imens de cereale.

Un transportor de la nivelul solului ducea grâul înapoi la lift pentru transport în altă parte. Stick Shed a continuat să primească cereale până când a fost eliminat treptat în 1989, din cauza costurilor crescute de întreținere.

Astăzi, în „catedrala de lemn" se organizează vizite turistice și evenimente, clădirea fiind inclusă pe Lista Patrimoniului Național Australian în 2014, „ca o parte semnificativă a istoriei Australiei".

„Erorile" lui Shakespeare

Magistrala operă dramatică a lui Shakespeare are frecvent la bază anumite realități istorice, dar demonstrează și că este în același timp creație literară fictivă, inclusiv prin prezentarea eronată – cu sau fără intenția autorului – a unor evenimente esențiale.

Romeo și Julieta. Pentru a-și „ucide" în mod spectaculos eroina principală, bătrânul Will recurge la o stratagemă cât se poate de gustată de public. Julieta apelează la prelatul Lawrence pentru a-i oferi o poțiune prin care doar să simuleze moartea, apoi să revină din catalepsie, pentru a-și împlini destinul alături de iubitul său, Romeo, evitând o căsătorie nedorită.

Strategia ei însă dă greș, iar finalul piesei este fatal pentru cei doi protagoniști. Potrivit dr. Kathryn Harkup, chimist britanic, în epoca elisabetană acest lucru era posibil, dar în anumite condiții putea eșua. „Există o otravă care poate fi convingătoare, dând persoanei care o ingerează un aspect asemănător cu al unui decedat: tetrodotoxina, produsă de peștii puffer. Zece miligrame din aceasta pot ucide un adult. Cu doza «corectă», se poate încetini respirația până la punctul în care este foarte dificil de detectat. Deci s-ar putea ca, astfel să dea aparența de moarte. Problema este că... Shakespeare nu știa despre peștele-puffer."

Cu toate acestea, dr. Harkup crede că este posibil ca poveștile despre o astfel de otravă să fi ajuns pe tărâmurile britanice de la comercianții care mergeau în Orient și în Japonia natală a peștilor puffer.

Antoniu și Cleopatra. Sfârșitul legendar al reginei egiptene trebuia să fie învești mântat de Shakespeare într-o aură de o spectaculozitate pe măsura rangului acesteia. Acordându-i circumstanțele atenuante cuvenite, dr. Harkup remarcă faptul că dramaturgul „nu cunoștea foarte multe despre șerpi".

Eroarea a acestuia se explică prin argumente științifice, pornind de la specia reptilei prin intermediul căreia Cleopatra se dăruiește morții. O moarte pe care și-o dorea rapidă, nedureroasă și care să aibă drept rezultat „un cadavru frumos". Pentru aceasta, autorul menționează o aspidă ascunsă într-un coș cu smochine, pe care regina avea să o provoace să o muște de braț și de sân.

Imposibil! – afirmă dr. Kathryn Harkup. Cea mai plauzibilă variantă ar fi o cobra egipteană, șarpe popular în rândul regalității egiptene și extrem de veninos. Pe de altă parte, pentru a obține o doză fatală, reptila ar trebui să aibă minimum 1,5 m lungime, dificil de ascuns într-un coș de smochine.

„Cleopatra strânge șarpele, îl forțează să-i muște brațul și sânul și totul pare foarte dramatic. Se sufocă de câteva ori și cade moartă, dar... nu asta s-ar întâmpla. Așa ceva ar durea extrem de rău, nu este o moarte blândă și nici rapidă, deoarece, deși în sine se eliberează repede, se răspândește lent în corp. Altă problemă este că nici nu ar fi lăsat un cadavru curat, așa cum și-a dorit. În veninul cobrei egiptene există și fitotoxine, care ucid celulele, ceea ce înseamnă că în jurul zonei mușcăturii victima va avea vânătăi și vezicule. Așadar, regina ar fi avut nevoie de puțină cosmetizare ulterioară!"

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ *...lupii au două straturi de blană? Cel superior ajută la înlăturarea noroiu-*

lui, apei şi prafului, iar cel inferior îl ajută să supravieţuiască la temperaturi până la -40º C.

◆ *...Reykjavik, capitala Islandei, este cea mai nordică dintre capitalele lumii?*

◆ *...vanilia este polenizată numai de albinele mexi-*

cane şi de păsările colibri?

◆ *...lăptişorul de matcă are multiple calităţi? De aceea este numit „elixir al tinereţii".*

◆ *...cel mai lung tunel feroviar din lume este Tunelul Seikan din Japonia? Are lun-*

gimea totală de 53,85 de kilometri.

◆ *...cel mai alb nisip din lume este pe Plaja Hyams? Aceasta se află în New South Wales din Australia.*

◆ *...pianul a fost inventat de italianul Bartolomeo*

Cristofori? Evenimentul s-a petrecut în anul 1698.

Ştiaţi că...

Leipzig – oraşul veşnic tânăr

Aflat la 145 de kilometri de Berlin, oraşul Leipzig, din estul Germaniei, este cel mai mare dintre cele şase centre importante ale landului Saxonia.

Numele oraşului vine din limba slavă „Lipsk" sau „Lipsko" însemnând „locul cu tei". În limba română se numea „Lipsca" iar locuitorii de aici lipscani. De aici numele străzii Lipscani din Bucureşti, loc în care comercianţii din Leipzig veneau să-şi vândă mărfurile.

Aici s-au născut o serie de personalităţi dintre care este suficient să-i amintim pe marele filozof şi matematician Gottfried Wilhelm von Leibniz sau pe inegalabilul Richard Wagner.

În secolul al XVII-lea a fost unul dintre cele mai importante centre culturale europene, remarcându-se în domenii ca muzica, astronomia şi optica. Considerat cel mai dinamic oraş din estul Germaniei este cunoscut drept „Oraş al Eroilor" datorită rolului important pe care l-a avut în timpul Revoluţiei de la 1848.

Universitatea

După cel de Al Doilea Război Mondial, Leipzig a devenit un important centru al Germaniei comuniste. Peste câteva decenii a avut însă un rol important în căderea comunismului în Germania de Est, mai ales prin evenimentele care au avut loc în jurul bisericii Sfântul Nicolae. După reunificarea Germaniei s-a remarcat printr-o politică înţeleaptă de restaurare a clădirilor istorice şi dezvoltarea unei infrastructuri moderne.

Ceea ce impresionează în bătrânul oraş este arhitectura bogată în contraste, un amestec interesant şi îndrăzneţ de clădiri istorice şi moderne. Ideea că în 1409 aici a fost construită o universitate şi mai ales că tot aici a fost deschisă prima grădină botanică din Germania constituie o mică parte din istoria culturală a oraşului.

Există aici o mulţime de obiective turistice începând cu muzee şi biserici şi terminând cu magazinele de unde poţi achiziţiona haine şi tot felul de obiecte specifice zonei.

Grădinile şi parcurile dau un farmec deosebit oraşului care a ştiut să consolideze ruinele războiului astfel încât să nu constituie o ameninţare pentru oameni dar să rămână ca o amintire tăcută a distrugerilor pe care le cauzează acest flagel.

Dintre cele mai cunoscute amintim în primul rând Biserica Sfântul Thomas. Aceasta a devenit cunoscută mai ales datorită faptului că aici a lucrat ca director al corului Johann Sebastian Bach care a fost înmormântat tot aici. Biserica este construită în stil gotic. Construcţia are un turn cu o înălţime de 68 de metri şi serveşte atât

Biserica Sfântul Nicolae

ca locaş de rugăciune cât şi ca muzeu în cinstea marelui compozitor Bach.

La fel de cunoscută este Biserica Sfântul Nicolae, cea mai mare din oraş. Ea reprezintă locul de pornire al revoluţiei paşnice din 1989. La data de 9 octombrie 1989, 900 de membri ai poliţiei secrete a republicii s-au alăturat protestatarilor. Încă din 1982, în fiecare luni la ora 17,00 în biserică se susţin rugăciuni pentru pace.

Universitatea din Leipzig, una dintre cele mai vechi din lume şi a doua ca vechime din Germania, a avut studenţi iluştri ca: Goethe, Wagner, Nietzsche, Angela Merkel şi mai mulţi laureaţi ai Premiului Nobel în fizică, chimie şi literatură. Fondată la 2 decembrie 1409 de Frederick I, Elector de Saxonia şi fratele său, Margrave de Meissen, a avut la început numai patru facultăţi şi a funcţionat peste 600 de ani neîntrerupt. La sfârşitul celui de Al Doilea Război Mondial a fost în mare parte distrusă şi redeschisă în 1946. În perioada comunistă a primit numele de Karl Marx dar după unificarea Germaniei a reprimit vechiul nume. Biblioteca Universităţii, construită în 1543 a fost la rândul ei restaurată.

Opera din Leipzig a fost inaugurată în 1693 şi este una dintre cele mai vechi din Europa. Teatrul în care s-au desfăşurat spectacolele ceva mai târziu a fost inaugurat la 28 ianuarie 1868 dar a fost distrus în timpul unui raid aerian la 3 decembrie 1943. Noua clădire, singura de acest fel construită în anii comunismului are un aspect masiv, uşor greoi. A fost inaugurată la 8 octombrie 1960 cu opera „Maeştrii cântăreţi din Nürnberg" de Richard Wagner.

Se poate vorbi mult despre Muzeul de Artă modernă, despre pieţele oraşului, despre magazine şi hoteluri dar nu se pot încheia aceste rânduri fugare fără a menţiona statuia lui Goethe, cel care a studiat la Universitatea din Leipzig. Statuia, în stil baroc timpuriu după proiectul lui J.G. Starke din Dresda şi construită de Christian Richter a ars în 1943 şi a fost refăcută după modelul original.

Opera

Simboluri ale umanităţii

Crizantema

Considerată „regina toamnei", numele provine din cuvintele greceşti „chysos" care înseamnă aur şi „anthemon" – floare. Ele sunt „florile de aur", culoarea galben fiind cea mai răspândită printre diversele soiuri.

Originară din China, prezenţa ei a fost semnalată încă din secolul al XV-lea î.Hr., iar în Japonia a fost introdusă abia în secolul al XVII-lea. În China există un oraş care poartă numele acestei flori, Ju-Xian, iar în Japonia un festival al bucuriei dedicat florilor de crizanteme.

Răspândită în întreaga lume are semnificaţii diverse. În China şi Coreea este asociată cu sărbătorile, în general Orientul asociind crizantema cu norocul, sănătatea, înţelepciunea.

În cea mai mare parte a Europei este o floare funerară, fiind considerată un simbol solar, mai ales că perioada de înflorire coincide cu sărbătoarea „Ziua Morţilor".

În Statele Unite crizantema este considerată „regina florilor", fiind deosebit de îndrăgită pentru frumuseţea sa.

Mihai Viteazul la Alba Iulia

Situată în faţa Palatului Princiar, statuia ecvestră a marelui voievod este opera sculptorului Oscar Han. Realizată din bronz, a fost dezvelită la 28 noiembrie 1968, cu ocazia semicentenarului unirii Transilvaniei cu România.

Amplasarea statuii nu a fost întâmplătoare, edificiul este locul în care Mihai Viteazul a locuit şi activat în scurta perioadă de zece luni, în care a condus de la Alba Iulia destinele Transilvaniei. Artistul a ales să-l reprezinte pe domnitor în ipostaza intrării sale triumfale în Alba Iulia, în 1 noiembrie 1599. Poartă pe cap celebrul său buciuman (căciula cu mănunchi de pene în partea dreaptă), iar buzduganul îl ţine triumfător în mâna stângă.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Situs inversus

Există cazuri rarisime, în care anumite organe interne sunt plasate invers, ceea ce nu înseamnă însă că aceasta reprezintă o anomalie, ci un fel de... nonconformism al naturii umane.

O astfel de situație șocantă a fost înregistrată în privința unei femei care a trăit nu mai puțin de 99 de ani având toate organele plasate „în rocadă". Cu o singură excepție, la fel de bizară.

Americanca Rose Marie Bentley a trăit mai mult decât își pot imagina medicii, sănătatea sa de fier fiind considerată un adevărat miracol. Iar motivul principal este o malformație despre care nici măcar membrii familiei sale nu au avut cunoștință. După deces, un medic de la Universitatea Oregon a analizat corpul femeii (aproape) centenare care nu se plânsese de nicio durere ori stres legat de vreo cauză oarecare. „Doar am bănuit că era ceva în neregulă, dar a luat ceva timp să îi observăm anatomia", a spus medicul care a examinat-o.

Concluzia echipei medicale coordonată de acest specialist a fost că organele vitale ale femeii se aflau „în locul greșit". Ea avea totuși o afecțiune numită levocardie cu *situs inversus*, ceea ce se traduce prin inversarea organelor din interiorul pieptului și al abdomenului. La locul său se afla numai inima.

Medicii au precizat că „în mod normal, se poate trăi cu *situs inversus*, numai dacă toate organele sunt deplasate, inclusiv inima. Când însă aceasta rămâne în stânga, vasele de sânge trebuie să își schimbe orientarea, ceea ce antrenează în general probleme de sănătate grave.

Cel mai frecvent, persoanele cu această malformație nu trăiesc mai mult de 5 ani." Rose Marie s-a aflat la un pas de venerabila limită de un veac, fără să fi fost bolnavă.

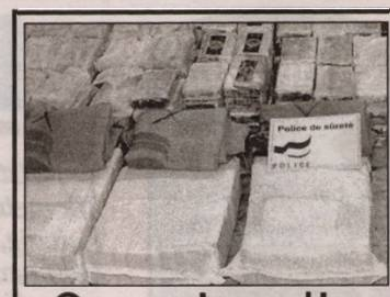

Surpriza din sacii cu cafea

Polițiștii din cantonul elvețian Fribourg au depistat, în urmă cu câteva luni, un transport masiv de cocaină „deghizată" în cafea.

Ei au anunțat ulterior că o anchetă este în desfășurare după ce lucrătorii de la o fabrică Nespresso din orașul Romont, situat în vestul Elveției, s-au trezit că primesc în depozit mai mulți saci conținând 500 de kilograme de cocaină, cu o valoare de aproximativ 50 de milioane de dolari, în timp ce descărcau o livrare de cafea boabe care ajunsese cu trenul.

Autoritățile au creat imediat un perimetru de securitate în jurul unității, apoi au fost chemați agenții vamali și de control la frontieră. Primele indicii au arătat că transportul ajunsese în cinci containere aduse pe mare din Brazilia, înainte de a fi transferat într-un tren, potrivit unui comunicat oficial.

„Cocaina confiscată are un grad de puritate de 80%, iar valoarea sa de piață este estimată la peste 50 de milioane de franci", a declarat reprezentantul poliției, adăugând că marfa „părea destinată pieței europene". Elveția nu este membră a UE, dar face parte din zona Schengen, care permite călătoriile fără viză în multe țări europene. În aceeași zi, agenția de aplicare a legii Uniunii Europene, Europol și Centrul European de Monitorizare a Drogurilor și Dependenței de Droguri au raportat că disponibilitatea de cocaină în Europa „se află probabil la un nivel record".

Conform centrului de monitorizare, se estimează că piața de vânzare cu amănuntul a cocainei din UE avea o valoare de cel puțin 10,5 miliarde de euro în 2020, avertizând în același timp că cifra ar putea subestima adevărata dimensiune a pieței.

Oficialii au menționat că cele mai mari cantități de cocaină sunt confiscate în porturile belgiene, olandeze și spaniole, dar cantități tot mai mari apar și în alte state, „sugerând că grupurile de traficanți își extind activitățile în porturi în care măsurile de interzicere a consumului de cocaină pot fi percepute ca fiind mai puțin intensive".

Totodată, gigantul elvețian de produse alimentare și băuturi Nestle, deținătorul Nespresso, i-a asigurat pe clienți că toate produsele sale „sunt sigure pentru consum".

Accident neobișnuit

În nenumăratele accidente rutiere ce se petrec pe șoselele lumii, se întâmplă să se răstoarne autovehicule care transportă diverse mărfuri, de la legume și fructe la păsări și ovine, însă de curând s-au împrăștiat pe carosabil cuști cu maimuțe vii.

Insolitul eveniment a fost înregistrat în Statele Unite, pe sensul către vest al drumului național 54, lângă orașul Danville din Pennsylvania. La intersecția cu artera

Interstate 80, o camionetă cu remorcă a fost lovită de o basculantă, primul vehicul transportând 100 de maimuțe închise în cuști. O parte din acestea au scăpat în urma coliziunii, spre îngrijorarea celor care au gestionat incidentul.

Transportul de maimuțe macac cynomolgus se afla în drum spre o unitate de carantină aprobată de Centrul pentru controlul și prevenirea bolilor, după ce sosise din Insulele Mauritius (Oceanul Indian) pe aeroportul Kennedy din New York.

Localizarea unității de carantină și tipul de cercetare pentru care animalele erau destinate nu au fost clar precizate oficial, dar maimuțele cynomolgus sunt adesea folosite în studii medicale.

O lucrare din 2015, publicată pe site-ul Centrului Național de Informații Biotehnologice, se referă la acestea ca fiind cea mai utilizată primată în studiile preclinice de toxicologie. În timp ce cuștile au împânzit drumul, soldații au pornit în căutarea maimuțelor „evadate", iar pompierii din Valley Township au folosit imagini termice pentru a încerca să localizeze animalele, ajutați și de un elicopter.

Neobișnuitul accident nu s-a soldat cu victime umane. În schimb, trei dintre animale au fost rănite atât de grav, încât a trebuit să fie eutanasiate, în timp ce singurul exemplar dispărut inițial în zonă a fost recuperat. În comunicatul emis ulterior de CCPB nu s-au făcut precizări referitoare la starea lotului de primate, iar legat de cele trei maimuțe „eliminate" s-a afirmat doar că eutanasierea s-a realizat... „în condiții umane".

Autovătămare cu baterii

Echipele medicale de la un spital din Dublin, Irlanda, au fost nevoite recent să scoată peste 50 de baterii din stomacul și intestinul unei femei care le înghițise în mod deliberat, într-un act de autovătămare.

Femeia în vârstă de 66 de ani fusese internată la Spitalul Universitar St. Vincent după ce ingerase „un număr necunoscut de baterii cilindrice", potrivit Irish Medical Journal. O radiografie a dezvăluit o mulțime de asemenea obiecte în abdomenul ei, din fericire fără semne de leziuni structurale și părând să nu-i obstrucționeze tractul gastrointestinal.

Medicii au adoptat inițial o abordare „conservatoare", monitorizând îndeaproape pacienta, pentru a vedea câte baterii ar trece singure prin tractul digestiv. În decurs de o săptămână, cinci baterii AA au fost eliminate în mod natural, dar radiografiile efectuate ulterior au arătat că marea majoritate nu s-au mișcat.

Între timp, femeia s-a confruntat cu dureri abdominale difuze. Apoi a fost efectuată o incizie pentru accesul în cavitatea abdominală, care a dezvăluit că stomacul, destins de greutatea bateriilor, se întinsese până în zona de deasupra osului pubian.

Echipa chirurgicală a scos 46 de baterii de categoriile AA și AAA. Încă patru bucăți, blocate în colon, au fost „împinse" și îndepărtate seminatural, ducând astfel numărul total de baterii ingerate la 55!

O radiografie finală a confirmat că tractul digestiv al pacientei era liber și că aceasta „se va recupera fără sechele". Potrivit autorilor intervenției, acesta este cel mai mare număr de obiecte de acest tip ingerate de o persoană.

Cele mai multe cazuri similare documentate în reviste medicale descriu ingerarea de baterii de tip „pastile" de către copii. În timp ce acestea pot trece prin sistemul digestiv fără a provoca vătămări, uneori se blochează în gât, unde interacțiunea lor cu saliva poate produce curent electric și reacții chimice care provoacă leziuni severe ale țesuturilor și sângerare.

Întrucât ingerarea bateriilor cilindrice mai mari poate prezenta aceste pericole, precum și riscul de scurgere chimică sau/și de obstrucție a tractului digestiv, autorii noului studiu subliniază importanța de a nu subestima potențialul unor astfel de obiecte de a provoca urgențe chirurgicale acute.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Băieţi răi, dar actori excelenţi!

Pentru că nu toate filmele sunt inspirate din realitate, în aşa fel încât personajele negative să fi existat aievea, adesea scenariştii dau frâu liber imaginaţiei, inventând propriii lor „băieţi răi”.

Deşi un film are ca punct de pornire un anumit eveniment istoric real, poate fi mai uşor să creezi un răufăcător de la zero în loc să foloseşti un personaj care chiar a trăit cândva.

Desigur, există şi surse de inspiraţie pentru asemenea personaje malefice, dar chiar şi în acest caz, imaginaţia scenariştilor este liberă să pună în seama lor grozăvii de neînchipuit în viaţa reală.

În rândurile ce urmează, vă invităm să facem cunoştinţă cu câţiva dintre cei mai mari „odioşi” fictivi din istoria cinematografului.

Hans Landa din *Ticăloşi fără glorie*

Interpretarea lui Hans Landa în filmul *Ticăloşi fără glorie* (2009) l-a transformat pe Christoph Waltz dintr-un complet necunoscut într-un nume celebru peste noapte. Waltz reuşeşte să fie în egală măsură hilar, ameninţător şi fermecător, în timp ce vorbeşte patru limbi străine.

Aşa-zisul „vânător de evrei” face chiar şi mâncatul unei felii de strudel să pară intimidant. Landa, în general, este întotdeauna cea mai deşteaptă persoană din încăpere, ceea ce nu este un lucru bun pentru oamenii nevinovaţi care încearcă să scape din ghearele sale. Dacă a ordona împuşcarea unei familii de evrei cu mitraliera nu este suficient pentru a vă convinge de natura sa nefastă, strangularea brutală a lui Bridget Von Hammersmark va fi de ajuns. La sfârşitul zilei, Landa aproape că scapă cu toate faptele sale ticăloase, obţinând o graţiere completă din partea Aliaţilor până la momentul în care totul se încheie. Bineînţeles, eroul, Aldo Raine, nu este unul dintre cei care îi lasă pe naziştii să scape basma curată şi, ca atare, el inscripţionează cu pumnalul o svastică pe fruntea lui Landa.

Sergentul Barnes din *Plutonul*

Tom Berenger a jucat în câteva filme excelente, care au lăsat o moştenire de durată în cinematografia anilor 1980. Dar există un rol în filmografia lui Berenger care se remarcă mai presus de toate

celelalte, şi nu, nu este Tom Beckett din franciza *Sniper*, chiar dacă a jucat acel personaj de şase ori.

Berenger este probabil cel mai bine cunoscut publicului ca fiind cinicul şi răzbunătorul sergent-major Robert Barnes din *Plutonul* (1986), filmul regizat de Oliver Stone. Barnes este genul de tip care nu are nicio remuşcare în a ucide oameni. El împuşcă cu sânge rece o femeie nevinovată şi ordonă ca un sat întreg să fie ras de pe faţa pământului. Împuşcă un membru al propriei sale armate şi îl lasă să moară. Barnes nu este nimic mai mult decât o întruchipare supremă a Răului, care face ce vrea, oricând vrea.

Serghei Podovsky din *Rambo*

În timp ce primul *Rambo*, realizat în 1982, este o dramă de acţiune realistă, despre un veteran traumatizat care nu se poate readapta la viaţă după Războiul din Vietnam, *Rambo II* (1985) este o fantezie ridicolă despre putere, din care

ne amintim cel mai mult de bustul plin de muşchi al lui Sylvester Stallone şi o avalanşă de explozii. Deşi acţiunea se concentrează în jurul unui grup de prizonieri de război din Vietnam, trupele sovietice sunt şi ele prezente. Iar scena de neuitat din film este cea în care Rambo este electrocutat fără milă, iar şi iar.

Tortura brutală este ordonată de locotenent-colonelul Serghei Podovsky, interpretat de Steven Berkoff. Sovieticul există doar pentru a fi un răufăcător care să fie disprețuit de public şi îşi joacă excelent rolul.

Bineînţeles, fiindcă publicul trebuie să se simtă cumva răzbunat, individul malefic este, de asemenea, aruncat în aer cu un lansator de rachete în momentul culminant al filmului.

Sergentul de artilerie Hartman din *Platoşa de metal*

După ce a petrecut mai mult de zece ani în Corpul Puşcaşilor Marini al Statelor Unite, R. Lee Ermey urma să aibă o carieră de zeci de ani la Hollywood ca un actor de caracter îndrăgit. Pentru

un actor care părea mereu distribuit în aceleaşi tipuri de roluri, Ermey a ajuns să joace într-o gamă largă de proiecte.

El a apărut într-o mulţime de filme, de la *Seven* la *Părăsind Las Vegas* şi toate aceste succese au venit în urma unui singur rol: sergentul de artilerie Hartman din *Platoşa de metal* (1987). Deşi există multe momente memorabile în *Platoşa de metal*, scenele în care apare Ermey sunt cele care au rămas întipărite în conştiinţa cinefililor după atâţia ani. De exemplu, morala necruţătoare pe care i-o face soldatului Lawrence, interpretat de Vincent D'Onofrio, rămâne actuală şi mai bine de trei decenii mai târziu.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

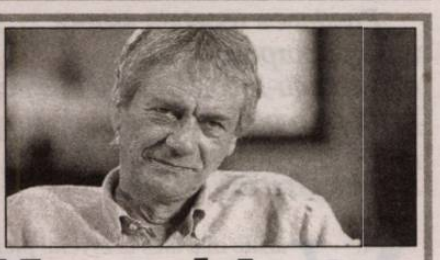

Marcel Iureş

S-a născut pe 2 august 1951 în Băileşti (Dolj). Absolvent al Institutului de Artă Teatrală şi Cinematografică din Bucureşti, promoţia 1978, Marcel Iureş a debutat în teatru cu piesa „Menajeria de sticlă” de Tennessee Williams la Teatrul Naţional din Cluj, iar primul său rol de cinema a fost Franz Liszt, din filmul „Vis de ianuarie”.

A jucat pe scenele teatrelor Naţional din Cluj, Bulandra, Odeon sau cel Naţional din Bucureşti şi a fost distribuit în spectacole la Teatrul Naţional de Televiziune sau la Teatrul Naţional Radiofonic. Actorul şi-a pus amprenta asupra eroilor shakespearieni, bucurându-se de aprecierea publicului şi a criticii de specialitate.

Cariera sa cinematografică include roluri în filme româneşti precum „Artista, dolarii si ardelenii”, „Cei care plătesc cu viaţa”, „Un bulgăre de humă”, „Balanţa”, dar a explodat după turneul avut în 1994, în Marea Britanie cu spectacolul „Richard al III-lea”. Astfel, în palmaresul său se află acum apariţii în „Interviu cu un vampir”, „Misiune imposibilă”, „Războiul lui Tom Hart”, iar mai recent „Piraţii din Caraibe: La capătul lumii” sau „Tinereţe fără tinereţe”.

Este preşedintele Fundaţiei Teatrul ACT (din 1995), pe scena căreia joacă şi în prezent, preşedinte al Festivalului Internaţional de Film Independent „Anonimul” (2004) şi preşedinte de onoare al Festivalului naţional de teatru tânăr „Ideo Ideis”. A fost distins cu Ordinul naţional Serviciu Credincios în grad de Mare Cruce în anul 2000.

I-a fost acordat de două ori Premiul UNITER pentru cel mai bun actor (în stagiunea 1997-1998, pentru rolul titular din spectacolul „Richard al II-lea” de W. Shakespeare, iar în stagiunea 2000-2001, pentru rolul Bruscon din spectacolul „Creatorul de teatru” de Thomas Bernhard), premiul de excelenţă al aceleiaşi uniuni (stagiunea 2002-2003): Marcel Iureş, fondatorul Teatrului Act – catalizator al mişcării teatrale independente, iar în cadrul Galei Premiilor UNITER 2021, pe cel pentru întreaga activitate.

Reviste

Lupta din exil a unui cărturar român

Am primit de curând numărul 4 din revista literară editată de Uniunea Scriitorilor din România, „Luceafărul de dimineaţă”, continuatoare a mai vechii reviste „Luceafărul” condusă, pe atunci de regretatul critic literar Laurenţiu Ulici, azi condusă de Dan Cristea director şi Alex Ştefănescu, redactor-şef.

Răsfoindu-l, digital, desigur, mi-a reţinut atenţia, reproducerea unei scrisori semnate de Ion Heliade Rădulescu, datând din 1850. Articolul se intitulează *Scriitori în Exil, 1850, Către cabinetul englez,* iar scrisoarea este selectată din volumul „Ion Heliade-Rădulescu, *Scrisori din exil,* cu note de N.B. Locusteanu, Bucureşti, Tipografia modernă Grégorie Luis, 1891”, lucrare apărută la 41 de ani după ce a fost scrisă de cărturarul român care, prin aportul său cultural şi estetic la dezvoltarea literaturii române, printre altele şi membru fondator al Academiei Române şi primul său preşedinte, este una dintre personalităţile cele mai importante ale culturii române paşoptiste, şi nu numai.

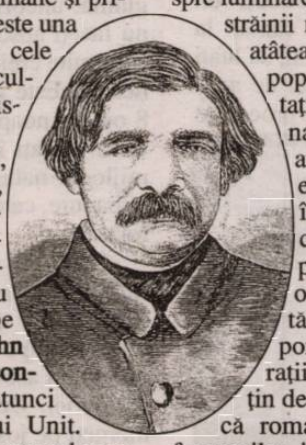

Aşadar, în 1850, autoexilat la Londra, după înfrângerea Revoluţiei, Ion Heliade-Rădulescu îl vizitează, împreună cu Christian Tell, pe lordul **Henry John Temple, al 3-lea vicont Palmerston**, pe atunci premierul Regatului Unit. Heliade-Rădulescu este cel care scria în acelaşi an, la Paris: „Din nenorocirea mea şi exilul d-voastră vor eşi multe la lumină pentru svânturata noastră patrie. Fără această catastrofă, naţia nu era să aibă atâtea scrise spre luminarea drepturilor sale şi străinii nu era să cunoască atâtea. Acum un an, nu poporul, ci chiar deputaţii Adunării Naţionale franceze nu ştiau dacă Bucureştiul este în Bukara (sau) în Tataria. Vorbeam cu dânşii şi mi se pare că vorbeam cu oameni de pe alte tărâmuri. Acum, poporul, burghezii, literaţii cunosc că românii ţin de familia latină, adică romani, că sunt fraţii francezilor, italienilor, spaniolilor, portughesilor”. Situaţia nu era totuşi prea bună, acesta este motivul pentru care cărturarul autoexilat îi explica premierului britanic obiectivele revoluţiei de la 1848 în ceea ce privea România. După ce trece în revistă istoricul acţiunilor Rusiei în Moldova şi Ţara Românească, cărturarul scrie: „Dacă vreodată a fost vreo Mişcare binecuvântată în principii, legală în mijloace şi mai vârtos curată de orice exces a fost, fără îndoială, Mişcarea Ţării Româneşti din 1848; căci nu fu în adevăr decât o protestaţie de pace energică a poporului asupra anarchiei şi asupra excesurilor de tot felul cu care o ameninţa triumful complotării ruseşti. Aşa, românii mântuiţi odată de influenţa moscovită pe loc şi proclamară cu solemnitate autonomia ţării lor, întemeiată pe tractate şi suzeranitatea Î. Porţi; îşi deteră o Constituţie ce reproducea anticele lor drepturi şi făcea a învia datinele lor naţionale. Însă tractatele, şi în cuprinsul şi în înţelesul lor, fură foarte respectate de dânşii şi toate actele guvernului naţional ce îşi deteră, fără a se abate din interesurile populare, sunt marture de respectul ce avură către proprietate şi către ordinea socială. Moderaţia şi legalitatea Mişcării Românilor fură încuviinţate de trimisul Î. Porţi, Esc. S. Suleyman-Paşa. Acesta află ţara bucurându-se de o ordine perfectă şi susţinând cu zel drepturile naţionalităţii lor şi ale Turciei totdeodată. Însă această purtare înţeleaptă şi fermă a Ţării Româneşti nu putea să placă cabinetului de la Petersburg; pentru că îi ardica orice pretest de ocupaţie. Trebuia dară (ast cabinet protector) să termine odată cu asemenea stare de pace. Prin îndemânatice uneltiri d. Duhamel ajunse a face să se nască deplorabila încăierare de la casarma Spirei”. *(Continuare în numărul viitor)*

GEORGE CUŞNARENCU

„Fracturile de stres”

Presiunea repetată asupra oaselor corpului uman, expunându-le la forţări şi la sarcini grele pe o perioadă lungă de timp, poate provoca fisuri foarte fine numite „fracturi de stres”.

Văzute mai ales la nivelul picioarelor şi oaselor metacarpiene, acestea apar de obicei la persoanele care desfăşoară activităţi ce împing la extreme limitele corpului, precum şi în profesii care necesită o lungă perioadă de timp de stat în picioare.

Sensibilitate accentuată

Fracturile de stres sunt, în general, considerate a fi o afecţiune psihologică din cauza cuvântului „stres”, dar stresul care provoacă fractura nu este de natură psihologică, ci o presiune fizică la care este expus osul. Această afecţiune nu apare dintr-odată şi este rezultatul faptului că osul suportă în mod constant greutatea unei sarcini sau a unei forţe de care nu ar fi afectat în mod normal.

S-a observat că fracturile de stres nu sunt întotdeauna vizibile prin analiza cu raze X şi că ar trebui folosite alte tehnici imagistice pentru a detecta o fisură. De bază ar fi imagistica prin rezonanţă magnetică (RMN): întrucât aceasta arată foarte uşor nivelul lichidului şi edemul din os, se poate surprinde cu uşurinţă acest proces pe care razele X nu îl pot capta.

La modul practic însă, pacienţii nu agreează tratamentul din cauza unei traume bruşte sau a debutului simptomelor, explicând că, în general, se plâng de sensibilitate în zona fracturii, care creşte odată cu activitatea şi scade odată cu repausul, adăugând că umflarea şi roşeaţa pielii însoţesc de obicei aceste simptome.

Deşi afecţiunea nu face diferenţe între vârste, ea este mai frecventă la grupele de vârstă avansată şi în zone specifice ale corpului, cum ar fi articulaţia şoldului.

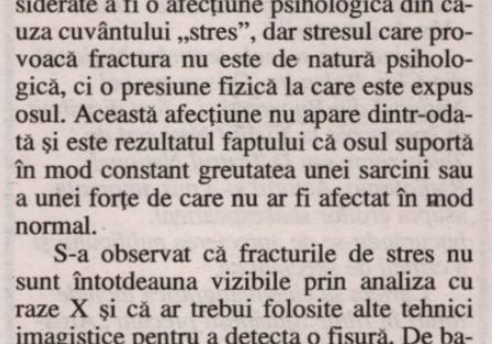

Fractură... fără ruptură

Această problemă de mobilitate fizică se poate observa mai mult la sportivi, mai ales la sportive, precum şi la soldaţi. Aceste două grupe ocupaţionale necesită activităţi ce împing fizic limitele corpului, iar oricine face aceasta poate suferi o fractură de stres.

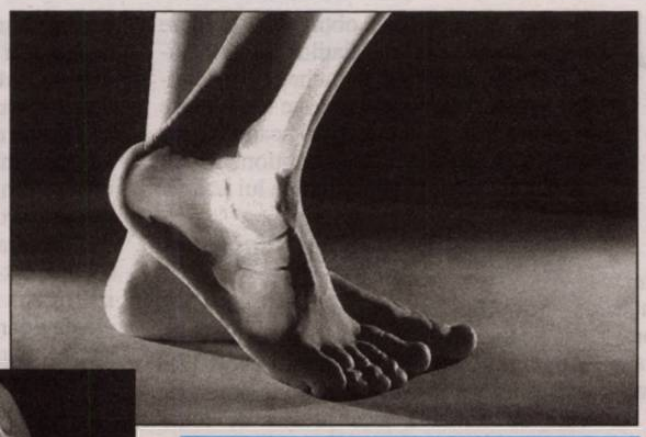

„Fractură de stres”

Totuşi, afecţiunea poate apărea şi la lucrătorii de birou, la muncitorii şi la gospodine, atunci când repetă o activitate pentru o perioadă lungă de timp, una cu care nu sunt obişnuiţi; chiar şi un weekend cu drumeţii montane intense poate provoca o fractură de stres.

Pe de altă parte, desi prin fractură se înţelege, fără echivoc, ruptură, oasele nu se separă unele de altele într-o fractură de stres. În primul proces, peretele osului, numit cortex, nu se rupe, dar în momentul următor se poate întâmpla şi acest lucru.

În astfel de situaţii, deoarece osul nu se mişcă, este posibil să se restrângă activitatea fizică, fără nicio sarcină în prima etapă şi, în unele cazuri, să se aplice gips pentru a reduce această mişcare şi sarcina. Totuşi, uneori (de pildă, când este în discuţie articulaţia şoldului) trebuie să se recurgă la operaţie în zona fracturii. De asemenea, în timpul tratamentului, pacienţii trebuie să fie atenţi, să se protejeze la fel ca la fracturile aşa-zis obişnuite.

Prudenţa înseamnă prevenţie

De obicei, sugestiile medicilor specialişti nu sunt luate în considerare, deoarece nu există durere decât dacă se pune şi cea mai mică sarcină pe gleznă, pacienţii continuând să suporte greutatea. După câteva zile sau ore, durerea însă începe. Dispare odată cu odihna, iar pacienţii cred că o pot tolera în acest fel.

Nu se pune problema unei vigilenţe ridicate, până când fractura se vindecă precum în cazurile „normale” de ruptură a osului, dar dacă medicul cere ca pacientul să nu suporte greutate, atunci nu trebuie să o facă; doar dacă medicul indică gipsarea. Această problemă ar trebui considerată ca şi cum ar fi o fractură reală.

Specialiştii consideră că, preventiv, ar trebui evitat să se facă sport fără antrenamentul adecvat şi plimbările lungi care împing limitele corpului; trebuie mărit timpul treptat. Nu în ultimul rând, terenul pe care mergem este important, întrucât activităţile pe teren foarte pietros, denivelat cresc acest risc.

Efectuarea unor astfel de activităţi provocatoare cu pantofi nepotriviţi, utilizarea pantofilor strâmţi, înguşti sau cu tocuri foarte înalte pentru o perioadă lungă de timp. Asemenea efort pe tot parcursul zilei nu va rupe osul, dar constituie a fi un risc, pentru că aduce o povară repetitivă în acelaşi punct. De aceea, este suficient, de pildă, să fim atenţi la alegerea încălţărilor, la terenul pe care ne deplasăm şi facem sport, la intensitatea şi durata activităţilor pe care le efectuăm.

La bătrâneţe, cu mintea ageră

Specialiştii sunt de părere că trebuie să vă antrenaţi creierul pentru că, la 80 de ani, să vă bucuraţi de o minte ageră. În acest sens, s-au descoperit patru reguli după care toată lumea ar trebui să se ghideze.

Din nefericire, problemele de memorie, demenţa, scleroza, Alzheimerul etc. sunt probleme cu care foarte multe persoane se confruntă, în anii senectuţii. Totuşi, experţii în domeniul sănătăţii sunt de părere că aceste boli se pot preveni din timp, dacă ne antrenăm cel mai important organ, creierul. Iată principalele recomandări!

● ***Învăţatul unei limbi străine*** pare un lucru destul de banal, dar la o vârstă înaintată vă ajută să vă puneţi mintea să lucreze, iar în acest fel vă veţi antrena creierul cu exerciţii intelectuale extrem de utile.

S-a demonstrat că învăţatul unei limbi străine contribuie la extinderea cortexului cerebral şi la creşterea nivelului de activitate a creierului. Chiar şi o conversaţie banală cu un străin poate stimula percepţia vizuală, auditivă, fonemică şi capacitatea de comprehensiune.

● ***Meditaţia antrenează foarte bine creierul.*** Studiile arată că meditaţia sporeşte cantitatea şi densitatea de materie cenuşie din zonele creierului responsabile de atenţie şi de procesarea semnalelor senzoriale externe. Deşi meditaţia este asociată în general cu senzaţia de împăcare emoţională şi relaxare fizică, ea îmbunătăţeşte şi abilităţile cognitive ale persoanei.

● ***Încearcaţi mereu ceva nou, recomandă specialiştii.*** În acest fel, creierul va fi stimulat de apariţia unor activităţi noi şi solicitante (să practicaţi un sport, să învăţaţi să cântaţi la un instrument muzical, să luaţi lecţii de dans). Astfel de acţiuni grăbesc viteza de procesare a informaţiilor, întăresc sinapsele şi extind reţelele funcţionale ale organului. Potrivit medicilor, creierul se dezvoltă atunci când încercaţi ceva nou şi creează noi conexiuni între neuroni.

● ***Relaxaţi-vă şi învăţaţi... să nu faceţi nimic!*** Nu e o glumă: uneori, aveţi nevoia să nu faceţi absolut nimic, pentru a permite creierului să se odihnească. Este indicat să dormiţi 8 ore pe noapte, să vă odihniţi şi să plecaţi într-o excursie în mijlocul naturii, la munte sau în pădure, care să vă ajute să vă relaxaţi.

Conform medicilor neurologi, două ore de tăcere pe zi accelerează dezvoltarea celulelor din hipocampus, o zonă a creierului asociată cu formarea memoriei. De asemenea, dacă mergeţi pe jos în ritm alert, făcând trei plimbări de câte 30 de minute pe săptămână, veţi îmbunătăţi funcţiile organismului.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

După-amiaza este „a stomatologului”

Nu este un secret că, pentru persoanele care se tem de mersul la dentist, chiar şi sunetul frezei de la cabinetul stomatologic poate fi intimidant. Cu toate acestea, sfatul dentistului Jochen H. Schmidt din Köln, Germania, pentru oricare pacient reticent este să se prezinte pentru un control sau o procedură mai lungă: veniţi după-amiaza, pentru că la acest moment al zilei pacienţii simt mai puţină durere cauzată de injecţii şi foraj.

Acest lucru se datorează endorfinelor şi opioidelor care inhibă durerea, pe care creierul le produce în cantităţi deosebit de mari în acest moment al zilei. De asemenea, un anestezic va funcţiona ceva mai bine şi, mai ales, va dura mai mult.

Potrivit unor estimări, aproximativ 12% din populaţie se teme de medici, în timp ce la copii proporţia urcă la 19%, deşi se crede că pacienţii cu iatrofobie severă sunt mai puţini. (Persoanele cărora le este frică de medici, în general, suferă de ceea ce se numeşte iatrofobie.) Experţii spun că problema devine oarecum paradoxală, deşi perfect explicabilă: cu cât iatrofobii amână prezentarea la medic, cu atât starea lor devine mai gravă.

Prin urmare, procedura medicală ajunge să fie mai neplăcută dacă în cele din urmă se apelează la stomatolog, în cazul de faţă, ceea ce nu face decât să le valideze şi să le intensifice frica; altfel spus, apare un cerc vicios.

Din fericire, iatrofobia poate fi vindecată în general cu terapia cognitiv-comportamentală. Pacientul şi terapeutul analizează succesiunea evenimentelor din cabinetul medical, ca şi cum s-ar derula cu încetinitorul. Ulterior, pacientul este expus treptat la factorii declanşatori ai temerilor sale.

Dentiştii, în special, preferă în ultimii ani să trateze pacienţii cărora le este frică sub anestezie generală sau hipnoză. Tehnicile de relaxare sau distragerile de atenţie precum muzica sau filmele pot fi de asemenea utile. Totodată, este important ca pacienţii care se confruntă cu o intervenţie chirurgicală să nu-şi suprime frica.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

După coronavirus – cu toţii suntem de părere că trebuie să se schimbe ceva, afirmă biomedicina energo-informaţională

Umbra acestui virus ne va urmări încă mult timp. Efectele profunde asupra sănătăţii oamenilor au scos în evidenţă un sistem de sănătate perimat. Criza economică în care ne-a aruncat o simţim cu toţii.

Fiecare dintre noi are încă în faţa ochilor filmul ultimelor luni în care toată mass-media avea ca subiect principal coronavirus. Ca să înţelegem ce s-a întâmplat, să mergem cu 20 de ani în urmă. La vremea respectivă pe Pământ erau aproximativ 6 miliarde de oameni, între timp sunt deja 8 miliarde, cu tendinţă mare de creştere. Deja lumea vestică a început să-şi pună problema existenţei. Deci, ce se întâmplă?

Au existat întotdeauna gânditori deştepţi, care sunt puţin cunoscuţi, ei dorind să rămână în spatele cortinei. Suprapopularea Pământului duce la scăderea „bunăstării" pentru multe ţări şi la ineficienţa sistemului de sănătate, care nu mai poate face faţă la o populaţie atât de mare. A început să se pună întrebarea: cum poate să fie întreţinută sănătatea întregii planete la un asemenea număr mare de oameni? Aici trebuie să clarificăm diferenţa între sănătate şi boală! Boala nu este controversa sănătăţii. Ne îmbolnăvim doar când resursele nu mai sunt folosite corespunzător. Este întotdeauna un semn al suprasolicitării.

Sănătatea este o întrebare de conştiinţă. Boala ne arată că suntem pe un drum greşit, că am deraiat de la normele de existenţă în echilibru. Boala pentru mulţi dintre noi este asociată cu moartea. Este desigur o mare problemă. În loc să acceptăm boala ca o avertizare şi să demarăm procedurile de corectare, noi luptăm împotriva ei. Ceva asemănător se întâmpla şi în Antichitate, când un sol aducea o veste „proastă" era decapitat.

Medicina clasică tratează doar simptomele, iar când dintr-o dată pacientul se îmbolnăveşte de cancer, surpriza este desigur mare. Până ieri eram sănătos şi analizele arătau bine, iar astăzi sunt diagnosticat cu cancer!?

Moartea nu numai că aparţine de viaţă, dar este însăşi premiza vieţii. Boala arată că sistemele automate de autoreglare din corp sunt într-un dezechilibru energetic, au ieşit de sub controlul sistemului neurovegetativ. În corpul nostru circulă în permanenţă mii de celule cancerigene, care sunt distruse fără nicio problemă de sistemul de apărare al corpului, dacă acest sistem, la rândul lui, este în balanţă energetică.

Frica este cel mai mare duşman al omului, ea declanşează în organism o cascadă de hormoni de stres, care la rândul lor decuplează regenerarea şi vindecarea organismului. Cine are în permanenţă teama că se îmbolnăveşte, atrage boala, spune o veche zicală înţeleaptă. Aceştia acceptă boala şi îi dau importanţă.

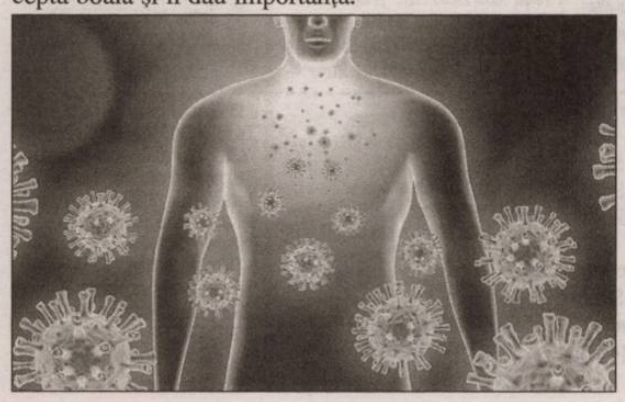

Boala nu ne aparţine, predestinaţia noastră este să ducem o viaţă creativă şi fără griji, să ne iubim unii pe alţii şi cu multă dragoste să mulţumim Creatorului. Pentru aceasta, corpul şi spiritul nostru au nevoie de pauze şi o reîntoarcere la mecanica cuantică, numai aşa se restabileşte în organism o nouă ordine energetică.

Prof. dr. Christopf Hueck susţine: „Libertatea este izvorul sănătăţii, scopul fiind sănătate pentru toţi oamenii". Tot el clasifica măsurile luate în perioada pandemiei de coronavirus ca fiind „dictatură în sănătate".

Despre un al doilea val de pandemie al acestui virus sunt multe minţi luminate care clatină din cap: virusul în forma în care a fost nu se mai poate repeta, el suferă mutaţii, deci este probabil sub o altă formă.

Depresiile şi atacurile de panică datorate izolării au crescut simţitor.

Virusurile nu constituie un pericol pentru un organism sănătos! Un sistem de apărare care este în echilibru energetic poate să facă faţă oricărei forme virusurilor. Experienţele acumulate de omenire de-a lungul timpului sunt setate şi depozitate într-un vacuum cuantic şi ne stau la dispoziţie. Informaţia are un aspect spiritual, aparţine de a 7-a şi a 8-a dimensiune. Trebuie doar să fim în rezonanţă şi putem oricând să ne servim de ea. Măsurile excesive de siguranţă pot duce la o formă de nevroză colectivă.

Medicina energo-informaţională oferă terapii care se bazează pe informaţia proprie a fiecăruia. Terapii blânde, fără durere, fără medicamente. Autoreglarea energetică a corpului şi repunerea comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem readuc organismul în echilibrul propriu şi îl repun în legătură cu cosmosul.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informaţională, membră a Societăţii Naturiştilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy), psiholog

Pentru mai multe informaţii accesaţi:
www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

CONTACT: DermaVital Bucureşti, strada Brânduşelor 6B, et. 2, interfon 003

PUBLICITATE

ACOPREVENT
supliment alimentar pentru un sistem imunitar stabil

dermaVITAL
tel 0731.871.968 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro

Ce este Acoprevent?

Este un supliment alimentar bazat pe plante ayurvedice care are la bază o tehnologie inovativă, tehnologia punctelor cuantice, care multiplică descărcarea energetică a substanţelor conţinute. Opreşte o întreagă cascadă inflamatorie la nivel celular, este un antioxidant puternic, este o tehnologie inovatoare avansată, bazată pe activarea micronutrienţilor.

Se recomandă în afecţiunile în care sistemul imunitar este suprasolicitat, ca alergii, tuberculoză, infecţii virale, sindromul oboselii cronice, candida, hepatită virală, septicemie, borelioză cronică, apărarea corpului în cazul bolilor maligne.

Conţine: extract de cacao, extract de hamei, garofiţă-sălbatică, muscat, coajă de lămâie, thymian, salvie, extract de susan, extract din pulbere de alge maro. Informaţia cuantică este pusă pe un grăunte de siliciu.

3 capsule administrate zilnic conţin: complex ayurvedic activ – 411 mg, pulbere de alge maro – 162 mg, zinc – 9 mg.

Dozare şi mod de administrare: adulţi şi tineri de 3 ori zilnic 1 capsulă înainte de masă, copii 2-6 ani – 1 capsulă zilnic, înainte de masă.

Efecte secundare nu sunt cunoscute.

Interacţiune cu alte medicamente: poate fi combinat la nevoie cu orice medicamentaţie de sinteză.

Flaconul conţine 90 de capsule a 320 mg

Costul este de 210 lei flaconul plus taxa de transport 20/22 lei.

Distribuit în România prin Centrul German DermaVital Bodymed S.R.L.

TERAPIA 4W – IMUNITATEA ÎNNĂSCUTĂ

Cardul activează 4 straturi energetice în formă de cerc, în jurul imunităţii înnăscute. Persoanele care au mai multe afecţiuni cronice, au făcut sau fac chimioterapie/radioterapie, au fisuri energetice în imunitatea înnăscută.

Sistemul imunitar înnăscut este principala linie de apărare împotriva intrusului, bacterii/virusuri.

Sistemul imunitar înnăscut intră în acţiune când un intrus a trecut de prima barieră a sistemului imunitar dobândit şi a fost – memorat – de către acesta. Testele făcute după acest set de terapii au confirmat neutralizarea frecvenţelor patologice emise de virusuri/bacterii.

Terapia 4w, se execută în 4 zile consecutiv, durează aproximativ 1 oră şedinţa, nu doare, nu are efecte secundare.

Terapia 4w este în ofertă de la ~~680 lei~~, la 500 lei.

Revista „Magazin" nu îşi asumă responsabilitatea privind eficacitatea acestor produse!

PUBLICITATE

LUNI – 17 octombrie

TVR 1

7.00 3 ceasuri bune 10.00 AgroStrategia 11.00 Câştigă România! (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Garantat 100% (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Atelier de sănătate 17.55 Români care au schimbat lumea (r) 18.55 Dincolo de alb şi negru 20.00 Telejurnal 21.00 Câştigă România! 22.00 Dosar Romania (r) 23.00 Mondial în familie 0.00-5.55 Reluări.

PRO TV

6.00 Ştirile PRO TV 10.30 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile PRO 14.00 Lecţii de viaţă 15.00 La Măruţă 17.00 Ştirile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Ştirile PRO TV 20.30 Serial: „Clanul" 23.00 Ştirile PRO 23.30 Film: „Mechanic 2" (r) 1.30 Lecţii de viaţă (r) 2.30 Umami: al 5-lea gust (r) 3.00 Vorbeşte lumea 5.00 Ce spun românii (r).

Pro TV

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Mireasa 18.00 Preţul cel bun 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuţite 0.00 Observator 0.30 Film: „Identitate dublă" (M. Britanie, 2010). Kit Harington, Peter Firth 2.30 Băieţi de oraş 3.00-5.00 Reluări.

PRIMA TV

7.00 Starea Naţiei 8.00 Teleshopping 8.30 Flash monden 9.00 Exclusiv VIP 11.00 Teleshopping 13.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" 14.00 Focus 15.30 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.15 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Înşelătorie absolută" (SUA, 2013). Cu: Cuba Gooding Jr., Emmanuelle Vaugier 22.00 Starea Naţiei 23.00 Focus 0.00 Exclusiv VIP (r) 1.00 Serial (r) 2.00 Film: „Gustul răzbunării" (r) 4.30 Focus 5.30 Serial (r) 6.00 Serial: „Iubiri secrete" (r).

acasă

6.00 Serial: „Dragoste şi alte complicaţii" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moştenitorii" 15.00 Serial: „Dragoste şi alte complicaţii" 17.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Povestea de pe insulă" Cu: Ayça Ayşin Turan 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.30-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleşcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viaţa (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Azi despre mâine 11.30 Prietenii de la radio 12.00 Telejurnal 12.40 Teleshopping 13.00 Cultura minorităţilor 13.30 Educaţie la înălţime (r) 14.30 Documentar 360º-GEO 15.00 Azi despre mâine 15.30 Teleşcoala 16.30 România... în bucate 17.00 În direct cu viaţa 18.00 Ora de ştiri 19.05 Serial 20.00 Reţeaua de idoli 21.00 Memorialul durerii 22.00 Doc.: „Familiile regale din balcani" 23.00 Serial 0.00 Luminiţa de la miezul nopţii 1.00-5.30 Reluări.

PRO CINEMA

5.30 La Măruţă (r) 7.30 Film (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film: „Girl In Progress" (r) 14.00 Film: „For Richer or Poorer" (r) 16.30 Film: „Marşul nupţial 3: Uite mireasa!" (SUA, 2018). Cu: Jack Wagner, Gabrielle Miller 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Ostatici" (SUA, 2011). Cu: Cam Gigandet, Nicolas Cage 22.15 Film: „Patriotul" (SUA, 2000). Cu: Tom Wilkinson, Mel Gibson 1.25-5.15 Reluări.

MARŢI – 18 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 10.00 AgroStrategia 11.00 Câştigă România! (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Profesioniştii (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Atelier de sănătate 18.00 Lumea financiară 19.00 Tragerea la sorţi a grupelor UEFA EURO 2023 U21 20.00 Telejurnal 21.00 Câştigă România! 22.00 Serial: „Obsesia Evei" (ep.1). Cu: Sandra Oh, Jodie Comer 23.00 Mondial în familie 0.00-5.55 Reluări.

6.00 Ştirile PRO TV 10.30 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile PRO TV 14.00 Lecţii de viaţă 15.00 La Măruţă 17.00 Ştirile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Ştirile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 23.30 Ştirile PRO TV 0.00 Film: „Jack Reacher: Never Go Back" (r) 2.30 I like IT (r) 3.00 Vorbeşte lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Mireasa 18.00 Preţul cel bun 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuţite 0.00 Observator 0.30 Film: „Non-Stop" (SUA, 2014). Cu: Chris Liam Neeson, Julianne Moore 2.30 Film: „Identitate dublă" (r) 4.15 Mireasa (r) 5.00 Preţul cel bun (r).

7.00 Starea Naţiei (r) 8.00 Teleshopping 8.30 Flash monden (r) 9.00 Exclusiv VIP (r) 11.00 Teleshopping 13.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 14.00 Focus 15.00 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Marele escroc" (SUA, 2018). Cu: Armand Assante, Talia Shire, Ving Rhames 22.00 Starea Naţiei 23.00 Focus 0.00-6.00 Reluări.

6.00 Serial: „Dragoste şi alte complicaţii" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial: „Iubiri fără hotar" (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moştenitorii" 15.00 Serial: „Dragoste şi alte complicaţii" 17.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Povestea de pe insulă" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Teleşcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viaţa (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Euromaxx 11.30 Prietenii de la radio 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităţilor 13.30 Opera comică pentru copii (r) 14.30 Documentar 360º-GEO 15.30 Teleşcoala 16.30 România... în bucate 17.00 În direct cu viaţa 18.00 Ora de ştiri 19.05 Serial 20.00 Destine ca-n filme 21.00 D'ale lu' Mitică (r) 22.00 Ediţie limitată 23.00 Serial 0.00 Luminiţa de la miezul nopţii 1.00-5.30 Reluări.

6.00 La Măruţă (r) 8.00 Film: „We Bought a Zoo" (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film: „Adventure of Rufus: The Fantastic Pet" (r) 14.30 Film: „Nutty Professor" (r) 16.30 Film: „Flint" (SUA, 2017) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Nu da înapoi 2" (SUA, 2011). Cu: Alex Meraz, Dean Geyer 22.30 Film: „Capcană mortală" (SUA, 2017). Cu: Adrien Brody, Antonio Banderas 0.15-4.00 Reluări.

MIERCURI – 19 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 10.00 AgroStrategia 11.00 Câştigă România! (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Lumea financiară (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Convieţuiri 17.00 Atelier de sănătate 18.00 Breaking Fake News 18.55 Dincolo de alb şi negru 20.00 Telejurnal 21.00 Câştigă România! 22.00 Serial: „Obsesia Evei" 23.00 Mondial în familie 0.00-5.55 Reluări.

6.00 Ştirile PRO TV 10.30 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile PRO TV 14.00 Lecţii de viaţă 15.00 La Măruţă 17.00 Ştirile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Ştirile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Visuri la cheie 23.30 Ştirile PRO TV 0.00 Film: „Timp limită" (SUA, 2016). Cu: Vince Vaughn, Hailee Steinfeld 2.00-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 17.00 Observator 18.00 Preţul cel bun 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuţite 0.00 Observator 0.30 iRoast (r) 1.30 Film: „Non-Stop" (r) 3.30 Băieţi de oraş 4.00 Mireasa (r) 5.00 Preţul cel bun (r).

7.00 Starea Naţiei (r) 8.10 Flash monden 9.00 Exclusiv VIP (r) 11.00 Teleshopping 13.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 14.00 Focus 15.30 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.15 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Cronica cârcotaşilor 22.00 Starea Naţiei 23.00 Focus 0.00 Exclusiv VIP (r) 2.00 Cronica Cârcotaşilor (r) 4.00 Focus 5.30 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 6.00 Serial: „Iubiri secrete" (r).

6.00 Serial: „Dragoste şi alte complicaţii" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moştenitorii" 15.00 Serial: „Dragoste şi alte complicaţii" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 18.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Povestea de pe insulă" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Teleşcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viaţa (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º (r) 11.00 Fii în formă! 11.30 Prietenii de la radio 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităţilor 13.30 Ediţie limitată (r) 14.30 Documentar 360º 15.30 Teleşcoala 16.30 România... în bucate 17.00 În direct cu viaţa 18.00 Ora de ştiri 19.05 Serial 20.00 Film: „Călătoria spre casă" (Canada, 2020). Cu: Natasha Henstridge, Steve Byers 22.00 Povestea vinde 23.00 Seria 0.00 Luminiţa de la miezul nopţii 1.00-5.25 Reluări.

6.00 La Măruţă (r) 8.00 Film (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film: „The Wedding March 3: Here Comes the Bride" (r) 13.45 Film: „Napoleon Dynamite" (SUA, 2004) 15.45 Film: „Copilul care ar putea fi rege" (SUA, 2019) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Oraşul infernului" (SUA, 1997) 22.45 Film: „Legiunea" (SUA, 2010). Cu: Dan Stevens, Rachel Keller 0.45-4.45 Reluări.

JENNIFER EHLE
– luni, 0.30 –

JIM STURGESS
– vineri, 21.00 –

DIANE KRUGER
– duminică, 22.00 –

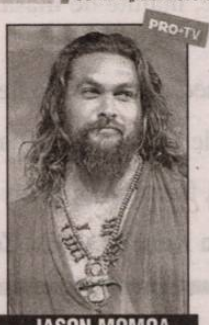

JASON MOMOA
– sâmbătă, 20.00 –

AYÇA AYŞIN TURAN
– luni-vineri, 21.00 –

ARMAND ASSANTE
– marţi, 20.00 –

CATHERINE KEENER
– joi, 22.30 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 20 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 AgroStrategia 11.00 Câştigă România! (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Breaking Fake News (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Akzente 17.00 Atelier de sănătate 18.00 Omul şi timpul 18.55 Dincolo de alb şi negru 20.00 Telejurnal 21.00 Câştigă România! 22.00 Doc.: „Zelenski" 23.00 Mondial în familie 0.00-5.55 Reluări.

6.00 Ştirile PRO TV 10.30 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile PRO TV 14.00 Lecţii de viaţă 15.00 La Măruţă 17.00 Ştirile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Ştirile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 23.30 Ştirile PRO TV 0.00 Film: „Nicky Larson: Un detectiv afemeiat" (SUA, 2018). Cu: Philippe Lacheau, Élodie Fontan 2.00-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Mireasa 18.00 Preţul cel bun 19.00 Observator 20.30 Serial: „Adela" 23.10 Observator 23.40 Chefi la cuţite (r) 3.00 Observator (r) 4.00 Mireasa (r) 5.00 Preţul cel bun (r).

7.00 Starea Naţiei (r) 8.15 Flash monden 9.00 Exclusiv VIP (r) 11.00 Teleshopping live 13.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 14.00 Focus 15.30 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Serial: „Pup-o, mă!" 21.00 Serial: „New Amsterdam" 22.00 Starea Naţiei 23.00 Focus 0.00 Exclusiv VIP (r) 2.00 Film: „Frozen Ignat" (r) 4.00 Focus 5.30 Serial (r) 6.00 Serial: „Iubiri secrete" (r).

6.00 Serial: „Dragoste şi alte complicaţii" (r) 8.00 Serial: „Iubiri fără hotar" (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moştenitorii!" 15.00 Serial: „Dragoste şi alte complicaţii" 17.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Povestea de pe insulă" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Teleşcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viaţa (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º (r) 11.00 Globalizarea: riscuri şi beneficii 11.30 Prietenii de la radio 12.00 Telejurnal 13.00 Maghiara de pe doi 13.30 Povestea vinde (r) 14.30 Documentar 360º 15.30 Teleşcoala 16.30 România... în bucate 17.00 În direct cu viaţa 18.00 Ora de ştiri 19.05 Serial 20.00 Film: „Misterele adevăratului Sherlock Holmes: Doctorul Bell şi domnul Doyle" (Regatul Unit, 2000) 22.00 Istorii de bun gust 23.00 Serial 0.00 Luminiţa de la miezul nopţii 1.00-5.25 Reluări.

5.15 Serial: „La Bloc" 7.15 Film (r) 9.15 Serial: „La Bloc" (r) 11.30 Film (r) 14.00 Film: „Înapoi în viitor III" (SUA, 1990) 16.30 Film: „Tipul perfect" (SUA, 2014). Cu: Sarah Lancaster 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Marea lovitură" (SUA, 1998). Cu: Mark Wahlberg, Lou Diamond Phillips, Christina Applegate 22.30 Film: „Încredere" (SUA, 2010). Cu: Clive Owen, Catherine Keener 0.45-4.30 Reluări.

VINERI – 21 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 Exclusiv în România (r) 11.00 Câştigă România! (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Omul şi timpul (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Opre Roma 15.55 EURO polis 17.00 Atelier de sănătate 18.00 Gări de poveste 18.55 Ţară, ţară, cine eşti? 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Între două lumi" (coprod., 2012). Cu: Jim Sturgess, Kirsten Dunst, Timothy Spall 23.00 Mondial în familie 0.00 Replay 1.00-5.10 Reluări.

6.00 Ştirile PRO TV 10.30 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile PRO TV 14.00 Lecţii de viaţă 15.00 La Măruţă 17.00 Ştirile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Ştirile PRO TV 20.30 Vocea României 23.00 Film: „Clanul" (r) 1.30 Serial: „Las Fierbinţi" (r) 3.15 Apropo Tv (r) 4.00 Vorbeşte lumea (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Mireasa 18.00 Preţul cel bun 19.00 Observator 20.30 iRoast 21.30 Stand Up Revolutions 0.00 iUmor 3.00 Observator (r) 4.00 Mireasa (r) 5.00 Preţul cel bun (r).

7.00 Starea Naţiei (r) 8.15 Flash monden 9.00 Exclusiv VIP (r) 11.00 Teleshopping 13.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 14.00 Focus 15.30 Exclusiv VIP 17.30 Flash monden 18.00 Focus 19.15 Serial: „Secretele preşedintelui" 20.00 Film: „Înarmat" (SUA, 2016). Cu: Mikey Rourke 22.30 New Amsterdam 23.30 Film: „O afacere regală" (Suedia, 2012). Cu: Alicia Vikander 2.00-6.00 Reluări.

6.00 Serial: „Dragoste şi alte complicaţii" (r) 8.00 Serial: „Povestea de pe insulă" (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Moştenitorii" 15.00 Serial: „Dragoste şi alte complicaţii" 17.00 Serial: „Iubiri fără hotar" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Povestea de pe insulă" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Teleşcoala (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 În direct cu viaţa (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º (r) 11.00 Revoluţia tehnologică 11.30 Prietenii de la radio 12.00 Telejurnal 13.00 Maghiara de pe doi 13.30 Istorii de bun gust (r) 14.30 Documentar 360º 15.30 Teleşcoala 16.30 România... în bucate 17.00 Educaţie la înălţime (r) 18.00 Ora de ştiri 19.05 Serial 20.00 Gala umorului 22.00 Reţeaua de idoli (r) 23.00 Serial 0.00-5.30 Reluări.

6.00 La Măruţă (r) 8.00 Film (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film: „Hallmark: My George" (r) 14.30 Film: „Jurassic Park III – Lumea dispărută" (SUA, 2001). Cu: Sam Neill, William H. Macy 16.15 Film: „Flicka" (SUA, 2006) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Mereu împreună" (SUA, 2020). Cu: Britt Robertson, K.J. Apa 23.00 Film: „Când vorbele ucid" (SUA, 2010). Cu: Bella Thorne, Michelle Borth 0.45-4.00 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 22 octombrie

7.00 3 ceasuri bune 10.00 Vizita de lucru (r) 10.30 Aventura urbană (r) 11.30 Cronicile spaţiului 12.00 Emisiune IT 12.30 Eu pot! 13.30 Guşti! Şi apoi mănânci cu chef Alex Petricean (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Ţară, ţară, cine eşti? (r) 15.20 Ora Regelui 16.15 Izolaţi în România (r) 16.45 Festivalul Naţional de Folclor „Sus, la munte, la Muscel" 2022 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Săgeata Căpitanului Ion" (România, 1972) 22.45 Profesioniştii 23.45 World Cup Magazin 0.20-3.50 Reluări.

6.00 Lecţii de viaţă (r) 7.00 Ştirile PRO TV 10.00 I like IT 10.30 Superspeed la ProTv 11.00 Film: „Călătoriile lui Guliver" (SUA, 2010) 12.45 Ce spun românii (r) 13.45 Film: „Minunea" (SUA, 2017) 16.15 Vocea României (r) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Aquaman" (SUA, 2016). Cu: Jason Momoa, Amber Heard 22.15 Film: „Al 5-lea val" (SUA, 2016). Cu: Chloë Grace Moretz, Liev Schreibe 1.00-4.00 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Serial: „Adela" (r) 12.00 Medicool 13.00 Observator 13.30 Film: „Max" (SUA, 2015). Cu: Josh Wiggins, Lauren Graham 15.30 Chefi la cuţite (r) 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva 0.00 Chefi la cuţite (r) 3.00 Observator (r) 4.00 Stand Up Revolutions (r).

7.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" 8.00 Film: „Miracol de Crăciun" (SUA, 2009) 10.00 Veterinari în acţiune 11.00 Sănătate cu stil 11.30 Flash monden 12.00 Insider politic 14.00 Starea Naţiei (r) 15.00 Serial: „Pup-o, mă!" (r) 16.00 Film: „Un surâs în plină vară" (r) 18.00 Focus 19.15 Serial: „Secretele preşedintelui" 20.00 Serial 21.30 Fotbal: Craiova – Hermannstadt 23.30 Film: „Echipa de elită" (SUA, 2016). Cu: Steven Seagal 1.30-6.00 Reluări.

6.00 Gospodar fără pereche (r) 8.00 Film: „Pagini de iubire" (r) 10.00 Gospodar fără pereche 12.00 Serial: „Betty în New York" 15.00 Serial: „Moştenitorii" (r) 20.00 Lecţii de viaţă 21.00 Film: „Centenarul iubirii" (SUA, 2022) 23.00 Serial: „Vlad" 0.00 Serial: „Betty în New York" (r) 3.00 Film: „Centenarul iubirii" (r) 5.00 Serial: „Vlad" (r).

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Opera comică pentru copii 9.00 Generaţia Fit 9.30 Fără prejudecăţi 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Cum vă merge? 12.30 Cap compas 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Rivalii 17.00 Levintza prezintă 17.30 Doc.: „Case şi idei" 18.00 Ora de ştiri 19.05 Serial 20.00 Film: „Vieţile Sfinţilor" (Canada, 2004). Cu: Sophia Loren, Fab Filippo, Sabrina Ferilli 22.00 Serial: „Legături de sânge" 0.00-5.55 Reluări.

6.00 Ce spun românii (r) 8.00 Film (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film (r) 14.30 Film: „Eddie" (SUA, 1996). Cu: Frank Langella 16.30 Film: „Misterele rebusului 2: sinonim pentru crimă" (SUA, 2019) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Pasagerii" (SUA, 2016). Cu: Jennifer Lawrence 22.45 Film: „21: şansa vieţii lui" (SUA, 2008). Cu: Jim Sturgess, Kevin Spacey 1.15-4.30 Reluări.

DUMINICĂ – 23 octombrie

7.00 Universul credinţei 8.00 Bucuria credinţei 8.30 Cronicile spaţiului (r) 9.00 Guşti! şi apoi mănânci (r) 9.30 M.A.I. aproape de tine 10.00 Pro Patria 10.30 Viaţa satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Ai luat plasă! 15.30 Exclusiv în România 16.30 Gări de poveste (r) 17.30 Istorii ascunse 18.00 Dosar Romania 18.55 Garantat 100% 20.00 Telejurnal 21.00 O dată-n viaţă 23.31 Drumul spre Qatar 0.00-5.55 Reluări.

6.00 Lecţii de viaţă (r) 7.00 Ştirile PRO TV 10.00 Doctor de bine 10.30 Umami: al 5-lea gust 11.00 Film: „Ghinionistul" (SUA, 1996) 13.00 Apropo 14.00 Film: „Profesorul trăsnit şi clanul Klump" (SUA, 2000) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „355" (SUA, 2022) 22.45 Film: „Lege pe cont propriu" (SUA, 2017) 0.30-5.00 Reluări.

7.00 Observator 9.00 Neatza de weekend 13.00 Observator 14.00 Cooking Show: Hello Chef 15.00 Te cunosc de undeva (r) 19.00 Observator 20.00 iUmor 0.00 iMai mult Umor cu Vlad Drăgulin 0.12 Stand Up Revolutions (r) 2.30 Observator (r) 3.15 Medicool 4.00 Film: „Max" (r).

7.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" 8.00 Insider politic 10.00 Serial: „Oportuniştii" 11.00 Flash monden (r) 12.00 Film (r) 14.00 Poezie şi delicateţuri (r) 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.15 Serial: „Secretele preşedintelui" 20.00 Schimb de mame 22.00 Serial (r) 23.00 Starea Naţiei (r) 0.00 Poezie şi delicateţuri 2.00 Schimb de mame (r) 4.00 Oportuniştii (r) 5.00 Cronica cârcotaşilor (r).

6.00 Gospodar fără pereche (r) 8.00 Film: „Centenarul iubirii" (r) 10.00 Gospodar fără pereche 12.00 Serial: „Betty în New York" 15.00 Serial: „Moştenitorii" (r) 20.00 Lecţii de viaţă 21.00 Film: „O inimă regală" (SUA, 2022). Cu: Brittany Bristow, Dan Jeannotte, Scott Wentworth 23.00 Serial: „Vlad" 0.00 Serial: „Betty în New York" (r) 3.00 Film: „O inimă regală" (r) 5.00 Serial: „Vlad" (r).

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Repere sacre 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Natură şi aventură (r) 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Să fim sănătoşi! 12.30 Levintza prezintă (r) 13.00 Film: „Expresul de Buftea" (România, 1978) 15.00 Drag de România mea! (r) 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Ora de ştiri 19.05 Serial 20.00 Film: „Destine romantice" (România, 1981) 22.00 Film: În întuneric" (Germaia, 2017). Cu: Diane Kruger 0.15-5.20 Reluări.

6.15 Ce spun românii (r) 8.15 Film: „Eddie" (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film: „Crossword Mysteries: Proposing Murder" (r) 14.15 Film: „Lassie" (SUA, 1994). Cu: Michelle Williams 16.15 Film: „Domnişoara Pettigrew" (SUA, 2008) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Ultimul castel" (SUA, 2001). Cu: Robert Redford 23.15 Film: „Probleme la 17 ani" (SUA, 2016). Cu: Haley Lu Richardson, Hailee Steinfeld 1.15-4.45 Reluări.

IPOTEZE

Integramă de **M. ALBU**

PRESCRPȚIE MEDICALĂ / FEMEIE SINGURĂ
CIFRA ZILEI / A FACE ALPINISM
COAJĂ DE AZIMA! / ISLAMIST CONSERVATOR
TICHETE DE MASĂ / TINTAT ÎN FRUNTE!
FIR LA SIGURANȚĂ / ROMI LINGURARI
DAR DIN NAȘTERE / GLANDĂ DE CREȘTERE
PERECHI DE MAME / VÂNZARE CU AMĂNUNTUL
BUN DE ARUNCAT / SCLIPIRE STELARĂ
COMBATE SECETA / FILM DE SUSPANS
FINAL DE LUPTĂ! / STÂLP DE POARTĂ
A TRADUCE UN FILM / MARE MAIASTRĂ
ÎN CONT! / EXPRIMĂRI ÎN SUFERINȚĂ
GHEMUIT DE DURERE / ÎNCEP TAIFUNUL!
ARBORE CANADIAN / A ARDE... ȘORICIUL
TĂRÂMUL DRACILOR / ZÂNA DIN POVEȘTI
PLECĂRI DIN STUPI
TAXĂ OFICIALĂ / MONEDĂ ÎN IRAN
ÎNCĂ O DATĂ / NU VEDE CU OCHI BUNI
ȚEPE! / CANTECELE PUS LA GĂLUȘTI
BOGĂȚIA PĂDURII / ÎNTINS PE PÂINE
BASTON DE SNOOKER
TRATAȚI CONTRA GRIPARII / DIN MINĂ!
ROMANE / ȚIN DE ACȚIUNI DE CARITATE
PROGRAM DE ȘCOALĂ

Umor

☺ *– O să-i spun nevestei tale că te culci cu secretara.*

– Nu poți să aștepți până la sfârșitul lunii?

– De ce?

– Atunci o să fie ziua ei de naștere și n-am nicio surpriză pentru ea.

☺ *Un tip citește un anunț matrimonial în care se spunea că fata are o mulțime de calități dar și un defect. Se hotărăște să sune să vadă despre ce este vorba:*

– Buna ziua! Am citit anunțul, îmi place fata, are numai calități... dar despre ce defect fizic e vorba?

– E gravidă, dar abia se vede!..

☺ *Domnule doctor, faceți vă rog ceva cu nevasta mea, se plânge Ion unui psihiatru. Nu mai știu ce să fac cu cele 20 de pisici ale ei. Mirosul din casă a devenit insuportabil.*

– De ce nu deschideți geamurile?

– Păi, ar zbura cei 100 de porumbei ai mei.

☺ *– Bunico, de ce te aduce poliția în fiecare zi acasă? Ai comis ceva sau te-ai angajat la poliție?*

– Nici, nici! Le spun că m-am rătăcit, ca să nu plătesc taxiul...

☺ *Doi iubiți stau de vorbă:*

– Anca, ce zici de o seară liniștită și magică, în pat, un film bun și popcorn?

– Wooow! Daaa, vreau!

– Perfect. Eu o să ies cu băieții la o bere.

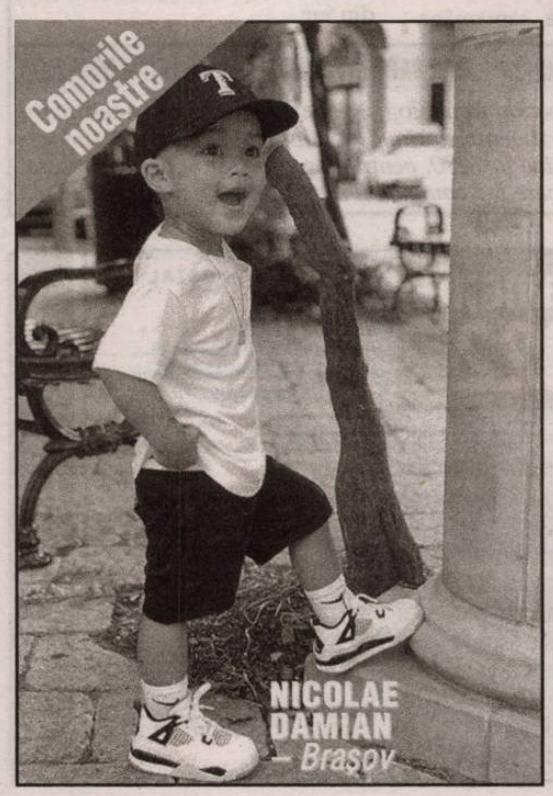

SUDOKU

jocul săptămânii: 41

9	2				6			
	3	8	1					
4		5	2	7				
					3			
	4	2		9		3	8	
			6					
				3	5	1		8
					1	2	6	
			7				4	9

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 40

6	8	2	3	4	1	5	9	7
1	9	5	7	6	2	3	4	8
7	4	3	8	5	9	1	2	6
2	6	4	5	8	7	9	3	1
8	1	7	9	2	3	4	6	5
5	3	9	4	1	6	8	7	2
3	5	8	2	7	4	6	1	9
9	2	6	1	3	8	7	5	4
4	7	1	6	9	5	2	8	3

Soluția integramei „TEORII”

Orizontal: A - A - A - A - S - O - AMPLIFICATOR - IATA - IRBISI - CARAMB - ISLIC - ZE - BAITI - FA - NARA - TAINUIT - A - ILIAC - TIC - SL - TAIOS - MAI - EFOR - BOTI - L - UNII - NISETRI - TERMEN - MOAR - SOFISTICARII.

Verificați-vă cunoștințele!

Urciorul

Cu toate că cei mai mulți dintre noi folosesc și forma cea mai veche „ulcior” noi vom încerca să ne conformăm Dicționarului Limbii Române.

1. Ce este un urcior?
2. Care este materia primă folosită pentru confecționarea urcioarelor?
3. Care este ceramica românească inclusă în Patrimoniul UNESCO?
4. Ce prozator german (1776-1822) a scris povestirea „Urciorul de aur”?
5. Cine a compus melodia „Urciorul” pe versurile unor rubayate de Omar Khayam?
6. Ce pictor francez (1725-1805) a pictat renumitul tablou „Urciorul spart”?
7. Cine a realizat, în 1954, filmul „Fata cu urciorul” după piesa lui Lope de Vega?

Răspunsurile la întrebările din numărul trecut

1) Toamna este anotimpul care urmează verii și precedă iarna. 2) Echinocțiul de toamnă, este un moment al anului în care ziua este egală cu noaptea și are loc la 22 sau 23 septembrie. 3) Poezia „Rapsodii de toamnă” a fost scrisă de George Topârceanu. 4) Muzica și interpretarea șlagărului „Lasă-mi, toamnă pomii verzi” aparțin Margaretei Pâslaru. 5) Tabloul „Peisaj de toamnă” poartă semnătura lui Nicolae Grigorescu. 6) Romanul „Toamna patriarhului” a fost scris de Gabriel Garcia Marquez. 7) Filmul „Toamna cheyenilor” a fost realizat în regia lui John Ford.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Nori” am primit câte 7 răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Mioara Popa,* Iași; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Margareta Stoicovici,* Brașov; *Mihaela Popovici,* Buzău; *Georgeta Ioan* și *Luminița Popescu,* București; *Luminița Gogioiu* și *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcâianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei; *Ing. Mihai Waspusch* și *Prof. Mihai Piscureanu,* București.

✉ Așteptăm scrisorile dumneavoastră. *(Irina Stoica)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

START

FINAL

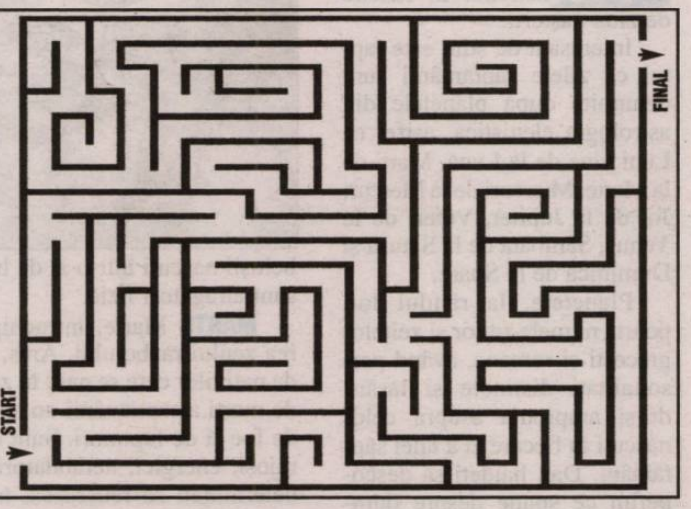

Grădina de lângă casă

Răspundem domnului Neculai Olimpiu Baran, care ne solicită date despre Dalii.

■ Este o plantă perenă, originară din America Centrală, Columbia, Mexic și face parte din grupa floricolă Geofite.

■ Dalia are rădăcinile sub forma unor tuberculi și poate ajunge la înălțimi între 50 și 180 cm, în funcție de specie. Se cultivă în grădini ca floare ornamentală dar și pentru flori tăiate. Tulpinile sunt înalte, semi-lemnoase, iar frunzele cresc mari, cu marginea dințată, de culoare verde.

■ Pentru o creștere și o înflorire cât mai bună se recomandă ciupirea vârfului de creștere, copilirea lăstarilor prezenți pe tulpini și îndepărtarea bobocilor laterali.

■ Înflorește de la mijlocul verii și până la prima brumă. Florile pot fi admirate într-o mare varietate de culori: alb, roșu, roz, galben, roșu închis, violet.

■ Se amplasează în spații luminoase, unde lumina Soarelui ajunge direct pe plantă.

■ Se udă cu cantități suficiente de apă, în profunzime, asigurându-i drenarea solului pentru a preveni bolile foliare.

■ Se fertilizează o dată pe lună cu îngrășăminte specifice plantelor cu flori pentru a evita creșterea excesivă a frunzelor.

■ Se înmulțește prin tuberculi sau semințe. Tuberculii se scot din pământ la 2 săptămâni după primul îngheț (prima brumă) și se plantează primăvara când temperatura solului atinge 10-15 grade Celsius (adică după 5-10 mai). Semințele se pot sădi în ghivece sau lădițe începând din luna martie. Se păstrează în spații încălzite iar din luna mai se pot răsădi în grădini.

Dalia

(Dahlia x hybrida)

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

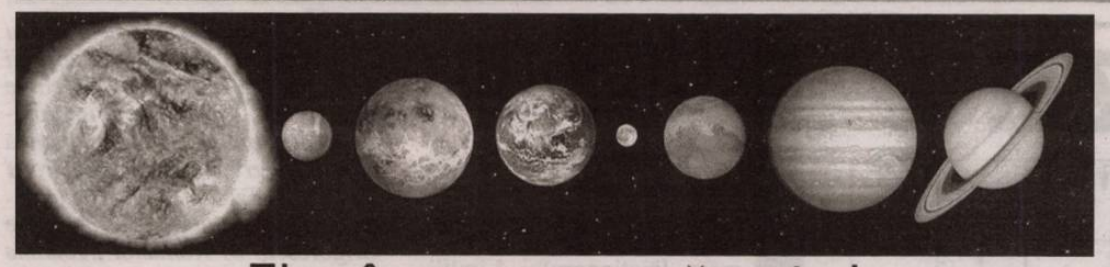

Ziua în care s-au născut şi

personalitatea nativilor

Data naşterii a fost mereu în centrul atenţiei astrologilor şi numerologilor. Cu ajutorul acesteia se stabilesc zodia, personalitatea, fiecare dintre noi având o hartă astrologică distinctă. Totuşi, la fel de importantă este şi ziua din săptămână în care v-aţi născut.

Vă invităm să descoperiţi în rândurile ce urmează detalii despre personalitatea nativilor în funcţie de ziua naşterii.

Interesant de ştiut este faptul că zilele săptămânii sunt denumite după planetele din astrologia elenistică, astfel că Luni vine de la Lună, Marţi de la Marte, Miercuri de la Mercur; Joi de la Jupiter, Vineri de la Venus, Sâmbătă de la Saturn şi Duminică de la Soare.

Planetele, la rândul lor, poartă numele zeilor şi zeiţelor greceşti şi romane, având personalităţi distincte şi lăsându-şi amprenta asupra celor născuţi în fiecare zi a unei săptămâni. Dar, haideţi să descoperim ce spune despre dumneavoastră ziua în care v-aţi născut.

LUNI. Prima zi a săptămânii este condusă de Lună, care, aşa cum susţin astrologii, este o entitate maternă, înrădăcinată în bunătate şi dedicată familiei. Nativii care se nasc în această zi sunt sensibili, uşor adaptabili, materni şi amabili. În mod natural au înclinaţii spre psihologie şi au nevoie de mai mult timp să se hotărască asupra unei decizii. Se spune că be-

luşii născuţi într-o zi de luni sunt atrăgători fizic.

MARŢI. Marte, întruchiparea zeului războiului, Ares, va da nativilor care se nasc în ziua de marţi a săptămânii un spirit de foc şi de luptători. Sunt curajoşi, energici, nerăbdători şi determinaţi să reuşească, însă uneori greşesc. Bebeluşii născuţi marţea au o energie care se va simţi ca un impuls. Vor avea un destin mare de împlinit, fiind înzestraţi şi cu mult har.

MIERCURI. Mercur este zeul finanţelor, al călătoriilor şi al comunicării, aşa că nativii care se nasc în ziua de miercuri sunt foarte comunicativi, versatili, dar şi puţin neglijenţi. Când au de făcut o alegere, vor căuta mai multe opţiuni până când vor opta pentru cea mai potrivită nevoilor lor. Sunt predispuşi la melancolie.

JOI. Numele zeului Jupiter a fost punctul de plecare pentru numele zilei de joi a săptămânii. În mitologia romană era un zeu al aerului, asigurând fertilitatea câmpiilor. Nativii născuţi în această zi preiau din trăsăturile personalităţii acestuia, fiind optimişti, ambiţioşi, inteligenţi şi consideraţi a fi „viaţa" petrecerii.

VINERI. Această zi a săptămânii este condusă de Venus, planeta iubirii, a echilibrului, frumuseţii, romantismului, eleganţei şi plăcerii. Nativii născuţi în această zi sunt sociabili, obsedaţi de frumuseţe şi dragoste, au un simţ artistic foarte dezvoltat, dar pot deveni uşor narcisişti. Activităţile creative ale acestor nativi se nasc din experienţa vieţii.

SÂMBĂTĂ. Amabilitatea lui Saturn, zeul bogăţiei, al libertăţii şi al agriculturii fac din nativii născuţi în această zi a săptămânii nişte persoane bogate, dar modeste, studioase, înţelepte şi muncitoare. Cei născuţi sâmbăta pot deveni extrem de severi şi de autoritari. Pot fi oaspeţi interesanţi la cină.

DUMINICĂ. Potrivit astrologiei, nativii născuţi într-o zi de duminică sunt nişte oameni norocoşi. Conducătorul lor fiind Soarele, înseamnă că de obicei vor fi strălucitori, creativi, îndrăzneţi şi puternici. Copilul născut duminica îşi va căuta singur drumul, va ieşi în evidenţă într-o mulţime şi va căuta mereu lumina reflectoarelor. Sunt lideri naturali şi, bineînţeles, foarte veseli.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Istoria unor vechi civilizaţii ■ Salmonella – arma secretă a teroriştilor ■ Din nou despre audierea OZN din senatul Braziliei ■ Aztecii – un popor mai igienic decât toţi europenii la un loc ■ Strugurii – remediu miraculos ■ Scleroza multiplă dezactivează tinerii

HOROSCOP

17-23 octombrie 2022

BERBEC 21.03-20.04

În această săptămână veţi fi super productivi. Va trebui însă să lucraţi din greu pentru că mai târziu vă veţi bucura de rezultate. Dacă aveţi ceva de terminat, trebuie să vă grăbiţi, deoarece spre sfârşitul lunii Mercur va fi retrograd.

TAUR 21.04-21.05

Vă place confortul, dar cu toate acestea când lucrurile devin serioase, veţi munci mult pentru a realiza ceva. Această perioadă este una prielnică pentru a bifa unele dintre cele mai ambiţioase puncte din lista proiectelor.

GEMENI 22.05-21.06

Dispuneţi de multă energie şi va trebui să vă folosiţi de această perioadă pentru a face cât mai multe lucruri, mai ales legate de îmbunătăţiri şi reparaţii la domiciliu. Orientaţi-vă în special spre cele care ţin de reciclare, instalaţii sanitare şi băi.

RAC 22.06-21.07

Aveţi un real succes, mai ales în ceea ce priveşte predarea, vânzarea, promovarea, scrisul, actoria şi călătoriile. Vă simţiţi plini de energie şi debordaţi de idei inteligente. Posibil, unii dintre dumneavoastră să profite de noi oferte imobiliare.

LEU 22.07-22.08

Parcurgeţi o perioadă bună, când aveţi şansa de a fi productivi, dar acest lucru îl puteţi face cooperând cu alţii. Foarte probabil, veţi prelua rolul de lider şi oamenii vă vor urma indicaţiile. Rezultatele vor fi pe măsură şi veţi câştiga o sumă importantă de bani.

FECIOARĂ 23.08-22.09

În aceste zile comunicarea cu ceilalţi va fi îmbunătăţită. Ambiţia vă este stârnită, însă va trebui să ţineţi cont şi de părerile partenerilor dumneavoastră de lucru. De asemenea, puteţi atrage sume importante de bani doar dacă acţionaţi cu tact.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Această săptămână este perfectă pentru a rezolva cât mai multe lucruri. Vă este stimulată dorinţa de a călători şi de a explora idei noi, în special pe teme politice şi religioase. Folosiţi-vă energia pentru a cerceta în medicină, drept şi mass-media.

SCORPION 23.10-21.11

Pentru dumneavoastră se recomandă să loviţi fierul cât este cald. Folosiţi-vă de aceste zile pentru a clarifica lucrurile, mai ales dacă sunteţi implicaţi într-o dispută legată de o proprietate comună sau de o moştenire.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Dacă aveţi nevoie de ajutorul partenerilor sau a prietenilor apropiaţi va trebui să vă aşteptaţi la ceva probleme. Este dificil să contaţi pe ajutorul oricui. Ştiind acest lucru dinainte, înarmaţi-vă cu răbdare şi diplomaţie. Doar aşa veţi găsi calea spre succes.

CAPRICORN 22.12-19.01

Se pare că vă confruntaţi cu o perioadă când parcă lucrurile nu merg aşa cum ar fi normal. Din fericire, aveţi timp suficient să vă reveniţi şi să realizaţi lucrurile cum v-aţi propus. Sunteţi inteligenţi, aşa că nu este o problemă să acţionaţi la timp.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Dorinţa de a călători şi de a explora noi orizonturi este puternică. Dacă există ceva ce vreţi cu adevărat să faceţi, acum este momentul prielnic. Unul dintre marile dumneavoastră atuuri este starea de spirit pozitivă.

PEŞTI 19.02-20.03

Pentru dumneavoastră va fi un pic dificil să faceţi tot ce v-aţi propus, mai ales acasă sau în dinamica familiei. Veţi simţi că mergeţi pe nisipuri mişcătoare. Ca să aveţi succes va trebui doar să ţineţi cont şi de părerile celor din jur.

Nativul săptămânii: **JEAN BAPTISTE DAUSSET** (19.10.1916 – 06.06.2009)

A fost un imunolog şi genetician francez. Acest nativ al zodiei Balanţă a primit Premiul Nobel pentru Fiziologie şi Medicină în 1980, pentru descoperirea şi caracterizarea genelor care fac complexul major de histocompatibilitate.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178965

Preţ abonament

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	13,00 LEI
❑ 2 LUNI	26,00 LEI
❑ 3 LUNI	39,00 LEI
❑ 4 LUNI	52,00 LEI
❑ 5 LUNI	65,00 LEI
❑ 6 LUNI	78,00 LEI

Abonamente 2022

Abonaţi-vă la revista Magazin direct la redacţie!

Abonamente 2022

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

1 Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.

2 Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
– RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
– RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit:
– 3 luni: 45 euro sau 50 $,
– 6 luni: 90 euro sau 100 $,
sume virate în conturile societăţii, enumerate alăturat.

MANDAT POŞTAL

DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj 1 Ap. ...
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

SERIE NOUĂ - 1622 • ANUL LXV • 20 OCTOMBRIE 2022 • 16 PAGINI • 3,5 LEI Nr. 42 (3372)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com • redactia.revistamagazin@gmail.com
WhatsApp: 0722.625.622

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Caleidoscop

UN MONSTRU omnivor

Femina club

Lecţii de nutriţie

De ce vă este mereu foame? *(2)*

Dosarele frumuseţii

Cu zâmbetul pe faţă

Minunile lumii

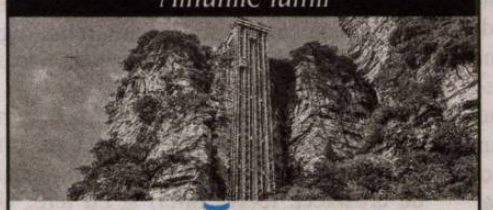

PAŞI CĂTRE CER

„Viaţa nu este oare de o sută de ori prea scurtă, pentru a ne îngădui luxul de a ne plictisi?”

Friedrich Nietzsche

Istoria unor vechi civilizaţii

ÎNTR-O CARTE APĂRUTĂ ÎN SEPTEMBRIE 2020, *Istoria Oxford a Orientului Apropiat Antic: Volumul I: De la începuturi până la Vechiul Regat Egipt şi dinastia Akkadului* este prezentat ceea ce autorii descriu ca fiind *Fenomenul Uruk.*

Uruk, despre care scriam în numărul trecut, legat de civilizaţia sumeriană, oraş aflat în sudul actualului Irak, a fost principala forţă de urbanizare şi formare a statului în Mesopotamia în timpul perioadei Uruk (circa. 3800-3300 î.e.n.), care îşi ia numele de la acest „principal oraş”.

În capitolul 3 al lucrării, este descrisă „perioada formativă pentru istoria socială, politică şi culturală a Mesopotamiei şi nu numai, precum şi perioada de tranziţie care a urmat (perioada Uruk III, circa 3300-3000 î.e.n.). Accentul se pune pe elementelecheie ale culturii Uruk şi răspândirea acesteia în Asia de Vest, inclusiv în Siria, Anatolia şi Iran; invenţia scrisului cuneiform; şi aspecte de organizare socială, religioasă şi politică a acestui stat emergent. Capitolul evaluează caracteristicile culturalecheie, subliniind rolul creşterii populaţiei împletit cu îmbunătăţirile tehnologice, agricole şi administrative”.

Diseminarea acestor caracteristici culturale de-a lungul rutelor comerciale către Levant, Anatolia şi Iran „este legată de înfiinţarea de fortăreţe care asigurau schimbul de mărfuri, sudul Mesopotamiei servind drept centru comercial. În timp ce sursele disponibile – atât textuale, cât şi iconografice – nu oferă nicio dovadă fără echivoc pentru presupusa guvernare monocratică a societăţii din perioada Uruk, structurile politice identificabile au fost puternic împletite cu funcţiile religioase, indicând o mare complexitate societală”.

Decăderea culturii Uruk este pusă, în principal, pe seama distrugerii reţelei comerciale Uruk. Din punct de vedere cultural, însă, „multe trăsături ale fenomenului Uruk au furnizat carta fondatoare pentru structurile sociale mesopotamiene în perioadele ulterioare”, se mai spune în rezumatul lucrării amintite.

Cele mai vechi hieroglife

În iunie 2017, o expediţie comună a universităţii Yale şi a Muzeelor Regale de Artă şi Istorie din Bruxelles care au avut misiunea de a explora oraşul egiptean antic Elkab a anunţat că a descoperit câteva inscripţii în stâncă cu totul necunoscute anterior, care includ cele mai vechi hieroglife, toate datând de acum aproximativ 5.200 de ani.

Potrivit egiptologului John Coleman Darnell, profesor la Departamentul de Limbi şi Civilizaţii din Orientul Apropiat din Yale, care conduce Proiectul de cercetare a deşertului Elkab, afirma că aceste noi inscripţii nu au fost înregistrate anterior de nicio expediţie şi sunt de mare importanţă în istoria sistemelor de scriere egiptene antice: „Acest sit de artă rupestră recent descoperit din El-Khawy păstrează unele dintre cele mai vechi şi cele mai mari semne din etapele formative ale scrierii hieroglifice şi oferă dovezi pentru modul în care egiptenii antici şi-au inventat sistemul unic de scriere”.

Cercetătorii au descoperit, de asemenea, artă rupestră ce înfăţişează o turmă de elefanţi care a fost sculptată între 4.000-3.500 î.e.n. Unul dintre elefanţi are un mic elefant în interior şi, potrivit lui Darnell, „este un mod incredibil de rar de a reprezenta o femelă gravidă”. Arheologii au identificat şi un grup de patru semne, creat în jurul anului 3250 î.e.n. scris de la dreapta la stânga, direcţia de scriere dominantă în textele egiptene ulterioare, înfăţişând imagini de animale: un cap de taur pe un stâlp scurt, urmate de două berze spate în spate cu o pasăre ibis pleşuv deasupra şi între ele.

> ***„CIVILIZAŢIA SUMERIANĂ SE CONSIDERĂ A FI CEA MAI VECHE DIN LUME. DAR NOI CERCETĂRI SCOT LA IVEALĂ ŞI ISTORIA ALTOR CIVILIZAŢII CARE PUTEAU ASPIRA LA ACEST TITLU.”***

Dispunerea simbolurilor este comună în reprezentările egiptene ulterioare ale ciclului solar şi cu conceptul de luminozitate. „Aceste imagini pot exprima conceptul de autoritate regală asupra cosmosului ordonat”, spune Darnell. Cercetătorul mai afirma că echipa a fost „absolut uluită” de descoperire din cauza dimensiunii imense nu doar a tablourilor, ci şi a elementelor individuale. „Au mai fost şi altădată descoperite hieroglife, dar este prima dată când cineva le-a descoperit la o scară atât de mare. Aceste hieroglife individuale măsoară fiecare puţin peste jumătate de metru în înălţime, iar întregul tablou are aproximativ 70 de centimetri înălţime. Semnele găsite anterior aveau o dimensiune de doar unul sau doi centimetri”, declara Darnell. „În lumea modernă, spunea cercetătorul, acest lucru ar fi asemănător cu a vedea text mai mic pe ecranul computerului şi apoi, brusc, a vedea textul foarte mare făcut în acelaşi mod doar pe un panou publicitar”. Zona în care echipa de arheologi a localizat inscripţiile se află în partea nordică a deşertului Elkab. „Această zonă, împreună cu oraşul Hierakonpolis, au fost centre foarte importante în Egiptul antic, spune Darnell, şi demonstrează că sistemul comunicativ din aceste zone nu se limitează la jetoanele sau etichetele mici găsite mai frecvent. Darnell menţionează că aceste descoperiri dezvăluie că nu a existat o dezvoltare lentă a scrisului în primul rând pentru uz birocratic, aşa cum se credea anterior, ci că scrierea hieroglifică s-a răspândit rapid din punct de vedere geografic şi s-a diversificat la scurt timp după dezvoltarea sa.”

Acest lucru sugerează, de asemenea, este de părere cercetătorul, „că există o utilizare mult mai extinsă a sistemului de scriere timpurie decât este indicat de alt material arheologic descoperit anterior”.

Echipa de arheologi a localizat aceste inscripţii pe piatră prin cartografierea rutelor bazate pe reţelele de drumuri din Egipt.

Cele mai multe inscripţii pe piatră din Egipt pe care Darnell le-a văzut, „nu sunt plasate la întâmplare: cele mai multe inscripţii sunt situate de-a lungul rutelor majore, fie drumuri paralele cu Nilul, fie drumuri care se îndreaptă spre deşert. Ele se află de obicei la o intersecţie sau răscruce de drumuri. Orice loc în care cineva se putea opri în călătoria sa”.

Folosind o nouă tehnică de înregistrare iniţiată la Universitatea Yale, Darnell şi Alberto Urcia, un arheolog digital şi un cercetător asociat în cadrul Departamentului de Limbi şi Civilizaţii din Orientul Apropiat, au creat o serie de imagini 3D ale inscripţiilor din fotografiile făcute pe teren. „Această nouă tehnologie face posibilă înregistrarea siturilor la un nivel de acurateţe şi detaliu care era absolut imposibil înainte”. „Acest lucru nu era ceea ce mă aşteptam să găsesc când am pornit în această expediţie”, mai spunea Darnell, „a fost complet şocant pentru mine.”

Expediţia, care a fost condusă de Darnell şi Dirk Huyge, a fost întreprinsă în cooperare cu Ministerul Antichităţilor şi inspectoratele din Aswan şi Edfu, iar printre membri s-au numărat şi Colleen Darnell, egiptolog şi afiliat curatorial, Muzeul Yale Peabody şi Massimilliano Montanari, specialist în arheologie digitală şi modelare 3D.

Cercetările ulterioare pot aduce la lumină noi dovezi pentru o mai bună înţelegere a istoriei civilizaţiilor antice.

GEORGE CUŞNARENCU

42

5 948427 000188

Biblioteca Judeţeană

Un „monstru” omnivor

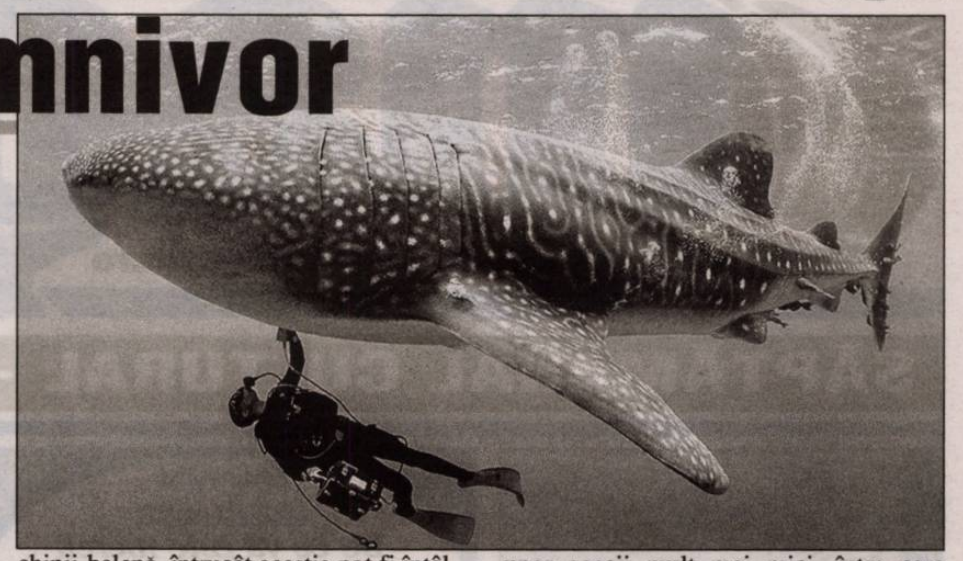

Rechinul-balenă este cel mai mare animal marin cunoscut în prezent, cu o talie medie de până la 14 metri, însă poate ajunge şi la 20 de metri, gura are lărgimea de aproximativ 1,5 metri, iar greutatea poate depăşi 19 tone!

Originile sale pot fi identificate în urmă cu aproximativ 60 de milioane de ani, supravieţuind datorită dimensiunilor care-l feresc de prădători şi a hranei pe care o alege. Nu este o balenă, ci un rechin (face parte din categoria peştilor cartilaginoşi), denumirea de „balenă” provenind de la dimensiunile enorme. Animalul este uşor de recunoscut datorită coloritului său negru cu pete albe, asemănător unei table de şah, estimându-se că durata sa de viaţă este cuprinsă între 60 şi 100 de ani.

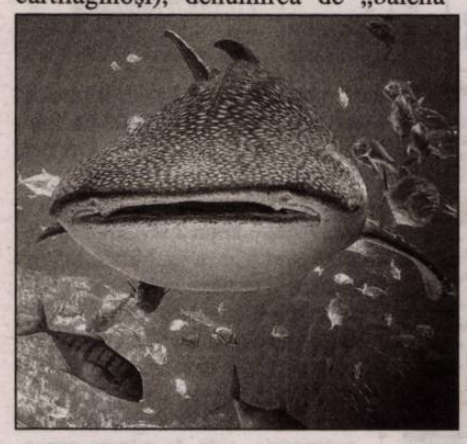

Despre această particularitate, unii specialişti afirmă că ar fi o formă de camuflaj de adâncime, în timp ce alţii cred că ea foloseşte la devierea razelor ultraviolet atunci când animalul se hrăneşte la suprafaţa apei. Cert este că desenul respectiv este comparabil cu amprenta digitală la oameni, el fiind unic pentru fiecare individ al speciei.

Rechinul-balenă se deplasează foarte lent şi este total inofensiv faţă de om, hrănindu-se cu zooplancton, krill (specie de crustacee foarte mici) şi cu icre. Un studiu recent arată că rechinul-balenă se hrăneşte cu destul de multă hrană vegetală (alge marine), mai mult decât cu krill

O altă ciudăţenie constă în faptul că el nu muşcă şi nu mestecă hrana, deşi e dotat cu peste 3.000 de dinţi, nu mai mari de 6 milimetri, aşezaţi pe circa 300 de rânduri. Îi place foarte mult să înoate în apele tropicale calde, ceea ce îl face şi un însoţitor cât se poate de agreabil pentru scufundătorii cu care împărtăşesc acelaşi „hobby”.

Amatorii de asemenea aventuri subacvatice nu sunt orientaţi către colţuri de lume izolate pentru a înota alături de rechinii-balenă, întrucât aceştia pot fi întâlniţi din Africa până în Australia, trecând prin America de Sud şi Filipine. Oceanologii şi scafandrii profesionişti ori amatori recomandă totuşi câteva locuri unde prezenţa uriaşului apelor saline este îmbogăţită de prezenţa a sute de alte specii.

De-a lungul a 260 de kilometri, recifful Ningaloo, situat în vestul Australiei, găzduieşte peste 250 de specii de corali, peşti tropicali, calcani, balene cu cocoaşă ori inconfundabilii rechini-balenă.

În apele din preajma insulei filipineze Luzon, vizitatorii pot înota alături de aceştia din urmă, însă nu au voie să îi hrănească şi nici să îi atingă – ca de altfel în toate mările în care ei trăiesc – pentru a nu deteriora stratul de mucus care îi protejează. Uriaşul peşte nu se împrieteneşte însă doar cu omul, ci oferă chiar habitat unor specii mult mai mici, între care tonul are un statut privilegiat. Acesta înoată în bancuri sub abdomenul rechinului-balenă şi împreună „construiesc” aşa-numitele „mingi de momeală” grupuri compacte de vietăţi minuscule, cu care se hrănesc ambele specii.

Simbioza respectivă este exploatată de pescarii de ton din Asia Orientală, care uneori prind în plase rechinii-balenă, pentru a captura astfel cantităţi mai mari de peşte. O practică foarte periculoasă pentru această specie aflată pe cale de dispariţie. Un alt aspect senzaţional îl reprezintă utilitatea post-mortem a giganţilor mării.

Pe măsură ce rechinii-balenă se scufundă pe fundul oceanului după moarte, carcasele oferă habitat şi hrană pentru o multitudine de specii şi macrofaune marine.

Despre absenţe şi acorduri

Să vorbim corect!

În ultimul timp, auzim din ce în ce mai des exprimări de tipul: „...s-au adunat 24 copii”, „s-au strâns 241 lei” sau, şi mai trist, „am văzut doisprezece fete”.

Necazul este că aceleaşi greşeli apar şi în limba scrisă, evident din neglijenţă. De aceea, ţinem să reamintim cititorilor revistei, după 20, numeralul se leagă de substantivul care urmează prin prepoziţia „de”.

Aşadar, trebuie să spunem: „24 de copii”, „241 de lei” şi tot aşa. De asemenea, putem readuce în atenţie numeralul cardinal care, pentru unu şi doi, şi compuşii lor, are forme de masculin şi feminin. Corect este să spunem „douăsprezece fete”, „douăzeci şi una de flori” şi „douăzeci şi unu de copaci”. În orice caz trebuie să respingem ca fiind total incorectă, formularea „ora doisprezece” pe care, din nefericire, o auzim şi pe unele posturi de televiziune. *(I.S.)*

Criptă multimilenară

Arheologii israelieni au descoperit o criptă care datează din timpul domniei faraonului Ramses al II-lea, umplută cu artefacte şi ceramică perfect conservate, o „capsulă” a timpului rară.

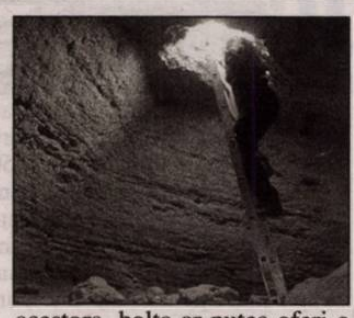

Descoperirea a fost făcută întâmplător: un excavator care lucra în Parcul Naţional Palmahim (la sud de Tel Aviv) a deteriorat partea superioară a structurii, expunând o cavitate plină cu obiecte de toate formele şi dimensiunile, la care arheologii au accesat folosind macarale. Potrivit acestora, bolta ar putea oferi o imagine completă a obiceiurilor de înmormântare ale epocii târzii a bronzului, în special în timpul domniei lui Ramses cel Mare.

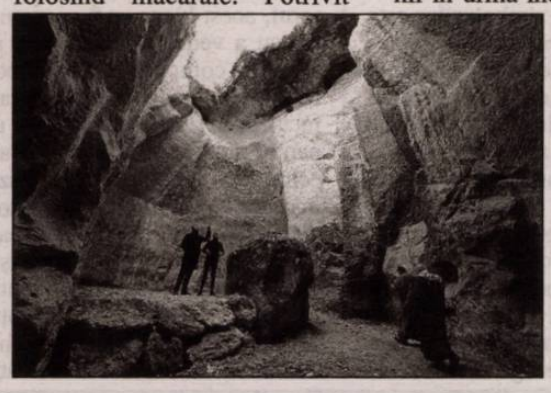

Menite să însoţească decedatul în viaţa de apoi, diferitele ofrande care au fost depozitate acolo cu mai bine de trei milenii în urmă includ vase de culoare ocru, precum şi potire, borcane, lămpi şi vârfuri de lance sau săgeţi de bronz. Au fost descoperite şi schelete relativ intacte.

Potrivit cercetătorilor, prezenţa armelor în apropierea decedaţilor sugerează că aceştia erau războinici. În timp ce descoperirile de bolţi de înmormântare antice sunt relativ rare, găsirea unuia intact are o valoare arheologică uriaşă. Vasele, armele şi înmormântările din teracotă şi bronz găsite arătau aşa cum au fost lăsate acum 3.300 de ani.

Mai multe obiecte au fost sustrase în scurta perioadă de după descoperirea sitului, acesta a fost resigilat şi pus sub supraveghere, în timp ce s-a întocmit un plan precis de săpătură. Al treilea conducător al dinastiei a XIX-a a Egiptului, Ramses al II-lea, este adesea prezentat drept cel mai puternic şi mai important faraon al noului regat. Perioada sa de cârmuire este considerată cea mai prosperă din toată istoria Egiptului, după Epoca aurului.

În prima parte a domniei sale, faraonul a ridicat oraşe, temple şi monumente impunătoare. Baza pentru campaniile sale siriene a fost oraşul Pi-Ramesses din Delta Nilului, pe care l-a stabilit ca noua capitală.

În timpul expediţiilor în Levant, el a reafirmat şi controlul egiptean asupra Canaanului (unde a fost descoperită cripta) şi Feniciei. Originea ceramicii (din Cipru, Liban, nordul Siriei, Gaza şi Jaffa) indică o activitate comercială intensă de-a lungul coastei, consideră arheologii.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin” este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, cod 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU
Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.**

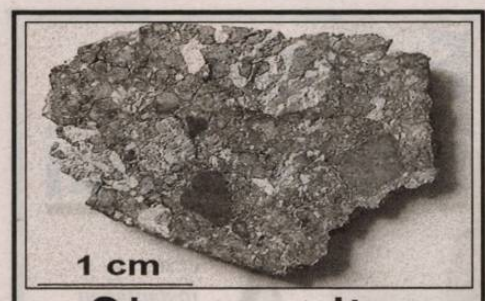

Changesite, un nou mineral

Oamenii de știință chinezi au anunțat descoperirea pe Lună a unui mineral de fosfat în cristal columnar, numit Changesite-(Y), care a fost identificat în eșantioanele de rocă și sol aduse de pe suprafața lunară în 2020.

Mineralul a fost separat cu grijă de către cercetători din peste 140.000 de particule minuscule și apoi analizat printr-o serie de metode mineralogice avansate, potrivit Institutului de Cercetare a Geologiei Uraniului din Beijing. Nu se știe încă dacă noul mineral are proprietăți ce pot fi folosite pe Pământ.

Fosfatul, care se găsește pe Pământ, este sursa naturală de fosfor, un element care asigură un sfert dintre toți nutrienții de care plantele au nevoie pentru creșterea și dezvoltarea lor, dar proprietățile sale sub formă de cristal nu au fost încă identificate.

Anunțul plasează China ca fiind doar a treia națiune care găsește un nou mineral pe Lună (SUA și Rusia sunt pe primele locuri) iar descoperirea reprezintă a șasea formațiune organică nouă identificată de oameni de când primele mostre au fost aduse de nava Apollo 11 la NASA în 1969.

Changesite-(Y) se încadrează în categoria merrilitului lunar, care este un mineral găsit în rocile lunare și în meteoriți. Deși expunerea corpului uman la niveluri ridicate de fosfor poate fi dăunătoare, din cauză că fosforul în exces provoacă schimbări în organism care scot calciul din oase, făcându-le slabe, pe Lună acest element ar juca un rol-cheie pentru a-i ajuta pe astronauți să cultive plante pe suprafața lunară.

Sonda chineză Chang'e-5 s-a întors pe Pământ la 17 decembrie 2020 cu primele mostre lunare ale națiunii stocate în interior. Rocile adunate de chinezi ar fi însă cu miliarde de ani mai „tinere" decât cele obținute de SUA și Rusia.

Inelele lui Saturn

provin de la un satelit natural

Celebrele inele ale lui Saturn ar putea fi rezultatul ciocnirii unui satelit străvechi cu această planetă, ciocnire petrecută în urmă cu aproximativ 160 de milioane de ani, sugerează un nou studiu.

Denumit Chrysalis, satelitul ar fi orbitat în jurul gigantului gazos timp de câteva miliarde de ani înainte de a se ciocni cu acesta și de a se sparge.

Cercetătorii de la MIT (Massachusetts Institute of Technology) au efectuat calcule care au cartografiat schimbările în axa de rotație a lui Saturn de-a lungul timpului. Rezultatele lor sugerează că planeta a fost cândva orbitată de un alt corp ceresc, dar când acesta s-a apropiat prea mult de gigantul gazos a fost sfărâmat și a format actualele „inele".

Pierderea acestui satelit ar explica, de asemenea, de ce Saturn se înclină la un unghi de 26,7 grade în rotația sa. Autorul principal al studiului, profesorul Jack Wisdom, a declarat: „La fel ca și crisalida unui fluture, acest satelit a fost mult timp în stare latentă și dintr-o dată a devenit activ și au apărut inelele." De la începutul anilor 2000, astronomii au crezut că înclinarea lui Saturn provine din „rezonanța orbitală" a planetei cu vecinul său Neptun. Două planete intră în rezonanță dacă perioadele lor orbitale sunt sincronizate și exercită o influență gravitațională regulată una asupra celeilalte. Teoria rezonanței a apărut deoarece Saturn „precesează" – sau se clatină – rotindu-se apropape la aceeași viteză cu orbita lui Neptun.

Observațiile făcute de nava spațială Cassini a NASA, care a orbitat Saturn din 2004 până în 2017, au sugerat că principalul satelit al acestei planete, Titan, ar putea fi responsabil de oscilație. Aceasta fiindcă Titan se îndepărtează de Saturn mai repede decât se aștepta, cu o rată de aproximativ 11 centimetri pe an, și astfel s-a crezut că atracția gravitațională a satelitului ar putea cauza înclinarea planetei.

Echipa a concluzionat că misteriosul satelit ar fi intrat probabil într-o zonă orbitală haotică cândva între 200 și 100 de milioane de ani în urmă. Acest lucru a însemnat că satelitul a experimentat o serie de întâlniri apropiate cu Iapetus și Titan, iar în cele din urmă s-a apropiat prea mult de Saturn, în urmă cu aproximativ 160 de milioane de ani.

Coliziunea a sfâșiat Chrysalis în bucăți, permițând lui Saturn și Neptun să piardă rezonanța, deoarece influența gravitațională a satelitului a dispărut. O mică fracțiune din masa lui Chrysalis a rămas suspendată pe orbită, descompunându-se în bucăți de gheață și formând actualele inele.

Fetușii reacționează la arome

În timp ce ideea unei salate le va trezi papilele gustative unora, pentru alții, ideea de a ronțăi un castron de legume sună mai degrabă ca o pedeapsă. Un studiu a arătat că bebelușii încep să reacționeze la diferite arome încă din pântecele mamei.

Cercetătorii de la Universitatea Durham au efectuat ecografii 4D la 100 de femei însărcinate, cu vârste cuprinse între 18 și 40 de ani atât la 32 de săptămâni, cât și la 36 de săptămâni de sarcină, pentru a vedea cum reacționează copiii nenăscuți după ce au fost expuși la arome din alimentele consumate de mamele lor. Rezultatele au arătat că fetușii au zâmbit la scurt timp după ce mamele lor au mâncat morcovi, dar au făcut o grimasă când mamele lor au optat pentru broccoli, varză kale sau alte legume verzi.

În acest caz, rezultatele ar putea avea implicații pentru stabilirea unor obiceiuri alimentare sănătoase. Studii anterioare sugeraseră că bebelușii pot gusta și mirosi în uter prin inhalarea și înghițirea lichidului amniotic, dar acum este prima oară când cercetătorii au testat dacă bebelușii pot gusta în uter prin evaluarea reacțiilor lor la arome înainte de naștere.

Femeilor li s-a administrat cu 20 de minute înainte de fiecare scanare o capsulă care conținea fie 400 mg de morcov, fie 400 mg de pudră de broccoli, varză kale sau alte legume verzi și li s-a cerut să nu consume alte alimente sau băuturi aromatizate care ar putea afecta reacțiile bebelușilor.

Alte femei, dintr-un grup de control, nu au primit niciuna dintre capsule. Rezultatele au arătat că doar o cantitate mică de aromă de morcov sau de broccoli a fost suficientă pentru a stimula o reacție la fetuși. Atunci când femeile au consumat morcov, fetușii au avut tendința de a zâmbi la scanare – însă atunci când mamele au consumat capsula de broccoli sau varză kale, fetușii au avut tendința de a face o grimasă.

Potrivit profesorului Benoist Schaal de la Centrul Național de Cercetări Științifice din Paris, coautor al studiului, o serie de stimuli chimici trec prin dieta maternă în mediul fetal. Descoperirile sugerează că alimentele consumate de femeile însărcinate ar putea influența preferințele gustative ale bebelușilor lor după naștere.

Robotul, „confidentul" copiilor?

În ultimele decenii, multe filme de succes au prezentat prietenii între roboți și copii, dar se pare că într-o zi asemenea relații ar putea fi nu doar reale, ci și foarte utile pentru generațiile viitoare. Cercetătorii de la Universitatea Cambridge susțin că micuții sunt mai încrezători în divulgarea de informații private către roboți decât către oameni.

Pe baza constatărilor, ei sugerează că „sfătuitorii" copiilor din viitor ar putea lua forma unor roboți umanoizi. În cadrul studiului, cercetătorii au pus un robot umanoid de mărimea unui copil să completeze o serie de chestionare cu 28 de copii cu vârste cuprinse între opt și 13 ani pentru a evalua gradul de satisfacție al acestora. Ei au constatat că micuții au fost dispuși să se confeseze robotului, împărtășind uneori informații pe care nu le împărtășiseră încă nimănui prin intermediul chestionarelor online sau în persoană.

Cercetătorii spun că roboții ar putea fi un complement util la metodele tradiționale de evaluare a sănătății mintale, deși nu se intenționează ca aceștia să înlocuiască sprijinul profesional în acest domeniu.

Studentul doctorand Nida Itrat Abbasi, primul autor al studiului, a declarat: „Deoarece robotul pe care îl folosim este de mărimea unui copil și nu este deloc amenințător, copiii ar putea vedea robotul ca pe un confident – ei simt că nu vor avea probleme dacă îi împărtășesc secrete".

Alți cercetători au descoperit că este mai probabil ca majoritatea copiilor să divulge informații private – cum ar fi, de exemplu, faptul că sunt hărțuiți sau amenințați – unui robot decât unui adult. Cum s-a desfășurat experimentul?

Fiecare copil a luat parte la o sesiune individuală de 45 de minute cu robotul Nao – un robot umanoid de aproximativ 60 de centimetri înălțime. Un părinte sau un tutore și membri ai echipei de cercetare au observat dintr-o cameră adiacentă. Înainte de fiecare sesiune, copiii și părinții sau tutorele lor au completat chestionare online standard pentru a evalua starea de bine psihică a copilului.

Participanții au interacționat cu robotul pe parcursul sesiunii, vorbind cu acesta sau atingând senzorii de pe mâinile și picioarele robotului. Senzori suplimentari au urmărit bătăile inimii, mișcările capului și ale ochilor participanților în timpul sesiunii. Copiii participanți la studiu au spus că le-a plăcut să vorbească cu robotul. Unii au împărtășit cu robotul informații pe care nu le împărtășiseră nici în persoană, nici în chestionarul online.

Dr. Micol Spitale, coautor al studiului, a declarat: „Nu intenționăm să înlocuim psihologii sau alți profesioniști din domeniul sănătății mintale cu roboți, deoarece expertiza lor depășește cu mult tot ceea ce poate face un robot. Cu toate acestea, munca noastră sugerează că roboții ar putea fi un instrument util pentru a-i ajuta pe copii să se deschidă și să împărtășească lucruri pe care s-ar putea să nu se simtă confortabil să le discute la început."

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Aztecii – un popor igienic

Aztecii, o colectivitate de mezoamericani care a prosperat între secolele XIV şi XVI, au moştenit tradiţii culturale străvechi de la predecesorii lor olmeci, maya şi tolteci.

Practicile de igienă aztece reflectau o totală dedicare pentru curăţenie şi puritate. Când cuceritorii spanioli au întâlnit pentru prima dată aztecii, la începutul secolului XVI, au fost uimiţi de tehnicile acestora de a se menţine curaţi şi totodată a proteja mediul înconjurător.

În contrast puternic cu practicile europene de la acea vreme, imperiul aztec a făcut eforturi mari pentru a oferi apă curată maselor, a scăpa aerul de poluanţii percepuţi şi a folosi ingrediente naturale pentru a promova sănătatea şi igiena. Aztecii erau conştienţi de cât de importantă era apa pentru toate aspectele vieţii, un considerent care a contribuit la dezvoltarea unui sistem de canale în marile oraşe ale imperiului.

În Tenochtitlan, de exemplu, canalele nu numai că aprovizionau locuitorii cu apă, dar au fost construite şi pentru circulaţie. Conchistadorul Hernan Cortes afirma că Tenochtitlan era mare, avea străzi înguste, alături de „jumătăţi de canale unde ei vâslesc în canoe".

Un alt beneficiu al sistemului extins de apă din oraşele aztece a fost includerea de băi în casele private. Deşi majoritatea aztecilor făceau băi reci, ei participau şi la băi de aburi în scopuri rituale. Un *temazcal* aztec era o cabană de aburi care avea o podea încălzită şi apoi stropită cu apă rece.

Un temazcal era folosit pentru purificarea corpului după un conflict fizic, pentru a ajuta la vindecare, pentru a vindeca o boală sau pentru a servi ca loc în care femeile să nască. Zeiţa băii de aburi era Temazcalteci, în timp ce Tlazolteotl, zeiţa murdăriei, proteja intrarea în temazcal, supraveghind procesul prin care oamenii se curăţau de murdăria fizică şi spirituală.

Aztecii nu aveau săpun în sensul modern al cuvântului, dar îmbrăţişau proprietăţile de curăţare ale numeroaselor plante. Rădăcinile şi fructele de copalxocotl, numit de spanioli „arborele săpunului", produceau o spumă care putea fi folosită pentru a curăţa atât corpul, cât şi hainele.

Planta xiuhamolli, numită şi amolli, avea proprietăţi similare. Femeile nu se spălau pe faţă,

în semn de penitenţă, doar atunci când bărbaţii lor erau plecaţi la luptă. Valoarea curăţeniei era practică şi ritualică. Prizonierii sacrificaţi zeilor primeau chiar şi o baie înainte de a-şi găsi sfârşitul.

Aztecii aplicau, de asemenea, deodorante pentru a ţine la distanţă mirosul corporal, folosind ingrediente precum guma de copal, uleiul de chihlimbar şi uleiul de balsam. Femeile se dădeau cu parfumuri florale, iar pentru a învinge „mirosul fetid al bolii", pacienţii erau unşi cu un parfum făcut din flori, ace de pin şi fructe.

A rămâne curată şi pură era pentru o femeie aztecă modalitatea ideală de a găsi un soţ, potrivit Codexului Florentin, o lucrare a călugărului franciscan spaniol Bernardino de Sahagun din secolul al XVI-lea. Potrivit lui Sahagun, curtezanele – femei care se îmbrăcau şi se îngrijeau „pentru a plăcea bărbaţilor" – foloseau machiaj şi parfumuri, inclusiv „o cremă galbenă numită axin, care îi conferă un ten strălucitor".

Cel mai comun produs cosmetic era *axin*, un fel de nămol galben întins pe piele. Pentru a-şi păstra respiraţia proaspătă, femeile aztece mestecau o gumă despre care se crede că era un amestec derivat din răşina copacului sapodilla şi bitum. Măturatul şi curăţenia erau o parte fundamentală a menţinerii ordinii în societatea aztecă. Femeile îşi măturau casele în fiecare dimineaţă, ca o modalitate de a onora spaţiul domestic, în timp ce preoţii măturau templele şi şcolile pentru a ţine departe forţele nedorite şi potenţial ameninţătoare.

Oraşele dispuneau de toalete publice, ale căror reziduuri erau colectate şi folosite ca îngrăşământ agricol. Acestea puteau fi canalizate în afara oraşului prin unul dintre canale sau alte căi navigabile. Aztecii mâncau două mese pe zi, un mic dejun şi o cină după-amiaza. Pentru membrii clasei superioare a societăţii mesele fine începeau însă cu mâinile curate şi conchistadorii spanioli ne-au lăsat mărturii clare privind grija pe care împăratul Moctezuma o avea pentru igiena personală – grijă pe care ei nu o împărtăşeau în niciun chip!

Fotodocument

Fratele împăratului

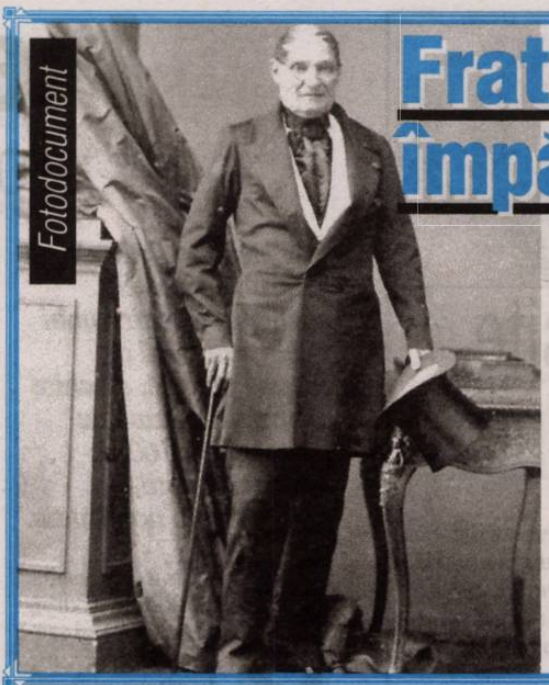

Acest instantaneu rarisim, realizat în 1850, îl înfăţişează pe Jérôme Bonaparte (1784-1860), cel mai tânăr frate al împăratului Napoleon I şi singurul dintre fraţii şi surorile Bonaparte care a fost vreodată fotografiat.

Salmonella – arma secretă a sectei Rajneeshee

Într-o zi de la începutul lunii septembrie 1984, o femeie stătea pe un scaun, în barul Taco Time din Dalles, Oregon, ţinând discret în mână o mică pungă de plastic plină cu un lichid cafeniu. Pe furiş, ea a turnat puţin din soluţie în sosul pentru salată.

Începea astfel cel mai mare atac bioterorist din istoria Statelor Unite. Originile acestei contaminări şocante datează din 1970, când misticul indian Baghwan Shree Rajneesh (cunoscut şi sub numele de Osho) a pus bazele unei noi mişcări spirituale în Mumbai.

Învăţăturile lui Rajneeshee erau un amestec ciudat de capitalism, meditaţie, glume deocheate şi sexualitate deschisă, ceea ce i-a adus titlul de „guru al sexului". Până la începutul anilor 1980, mişcarea s-a extins, atrăgând zeci de mii de persoane, către comunitatea lui Osho din India.

Cu ajutorul asistentei sale, Ma Anand Sheela, şi a soţului foarte bogat al acesteia, Marc Harris Silverman, Osho a cumpărat o fermă de 64.000 de acri în Oregon, a redenumit-o Rajneeshpuram şi a început să îşi construiască tărâmul utopic. Aproximativ 7000 de adepţi ai lui s-au mutat la fermă. Toţi purtau veşminte roşii, lucrau în comun pământul şi ajutau la construirea comunităţii.

Rajneeshpuram a crescut şi a ajuns să includă o pistă de aterizare lungă de 4200 de metri, un departament de pompieri, restaurante, un sistem de transport public cu autobuze şi o staţie de epurare a apelor uzate.

În mod firesc, afluxul de sectanţi îmbrăcaţi în roşu i-a făcut pe locuitorii din zonă să devină foarte neliniştiţi. Temerile lor au crescut când la Rajneeshee s-a înfiinţat o „Forţă de Pace" ai cărei membri se plimbau prin regiune purtând arme de foc şi conduceau prin oraş un jeep cu o mitralieră de calibru 30 montată pe el. Curând, au izbucnit ciocniri între cei din Rajneeshee şi localnici. Cum autorităţile au încercat să se opună acţiunilor lor tot mai subversive, membrii sectei Rajneeshee au decis să preia conducerea guvernului comitatului Wasco. Când transportul cu autobuzul a 2000 de persoane fără adăpost pentru a-i vota pe membrii Rajneeshee în funcţii în guvernul de stat a eşuat – evident, guvernul nu i-a lăsat să voteze, în temei legal – secta a pus la cale un nou plan.

Pe parcursul a două luni, grupul a contaminat zece baruri din zonă cu salmonella, în

încercarea de a-i împiedica pe localnici să mai meargă la vot. Folosind pungi de plastic umplute cu un lichid maro pe care l-au poreclit „salsa", membrii sectei au turnat suspensia plină de salmonella direct în sosurile pentru salate, au stropit-o pe produse, au pus-o în apă şi, în băuturi. 751 de persoane s-au îmbolnăvit, iar 45 au fost spitalizate pentru intoxicaţie cu Salmonella.

Fiindcă nu a existat nicio dovadă concretă de otrăvire rău intenţionată, contaminarea a fost iniţial atribuită unei igiene precare a muncitorilor. Abia un an mai târziu, când Osho însuşi a fugit din comună şi a dat vina pe Sheela şi pe „banda ei de fascişti" pentru atacuri, guvernul a declanşat o anchetă.

Ceea ce au găsit în fermă a fost un laborator de bioterorism, care conţinea culturi de salmonella şi literatură despre fabricarea şi utilizarea explozibililor şi armelor biologice. Ma Anand Sheela şi conspiratorii au fost în cele din urmă prinşi şi condamnaţi.

Atacul asupra barului Taco Time şi a altor nouă restaurante rămâne primul, cel mai mare şi cel mai grav atac bioterorist din SUA.

Astăzi în istorie

20 octombrie 1973

A avut loc „Masacrul de sâmbătă seara"

Unul dintre cele mai controversate episoade ale scandalului Watergate, numit „Masacru de sâmbătă seara", a avut loc pe 20 octombrie 1973, când preşedintele Statelor Unite, Richard Nixon, l-a concediat pe procurorul special Archibald Cox şi a acceptat demisiile procurorului general Elliot Richardson şi a procurorului general adjunct William Ruckelshaus. „Masacrul" a pornit de la o anchetă privind faimoasa spargere din iunie 1972 de la complexul Watergate, în care cinci agenţi ai lui Nixon au fost prinşi încercând să monteze microfoane în sediul Comitetului Naţional Democrat. Archibald Cox, profesor de drept la Harvard şi fost procuror general al SUA, a fost desemnat să investigheze inci-

dentul în mai 1973. În scurt timp, el a intrat în conflict cu Casa Albă din cauza refuzului lui Nixon de a face publice peste zece ore de înregistrări secrete din Biroul Oval, dintre care unele îl implicau pe preşedinte în spargerea din complexul Watergate.

Pe 20 octombrie 1973, într-o demonstraţie fără precedent a puterii executive, Nixon a ordonat procurorului general Elliot Richardson şi procurorului general adjunct William Ruckelshaus să îl concedieze pe Cox, dar ambii au refuzat şi şi-au dat demisia în semn de protest.

Rolul de procuror general i-a revenit atunci lui Robert Bork, care s-a conformat cu reticenţă cererii lui Nixon şi l-a demis pe Cox. Atacul lui Nixon împotriva propriului său Departament de Justiţie a avut consecinţe grave.

Peste 50.000 de cetăţeni îngrijoraţi au trimis telegrame la Washington, iar 21 de membri ai Congresului au introdus rezoluţii prin care cereau punerea sub acuzare a lui Nixon. În faţa protestelor tot mai intense, Nixon a cedat şi l-a numit pe Leon Jaworski ca nou procuror pentru afacerea Watergate.

Jaworski a reluat investigaţia şi a obţinut în cele din urmă publicarea înregistrărilor din Biroul Oval în iulie 1974, când Curtea Supremă a decis că înregistrările nu intră sub incidenţa privilegiului executiv. Confruntat cu dovezi evidente ale implicării sale în scandalul Watergate, Nixon şi-a anunţat demisia din funcţia de preşedinte, pe 8 august 1974.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

E bine de ştiut

Pentru un copil în creştere greutatea ghiozdanului, poziţia incorectă în bancă sau un stil de viaţă sedentar sunt duşmani cerţi ai coloanei vertebrale. Deformările coloanei (cifoza, scolioza, lordoza) sunt datorate poziţiilor incorecte adoptate de copii. Un elev petrece zilnic între 4 şi 6 ore la masa de lucru, stând pe un scaun fără a-şi proteja corect spatele. În câteva cuvinte, poziţia corectă presupune ca spatele să fie drept, iar picioarele să stea pe podea, perpendicular şi nu sprijinite de bara pupitrului.

Statul în bancă în timpul orelor trebuie alternat cu o scurtă plimbare în pauză. Mişcarea îl va ajuta pe copil să-şi îndrepte ţinuta, să elibereze coloana de presiune, să-şi oxigeneze creierul şi să aibă o bună concentrare.

Când lucrează la computer nu trebuie să stea aplecat peste masă, ci trebuie păstrată poziţia corectă. Monitorul computerului trebuie plasat în aşa fel încât să nu fie necesar să se aplece. Distanţa faţă de monitor să fie de 40-50 cm. Coatele, sprijinite de masă, să fie paralele şi să formeze un unghi de 90 de grade cu corpul.

E bine de ştiut că pentru a proteja vederea şi a menţine coloana vertebrală sănătoasă, în faţa cărţii înclinarea capului nu trebuie să fie mai mare de 30 de grade.

Sunt reguli simple, ce se deprind cu uşurinţă şi care îi feresc pe cei mici de maladii ale coloanei vertebrale.

Dr. ANDY ANDREI

Postura corectă

Lecţii de nutriţie

De ce vă este mereu foame? 2

Dr. Laura Ene continuă să ne dezvăluie care sunt cele mai frecvente motive din cauza cărora ne este mereu foame.

Nu mâncaţi suficiente grăsimi

Alături de proteine, grăsimile nesaturate (sănătoase) sunt direct responsabile de senzaţia de saţietate. Când sunteţi sătul după o masă, este mult mai puţin probabil să mâncaţi din nou până când nu vă este cu adevărat foame. Adăugaţi în dietă grăsimi sănătoase, care vă stimulează şi creierul, sub formă de uleiuri, seminţe, fructe în coajă tare şi avocado. Experţii recomandă ca adulţii să aibă un aport de grăsimi de 20-35% din caloriile zilnice totale.

Atenţie însă la aceste alimente atunci când aveţi nevoie să slăbiţi! Sunt foarte calorice şi trebuie consumate cu măsură! Alegeţi să stropiţi salatele cu doar 3-4 pufuri de ulei, să folosiţi la gătit o lingură cu ulei la 1 kilogram de legume şi să alegeţi întotdeauna porţii mici care să nu depăşească un căuş (30 g) pe zi din nuci, alune sau migdale.

Mâncaţi prea repede

Când „înfulecaţi" mâncarea, nu lăsaţi corpul să vă transmită că s-a săturat. Mâncatul încet, savurând fiecare îmbucătură este mult mai satisfăcător şi vă ajută să mâncaţi mai puţin.

Mâncarea nu vă satură

Oamenii de ştiinţă au făcut un clasament care ordonează alimentele după capacitatea acestora de a satisface foamea, capacitate ce se numeşte „indice de saţietate". Alimentele cu indice mai mare vă potolesc foamea mai bine şi mai repede la acelaşi număr de calorii. Spre exemplu, cartofii copţi sunt mult mai sătioşi decât cei prăjiţi.

Alimentele care au cel mai bun indice de saţietate sunt cele bogate în apă, în fibre (cereale integrale, legume şi fructe) şi în proteine. Pieptul de curcan, pulpa de vită şi ouăle vă vor ajuta să vă ţineţi mult mai bine foamea sub control. La polul opus sunt carbohidraţii rafinaţi (pâinea albă, zahărul), care nu sunt deloc sătioşi. Alimentele cu indicele de saţietate cel mai ridicat sunt peştele, lintea, fasolea, ciupercile, brânza proaspătă de vaci şi urda.

Aţi văzut sau aţi mirosit ceva delicios

Unele persoane pur şi simplu nu pot rezista tentaţiei vizibile şi tangibile. Poate aţi văzut o reclamă la îngheţată sau aţi mirosit prăjiturele proaspăt coapte când

aţi trecut pe lângă cofetărie. Este suficient să vă facă să vreţi să mâncaţi, indiferent dacă vă este foame sau nu. Încercaţi să conştientizaţi aceste declanşatoare de emoţii şi senzaţii aparent irezistibile şi apoi să decideţi ce aveţi de făcut.

Lăsaţi emoţiile să preia controlul

Mulţi oameni se îndreaptă către „alimentele de consolare" când sunt supăraţi, plictisiţi, trişti sau deprimaţi. Probabil ştiţi deja că se numeşte „mâncat emoţional". Care este starea de spirit înainte să mâncaţi? Dacă nu vă este foarte foame, încercaţi să faceţi ceva ce vă place. Şi dacă descoperiţi că vă simţiţi adesea trişti, stresaţi sau neliniştiţi, discutaţi cu medicul sau cu un psiholog pentru a descoperi modalităţi sănătoase de a face faţă acestor emoţii, altfel decât prin mâncare!

Aveţi o tiroidă disfuncţională

O tiroidă leneşă sau dimpotrivă, hiperactivă, vă poate face să vă simţiţi obosit, nervos, capricios sau lent şi înfometat mai tot timpul. Discutaţi cu medicul dacă observaţi oricare dintre aceste simptome şi verificaţi starea tiroidei.

Luaţi anumite medicamente

Anumite medicamente vă pot influenţa apetitul. Printre ele se numără cele care sunt utilizate pentru a trata depresia sau tulburările de dispoziţie, împreună cu anumite antihistaminice, antipsihotice şi corticosteroizi. Spuneţi medicului dumneavoastră dacă vă simţiţi mai înfometat după ce aţi început să luaţi un nou medicament. Dar nu încetaţi să-l luaţi fără să-i spuneţi.

Nu dormiţi suficient

Un somn de mai puţin de 7 ore pe noapte poate schimba echilibrul hormonilor responsabili cu senzaţia de foame (leptina şi grelina) într-un mod care vă poate face să vreţi să mâncaţi exagerat şi la ore total nepotrivite pentru modul în care este programat corpul să ardă calorii. În plus, oboseala cronică vă poate face să consumaţi alimente care au multe calorii şi multe grăsimi.

Consumaţi alcool

Cocktailul de dinainte de cină sau un pahar de vin menit să vă stimuleze apetitul înainte de prânz vă creşte senzaţia de foame chiar dacă stomacul este plin. Un studiu publicat în revista *Appetite* a arătat că oamenii sunt predispuşi să consume alimente bogate în calorii după consumul de alcool.

Şi pentru că băutura vă mai şi deshidratează, vă poate păcăli să credeţi că aveţi nevoie de mâncare, când corpul are de fapt mai multă nevoie de apă. Contracaraţi efectul mâncând înainte să beţi şi asiguraţi-vă că alternaţi un pahar de alcool cu trei de apă, astfel încât să rămâneţi bine hidratat.

Oricare ar fi motivele ce vă fac să vă fie foame mereu, acestea sunt trecătoare, pot fi tratate sau ţinute sub control, cu condiţia să fie identificate corect!

Adevărul este că majoritatea persoanelor simt mai mereu senzaţia de foame din cauza unei diete nesănătoase, bogată în calorii, dar săracă în nutrienţi. Hidratarea, somnul suficient, ajustarea dietei sau adoptarea unei diete sănătoase alcătuită din combinaţii potrivite pentru fiecare masă în parte rezolvă în numai câteva zile problema senzaţiei permanente de foame.

Gastronomice

Salată de legume

300 g cartofi, 300 g fasole verde, 150 g mazăre boabe, 1 morcov, 2 ouă fierte tari, o linguriţă muştar, 100 ml ulei, 2 linguri oţet sau zeamă de lămâie, sare.

Se pun într-un castron cartofii şi morcovii fierţi, tăiaţi în cuburi mici, fasolea verde şi albuşul de ou fiert, tăiate în bucăţele mici, apoi se adaugă mazărea boabe. Separat se face următorul sos: se trec prin sită gălbenuşurile fierte, se amestecă bine cu puţin muştar, se adaugă sare şi ulei, puţin câte puţin, ca la maioneză. Se subţiază cu zeamă de lămâie sau cu oţet. Când este gata, se toarnă peste zarzavat. Se amestecă şi se potriveşte de acru şi de sărat.

Garnitură de morcovi cu unt

1 kg morcovi tineri, 2 linguri unt, 2 ceşti zeamă de carne sau apă, 2 linguri rase zahăr, sare.

Se curăţă morcovii, se pun într-o cratiţă cu două linguri de unt, 2 ceşti cu apă sau zeamă de carne, 2 linguri rase cu zahăr şi sare. Se lasă să fiarbă înăbuşit, la foc potrivit, mişcând cratiţa din când în când ca să nu se prindă. Când sunt gata, sosul trebuie să fie scăzut.

Plăcintă de cartofi

4-5 cartofi mari, 100 g friptură sau mezeluri, 3-4 cepe verzi, 4-5 ouă, 100 g brânză, piper, oregano.

Cartofii se curăţă de coajă, se spală, se dau pe răzătoare şi se condimentează. În acelaşi castron se pun carnea tăiată cubuleţe, brânza rasă, ceapa tăiată julien, piperul şi oregano. Se sparg ouăle şi se pun peste ingredientele de mai sus. Se amestecă bine. Se unge o tavă de copt cu unt, se toarnă compoziţia obţinută în ea şi se dă la cuptorul încălzit, la foc mic. Se lasă 35-40 de minute.

Fursecuri cu nuci

200 g făină, 200 g nuci, 200 g zahăr, 200 g unt, 2 ouă, 1 gălbenuş, coaja rasă şi zeama de la 1/2 lămâie, sare.

Se face un aluat din făină, nucile date prin maşină, zahăr, sare, 2 ouă întregi şi un gălbenuş, coaja rasă şi zeama de lămâie. Se frământă bine. Se întinde o foaie groasă de 1/2 cm, se taie în forme şi se aşază într-o tavă unsă cu unt. Fursecurile se presară cu zahăr şi se coc la foc potrivit.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Cu zâmbetul pe faţă

O mină deosebită veţi avea întreaga zi dacă vă treziţi cu zâmbetul pe faţă. Dacă „v-a sunat ceasul" deşteptarea, nu săriţi imediat din pat. Acordaţi-vă câteva minute pentru a accelera circulaţia sangvină. O puteţi face pedalând în aer câteva minute. Apoi, aerul proaspăt inspirat, când deschideţi fereastra, vă ajută să vă limpeziţi gândurile şi să vă definitivaţi programul zilei.

Urmează duşul revigorant. Alegeţi cu grijă gelurile folosite. Cel cu mireasmă de crin înviorează simţurile, cu condiţia să nu fiţi alergică la floare de crin. Şi aromele de citrice au efect revigorant. În plus unele geluri, ca cel cu unt de cacao, catifelează delicat pielea. Nu uitaţi să aplicaţi pe pielea încă umedă o loţiune hidratantă.

Pentru un start bun dimineaţa aveţi nevoie de un mic dejun sănătos, cu vitamine şi proteine. Cafeaua, numai după ce aţi mâncat ceva. Nu ar trebui să vă

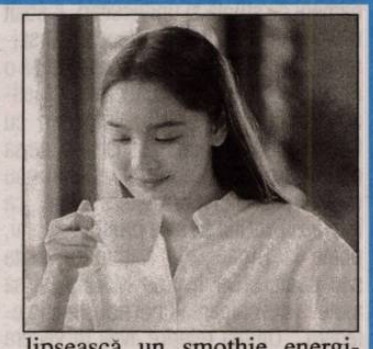

lipsească un smothie energizant făcut din fructe de pădure, o banană, suc de portocale şi puţină miere.

Câteva gesturi simple, care dacă devin obişnuinţă vă asigură zilnic o mină destinsă, tinerească, de invidiat.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Din nou despre audierea OZN din senatul Braziliei

În două articole precedente am rezumat expuneri ţinute pe 24 iunie 2022, în cadrul audierii publice solemne despre OZN-uri din Senatul Federal al Braziliei, ilustrând amploarea şi varietatea acestui fenomen, aşa cum a fost ea pusă în lumină de ufologii locali.

La audiere au fost şi invitaţi din străinătate. Fostul detectiv britanic, acum vicepreşedinte al Coaliţiei Internaţionale pentru Cercetare Extraterestră (ICER), Gary Heseltine, şi-a folosit timpul alocat pentru a ilustra câteva decenii de cazuri internaţionale OZN. Încă din 1942, în timpul unui atac asupra oraşului Torino, echipajul unui bombardier britanic a observat un obiect lung de 100 de metri care se deplasa cu o viteză de 500 de mile pe oră. Apoi, în 1952, a existat un val de observaţii OZN peste Washington D.C. Acest eveniment a făcut ca CIA să convoace, în ianuarie 1953, Grupul Robertson care să propună măsuri pentru a rezolva problema. Drept rezultat, de atunci, fenomenul a fost sistematic negat şi ridiculizat. Dar în culise, incidentele OZN-uri au fost urmărite foarte serios. Printre acestea se numără cazul de la Teheran din 1976, când pilotul Parviz Jafari a fost însărcinat să intercepteze un OZN deasupra capitalei iraniene şi apoi a devenit el însuşi vânat, sau cazul lui Oscar Santa Maria Huertas, care a încercat fără succes să intercepteze un OZN deasupra unei baze aeriene din Peru. Acum este timpul ca guvernele să ia măsuri şi să abordeze problema. „Dar nu ar trebui să lăsăm o ţară precum Statele Unite să domine singură această chestiune şi să gestioneze tot acest secret", a spus Heseltine. La urma urmei, aceasta este o problemă a întreagii lumi.

Fiinţele vii din Cosmos

Al doilea vorbitor străin, fostul căpitan al forţelor aeriene Robert Lambert Salas, a relatat un celebru caz, din 1967, de la baza forţelor aeriene Malmstrom, Montana, când un OZN care plutea deasupra unui siloz de rachete nucleare intercontinentale a dezactivat simultan zece rachete nucleare. El a arătat, de asemenea, documentele desecretizate relevante şi a raportat despre incidente similare OZN în apropierea altor silozuri cu arme nucleare.

Salas şi-a încheiat discursul spunând: „Alte fiinţe vii trăiesc în acelaşi cosmos şi nu trebuie să încetăm niciodată strădania de a aboli armele nucleare sau alte mijloace de autodistrugere. Şi avem responsabilitatea de a ne îmbunătăţi înţelegerea şi preocuparea unii pentru alţii şi pentru toate formele de viaţă de pe planeta noastră."

La audierea din Senatul federal brazilian a fost invitat şi Luis Elizondo, fostul şef al programului OZN din Pentagon. Neputând veni, el a transmis o cuvântare înregistrată, prima parte a căreia o reproduc în continuare, cu prescurtări pe care nu le-am mai marcat.

„Sunt ofiţer de informaţii de carieră al guvernului Statelor Unite. Din 2008 până în 2017, am avut privilegiul de a participa la un program mic, dar semnificativ în cadrul Pentagonului, axat pe colectarea de date OZN. În 2010, mi s-a cerut să conduc efortul general privind studiul dedicat acestui fenomen.

În acest timp, a devenit foarte evident pentru noi toţi cei implicaţi în proiect că armata noastră se confrunta cu o tehnologie care ne depăşea cu mult propriile posibilităţi. În plus, era foarte clar că această tehnologie avea capacitatea de a obţine acces la spaţiul nostru aerian controlat şi de a funcţiona în moduri de neimaginat şi totuşi verificabile prin unele dintre cele mai sofisticate platforme de arme şi tehnici de colectare a datelor.

În mod obişnuit, acţiunile noastre militare se întâlneau faţă în faţă cu aceste tehnologii, nedumerindu-i pe martorii oculari militari şi împiedicând eforturile noastre de maximă competenţă de a înţelege caracteristicile unice de performanţă. În plus, un fapt critic a fost interesul aparent pe care acest fenomen îl are pentru tehnologiile noastre nucleare, inclusiv generarea de energie, sistemele de arme şi propulsia.

Recent, oficialii aleşi din ţara mea au decis că dovezile sunt prea copleşitoare pentru a fi ignorate şi au chemat

comunităţile noastre de apărare şi informaţii să participe la o audiere publică, după care bănuiesc că vor urma multe altele. Rezultatul audierii a fost simplu şi totuşi uimitor: 1) OZN-urile sunt reale, 2) OZN-urile posedă cel mai probabil o tehnologie reală şi 3) OZN-urile sunt considerate un interes naţional pentru Statele Unite.

Astăzi, fac apel la voi, în calitate de cetăţean obişnuit al lumii, ca frate, tată, fiu, rugându-vă să luaţi acest subiect în serios şi să faceţi ceea ce este necesar, nu doar pentru alegătorii voştri, ci pentru fiecare persoană de pe planetă. Astăzi, aveţi o oportunitate rară care vine doar o dată în viaţă. Astăzi, vă rog să luaţi în considerare în mod serios înfiinţarea unui program OZN sponsorizat de guvernul brazilian, care să includă oameni de ştiinţă şi universitari. A sosit momentul să eliminăm teoria conspiraţiei, să eliminăm stigmatizarea şi să o înlocuim cu mediul academic, să eliminăm secretul şi să-l înlocuim cu transparenţa. Cer ca Brazilia să ajute să conducem lumea spre un mileniu nou de iluminare şi cunoaştere. Visez ca într-o zi Brazilia să stea printre prieteni, poate la Organizaţia Naţiunilor Unite sau poate chiar la San Marino, şi să ajute la deschiderea unei noi ere a înţelegerii." Ultima referire avea în vedere „Proiectul Titan" despre care am mai scris pe această pagină.

În continuare, Elizondo s-a referit la evoluţia cunoaşterii, arătând că suntem în pragul unei importante schimbări de paradigmă. El a încheiat spunând „Fiţi convinşi că nu vă înşelaţi! Sunteţi pe partea dreaptă a istoriei cu această audiere. Vă mulţumesc şi Dumnezeu să vă binecuvânteze!"

Ufologie recunoscută

În timpul rundei finale de discuţii, participanţii au răspuns la întrebările telespectatorilor, care au fost trimise prin telefon către Senatul Federal. Wilson Picler a avertizat că s-ar putea ca abordările ştiinţifice actuale, singure, să nu fie instrumentul potrivit pentru studiul OZN-urilor. Jurnalistul A.J. Gevaerd a afirmat că „ufologia" nu este o „ştiinţă oarbă". Există urme fizice care pot fi analizate folosind tehnici din geologie, biochimie şi chimie. „Luptăm pentru o ufologie recunoscută", a spus Gevaerd, „vrem chiar să fie deschise (toate) documentele forţelor aeriene braziliene".

Rony Vernet a cerut Senatului federal să organizeze mai multe audieri ale subcomitetelor pentru a interoga forţele armate, agenţiile federale şi mediul academic, deoarece multe detalii despre incidentele OZN rămân încă secrete.

Thiago Ticchetti a comentat modul în care SUA au intervenit în cazurile de prăbuşire dovedite de OZN-uri în diferite ţări. Cazul Roswell din 1947 este acum confirmat de peste 300 de martori militari şi civili, dar SUA încă ia măsuri pentru a muşamaliza accidentul. Ceva asemănător s-a întâmplat în Brazilia, cu cazul Varginha, pentru care încă nu există documente militare desecretizate.

Gary Heseltine a cerut ca umanitatea să abordeze această problemă împreună, întrucât „suntem pe un prag". El a cerut, de asemenea, desecretizarea în continuare a informaţiilor guvernamentale. 90% dintre date sunt încă blocate. Robert Salas a cerut şi altor ţări să organizeze audieri despre OZN-uri. În plus, ar trebui formate comisii mixte de cercetători OZN-uri şi armată care să acţioneze fără un jurământ de confidenţialitate. „Şi avem nevoie de un control civil asupra a ceea ce autorităţile le spun oficialilor aleşi", a adăugat Salas. În cele din urmă, senatorul Eduardo Girão a mulţumit participanţilor şi vizitatorilor sesiunii şi a încheiat şedinţa.

Audierea a fost bine reflectată şi în media. Într-un e-mail către *The Debrief*, Rony Vernet scria „Evenimentul a fost extrem de pozitiv. Mulţi oameni au fost impresionaţi de profunzimea cu care au fost abordate temele, ca şi de cantitatea de documente prezentate de guvernul brazilian, care susţin multe dintre aceste fapte."

La audiere au fost prezenţi doi ofiţeri de rang înalt, trimişi din partea Forţelor Aeriene braziliene, ceea ce Vernet a numit „un semn clar că rămân interesaţi de acest subiect". Potrivit lui Vernet, senatorul Girão îi invitase şi pe comandanţii celor trei forţe armate ale Braziliei să participe, dar această invitaţie a fost refuzată.

Vernet a adăugat: „Cu siguranţă vor mai exista contacte între senatori şi forţele armate pentru a discuta problema. Şi se pare că o nouă legislaţie, în sensul Amendamentului Gillibrand-Rubio-Galego (din Congresul SUA), poate fi supusă aprobării de către congresmeni".

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Sfera familiei Betz

Niciodată nu s-a elucidat misterul sferei metalice găsite de trei membri ai familiei Betz în grădina casei lor, din Florida, Statele Unite, în urma unui incendiu de vegetaţie.

Aceasta, deşi întâmplarea s-a petrecut aproape de prezentul nostru, în anul 1974, obiectul respectiv „acţionând" ulterior ca o fiinţă înzestrată cu raţiune.

Iniţial, familia a crezut că este o ghiulea rămasă de la colonizatorii spanioli ai zonei, dar sfera era netedă, lipsită de coroziune şi strălucitoare. Armele din perioada colonială spaniolă, puţin probabil de la misionarii din Florida, ar fi fost din fier sau piatră, nu din oţel inoxidabil sau placă de argint.

Avea diametrul de aproape 22 de centimetri şi cântărea circa 10 kilograme, iar singurul semn distinctiv gravat pe suprafaţa sa era un triunghi cu laturile de 3 milimetri. Locul descoperirii nu prezenta niciun indiciu că ea ar fi căzut producând un crater ori vreun alt semn de impact şi nici sfera nu avea semne că ar fi suferit lovituri sau zgârieturi.

Proprietarii locului au decis să o ia în casă... ca suvenir, păstrând-o în camera lui Terry Betz, student la medicină pe vremea aceea, aşezată în apropierea ferestrei. Timp de două săptămâni nu s-a întâmplat nimic deosebit, apoi însă, în timp ce tânărul cânta la chitară în prezenţa unei prietene, sfera a avut prima reacţie: a început să vibreze, emiţând totodată un sunet obsedant, ca un fel de răspuns la anumite note.

Observând reacţia câinelui la aceasta, pare că a emis şi sunete imperceptibile de către om. Familia Betz a descoperit în zilele următoare şi alte particularităţi inexplicabile.

Aşezată pe sol, se oprea singură, apoi vibra şi pornea într-o direcţie oarecare, pentru a se întoarce ulterior în punctul în care fusese aşezată. Mai mult, pusă pe masa de sticlă din sufragerie, se rostogolea până la o margine, se oprea, se deplasa în sens opus şi se oprea iarăşi când ajungea la cealaltă margine, repetând aceasta de mai multe ori.

Au existat multe alte manifestări uluitoare ale sferei. Dacă masa era înclinată, ea începea să urce panta, sfidând legile newtoniene. Pe de altă parte, familia Betz a constatat că era mai activă în zilele cu soare şi a presupus că fie era echipată cu un sistem de orientare sofisticat, fie era controlată din exterior în mod inteligent. Depăşiţi de fenomenul inexplicabil, au pus-o într-o pungă închisă, apoi au contactat mass-media.

Însă nu numai jurnaliştii s-au arătat foarte interesaţi de caz. În scurt timp, reprezentanţi ai Marinei Americane (US Navy) s-au prezentat pentru a observa sfera şi au ajuns la concluzia oficială că ea nu aparţinea guvernului. Solicitarea unor oameni de ştiinţă de a o prelua pentru studiere a fost refuzată de Betz, de teamă ca straniul obiect să nu fie „pierdut".

Extrem de interesantă a fost totuşi concluzia US Navy. Sfera ar fi avut grosimea de numai 1,27 cm, dar rezista unei presiuni de aproape 30 kg/cm^2, suprafaţa ei fiind realizată din oţel inoxidabil, un aliaj magnetic deosebit de rezistent la căldură şi coroziune.

Analiza cu raze X a arătat că în interior se aflau două obiecte rotunde, înconjurate de un soi de halou dintr-un material cu densitatea neobişnuită. Separat, un alt om de ştiinţă, dr. James A. Harder, a exprimat părerea că acestea erau realizate dintr-un material mult mai greu decât toate cele cunoscute până acum, cu numărul atomic 140 (în prezent, cel mai mare cunoscut este 118).

De asemenea, sfera avea patru poli magnetici diferiţi – doi pozitivi şi doi negativi – neconcentrici. Chiar dacă globul era intens magnetizat, nu indica niciun fel de radioactivitate.

Ipotezele fanteziste nu au întârziat nici ele să apară, cea mai „agreabilă" pentru adepţii teoriilor conspiraţiei face trimitere la presupusa origine extraterestră a sferei familiei Betz. Alţii bănuiesc că nu e decât opera unui artist plastic, care îşi recupera metalul pentru sculpturile sale din diverse locuri.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Paşi către cer

Acea chemare tainică a înălţimilor care îi ispiteşte pe oameni dintotdeauna, atrage în ultimele decenii tot mai mulţi temerari neînfricoşaţi de abisurile deschise sub ei ca nişte guri lacome.

Deşi desprinderea fizică de pământ nu este posibilă în prezent, unii constructori continuă să îşi imagineze imposibilul şi... chiar să-l transforme în realitate.

Liftul celor 100 de dragoni

Pretutindeni în lume există realizări umane ce par ţâşniri către ceruri ori măcar începuturi de drum către stele. Turnuri, locaşuri de cult lipite de pereţii prăpăstiilor, edificii aşezate pe vârfuri stâncoase se găsesc în locuri foarte greu accesibile pentru vizitatori, dar nu trebuie omis faptul că ele au fost construite de oameni.

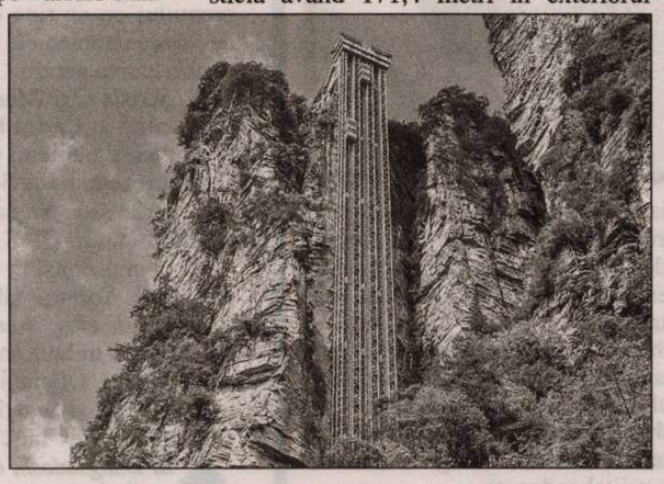

Ce i-a determinat pe chinezi să construiască cel mai lung lift din lume, într-o zonă muntoasă de un pitoresc indescriptibil, dar şi extrem de periculoasă? Dincolo de considerente legate de imaginea pe plan mondial şi de avantajele economice deosebite, scopul iniţial a fost acela de a oferi turiştilor o vedere panoramică asupra pădurii, ascensorul fiind ancorat de un perete natural de gresie şi cuarţ, tipic pentru munţii din regiune.

Situat în Parcul Naţional Forestier Zhangjiajie din Hunan, China, liftul Bailong (în limba chineză – „o sută de dragoni") este cel mai înalt şi mai greu lift în aer liber din lume, parcurgând diferenţa de nivel de 326 metri în numai 1 minut şi 32 secunde, putând să transporte până la 46 de vizitatori. Investiţia de 20 de milioane de dolari a început să fie concretizată în septembrie 1999, lucrarea fiind încheiată în aprilie 2002.

Din punct de vedere tehnic, sunt trei lifturi cu două etaje care merg paralel, întreaga structură construită din oţel şi sticlă având 171,4 metri în exteriorul solului, iar restul, lipită de stânca de cuarţit.

Inginerii de profil o consideră o capodoperă mecanică, acesta fiind unul dintre motivele pentru care Guinness Book of World Records i-a acordat trei premii: cel mai înalt lift în aer liber cu expunere completă, cel mai înalt lift pentru vizitarea obiectivelor turistice cu etaje şi cel mai rapid ascensor pentru trafic de pasageri din lume, cu cea mai mare capacitate de transport.

Scara către Rai

Marele Zid Chinezesc, construit cu mai bine de 18 secole în urmă, continuă să uimească lumea prin dimensiunile sale impresionante, singura realizare umană de pe Pământ ce poate fi văzută de pe Lună. Cu toate acestea, constructorii şi inginerii chinezi continuă să uimească întreaga lume.

Aceasta, pentru că spiritul unor asemenea lucrări de construcţii impresionante şi maiestuoase nu se pierde, ci este întreţinut de noile generaţii. O scară în spirală, înaltă de aproximativ 91 de metri, ar merita titulatura mistică de „scară către Rai". Construcţia, ridicată în Munţii Taihang din China, uimeşte orice vizitator care trece prin zonă. Cu ajutorul acestei structuri, guvernul chinez doreşte să atragă mai mulţi turişti străini în frumoasa regiune Linzhou.

Aici suflă vântul fără încetare, păsările

zboară pe lângă curajoşii vizitatori, scările scârţâie aparent ameninţător dar experienţa pe scară este mult mai autentică în comparaţie cu un lift. Cu toate acestea, din motive de sănătate şi siguranţă, scările nu sunt accesibile oricui.

Potenţialii „aventurieri" dornici de foarte multă adrenalină trebuie să semneze un formular care să ateste că nu au probleme cardiace sau pulmonare şi că au sub 60 de ani. „Dacă ai ajuns la jumătatea drumului şi nu ai puterea de a merge mai departe, s-ar putea să trebuiască să rămâi acolo", a glumit un oficial din turismul local. Însă, cu toate trăirile extreme la care sunt obligaţi vizitatorii, ei şi-au continuat întotdeauna drumul.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

---

100 *de locuri de văzut în România*

Cătunul Runcuri

Aşezat pe o coamă de deal de unde se văd culmile domoale ale Apusenilor sau întreaga depresiune a Beiuşului, cătunul tradiţional Runcuri este un loc unde datorită iniţiativei unor iubitori ai tradiţiilor şi naturii, timpul pare că poate fi oprit în loc.

Case tradiţionale, unele încă acoperite cu paie, salvate de prin satele Pădurii Craiului îi aşteaptă pe turiştii dornici să descopere viaţa la ţară în cea mai autentică expresie a ei. Amenajările interioare, inedite, redau oaspeţilor bucuria unei vieţi simple, îndepărtată de tumultul cotidian. Masa e „ca la mama acasă", împrejurimile oferă drumeţilor trasee ce merită străbătute, iar noaptea, panorama depresiunii Beiuşului este una de neuitat.

În plus, peştera cu cristale din mina Farcu este şi ea un obiectiv turistic la îndemâna celor care decid să zăbovească aici. Deşi are numai câteva case, împrăştiate pe dealurile acoperite cu fâneţe pline de flori şi păduri de foioase, cătunul Runcuri e locul unde poţi retrăi câteva zile desprinse parcă din poveştile bunicilor.

Accesul în zonă se face pe ruta Oradea-Cluj, urmând DJ 764 până în Cheile Albioarei, unde din apropierea cantonului silvic, se vor urma indicatoarele spre Traditional Casa şi Cătunul Runcuri. Povestea turismului din Runcuri, un cătun cu doar opt gospodării, a început să se scrie când Viorel Lascu, un aeronaut-speolog, a cumpărat câteva case ţărăneşti, pe care apoi le-a renovat ingenios şi responsabil, păstrând cât de mult cu putinţă din farmecul lor de odinioară. El a îndrăznit să amenajeze inclusiv pivniţele şi cocinile, iar acum iubitori de natură veniţi de pretutindeni, nu doar din România, ci şi din străinătate, plătesc pentru a petrece o noapte sau mai multe sub acelaşi acoperiş sub care obişnuiau să se adăpostească animalele.

Dacă iniţial numai prietenii călcau pragul „pensiunilor" sale arhaice, cu timpul vorba s-a răspândit peste mări şi ţări, iar astfel, locul a ajuns să fie vizitat de nemţi, olandezi sau francezi, avizi de o întâlnire cu natura, acasă la ea.

GABRIEL TUDOR

Panteon creştin

Sfinţii Dimitrie

Peste o săptămână, Biserica noastră îi prăznuieşte pe „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir" şi pe „Dimitrie cel Nou de la Basarabi".

Cum revista noastră apare după una dintre aceste sărbători ne-am gândit să anticipăm puţin readucerea în minţile şi sufletele noastre a celor doi.

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir, prăznuit în ziua de 26 octombrie, s-a născut în secolul al III-lea şi a trăit în vremea împăratului Diocleţian când cezar în Răsărit era Maximian Galeriu, cunoscut persecutor al creştinilor.

Potrivit tradiţiei, mama sa era creştină, iart tatăl său păgân era prefectul cetăţii Tesalonicului. A fost educat în spirit militar, dar, în acelaşi timp, în spiritul slujirii lui Dumnezeu. După moartea tatălui primeşte aceleaşi funcţii administrative fiindu-i recunoscute calităţile morale şi intelectuale şi ajungând chiar general.

Întors victorios dintr-o campanie militară primeşte de la Galeriu porunca de a aduce ofrande zeilor. El refuză categoric recunoscându-şi credinţa. În tot acest timp el îşi împarte averea săracilor, eliberează sclavi, îi ajută pe cei nevoiaşi. Administratorul său, Lupu, se botează la rândul lui iar Galeriu, nemulţumit de refuzul supusului său în ceea ce priveşte participarea la ceremoniile păgâne, îl ameninţă şi apoi, în anul 296 este anchetat, bătut, schingiuit şi aruncat în închisoare.

La vremea respectivă, exista un gladiator vestit, Lie, favorit al împăratului căruia nimeni nu putea să-i stea împotrivă. Sfântul Dimitrie îl binecuvântează pe tânărul Nestor care îl ucide pe faimosul gladiator. Aflând de moartea protejatului şi mai ales de faptul că a fost învins de un creştin, Galeriu dă ordin să i se taie capul lui Nestor iar Sfântul Dimitrie să fie străpuns cu suliţa. Se spune că văzând soldaţii intrând în celula sa, el a ridicat mâna pentru a fi străpuns de suliţe asemenea lui Iisus Hristos. A fost ucis în ziua de 26 octombrie, anul 299.

Moaştele sale, după multiple peregrinări sunt depuse la Salonic, iar Sfântul este considerat ocrotitorul Balcanilor şi patron al Craiovei.

Sfântul Dimitrie cel Nou s-a născut în anul 1186, în sudul Dunării, în satul Basarabi, pe râul Lomului. Familia sa era de origine română şi părinţii săi se ocupau de creşterea animalelor. După moartea lor tânărul se angajează cioban pentru a-şi putea creşte fraţii. Se înţelegea de minune cu animalele, hrănea şi îngrijea căprioarele şi legenda spune că un urs îngrijit de el îi devine tovarăş şi îi cără bagajele. Călcând din greşeală peste un cuib de păsărele pe care l-a distrus, s-a pedepsit umblând cu piciorul gol, vreme de trei ani. Fata cu care urma să se căsătorească se stinge din viaţă înainte de nuntă iar el se călugăreşte ducând o viaţă aspră. Îşi găseşte adăpost într-o peşteră care, după moartea sa este blocată de pietrele care cad în urma unei furtuni.

Se arată în vis unei fete bolnave promiţându-i vindecarea dacă moaştele sale vor fi scoase la lumină din peştera inundată de ape. Este găsit întâmplător când apele Lomului surpă zidul de la intrare. Este depus în biserica satului, trupul fiind neputrezit şi bine mirositor.

În anul 1774, în timpul războiului ruso-turc un creştin din Ţara Românească, Hagi Dimitrie, reuşeşte să aducă moaştele la Bucureşti. Trupul sfântului este întâmpinat cu mare alai condus chiar de mitropolitul Grigorie şi aşezat în Catedrala Mitropolitană din Capitală. Este ocrotitorul oraşului Bucureşti, harul său săvârşind numeroase minuni, în special vindecări neaşteptate.

Este prăznuit în ziua de 27 octombrie, zi în care este sărbătorit şi Sfântul Mucenic Nestor, cel care, binecuvântat de Sfântul Dimitrie, Izvorâtorul de Mir l-a învins pe gladiatorul Lie, ucigaşul de creştini.

IRINA STOICA

Zvârcolirea lichidă a sticlei

Încălzită până la temperaturi vulcanice, sticla devine un fel de lavă translucidă ori multicoloră, pe care meşteri foarte pricepuţi şi realmente bine căliţi pentru a rezista unor condiţii de lucru extreme o transformă în adevărate bijuterii artistice. Lucrările respective sunt denumite, simplu, sculptură în sticlă.

Am ales doi modelatori în sticlă ce se deosebesc între ei atât prin expresivitatea concretă, fizică a lucrărilor lor, cât şi prin viziunea venită din interior asupra armoniilor şi energiilor lumii – forţe nebănuite care îngemănează ideea de perpetuitate, năzuinţa umană de eternizare prin frumos, cu aceea de fragilitate şi de spirit înalt.

K. William LeQuier a fost la început un profesionist calificat în sticla suflată. Revelaţia sa asupra minunilor ascunse în acest material sensibil a venit, în modul cel mai direct, după ce a văzut într-un magazin vechi rafturi întregi cu recipiente de sticlă destinate reciclării. El a intuit faptul că nevăzuta mişcare fluidă a sticlei şi complexitatea liniilor stratificate care se intersectează în ea sunt evocatoare atât pentru armonie, cât şi pentru forţele aleatorii găsite în natură.

Sticla este o materie ce se poate lăsa modelată în forme sugestive pentru visele şi trăirile autentice ale omului, pentru introspecţia aparent inertă şi zbuciumul neoprit al entităţilor pornite pe o cale mereu ascendentă.

„Experienţa mea cu diferite adâncimi de sculptură combinată cu diferite materiale rezistente a dat rezultate neaşteptate şi interesante şi mi-a ofe-

rit noi direcţii de explorat", declara artistul american. O explorare, niciodată încheiată, mai ales că LeQuier dezvăluie ipostaze imprevizibile ale unor noţiuni precum dinamismul, neliniştea, destructurarea materiei urmată de recompunerea în noi alcătuiri mai durabile.

În realitate, sunt particularităţi ale fiinţei umane, pe care însă le descoperim în fiecare celulă, ţesut şi organ al lumii înconjurătoare, totul unificat printr-o lege universală unică şi eternă, al cărei înţeles nu-l vom pătrunde probabil niciodată.

Spre deosebire de sculptura clasică în piatră ori de cea modernă în metal, activitatea de realizare a lucrărilor lui LeQuier este uluitor de laborioasă şi complexă din punct de vedere tehnic. El menţionează că a experimentat aspecte de perspectivă şi

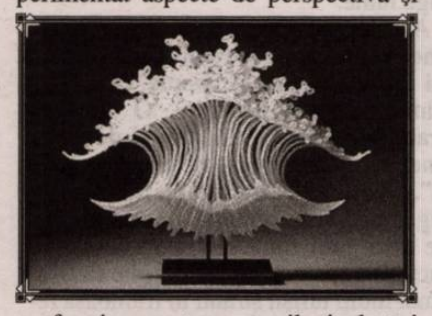

profunzime pentru a crea iluzia de trei dimensiuni, în ciuda faptului că lucrează într-un câmp îngust.

Fiecare sculptură începe cu o schiţă brută, după care intră în joc fizicitatea grea. Pentru început, implică realizarea de şabloane în proporţii exacte urmată de tăierea benzilor subţiri de cauciuc adeziv. Există apoi sablare, lipire cu un anumit epoxidic (material adeziv pe bază de răşini extrem de rezistent) cu întărire UV, şlefuire cu o şlefuitoare cu bandă şi sculptare cu un ferăstrău cu vârf de diamant.

Opera în sine este acum completă, iar pasul final constă în crearea unei baze pe care să se sprijine – incredibil, însă unică pentru fiecare sculptură – lucrată şi ea manual.

Amber Cowan se axează pe acelaşi material de lucru (în cazul său, sticla presată sub flacără) însă într-un cu totul alt mod, îndepărtându-se de latura etern neliniştită şi răzvrătită a vieţii, pentru a broda vise şi amintiri dintr-o viaţă de demult.

Spre deosebire de LeQuier, ea explorează şi exploatează intens valenţele nuanţelor cromatice ale sticlei, care se dovedesc aproape a concura cu cele ale naturii pure.

Pentru a respecta o armonie universală necreată de vreo fiinţă umană, artista din Philadelphia păstrează fireasca unicitate coloristică a

variantelor prezente în acelaşi tablou şi prezente totodată – într-o presupusă predestinare a numelui său: amber înseamnă ambră, chihlimbar, acea piatră semipreţioasă încărcată de simboluri şi mărturii venite din preis toria planetei. Aceasta, întrucât ansamblurile monocromatice ale lui Amber Cowan sunt în acelaşi timp naraţiuni interne şi omagii aduse unei industrii abandonate.

Decoraţii delicate încadrează o figură sau o scenă centrală pe care artista o ilustrează cu fragmente de sticlă presată. Fie că se concentrează pe o domnişoară de onoare singuratică sau pe o banală găină care protejează ouăle, un început al creaţiei universale, lucrările ei „explorează experienţa feminină prin teme de singurătate, căutarea sensului vieţii, căutarea iubirii şi urmărirea simbolismului în lume".

În lucrările cele mai recente se ghiceşte o întoarcere către un trecut insondabil, un început de lume sau poate o altă geneză, dominate de revărsări diluviene de vegetaţie luxuriantă, cochilii şi tentacule, sfere risipite printre vietăţi minuscule şi obiecte uitate în timp.

Curiozităţi şcolare!

Şcoala – aşa cum NU o cunoaştem – se identifică uneori ciudăţenii specifice, iar dintre ele, am selectat câteva.

O şcoală primară din Phuma Changthang, Tibet, este situată la cea mai mare altitudine din lume. La 5.373 de metri deasupra nivelului mării, ea se află cu 200 de metri mai sus faţă de tabăra de bază a Muntelui Qomolangma (Everest). În acelaşi spaţiu geografic, Liceul Shishi din Chengdu, China, este cea mai veche şcoală din lume. Înfiinţată în anul 194 d.Chr., a devenit una modernă în 1902.

O şcoală din Filipine este construită în întregime din recipiente reciclate. Denumită sugestiv Bottle School (şcoala din sticle), are în pereţi aproximativ 9.000 de sticle şi zeci de voluntari au lucrat pentru a-i construi structura.

Fiecare sticlă a fost umplută cu nisip, apă şi paie, apoi s-a utilizat un liant asemănător cimentului ca să ţină pe loc întregul eşafodaj, deoarece recipientele erau stivuite una peste alta pentru a crea pereţii.

Şcoala City Montessori (CMS) din India a intrat în Cartea Recordurilor Guinness din 2019 pentru numărul de elevi care o frecventează. În prezent, peste 56.000 de elevi merg zilnic la cursurile sale. Numai în oraşul Lucknow, există 18 campusuri CMS cu peste 4.500 de angajaţi.

La polul opus, în anul 2014 exista o şcoală primară în Torino, Italia, care avea doar un profesor şi un elev. Acesta a recunoscut că este singur şi că trebuia să-şi imagineze că mai sunt şi alţi colegi. Oficialii au decis totuşi să o menţină deschisă şi funcţională atât timp cât există cel puţin un elev la şcoală.

În Bangladesh, există aproximativ 100 de şcoli plutitoare! Aici inundaţiile anuale pot perturba cursurile pentru sute de mii de elevi. În unele zone, drumurile sunt impracticabile în timpul sezonului ploios, când râurile cresc până la patru metri; de aici, necesitatea construirii aşa-numitelor „şcoli pe bărci". Fiecare dintre acestea are acces la internet, o bibliotecă şi este alimentată cu energie solară.

Copiii din Japonia sunt probabil cei mai independenţi dintre elevi. Ei se deplasează singuri la şcoală, îşi curăţă propriile săli de clasă şi chiar îşi servesc propriul prânz; în şcoli nu există îngrijitori sau cantine.

În ocazii speciale, au voie să-şi aducă propriile pachete de prânz, dar, în majoritatea zilelor, mănâncă acelaşi meniu împreună. Ora mesei în Franţa este considerată parte a curriculumului şi deşi copiii învaţă să mănânce acasă, aceste abilităţi sunt consolidate în şcoli. Elevii învaţă nu numai despre diferite alimente şi de unde provin (şcolile încearcă să se aprovizioneze la nivel local), ci şi să-şi exerseze bunele maniere.

„Religia" mărfurilor

Prin anii '40 ai secolului trecut, într-o lume paradisiacă din apropierea Australiei membrii unor triburi îşi trăiau viaţa la fel ca strămoşii lor, dar într-o zi, maşini cu aspect curios au adus bărbaţi în uniformă care au schimbat viaţa insularilor pentru totdeauna.

Au venit cu avioane şi vapoare, au adus radiouri şi televizoare, făcându-i pe nativi să creadă că străinii stăpânesc magia, o taină aducătoare de produse miraculoase necesare unui trai mai agreabil.

Pentru băştinaşii, aflaţi aparent departe de marele război mondial, termenul de „marfă" se referea la bunuri şi produse, despre care credeau că au fost create de forţe divine. Astfel au apărut aşa-numitele „culte cargo", în cadrul cărora civilizaţia occidentală, reprezentată de mitul consumerismului total, ocupa locul suprem într-o ierarhie în esenţă mistică!

Prima utilizare a ciudatei sintagme a apărut în numărul din 1945 al revistei de ştiri coloniale Pacific Islands Monthly Now, atribuind cultura postbelică unei învăţături religioase înşelătoare. Profeţia a variat în funcţie de mişcări, dar o temă centrală a rămas că un strămoş probabil călătorise în Vest, cu mult timp în urmă şi învăţase acolo trucurile producţiei de mărfuri. Apoi expediase înapoi, acasă, mărfurile pe care străinii le procuraseră pe drum. Acest scenariu perfid a inspirat astfel dorinţa insularilor de a recâştiga ceea ce era de drept al lor. În timp ce industrializarea creştea în Occidentul secolului al XX-lea, ei imitau progresul lacomilor străini prin reproducerea la modul ludic – ca act de respect firesc faţă de noua divinitate – a bunurilor sale. Au făcut radiouri din lemn şi avioane din paie, crezând că pot obţine aceleaşi efecte. Ei urmăreau progresul fără să aplice aceleaşi principii; o abordare ce le-a adus supranumele bizar de culte a mărfurilor.

Membrii acelor comunităţi naive au început, să preia comportamente ale albilor în ceremonii ritualice, în speranţa că într-o zi divinul îi va recunoaşte şi le va oferi ceea ce în prezent deţineau albii.

Închinarea la mărfuri a devenit o religie, văzută cel mai strălucitor şi mai devreme în Melanezia, un arhipelag de naţiuni insulare situat între Australia şi Oceanul Pacific. A apărut astfel în zonă sub forma cultului *taro* din Noua Guinee, a nebuniei *vailala* din Papua, a cultului gol al lui *Espiritu Santo,* a cultului *tuka* din Insulele Fiji.

Astăzi încă există circa 184 de asemenea mici culte în regiune. În timp ce unii cred în întoarcerea strămoşilor lor, alţii continuă să aştepte ca străinii înşişi să aducă bunurile venerate înapoi, acasă. De aceea, au creat piste de aterizare, golfuri de andocare şi alte infrastructuri pentru a le facilita accesul la insulele izolate. Un exemplu popular în acest sens este mişcarea John Frum de pe insula Tanna (Vanuatu).

În fiecare an, mii de credincioşi sărbătoresc ziua acestui „mesia american", care ar fi promis că le va aduce bunuri occidentale radiouri, televizoare, medicamente, ceasuri, Coca-Cola etc.), dacă s-ar fi rugat la el. Ei stau aşteptând. Totuşi, după război, abia americanii dacă i-au mai vizitat. Dar John Frum, desigur, niciodată!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ ...în Iran creşte o plantă numită „Floarea diavolului"? Semințele sale prezintă două gheare care se înfig în nasul animalelor şi le asfixiază.

◆ ...animalul cu cei mai mulţi colţi

este melcul? Se apreciază că are aproximativ14.000.

◆ ...în apropiere de Canalul Panama cresc singurii arbori din lume cu trunchiuri pătrate?

◆ ...în Australia struţii pot fi an-

trenaţi să supravegheze turmele de oi?

◆ ...cel mai scurt râu de pe glob este considerat „D-River" din statul american Oregon? Leagă Lacul Diavolului de Oceanul Pacific.

◆ ...femela păianjenului văduva-neagră este de 30 de

ori mai grea decât masculul?

◆ ...păsările au inima mai mare şi mai puternică decât un mamifer de aceeaşi mărime?

◆ ...radioactivitatea spontană a fost

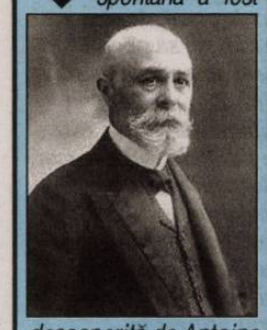

descoperită de Antoine Henri Becquerel în anul 1896?

Ştiaţi că...

Palatul Belvedere

Emblemă a Vienei, unul dintre cele mai frumoase şi mai cunoscute construcţii baroc din Austria, compusă din două palate aflate în mijlocul unui parc minunat adăposteşte admirabile colecţii de artă.

A fost construit în secolul al XVIII-lea pentru Eugeniu de Savoia după planurile arhitectului J.L. von Hildebrand, foarte cunoscut în epocă. Lucrările pentru cele două palate au început în anul 1700 şi primul a fost terminat în 1716. Acesta, cunoscut sub numele Belvedere de Jos (sau Belvedere inferior), a fost reşedinţa prinţului de Savoia. În 1724 a fost finalizat şi cel de al doilea palat Belvedere de Sus (sau Belvedere superior). Între cele două palate se întinde o grădină creată de unul dinre cei mai cunoscuţi peisagişti francezi, Dominique Gerard.

După moartea prinţului, lipsit de urmaşi direcţi, proprietatea a fost vândută Curţii Imperiale.

Galeria de Marmură

Între 1894-1914, aici a locuit moştenitorul tronului, Franz Ferdinand care a călătorit la Sarajevo împreună cu soţia sa. Uciderea lor a fost una dintre cauzele – de fapt pretextul principal – care a dus la izbucnirea Primului Război Mondial. Palatul a continuat să joace un rol important în istoria ţării şi la 15 mai 1955, în Camera de Marmură din Belvedere de Sus, miniştrii de externe din Franţa, Marea Britanie, Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii şi Austria au semnat Tratatul de Stat Austriac pentru Independenţă. În prezent în palatul în care a locuit Prinţul Eugen (Belvedere de Jos) se găseşte Muzeul de Artă Barocă, iar în celălalt se află Galeria Austriacă de Artă, expunând tablouri din secolele al XIX-lea şi al XX-lea.

În Belvedere de Sus, expoziţia reorganizată în anul 2008 prezintă circa 420 de opere de artă, nucleul fiind format din creaţiile lui Gustav

Sala Grotescă

Klimt. Printre aceste 24 de lucrări, în mare parte aurii, trebuie remarcată celebra pânză „Sărutul" realizată în anii 1908-1909 reprezentându-i pe pictor şi muza sa, Emilie Flöge, ca o pereche de îndrăgostiţi. Acestor opere li s-a creat un spaţiu special la primul etaj.

Palatul Belvedere de Jos, se remarcă prin fastul feudal în Sala Grotescă, Galeria de Marmură sau Salonul Auriu.

Dacă în timpul erei Biedermeier palatul constituia un loc de desfăşurare al diferitelor activităţi ale vremii, de la focuri de artificii până la spectacole de circ sau demonstraţii de călărie, după asasinarea lui Franz Ferdinand la Sarajevo, acesta a rămas nelocuit până în 1919 când a fost trecut în proprietatea Republicii Austria.

Bombardamentele din 1944 şi 1945 au distrus o mare parte din ambele palate, care au fost restaurate ulterior. În apropierea Belvedere inferior a fost ridicată oranjeria, seră sau grădină de iarnă, în care sunt cultivate plante exotice. Lângă acesta există o crescătorie de păsări şi o menajerie.

Grădina care leagă cele două palate este împodobită cu fântâni şi statui, cele mai multe reprezentând zeităţi din mitologia greacă. Interesant este faptul că în Belvedere de Jos se află câteva ateliere de fotografie, dar şi de conservare şi restaurare a picturii care în anumite zile sunt deschise marelui public, vizitaorii putând urmări munca şi migala celor care reuşesc să întreţină frumuseţea artei.

Numit „cea mai delicată floare a arhitecturii baroce din Viena", palatul Belvedere este o demonstraţie de putere a prinţului Eugen de Savoia.

Salonul Auriu

Simboluri ale umanităţii

Akteon

Numit în unele surse şi Aktaion, acesta este un vânător vestit din mitologia greacă. Este o figură simbol a prevenirii oamenilor de a nu se apropia de lucruri interzise, de a nu distruge sacralitatea prin curiozitatea lor.

Vânătorul Akteon fusese crescut de centaurul Chiron şi era nespuns de priceput. Într-o zi însă, aflându-se într-o pădure de lângă oraşul Orochomenos a surprins-o pe zeiţa vânătorii, Arthemis (Diana), făcând baie într-un râu împreună cu nimfele sale. În loc să se retragă cu veneraţie, el a stat pe loc să privească, ceea ce a atras mânia zeiţei. Aceasta l-a prefăcut într-un cerb, sfâşiat de propiii săi câini, care nu l-au recunoscut, în ciuda faptului că el a încercat să le explice cine este. Credincioasele patrupede nu-i înţelegeau noul grai şi îndrăznetul vânător a suferit pedeaspsa cumplită pentru necugetarea lui.

Muzeul de Artă bucureştean

Aflat în centrul Capitalei, Muzeul de Artă „Frederick Storck şi Cecilia Cuţescu Storck" adăposteşte zeci de ani de viaţă şi muncă ai unei familii de artişti.

Primul creator de frumos din această familie a fost Karl, care a fondat şcoala românească de sculptură. Fiii săi, Carol şi Frederic, i-au urmat paşii moştenindu-i talentul. Frederic s-a însurat cu pictoriţa Cecilia Cuţescu şi au avut două fete, una devenind ceramistă, iar cealaltă arhitectă. Clădirea, concepută în stil anglo-normand a fost construită între anii 1911-1913 după planurile arhitectului Alexandre Clavel, care s-a inspirat din arhitectura germanică. Decoraţiile de pe faţadă îi aparţin lui Frederic Storck. La doi ani după terminarea construcţiei, în casă a început să funcţioneze „Societatea pentru umanizare politică şi civilă a femeii".

În 1951 casa a fost transformată în muzeu, interiorul distrugându-se prin mai multe picturi murale, purtând semnătura Celiei Storck.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

O avere pentru o vază

Descoperim uneori, obiecte pe care multă vreme le-am considerat numai bune de aruncat, dar pentru care unii oameni sunt gata să plătească sume incredibile.

Proprietara unei vaze chinezești estimate inițial de experți la o valoare de maximum 2.000 de euro a văzut prețul acesteia urcând, în cadrul unei

licitații, la peste 9 milioane de euro!

Vasul a fost licitat de Casa Osenat din Fontainebleau (lângă Paris), pe lângă o colecție de piese de mobilier și diverse obiecte de artă. Vânzătoarea, care locuiește într-un teritoriu francez de peste mări, „este o doamnă care a moștenit vaza de la mama ei, care la rândul său a moștenit-o de la mama ei, mare colecționar parizian în secolul trecut", a explicat pentru AFP directorul Osenat obiecte de artă, Cédric Laborde.

Obiectul făcea parte din bunurile lăsate moștenire de mama femeii, în apartamentul ei din Saint-Briac-sur-Mer, unde locuise. Vânzătoarea „se afla departe, nici nu a văzut vasul, ci numai a făcut demersurile necesare pentru a fi transportat la Paris. Este o poveste halucinantă", a spus licitatorul.

Vaza de tip Tianqiuping – denumită datorită formei sale „sferă cerească", lucrată în albastru și alb, din porțelan și emailuri policrome, cu desene de dragoni și nori, are 54 cm înălțime și 40 cm în diametru. Prețul de vânzare final a fost de 9,121 milioane de euro.

Pentru sceptici, trebuie precizat că este foarte posibil ca la mijloc să nu existe nimic necurat, doar trebuie cunoscută originea obiectului. Dacă provine din secolul al XX-lea, după concluzia unor experți, obiectul este relativ banal.

În schimb, dacă datează din secolul al XVIII-lea, devine o piesă extrem de rară, justificând prețul de achiziție. Cum s-a ajuns aici? „Din momentul în care am făcut public catalogul, am văzut că a fost multă agitație, tot mai numeroși chinezi venind să vadă vaza. Expertul consideră totuși că nu e foarte veche", a spus Laborde.

Vânzarea a dat naștere unei licitații aprinse între aproape 30 de ofertanți (dintr-un număr de peste 300 de persoane interesate) care au fost nevoiți să plătească un avans pentru a participa, majoritatea la telefon și câțiva aflați în sală. Cumpărătorul este chinez, iar „chinezii sunt pasionați de istoria lor și mândri să-și revendice moștenirea. Cred că această vază nu este menită să fie ascunsă vederii, ci expusă într-un muzeu. Ar fi putut să-l vândă la anticariatul local. Este o poveste grozavă pentru această doamnă și pentru profesia mea", a adăugat directorul Osenat. Cât despre vânzătoare, aceasta a rămas uluită de veste, prețul uriaș cu care s-a vândut vaza urmând să-i schimbe complet viața.

Cimpanzei răpiți

Proprietarul unui sanctuar pentru animale, de unde trei cimpanzei orfani au fost răpiți de o bandă care cere o răscumpărare cu șase cifre, presupune că informațiile pentru furt au fost furnizate din interior.

Roxane Chantereau, cetățean belgian care conduce adăpostul JACK din R.D. Congo împreună cu soțul ei, francezul Franck, afirmă că este „destul de sigură" că infractorii au o legătură cu personalul lor. Animalele au fost furate la ora 3 dimineața și nu este clar cum a reușit banda să comită infracțiunea.

Gardienii înarmați aflați în serviciu peste noapte au spus că nu au văzut sau auzit nimic în timpul răpirii și că nu există niciun semn de intrare forțată. Despre furt au aflat abia de dimineață, când le-au fost trimise videoclipuri de către răpitori, cu dovada că micile victime „sunt în viață". Bandiții au amenințat apoi că îi vor ucide pe proprietari și că le vor răpi copiii!

Imaginile trimise de răpitori arată doi dintre cimpanzeii orfani, Hussein și Cesar, cățărându-se peste mobilierul răsturnat, în

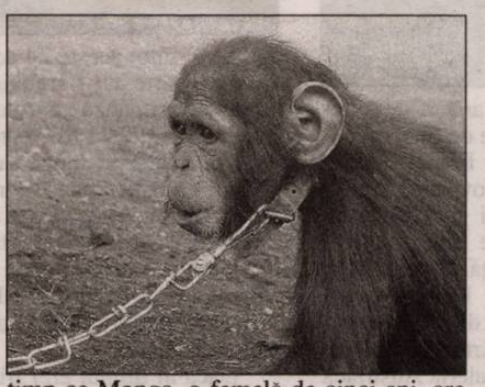

timp ce Monga, o femelă de cinci ani, are brațele legate deasupra capului într-o încăpere unde e ținută culcată pe cărămidă goală.

Cesar fusese adus la sanctuar doar de câteva săptămâni, după ce a fost salvat dintr-o piață, apoi purtat timp de trei zile pe spatele unei motociclete și după două zboruri către adăpost. Franck Chantereau a spus despre filmare: „Puteți vedea cât de îngroziți sunt!".

El colaborează cu autoritățile pentru a încerca să localizeze cimpanzeii și să asigure întoarcerea lor în siguranță. Dar cuplul nu a mai primit mesaje de la traficanți după videoclipul inițial, stârnind temeri că nu se vor reîntâlni cu animalele.

Cimpanzeii răpiți sunt orfani din cauza traficului de animale, o tranzacție odioasă globală estimată la peste 23 de miliarde de euro pe an. Piața neagră este coordonată de colecționari de părți ale corpului și de animale vii, în special din Asia și Emiratele Arabe Unite.

Adams Cassinga, directorul Conserv-Congo, care investighează și urmărește crimele împotriva animalelor sălbatice, a declarat: „Este prima dată, nu doar în Africa, ci și în lume, când aud despre asta. Am auzit de oameni care folosesc animale sălbatice ca scut viu ori ca agendă politică sau socială. Este însă prima dată când indivizii răpesc literalmente animale pentru a putea cere bani. Acești criminali au dus violența barbară împotriva animalelor sălbatice la un nou nivel."

Un pui de cimpanzeu costă în jur de 12.000 de euro, dar luarea unuia din sălbăticie implică uciderea întregii sale familii. Populația de cimpanzei din Africa a scăzut de la un million, la începutul secolului al XX-lea, la aproximativ 300.000 în prezent.

Un zbor record

O cursă aeriană care leagă New York-ul de Auckland (cel mai mare oraș din Noua Zeelandă) a fost operată pentru prima dată pe 17 septembrie. A fost începutul unei lungi serii, deoarece compania Air New Zeeland va efectua astfel de zboruri și către alte orașe din Statele Unite, ca San Francisco sau Honolulu.

Însă noutatea absolută este alta: acest zbor, înregistrat ca NZ2, acoperă cea mai mare distanță aeriană de până acum, dintre cursele de linie, respectiv aproape 14.200 de kilometri, care au fost parcurși, cu plecarea din Auckland, în ceva mai mult de 16 ore. A urmat zborul NZ1, de pe aeroportul internațional John F. Kennedy, efectuat de data aceasta în circa 17 ore și 30 de minute.

Realizarea este una remarcabilă și compania neozeelandeză s-a declarat „mândră să adauge unul dintre cele mai mari orașe din lume, The Big Apple (New York) pe lista sa de 29 de destinații internaționale.

Pentru acest prim zbor-record, totul a fost calculat astfel încât pasagerii să se simtă cât mai bine, între altele oferindu-li-se mâncăruri și vinuri specifice Noii Zeelande. De asemenea, mai multe personalități politice au urcat în avion, pentru a acredita lansarea festivă a noului program.

Și... totul e bine când se termină cu bine? Nu tocmai! Așa

cum se întâmplă mai mereu, o problemă destul de importantă tot a existat: la sfârșitul cursei, pasagerii au constatat că bagajele lor nu fuseseră îmbarcate odată cu ei.

Însă ofițerul operativ șef a găsit o explicație rezonabilă, dând vina pe „condițiile meteorologice nefavorabile și nevoi suplimentare de carburant". Deși i s-a făcut multă publicitate, ulterior s-a relevat faptul că zborul NZ2 nu a fost cel mai lung, ca distanță, ci ca timp de navigare.

Recordul absolut aparține zborului de la Singapore la New York: 15.343 kilometri parcurși în 18 ore. Dincolo de cifre și performanțe publicitare, este însă clar că omul a devenit un redutabil concurent și în spațiul extraplanetar.

300 de kilometri în balon

Ca o ironică parafrază – reală – la titlul binecunoscutului roman al lui Jules Verne „Cinci săptămâni în balon", un chinez sub numele de Hu, din provincia Heilongjiang a trăit aventura vieții sale, după ce, aflându-se în nacela unui balon cu hidrogen, a pierdut cu totul controlul navigării acestuia și a fost nevoit să suporte o călătorie aeriană de peste 300 de kilometri.

Conform relatărilor CNN, bărbatul plecase împreună cu un prieten într-un parc forestier din zona de coastă chineză, pentru a recolta nuci de pin. Din nefericire pentru el, după defectarea sistemului de control al balonului, doar însoțitorul său a reușit să sară pe sol, evitând astfel o nedorită captivitate între pământ și cer.

Timp de peste două zile, omul s-a aflat în derivă către granița cu Rusia, neavând altceva de făcut decât să aștepte un deznodământ favorabil al întâmplării. Între timp însă mai multe echipe de salvare porniseră în căutarea lui, aproximativ 500 de oameni aflându-se astfel pe teren, în alertă.

Contactat prin radio de specialiști, el a fost sfătuit să desumfle încet balonul, până la coborârea acestuia pe sol. Hu a fost găsit după două zile, într-o pădure cu câteva răni ușoare și dureri din cauza poziției rigide în care fusese nevoit să „plutească" în tot acest timp. Suferise de frig, de foame și mai ales de panică, la sosirea salvatorilor afirmând că nu ar fi rezistat mult timp în sălbăticie.

Acest tip de accident nu este însă o noutate. În 2017, un bărbat care recolta nuci de pin a fost dat dispărut lângă granița cu Coreea de Nord, când balonul i s-a desprins de nacelă. În 2019, doi bărbați care culegeau nuci de pin au fost arestați pentru că și-au pierdut controlul balonului în munții Changbai, China.

Pentru culegători, legea prevede că trebuie să poarte încălțări speciale pentru a se cățăra în pini. Din păcate, această ocupație sezonieră este și deosebit de periculoasă, întrucât căderea balonului poate provoca moartea ocupantului. Un risc major, la folosirea baloanelor cu hidrogen sau heliu pentru a recolta nuci de pin de la care se obține fructul utilizat în bucătăria din Manciuria.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU